

Ι.Ι.Ε.

Η ΓΥΝΑΙΚΑ

ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ

10

Κοσμοδάμι ή φαρλίν
Τοπίος υφασμάτων-όρου.

Βύσσινος γυνέ
Γκρίσο Ζαχαροπλ.
Λουλουδάτος.
Κουκουράκι

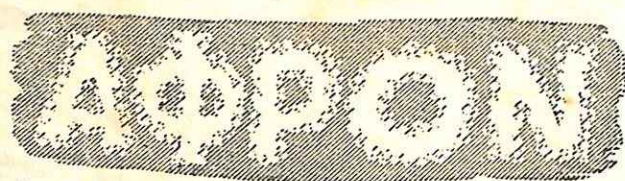

ΓΚΡΕΚΑ

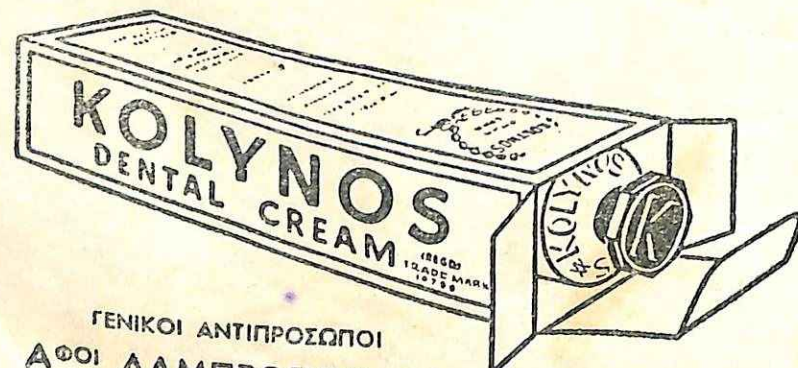

Με τόσο μικρή

ποσότητα Κολυνός έχετε άφθονο

που δροσίζει και καθαρίζει

ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ
ΑΦΟΙ ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΙ

ΕΤΟΣ 1ον ΑΡ. 10. 15 ΙΟΥΝΙΟΥ 1950. ΤΙΜΗ ΑΡ. 3.000

Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ 15)ΘΗΜΕΡΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

Διευθυντής Ε. Χ. ΤΕΡΖΟΠΟΥΛΟΣ — 'Αρχισυντάκτης ΑΛ. ΜΑΚΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ : ΟΔΟΣ ΣΑΝΤΑΡΟΖΑ 1. — ΑΘΗΝΑΙ — Τηλέφωνον 33.533
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΡΗΓΑ ΠΑΛΑΜΗΔΟΥ 1. — Τηλέφωνον 35.718

ΣΤΟ ΠΛΕΥΡΟ ΤΗΣ ΕΥΑΣ

Χωρίς παραβάν

Στην πλάξ ξεχείλισε τὸ γυμνό. Σὲ ὅλα τὰ σχήματα, σὲ ὅλες τὶς διαστάσεις, σὲ ὅλα τὰ χρώματα. Καλοδεμένα κορμιά, στὰ ὁποῖα δὲ θὰ δίσταζε νὰ βάλῃ τὴν ὑπογραφή του ὁ Πλάστης. Γλυπτά πού προέρχονται ἀπὸ τὸ ἀτελιὲ μεγάλου ζωγράφου. Καμπύλες πού εἶναι ἔργα τέχνης. Σώματα πελεκημένα με ἐπιμέλεια καὶ με γούστο. Κοντὰ ὅμως σ' αὐτὰ καὶ τὰ κακέκτυπα· σπιρτόξυλα καὶ καράφες, διαστικὰ κατασκευάσματα, οἰκτρὲς γελοιογραφίες πού σχεδιάστηκαν γιὰ νὰ ἐξευτελίσουν τὸ ἀνθρώπινο γένος.

Καὶ πόση ποικιλία χρωμάτων... 'Απὸ τὸ γαλακτώδες λευκό, πού πρώτη φορὰ ἀντικρύζει τὰ τόξα τοῦ ἡλίου, ὡς τὸ χρώμα τῆς σοκολάτας, πού θὰ λέγατε ὅτι μᾶς ἔρχεται ἀπὸ τὶς ὄχθες τοῦ Νείλου.

Στὴν πολυμορφία καὶ πολυχρωμία ὅμως αὐτὴ προέχει ἡ ὁμορφία καὶ ἡ ἁρμονία. Τὸ σφρίγος τῆς νέας γενεᾶς. Δοκιμάστηκε ὁσο λίγες. Πείνα, πόλεμοι, συναγεμιοί, κατοχή, ἐμφύλιος, ὅλη ἡ κλίμακα τῶν δοκιμασιῶν. 'Όσο καμμιὰ ὅμως γενεὰ, ἔχει τὴ σφραγίδα τῆς ζωτάνιας καὶ τῆς σβελλάδας. Εἶναι νὰ καμαρώνῃ κανεὶς στὰ κορίτσια καὶ στ' ἀγόρια μᾶς τὰ σύγχρονα ἑλληνικὰ νιάτα. 'Ένας καινούργιος κόσμος πού κανεὶς δὲν τὸν περίμενε. 'Υστερὰ ἀπὸ τὶς συμφορὲς πού πέρασαν πάνω ἀπὸ τὸ κεφάλι μᾶς κατὰ τὰ τελευταῖα δέκα χρόνια, περιμέναμε πλάσματα φυματικά, καχεκτικά, ἄθυμα, πρὶν ἀπὸ τὴν ὥρα τους γηρασμένα. Καὶ βλέπουμε — πηγαίνετε σὲ μιά ὁποιαδήποτε πλάξ νὰ τὰ δῆτε — σφριγηλοὺς ἐφήβους, καλλίγραμμες κοπέλλες, πού εἶναι μιά χαρὰ γιὰ τὸ παρὸν καὶ μιά ὑπόσχεσι γιὰ τὸ μέλλον.

Τὰ σύγχρονα νιάτα με τὰ μαγιὸ καμάρωνα μιά ἀπ' αὐτὲς τὶς ἡμέρες. Σ' ἀφίνει ὅμως νὰ χαρῆς καὶ τίποτα ἡ γκρίνια; 'Ο ἀνθρώπος τῶν «παλιῶν καιρῶν» πού βλέπει τὴν ἐκκλυσὶ καὶ τὴ διαφθορὰ, ἐκεῖ ὅπου ἀνθίζει ἡ ἀφέλεια, ἡ εἰλικρίνεια καὶ ἡ ἀπλότης.

Τόση γύμνια! Τέτοιο ἀνακάτωμα ἀγοριῶν καὶ κοριτσιῶν! Τέτοια προσέγγισι τῶν δύο φύλων! Τόσα ἀκάλυπτα σώματα! Μόλις διατηροῦν τὰ φύλλα συκῆς. Καθόλου ἀπίθανο νὰ τὰ πετάξουν κ' αὐτὰ ἀπὸ πάνω τους καμμιὰ ὥρα...

Γκρινιάζουν οἱ παλιοὶ καιροὶ καὶ προχωροῦν σὲ μαῦρες σκέψεις γιὰ τὸ μέλλον. Γκρινιάζουν καὶ συγκρίνουν τὸ γυμνὸ σήμερα με τὸ ντυμένο χτές. Τότε πού ἦταν ἀδύνατο νὰ συλλάβῃ φαντασία ἀνθρώπου ὅτι θὰ μπορούσε ποτὲ γυμνοὶ νὰ κυλοῦνται γυναῖκες καὶ ἄντρες πάνω στὴν ἄμμο. 'Ο ναυτὴς στὸ Νέο Φάληρο, πού ἦταν τῷ καιρῷ ἐκεῖνῷ τὸ κέντρον τῆς θαλασσίας κινήσεως, δρισκόταν σὲ διαρκὴ ἐπιφυλακὴ γιὰ νὰ προλάβῃ ὅσα τότε ἀποτελοῦσαν σκάνδαλο: τὴν ἀπόπειρα τοῦ ἐνὸς γένους νὰ χρησιμοποίησιν τὸς ὑγροὺς δρόμους γιὰ νὰ προσεγγίσῃ τὸ ἄλλο. 'Αφροῦρητὴ μένει σήμερα ἡ θάλασσα καὶ ἡ δυσκολία δὲν εἶναι πιά νὰ ἐπικοινωνήσῃ ὁ 'Αδάμ με τὴν Εὐά, ἀλλὰ νὰ μείνῃ μόνος ὁ 'Αδάμ καὶ νωνήσῃ ὁ 'Εὐά στὸν Παράδεισόν τους. 'Ελειψαν οἱ ἐπιγραφές ἐκεῖνες μὴν ἡ Εὐά στὸν Παράδεισόν τους. 'Ελειψαν οἱ ἐπιγραφές ἐκεῖνες μετὰ τὸ «λουτρά ἀνδρῶν» καὶ «λουτρά γυναικῶν», πού ὥριζαν σὲ μὴν ἡ Εὐά τὰ σημεῖα, πέρα ἀπὸ τὰ ὁποῖα δὲν μπορούσε ν' ἀνοικήτῃ, χωρὶς ἡ ἀπομάκρυνσί του νὰ θεωρηθῇ ὅτι προσβάλλει τὰ δὴχτῃ, μὴν ἡ Εὐά τὴν συστολή, ἔλειψε ἡ δειλία τῆς γυναίκας ὅταν μύσσια ἦθῃ. 'Ελειψε ἡ συστολή, ἔλειψε ἡ δειλία τῆς γυναίκας ὅταν ἀντικρύξῃ γυμνὸ τὸν ἄντρα καὶ ὅταν παρουσιάζεται γυμνὴ σ' αὐτόν.

Καὶ τί δὲ λέει ἀκόμα ὁ ἀνθρώπος τῶν παλιῶν καιρῶν. Αὐτὸ πού γίνεται πάντα. Τὸ παρελθὸν πού διακρίνει τὴ διαφθορὰ στὸ παρὸν. 'Απὸ τὸν καιρὸ πού ὑπάρχει κόσμος αὐτὴ ἡ δουλειά. 'Αν ὅμως ἡ διαφθορὰ ἀκολουθοῦσε τὴν ἀνιούσα, ἔπρεπε τόσοι αἰῶνες νὰ ἔχῃ ἐξαφανισθῇ τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων. Καὶ ὅμως ὁ μόνος δὲν ἐξαφανίζεται μέσα στὸ κύμα τῶν ἀκόλασιῶν πού τοῦ καταλογίζουν, ἀλλὰ κατὰ κανόνα πού δὲν ἔχει ἐξαίρεσι, ἡ κάθε γενεὰ πού ἔρχεται γίνεται καλύτερη ἀπὸ τὴ γενεὰ τὴν ὁποία διαδέχεται.

Ν' ἀρνηθοῦμε ἀπόλυτα τὴ διαφθορὰ; Θὰ ἦταν ἀνακρίβεια. Μιὰ δόση διαφθορὰς πάντα ὑπάρχει. Δὲν εἴμαστε κρινώνια ἀγγέλων. Καὶ ἡ σάρκα εἶναι ἀσθενὴς καὶ ἡ ψυχὴ ἔχει τὶς ἀδυναμίες τῆς. 'Η διαφθορὰ ὅμως δὲν εἶναι μεγαλύτερη ἀπὸ ἐκείνη πού ὑπάρχει πρὶν ἀνακαλυφθῇ τὸ γυμνὸ καὶ πρὶν γίνῃ τόσο στενὸς ὁ συγχρωτισμὸς ἀνακαλυφθῇ τὸ γυμνὸ καὶ πρὶν γίνῃ τόσο στενὸς ὁ συγχρωτισμὸς τῶν ἀγοριῶν καὶ τῶν κοριτσιῶν. 'Αν τότε ἦταν μεγαλύτερη ἡ ὑπόκρισις, δὲν ἦταν μεγαλύτερη ἡ ἀρετὴ. 'Εποχὴ τῆς σεμνοτυφίας. Σεμνοτυφία ὅμως δὲν σημαίνει σεμνότητα. 'Εκείνο δὲ πού ἔλειψε εἶναι ἡ σεμνοτυφία. 'Η διαφορά μετὰ τὸν καιρὸν καὶ τοῦ χτὲς εἶναι, ὅτι σήμερα, χωρὶς μεγάλα προσχήματα καὶ δίχως πυκνὰ εἶναι, ὅτι σήμερα, χωρὶς μεγάλα προσχήματα καὶ δίχως πυκνὰ παραβάν ἀναπτύσσονται οἱ ἐρωτικὲς σχέσεις τῶν ἀνθρώπων. Καὶ αὐτὸ ἀκριβὲς εἶναι πού δὲ συγχωρεῖ ὁ ἀνθρώπος τῶν παλιῶν καιρῶν.

Π. ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΣ

ΜΠΟΛΕΡΟ ΓΙΑ ΒΡΑΔΥΑ

'Ένα κόκκινο, λεπτὸ μάλλινο μπολερὸ εἶναι τὸ πιδ χαρούμενο συμπλήρωμα γιὰ κάθε ἄλλο φόρεμα, με ὁποιοδήποτε χρώμα. 'Έχει ἐπίσης τὸ πλεονέκτημα νὰ συνταιριάζεται με κάθε σχέδιο φουσάτος ἢ φορέματος. Τὸ μπολερὸ πού σᾶς δίνουμε φοριέται θαυμάσια μαζί με ἑξώμη τουαλέτα καθὼς καὶ με μιά ἀπλὴ καλοκαιρινὴ φούστα ἢ με ὁποιοδήποτε φουστάνακι πού θὰ φορέσετε τὸ ἀπόγευμα. Συνδυάζεται περίφημα με μαῦρη τουαλέτα ἢ με ἄσπρη μπλουζά καὶ γκριζὰ ἢ μπλε φούστα, μαῦρη πέτσινη ζώνη, μαῦρο καπέλλο καὶ ἄσπρα γάντια.

ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΗ ΖΑΚΕΤΑ

Αὐτὴ ἡ περίφημη ζακετούλα, με τὶς διαγώνιες ραφὲς σὲ σχῆμα πυραμίδας καὶ τὶς λοξὲς ἐσωτερικὲς τσέπες με τὰ κουμπώτα τους καπάκια, κλείνει με ἕνα μοναδικὸ κουμπὶ στὴ βάση τοῦ λαιμοῦ. 'Έχει ὅμως κατεδαστούς καὶ μανίκια τρουὰ καὶ μπορεῖ νὰ γίνῃ τὸ ἀπαραίτητο συμπλήρωμα τοῦ ντυσιμάτος σας γιὰ κάθε ὥρα καὶ γιὰ κάθε μέρος. Προτιμήσετε νὰ τὴν φτιάξετε κόκκινη, ἰδιαίτερα ἂν εἰσθε νέα καὶ με ὑψηλὸ ἀνάστημα. Μπορεῖτε νὰ τὴ φορέσετε με ἐφαρμοστὴ φουρὴ τουαλέτα, με πλίσσὲ φούστα, με ἐμπριμέ ἢ μπλε φουστάνακι, ἀκομή καὶ στὴν πλάξ. Θὰ μείνετε ἐνθουσιασμένη.

ΣΑΝ να μην έφθαναν τα τόσα και τόσα φοβερά εγκλήματα που γίνονται, με τη μεγαλύτερη εύκολία, έναντι των γυναικών, είχαμε και την παράξενη περίπτωση του ψυχοπαθούς Σωτ. Μωραίτη. Ο άνθρωπος σκέφθηκε να μπη στη φυλακή για να θεραπευθεί από την αρρώστειά του με έξοδα του Κράτους. Κατασκεύασε, λοιπόν, από άψευδο, μια φανταστική δεσποινίδα Βιολέττα, την ωδήγησε στη Βουλιαγμένη κι' εκεί χωρίς πολλές δυσκολίες — με τη φαντασία του πάντοτε — τη σκότωσε με μια πέτρα και την έβριξε ύστερα στη θάλασσα. Ο Θεός, δηλαδή, να μας φυλάει από τους άντρες με τη φόρα που έχουν πάρει... Αποφασίσανε, όπως φαίνεται, να μας ξεφάνισουν από το πρόσωπο της γής και στ' αλήθεια και στα... ψέματα.

ΑΔΥΝΑΤΟ να φαντασθεί κανείς δι-τι στα 1950 θα επαναλαμβάνετο η ιστορία της ωραίας Έλένης της Σπάρτης, που για το χατήρι της κηρύχθηκε ένας αίματος πόλεμος. Κι' όμως, τηρουμένων των αναλογιών, αυτό έγινε στο χωριό Μαυροθάλασσα της περιοχής Σερρών. Σύμφωνα με ένα τηλεγράφημα του ανταποκριτού της «Καθημερινής», «μερικοί ένοπλοι του χωριού άπληγαν την Χρυσούλα Ζαχαριάδου, έτών 16». Το τηλεγράφημα αναφέρει ύστερα ότι «οι άνδρες της χωροφυλακής επενέδισαν και κατόπιν συμπλοκής άπληθεύσαν την άτακθείσαν νεάνη». Να δούμε τώρα αν θα βρεθεί και ένας μικρός... Ουίρος για να ύμνησει αυτή τη μικρή συμπλοκή, προς χάριν της μικρής Χρυσούλας.

ΕΛΘΟΥΜΕ πραγματικά συγκλονιστικό το περιστατικό της νέας που έχασε τη ζωή της, γιατί ύπστη άμύ-βλωση κάτω από την πίεση του μνηστή-ρα της. Η τραγωδία έχει πολλές πλευ-ρές. Πρώτα-πρώτα είναι το θέμα του ά-συνείδητου αυτού «μνηστήρος», που νόμι-σε ότι για να γλυτώσει τις συνέπειες των σχέσεών του με μια κοπέλλα, έχει το δι-κάωμα να βάλει σε κίνδυνο τη ζωή της. Δεύτερο το φαινόμενο της έγκληματικής «μαίας». Αυτή, παρά τους τρομερούς κιν-δύνους, έκανε την επέμβαση προφανώς για να χρηματισθεί. Και τρίτη έρχεται η εύ-πιστία και η δειλία της άτυχης κοπέλλας, που δέχθηκε να διατρέξει τον έρχατο κίν-δυνο για χατήρι ίσως του ανθρώπου που αγάπησε, αλλά βέβαια και για ν' αποφύ-γη την ντροπή από την περιπλοκή της αί-σθηματικής της περιπέτειας. Όλα αυτά αποδεικνύουν πόσο έπιπόλαια, πόσο άρ-ρωστημένα, πόσο έγκληματικά αντιμετω-πίζονται στη χώρα μας μερικά ζητήματα. Και το θέμα πρέπει, χωρίς άμφιβολία, να εξετασθεί βαθύτερα.

ΟΙ συστάσεις που έκανε ο άστυνομικός διευθυντής Αθηνών κ. Βρανόπουλος στους ύφισταμένους του και οι δηλώσεις του ύστερα στους δημογράφους, πρέ-πει να όμολογήσουμε ότι τον τιμούν. «Η άστυνομία—είπε—δεν έχει άποστολήν να θέσει υπό διωγμόν τον έρωτα και τα ζευ-γεία, αλλά να περισυλλέξη από τας πλά-τειας και τα άλλα τας γυναίκας εκείνας, οι όποιες καθίστανται φορτίκα εις τους διαβάτας». Το ζήτημα δημιουργήθηκε γιατί πολλός κόσμος ένοχλήθηκε τελευταία από μερικά άστυνομικά όργανα με ύπερ-βάλλοντα ζήλο. Το θέμα ενδιαφέρει ιδιαίτε-ρα τις Έλληνίδες και στην πρωτεύουσα και στις έπαρχιες. Είναι γνωστό ότι πολ-λές κοπέλλες μας, έπειδή πήγαν έναν πε-ρίπατο με τον άνθρωπο που αγαπούσαν, δισσώθηκαν και ταλαιπωρήθηκαν επί ώ-ρες και νύχτες όλόκληρες, μέχρις ότου ά-

ΕΚΔΡΟΜΗ

Μμμ!... Πήγε και η κυρά Φρόσω έκ-δρομή και μας πήρε τ' αυτιά. Όπου πάει κι' όπου σταθεί, αυτό κοπανάνει: —Αχ, περάσαμε πολύ ώραία! Ούτε στρίμωγμα στα παλιοκλουφερέα, ούτε τίποτα. Μας πήγε, βλέπεις, και μας έφερε ο κουινάδος μου ο Άντρέας με το αυτοκίνητό του.

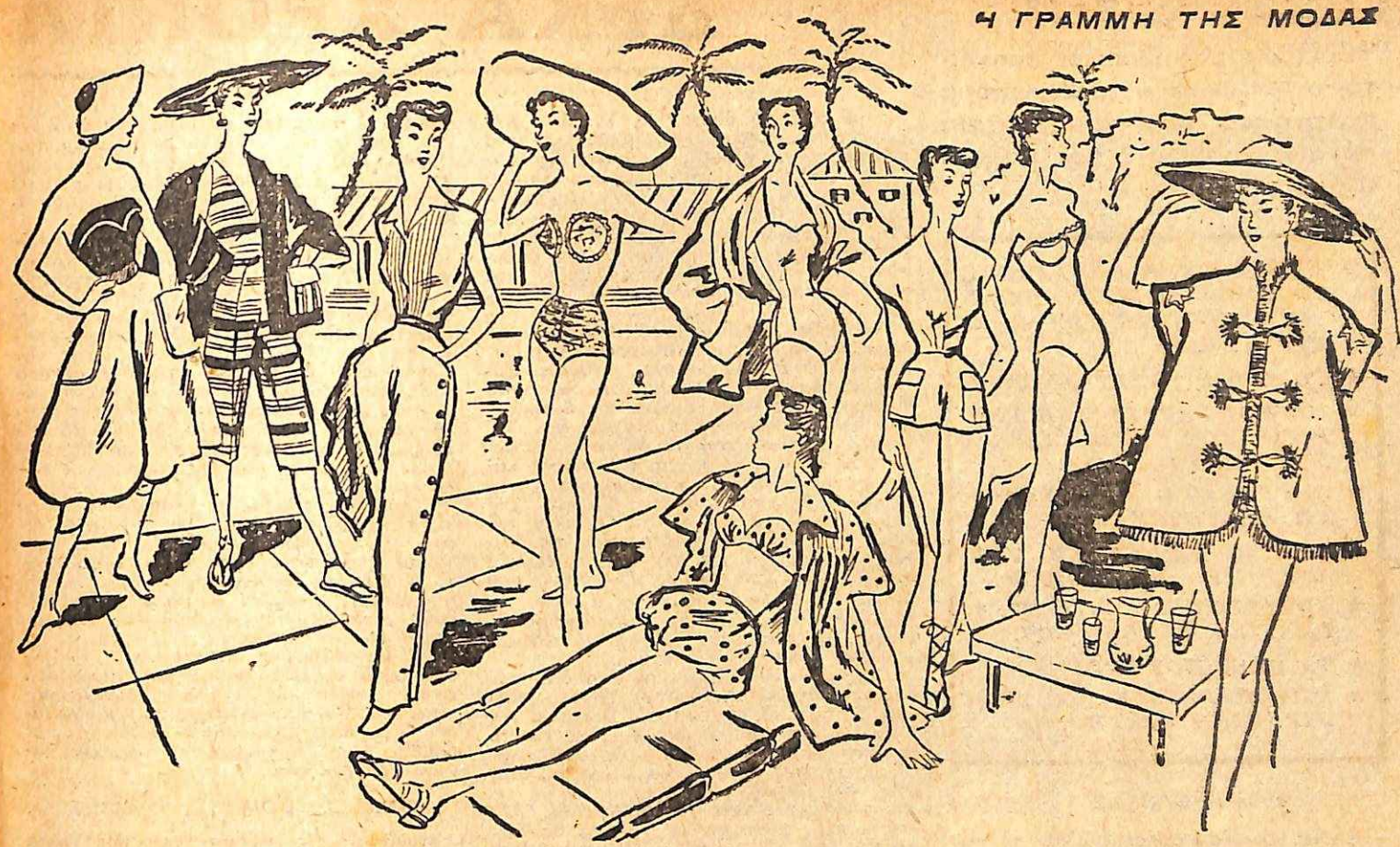
Καλέ, ποιά αυτοκίνητο; Μιά παλιο-μοτοσυκλέτα με κασόνι έχει ο άνθρω-πος και κουβαλάει τον πάγο στα πρα-τήρια. Έκει μέσα έβαλε μπροστά — μπροστά την κυρά Φρόσω με τις δυο κόρες της, που είναι τόσο κρύες, ώστε το κασόνι της μοτοσυκλέτας δε θά-νοιγε καμμία διαφορά από την προη-γουμένη μέρα, που κουβαλάγε τον πάγο...

Μέσα στο ίδιο κασόνι μπήκανε και πέντ' έξη άλλοι, το όλον έννιά άτομα. Καλέ, πώς τους χώρεσε όλους; Και εί-χανε, βλέπεις, και τα τσουμπλέκια τους. Μιά παλιοκουρελού, για να στρώ-σουν καταγής, που ήταν, πώ, πώ, πώ, μία συχασία! Καλέ δεν ντράπηκε η κυρά Φρόσω να βγάλει στους ύφιστους μια τέτοια αηδία; Πήραν και μία στά-μνα μαζί για νερό, κατι δέματα με φα-γιά κι' όλ' αυτά, μαζί με τους ανθρώ-πους, τσουβαλιάστηκαν μέσα στην κασώνα και το... αυτοκίνητο ξεκίνησε. Τσάφ, τσούφ, τσάφ, τσούφ! Τώβλεπες κι' έλεγες «τώρα θα σκορπίσει μέσ' στη μέση του δρόμου».

Κι' ύστερα σου λέει «έκδρομή»! Κι' χεις και την κυρά Φρόσω και σου παι-

νεύεται από το πρωί μέχρι το δρόμο για την «έκδρομή»! —Κάτσαμε, λέει, κάτω από τα πεύκα και είχε μια δροσιά, που έκανε κανείς διπλό πλεμόνι. Έκει, λοιπόν, φάγαμε το μεσημέρι πολύ ώραία. Είχα εγώ φτιάξει κεφτεδάκια... Ξέρω, ξέρω. Κεφτεδάκια με σκέτο ψωμί και με δυο-τρία σπυριά κιμά, έτσι για νάχη τη μυρουδιά. Κι' όσο για δροσιά, που λέει, μαύρη δροσιά! Σ' ένα ξερότοπο, λίγο πιο κεί από το Χα-λάντρι τους πήγε ο προκομένος ο κουινάδος της και ψηθήκανε από την άντηλιά. Μου τάπε έμένα ο Μιχαλάκης, ο άνθρωπος μου, που ήταν μαζί. —Άστα, θεία, μου είπε. Μαρτυρή-σαμε... Κι' όταν φάγαμε, λέει, τους έσπασε η στάμνα και δεν είχανε να πιουν νερό. Και γκάνισαν από τη δίψα οι άνθρωποι. Και στείλαν τον Μιχαλάκη μία ώρα δρόμο μ' ένα μπιτόνι να φέρη λίγο νερό. Το παιδί έ- πήγε — τι νάκανε το καυμένο; — και τους έ-φερε νερό, άλλ' όταν πή-γανε να πιουν, είδανε ότι το μπιτόνι δρώμαγε δενζίνη!... Λαχτάρες δηλαδή! Κι' ύστερα σου λέει η κυ-ρά — Φρόσω, ότι πήγανε «έκδρομή»! Θα πής, ότι τέτοια έκδρομή μπορούσαν να κάνουν και τέτοια έκα-ναν. Ναι, αλλά να μην παινεύεται η κυρά—Φρό-σω, ότι έκαναν «σπουδαία έκδρομή»! Γιατί τέτοιες έπιτασίες δεν μπορεί να τις ακούω. Ά, μα πιά!... Η ΚΥΡΑ ΕΥΛΑΛΙΑ

Έξ άριστερών προς τα δεξιά: ΡΟΜΠΕΡ ΠΙΓΚΕ: Σύνολο με μπλέ κοραζά και λευκό φουσκωτό πανταλόνι. ΖΑΝ ΜΠΑΙΓΙ: Τουάλ με ρίγες κίτρινες, μαύρες και κόκκινες. Ζακέτα μαύρη ά-πό τουάλ. ΖΑΝ ΝΤΕΣΣΕ: Μπλούζα από πορτοκαλλί τισόρ. Πανταλόνι κουμπωτό στα πλάγια. ΡΕΑΡ: Μαγιό με δυο κομ-μάτια. Το σουτιέν δεν έχει μπρετέλες. ΜΑΓΚΕΝ: Σύνολο με τρία

κομμάτια, από μπλέ ύφασμα με άσπρες βούλες. ΛΕΝΤΟΥ: Μα-γιό λαστεζ και πενιούαρ από κίτρινο έπόνζ. ΧΑΪΜ: Σύνολο ά-πό μπλέ και κίτρινο τουάλ. Η φούστα προστίθεται ή άφαι-ρείται κατά βούλησι. ΡΕΑΡ: Πολύ άπλό μαγιό από σατέν λα-στεζ. ΚΑΡΒΕΝ: Ζακέτα για πλάζ από άσπρο τουάλ με πολυ-χρωμες φράντες. Συνοδεύεται με μεγάλη ψάθινη καπελλίνα.

Η ΑΡΜΟΝΙΑ ΣΤΗΝ ΑΚΤΗ

ΧΤΥΠΗΤΑ ΧΡΩΜΑΤΑ - ΕΞΩΤΙΚΕΣ ΖΑΚΕΤΕΣ ΚΑΙ ΜΠΟΛΕΡΟ - ΣΟΡΤ ΚΑΙ ΠΑΝΤΑΛΟΝΙΑ ΜΟΝΟΚΟΜΜΑΤΑ ΚΑΙ ΝΤΕ ΠΙΕΣ ΜΑΓΙΟ-ΦΙΟΓΚΟΙ, ΨΑΘΙΝΕΣ ΤΣΑΝΤΕΣ ΚΑΙ ΣΑΝΤΑΛΙΑ

Η πλάζ απλώνεται σ' όλη της τη γοητεία. Ο ήλιος παίζει το αιώνιο παι-χνίδι του με τα σμαράγδια της θάλασσας. Τ' άστρα κεντούνε στις φωτερές νύχτες άμέτρητα πετράδια στα νερά της. Ο φλοίσθος νανουρίζει τα όνειρα. Πώς θα ντυθήτε μέσα στη μαγεία της πλάζ; Η σχετική μόδα σας έπι-τρέπει να χαρήτε το θαύμα της, να λάμψετε μ' όλη τη γοητεία της νιότης και της όμορφιάς σας, να νοιώσετε χαρά και να σκορπίσετε γύρω σας ά-φθονη χαρά, τη χαρά των ματιών.

Το ντύσιμό σας δεν πρέπει να είναι μόνο ανάλογο με το περιβάλλον, άλ-λά και να ταιριάζη με τον τύπο σας. Αν είσθε παχεία, αποφεύγετε τα μα-γιό με δυο κομμάτια, με χωριστό παν-ταλόνι και χωριστό σουτιέν. Η τόλη αυτή έπιτρέπει μόνο για τα λεπτά σώματα. Τόσο τα μονοκόμματα μαγιό όσο και τα ντέ πιές συνοδεύονται με σόρτ ή φούστα και ζακετάκι ή μπολε-ρό ή μια πλατειά εσάρπα. Ιδιαίτε-ρα τα μπολερό έχουν έπιτυχία άνευ προηγούμενου. Είναι σχεδόν όλα ζα-πονέ, με στρογγυλάδες ή με γωνίες και δίνουν έναν πολύ νεανικό τόνο στη σιλουέτα.

Οι μεγάλοι ράφτες του Παρισιού πρωτοτυπούν πολύ σ' αυτό το σημείο και καλλιεργούν τον έξωτικό τόνο. Έμ-πνέονται από την Απώ Ανατολή και έναρμονίζουν τα έξωτικά τους ριχτά ζακετάκια με πελώριες καπελλίνες, πό-τε ίσιες, τότε με κυματιστά μπορ και τότε με τόσο ρηχούς, στρογγυλούς τε-πέδες, που δίνουν την έντύπωσι πως η γυναίκα πάει να κάνη το μπάνιο της σ' ένα ποτάμι της Κίνας!

Ένα στοιχείο έντελώς καινούργιο είναι το μαγιό φουφούλα, που ταιριάζ-ει έξαιρετικά σε νεανικά και σβέλτα κορμιά. Επίσης ήλθε στη μόδα το δαντελέ πλεκτό μαγιό.

Στα γαλλικά μοντέλα για την πλάζ υπάρχει άπόλυτος έναρμονισμός με-ταξύ μαγιό και ζακέτας. Ένα μαγιό π. χ. με άσπρες και μπλέ όριζόντιες ρί-γες, συνοδεύεται με μίαν άπλη λευκή, έπόνζ ζακέτα, με μπλέ κορδόνι και ναυτικό γιακά. Ένα ντέ πιές μαγιό από βουλάτο ύφασμα, συνοδεύεται με ζακετούλα μονόχρωμη, στον τόνο που έχουν οι βούλες και φοδράρεται με το ίδιο ύφασμα του μαγιό. Πολύ συχνά, ή φούστα γίνεται από το ίδιο ύφασμα με το μαγιό.

Τα μακρυά πανταλόνια, αν και δεν είναι τόσο πρακτικά όσο το σόρτ, εί-ναι πάλι έφέτος στην ήμερησία διάτα-ξι, μα είναι πάντα προτιμότερα για το δουνό. Γίνονται από τουάλ, από έ-πόνζ ή άνδρική φατέλλα σε χρώματα χτυπητά, — κόκκινο κυρίως — ή σε άποχρώσεις γκρι και μπλέ.

Οι φιογκοί είναι πολύ της μόδας. Με το δέσιμό τους κλείνει το μαγιό στην πλάτη, οι μπρετέλες του σου-τιέν στον τράχηλο, ή ζακετούλα και ή φούστα έμπρός στη μέση. Μικροσκοπι-κές κυλοτίτσες για πολύ νέα κορίτσια, έως δέκα έξη έτών, δένουν στους γο-φούς μ' ένα φιογκό και το σουτιέν του μαγιό έχει επίσης φιογκό στη βάση του στήθους.

Τα σαντάλια είναι ή τελευταία λέξι της μόδας στην πλάζ. Και όσο για τις τσάντες, έπικρατούν τα ψάθινα πανε-ράκια και τα μεταξωτά μανδηλία ή-λιου, με ένα στρογγυλό χαρτονένιο πάτο σαν βάση και ένα δέσιμο με κορ-δέλα επάνω, που αφήνει τις μύτες του μανδηλίου να εξέχουν.

Γ. Δ. Άν.

ση τις αίσθηματικές διαφορές του με το μαχαίρι της κουζίνας. Το αποτέλεσμα ή-ταν ή σύζυγος να κόψη τη μύτη του συζύ-γου κι' εκείνος με τη σειρά του να τη τραυματίσει σοβαρώτατα. Βέβαια δεν προ-κειται να παραστήσουμε εκείνους που εμα-κρύν άπ' το χωρό πολλά τραγούδια έξου-καί κάνουν τους σοφούς. Ρωτάμε, όμως, Γιατί να δείχνη ένας άνθρωπος τόσο με-γάλη δαρδωρότητα, όταν μπορεί με λίγη καλή θέλησι, με λίγο, τόσο-δά, πολιτι-σμό να κανονίζει τα ζητήματά του χωρίς να θλάψη όποιονδήποτε, ούτε τον έαυτο του; Γιατί άραγε;

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ:

ΕΤΗΣΙΑ Δρχ. 80.000
ΕΞΑΜΗΝΟΣ > 40.000
ΤΡΙΜΗΝΟΣ > 20.000

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ (έτησια):

Λίραι Άγγλιας 2,7.0
Δολάρια 6.—

★

ΔΕΛΤΙΟΝ ΕΓΓΡΑΦΗΣ

εις το περιοδικόν

«Η Γυναίκα και το Σπίτι»

Όδος Σανταρόζα άρ. 1. Άθήνας.

Έμβάζω προς ύμας το ποσόν των (όλογράφως) δραχ. διατ. συνδρομήν εις το ύμέτερον περιοδικόν.

ΟΝΟΜΑ
ΕΠΩΝΥΜΟΝ
ΟΔΟΣ
ΠΟΛΙΣ

ΕΝΑ άντρώγυνο στην Πάτρα, το ζευ-γος Πετροπούλου, σκέφθηκε να λύ-

★ ΜΠΡΟΝΤΓΟΥΑΙΗ : ΤΟ ΑΜΕ-
ΡΙΚΑΝΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ.

ΔΕΝ ΜΠΟΡΩ ΝΑ ΠΩ ΠΟΙΑ ΉΤΑΝ ΤΑ ΑΙΣΘΗ

ματα των ανθρώπων αυτών απέναντι του αγγλικού λαού, στον οποίο απέδιδαν ωριμένες ευθύνες για την ήττα της πατρίδας τους. Διαπίστωσα πάντως ότι γελούσανε με την καρδιά τους για τις ωετιές της γερμανικής προπαγάνδας. Οι Έγγλεζοι, με τον αξιοθαύμαστο φιλελευθερισμό τους, είχαν επιτρέψει στους Γάλλους φιλοξενούμενους τους ν' άκουσε το ραδιοστάθιο του κατεχομένου Παρισιού. Αυτό γινόταν συνηθώς τις ώρες του φαγητού, την ώρα δηλαδή που έτρωγαν το φρέσκο βουτυρό τους, τα ατύα τους, το μπέικον και τα μπιφτέκια τους, αυτά που απ' το ύστερμά τους, δέβαιαν, τους χορηγούσανε οι Άγγλοι. Οι Γερμανοί, λοιπόν, περιέγραφαν την ίδια στιγμή απ' το Παρίσι, την πείνα εκείνων που ζούσαν στο Λονδίνο...

ΕΤΟΙΜΑΣΙΕΣ ΓΙΑ ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΤΑΞΙΔΙ

Κατόρθωσα, με τη βοήθεια κυρίως της πριγκίπισσας Μαρίας, να φύγω για την Αμερική. Το ταξίδι μου απ' την άρχη είχε πολύ ενδιαφέρον και μυστήριο, θα έλεγα, όπως συμβαίνει με όλα τα θαλάσσια ταξίδια σε μία πολεμική περίοδο, την ώρα που μείνεται ο υποβρυχιακός πόλεμος. Για να μείνει μυστική η αναχώρησή μου δεν μου επέτρεψαν να ζητήσω ούτε την απαιτούμενη σε κανονικές περιστάσεις θεωρητική διαβατηρίου. Το Ναυαρχείο ανέλαβε όλη την εύθυνη για την έξοδό μου από τη χώρα. Φυσικά δεν ήξερα ούτε πότε θα φύγω, ούτε από πού θα ξεκινήσω, ούτε και το όνομα του πλοίου που θα ταξίδευα. Υποχρεώθηκα να είμαι πάντα έτοιμη και να περιμένω τη στιγμή που θαρχόντουσαν ξαφνικά να με πάρουν.

Η άναμνη είναι πάντα πολύ έκνευριστική. Εύτυχως, όμως, δεν περιμένα πολύ καιρό. Μία μέρα ξεκίνησα και χάθηκα μέσα σε μία γεμάτη προφυλάξεις περιπλοκή στην αγγλική έπαρχία. Έμαθα, σε μιάν απόκριση κι' έρημη ακτή, ότι βρίσκομαι στη Σκωτία, κι' ότι από κεί θα ξεκινούσαμε για το επικίνδυνο ταξίδι, του διάπλου του Ατλαντικού. Σε κάποιο καμουφλαρισμένο φυλάκιο εξέτασαν τα χαρτιά μου, δηλαδή κάποιο έγγραφο, κάποιες απ' αυτές τις μυστηριώδεις, άγνωστες κι' ανώνυμες αγγλικές Υπηρεσίες, που είναι συνηθισμένες με την ιστορία της Βρετανικής Αυτοκρατορίας περισσότερο απ' οποιοδήποτε Άγγλικό Υπουργείο.

Ένας ναύτης πήρε στα χέρια του κι' άρχισε να διαβάει με προσοχή το χαρτί μου. Ξαφνικά γύρισε και μου είπε ελληνικά, με προφορά βέρου Ρωμηού:

— Είσθε Έλληνίδα;

— Καί βέβαια!...

— Κι' εγώ είμαι Έλληνας. Λέγουμαι Τσουκαλάς, συγγενής των δικηγόρων της Αθήνας.

Έμεινα κυριολεκτικά αποσβολωμένη. Ποτέ δεν φανταζόμουν ότι εκεί επάνω στη Σκωτία, σ' εκείνη εκεί την έρημο, που πηγούνους μάλλον παρά ανθρώπους, θα περιμένα να βρεις, θα συναντούσα έναν Έλληνα, κάτω μάλιστα από τόσο περίεργες συνθήκες.

— Πώς βρίσκεσθε εδώ; τόν ρώτησα.

— Με έκλεισε ο πόλεμος στην Άγγλία κι' αποφάσισα να καταταγώ στο Άγγλικό Ναυτικό. Όμολογώ ότι είμαι πολύ εύχαριστημένος, που μπορώ να βοηθήσω έτσι, κατά κάποιο τρόπο, τον κοινόν αγώνα κατά των έχθρών της Πατρίδας μας.

Σήμερα τα λόγια αυτά μπορεί να φαίνονται κάπως άψυχα. Όμως τότε, όταν κανείς μιλούσε έτσι, ένοιωσε πραγματική συγκίνηση, συγκίνηση που την μετέδιδε στο συνομιλητή του. Αυτό έπαθα κι' εγώ καθώς άκουγα τον Τσουκαλά. Ήσουν για μιάν ακόμη φορά υπερήφανη. Άλλωστε είχα πολλούς λόγους να είμαι. Στο Λονδίνο, απ' τον καιρό που είχε αρχίσει ο άδικος Ιταλικός πόλεμος κατά της Ελλάδας και ύστερα απ' τις καταπληκτικές νίκες του Ήλληνικού Λαού, η έκτιμηση για τη χώρα μας ξεπερσσε κάθε φαντασία. Δεν άφιναν εύκαιρία για χαθή χωρίς να ύμνησουν τους πρώτους νικητές του δεύτερου Παγκόσμιου Πολέμου. Όπου και να πηγαίνατε, αν μάθαιναν πως πατρίδα σας είναι η Ελλάδα, σας δέχονταν με μία

θερμότητα εκπληκτική για έναν λαό τόσο συγκρατημένο, όπως ο αγγλικός. Και σατίριζαν με Μουσολίνι παντού, στον Τύπο, στο ραδιόφωνο, στα κέντρα διασκεδάσεως, τόν σατίριζαν με γελοιογραφίες και με τραγούδια.

Ήταν πραγματικά μεγάλη τιμή να είσαι γεννημένος Έλληνας...

ΤΟ ΠΛΟΙΟ ΤΟΡΠΙΛΛΙΖΕΤΑΙ !

Σαλπάρμα σε μία τα μεσάνυχτα. Ο πλοίαρχος μου έδωσε μία καμπίνα δίπλα στο δικό του διαμέρισμα, και όλο το πλήρωμα, απ' την πρώτη στιγμή, προσπάθησε με κάθε τρόπο να με περιποιηθεί. Μόνο στο πέλμας το ανοιχτό, έμαθα το όνομα του πλοίου, ενός σκάφους πραγματικά αλόκοτου σε εξωτερική εμφάνιση και εσωτερική διαρρύθμιση. Μου το είπαν το όνομα με προθυμία αλλά με παρεκάλαν να το ξεχάσω άμεσα. Σήμερα νομίζω πως δεν βλέπεις να γράψω ότι λέγονταν «Τέριε Βικεν» και ήταν πλωτό εργοστάσιο κατασκευής διτάνων και...

μαργαρίνης — ταυτόχρονα δε «ναυαρχία» φελλανοθηρικού στόλου. Ταχύτατο, έπιασε τα είκοσι δύο μίλια την ώρα, είχε κατασκευασθεί σε γερμανικά, κατά περιεργή σύμπτωση, ναυπηγείο. Ο αρχικός προορισμός του ήταν να συνοδεύει σκάφη, που φέρειαν φάλαινες και να διομηχανοποιεί άμεσα ως το λίτρο τους και τις άλλες πρώτες ύλες τους. Μου έδωσαν την πληροφορία ότι είχε την δυνατότητα της επεξεργασίας υλικού τριών χιλιάδων φάλαινων. Τώρα το σκάφος, κάνοντας το γύρο της Αφρικής από το Ακρωτήριο της Καλής Έλπίδος, θα πήγαινε στη Μέση Ανατολή για να κατασκευάζει εκεί φάρμακα για τις ένοπλες συμμαχικές δυνάμεις. Πρώτα όμως θα έπιασε στις Άντιλλες και συγκεκριμένα στο νησί Κιουρασό, όπου θα μπαρκάρει το τεχνικό προσωπικό για το εργοστάσιο. Εκεί θα ξεμπαρκάρει εγώ και θα πηγαίνα με αεροπλάνο στη Νέα Υόρκη.

Μας συνόδευαν δύο αντίτορπιλλα και το γεγονός αυτό, μαζί με τη μεγάλη ταχύτητα του πλοίου μας γεννούσε σ' όλους ένα ισχυρό αίσθημα ασφαλείας. Ο πλοίαρχος πολλές φορές με διαβεβαίωσε:

— Έτσι γρήγορα καθώς πάμε, και με τη συνοδεία που έχουμε, κανένα υποβρύχιο δεν μπορεί να μας κάνει κακό.

Ξαφνικά την τρίτη μέρα, μόλις ξύπνησα, είχα την εντύπωση πως το σκάφος έπλεε τώρα κάπως πολύ άργα. Είχα δική. Ο καπετάνιος, ενώ πέρανε μαζί το πρωινό μας, με πληροφόρησε ότι είμαστε υποχρεωμένοι να ενταχθούμε σε νηοπομπή για να γίνει εξοικονόμηση σκαφών συνοδείας. Αργότερα έμαθα πως συνολικά η νηοπομπή την αποτελούσαν πλοία χωρητικότητας 280.000 τόννων. Με τόσα πολλά πλοία με διάφορες ταχύτητες, είμαστε αναγκασμένοι να πλέουμε πολύ άργα για να μη απομακρύνεται το ένα από το άλλο.

Ετσι φθάσαμε στις 7 Μαρτίου 1941. Οά ήταν δυο μέτα τα μεσάνυχτα, όταν μία άορατη δύναμη με έκσπενδονισε μέτρα μακριά από την κουκέττα μου, μέσα σ' ένα τρομακτικό θόρυβο. Ξύπνησα στο πικρό σκοτάδι, μέσα στους άτμος που μ' έπνιγαν. Βρέθηκα καθισμένη κάπου και κείνη τη στιγμή δεν καταλάβαινα κι' εγώ πού ακριβώς. Άνάμεσα στις φωνές άκουσα τον καπετάνιο που με φώναζε με το όνομά μου και έλεγε:

— Μην ανησυχείτε! Δεν υπάρχει κανείς άμεσος κίνδυνος...

Είχαμε τορπιλλισθεί. Το πλοίο είχε γύρει τόσο πολύ από τη μία πλευρά, ώστε να βρίσκομαι καθισμένη στα τοιχώματα της καμπίνας, αντί να είμαι πάνω στο δάπεδο. Χάρης στα στεγανά του πλοίου, που τα γέμισαν όσο ήταν δυνατό πιά γρήγορα με νερό, μπορέσαμε να ξαναβρούμε την ισορροπία μας. Θυμάμαι σαν τώρα που άρχισα να γλιστρώ, σιγά—σιγά, για να ξεφύγω

Η Κατίνα Παξινού όταν γύρισε την περίφημη ταινία «Για ποιών χτυπά η καμπάνα», που την κατέκτησε έβδομη στο Χόλλυγουντ. Μαζί της είναι και η Ίνγκριντ Μπέργκμαν, που πρωταγωνιστούσε κι' αυτή στο ίδιο έργο, καθώς και ο σύζυγος της Κας Παξινού, Άλξης Μινωτής.

λίγο όρθη στα πόδια μου. Ο άτμος έρχότανε απ' τους σωλήνες που είχαν σπάσει απ' τον τορπιλλισμό.

Θα πέρασε, αρκετή ώρα μέσα στο ίδιο σκοτάδι και στο διάστημα αυτό άκουγα δυνατούς υπόκωφους κρότους. Ήταν οι δόμβες θυδού, που έριχνε στο πλοίο μας και τ' άλλο σκάφη της νηοπομπής. Δεν καρθώσαμε όμως τίποτα. Το υποβρύχιο έπλεμε. Σε μισή ώρα μας βρήκε η δεύτερη τορπιλλη. Και σε άλλα είκοσι λεπτά η τρίτη.

Ο πλοίαρχος και όλο το πλήρωμα διατηρούσαν την αξιοθαύμαστη ψυχραιμία τους. Στις στιγμές αυτές, που από την έντολή του εξαρτάται η ζωή σου, και η ζωή των συνανθρώπων σου, ο καπετάνιος φαίνεται στα μάτια σου σαν κάτι παντοδύναμο, σαν κάτι μυθικό. Σε μία στιγμή φώναξε από το μεγάφωνο της γέφυρας δ-που βρισκόταν:

ΚΑΤΙΝΑ ΠΑΞΙΝΟΥ

ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ : Η συνέχεια

Κινηματογραφικές πενιές

— Σε ένα διαγωνισμό που έκανε η μεγάλη αγγλική εφημερίδα «Νταϊηλ Μαιν», ανέδειχσε ως δημοφιλέστερη στάρ των βρετανικών νήσων για το έτος 1949 η Τζην Σίμμονς. Η επιτυχία αυτή συνεπάγεται σχεδόν τον τίτλο της «Μεγαλύτερης ηθοποιού του βρετανικού κινηματογράφου».

Το έργο «Γαλάζια Λίμνη», όπου πρωταγωνιστεί η Τζην Σίμμονς και πού είδαμε κι' εμείς έφετος στην Αθήνα, αντουμεπλάριστηκε, δηλαδή μεταφράστηκε, σε δυο ινδικές διαλέκτους για να προβληθή στους ινδικούς κινηματογράφους. Πιστεύεται ότι το έργο θα άρσει γενικώς στους λαούς της Ασίας, γιατί έχει θέμα εξωτικό.

Στο Λονδίνο εξακολουθεί ακόμα να παίζεται με επιτυχία το γνωστό μας έργο «Το Λεωφορείο ο Πόθος» με πρωταγωνίστρια την Βίβιαν Λή. Αυτές τις μέρες όμως η Βίβιαν θα αποχωρήσει και θα την αντικαταστήσει μία νέα δυναμική ηθοποιός, η Μπέττυ Άνν Λόν.

Η Άνν Τόντ, η γνωστή μας Άγγλίδα ηθοποιός, γύρισε αυτές τις μέρες στο Λονδίνο από την νήσο Τζαμάικα όπου ξεκουράστηκε για λίγο καιρό. Τώρα στην αγγλική πρωτεύουσα αναζητείται ένα καλό έργο.

Ο άξέχαστος πρωταγωνιστής στη «Σύντομη συνάντηση» Τρέβορ Χόγουαρντ και η Τζην Σίμμονς, πρωταγωνιστούν σ' ένα νέο έργο του Οργανισμού Ράικ. Ο Χόγουαρντ έπαιξε και στο έργο «Τρίτος άνθρωπος» μαζί με τον Όρσον Γουέλλες, που έκρίθηκε ως το καλύτερο έργο της εφεινής χρονιάς.

ΣΚΗΝΕΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΜΕ ΜΑΣΚΑ

ΤΟΥ ΗΛ. ΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

(Πρόκειται για την παλιά, για τη γνωστή, για την αιώνια ιστορία. Στην αρχή — πρὸ του γάμου — ο σφοδρός, ο τρελλός, ο παρὰ φθοράς Έρως. Κι' έπειτα — μετὰ το γάμο — η πλήρη, η κούρασι κι' η ανία. Η Γυναίκα χασμουριέται, ο Άντρας τεντώνεται. Ο Άντρας μένει στο σπίτι τους όσο μπορεί λιγώτερο, η Γυναίκα προτιμάει να είναι μόνη. Πού και πού, τυπικά, επαγγελματικά, «για τα μάτια του κόσμου» της προτείνει να βγουν έξω μαζί. «Ετσι κι' άπόψε...»)

Ο ΑΝΤΡΑΣ (εξαπλωμένος στην πολυθρόνα του καπνίζει, σαν φουγάρο, έπειτα σηκώνεται και πάει κοντά στο παράθυρο. Έξω σκοτάδι και, μ' όλο τον Ιούλιο, ψύχρα. Στιγμιές. Κι' ύστερα...). — Θα βγούμε έξω άπόψε.

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (κλείνει τὸν Δὸν Κιχὼτ που διάβαζε). — Και πού να πάμε;

Ο ΑΝΤΡΑΣ. — Στο θέατρο.

Η, στὸν κινηματογράφο. Διάλεξε τί προτιμάς...

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (τεντώνεται). — Προτιμῶ νὰ μείνω στὸ σπίτι.

Ο ΑΝΤΡΑΣ (γυρίζει, τὴν κυττάει, σηκώνει τοὺς ὤμους. Έπειτα, ἀπλά...). — Μὴδὲν συνεννοῶς...

Η ΓΥΝΑΙΚΑ. — Όπως πάντα!

(Γαλήνη λίγων στιγμῶν. Ἀπελπιστική, ἀνυπόφορη γαλήνη. Οὕτε η τρυφερότητα τῆς Ἀγάπης, οὐτε καν ἡ τρικυμία τοῦ Μίσους).

Ο ΑΝΤΡΑΣ. — Όχι πάντα! Ἄν εἶχες καλὴ μνήμη, θὰ θυμόσουν πὼς ἦταν κάποιος καιρὸς που συμφωνούσαμε ἀπόλυτα.

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (είρωνικά). — Πότε; Πρὸ Χριστοῦ;

Ο ΑΝΤΡΑΣ. — Πιὸ πρόσφατα. Πρὸ τοῦ γάμου μας. Τότε ἦταν ὅλα ρόδινα, ὅλα γαλήνια, κι' εὐτυχισμένα, γιατί... (κόβει ἀπότομα σὰν νὰ τὸν βασανίζει ἡ χαρούμενη ἀ νὰ μ ν ν-ν-ν. Έπειτα διασπαστικά). Γιατί τότε μ' ἀγαπούσεσ και σ' ἀγαπούσα κι' εγὼ μέχρι... μέχρι...

Η ΓΥΝΑΙΚΑ. — Μέχρι τρελλας;

Ο ΑΝΤΡΑΣ. — Μέχρι βλακειας! (ἀνάβει δεύτερο τσιγάρο με τὴ φωτιά τοῦ πρώτου και συνεχίζει με τὸ ὕφος τοῦ ἀνθρώπου, που πιστεύει ότι λέει σπουδαίες ἐμπνέδρες). Ἡ βλακεία είναι ἡ πιὸ ἀπελπιστική ἐκδήλωσι τοῦ Έρωτος, γιατί ἐχει ἄμεση συνέπεια τὸ «μοιραίο»—δηλ. τὸ γάμο. Κι' ὅταν κανεὶς συνέρχεται είναι πιά ἄργα. Κι' αὐτὸς είναι ὁ λόγος πὸν στοὺς ἐκατὸ γάμους «ἀπὸ ἀγάπη» οἱ ὀδόντα καταλγουν σὲ οἰκτρὴ ἀποτυχία. Τὸ ἴδιο ἐπαθα κι' εγὼ. Παντρεύτηκα και βλῆπτε τὸ λάθος μου τώρα, που πέρασε ὁ παροξυσμός, τώρα που δὲν είμαι πιά βλάκας!

Η ΓΥΝΑΙΚΑ. — Διαφωνῶ! Ο ΑΝΤΡΑΣ (ἐξω φρενῶν). — Στὸ ὅτι ἐδὲν είμαι πιά βλάκας;

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (με χαμόγελο). — Διαφωνῶ γενικά σὲ ὅσα είπες ὡς τώρα... Ἄν θέλεις νὰ μ' ἀκούσης...

Ο ΑΝΤΡΑΣ (είρωνικά). —

Θὰ ἀκούσω βαθειές φιλοσοφίες: Η ΓΥΝΑΙΚΑ. — Όπως θέλεις πᾶρ' το... (σιγά, ἥρεμα, με κλειστά μάτια). Τὸ τραγικό λάθος που κανεις ἐσύ, είναι πὼς δὲν ἐρεύνησες ποτέ σου, τί ἀκριβῶς κρύβεται πίσω ἀπ' αὐτοὺς τοὺς «γάμους ἀπὸ ἀγάπης»...

Ο ΑΝΤΡΑΣ (με ἀπορία). Τί μπορεί νὰ κρύβεται;

Η ΓΥΝΑΙΚΑ. — Τις πιὸ πολλές φορές κάθε ἄλλο, παρὰ πραγματική ἀγάπη. Ἀκουσε... Ένας νέος συναντιέται μιά μέρα στὸ δρόμο του με μιά νέα και συμβαίνει νὰ γίνη ἡ συνάντησίς τους μιάν ὥρα μενεξεδία, μιάν ἀπ' αὐτές τις ὥρες που κανουν τὸν ἄνθρωπο εὐκόλο θυμὰ τῆς αὐταπάτης. Ἀπὸ τότε προχωροῦν μαζί στὴ ζωῇ, με κρυφὰ ραντεβού, με ἔνοχα φιλιὰ, με τρελλὰ χτυποκαρδια. Τί βρῖσκεται ἀνάμεσά τους; Τις πιὸ πολλές φορές ὁ Πόθος και ἡ Ζήλια και τὸ καπρίτσιο, ἀλλοτε ἡ ἐπιπολαιότητα, ὁ ἐνθουσιασμός, ἡ ἀνάγκη ἡ κάτι παρόμοιο, που ὁ νέος και ἡ νέα τὰ δάδουν πάντοτε πίσω ἀπὸ τὴ μάσκα τῆς ἀγάπης.

Ο ΑΝΤΡΑΣ. — Θέλες νὰ πῆς, πὼς ἀνάμεσά μας δὲν ὑπῆρχε ἡ ἀληθινὴ ἀγάπη;

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (με πάθος). — Όχι, δὲν ὑπῆρχε! (πιὸ ἥσυχα, σπασμένα): Ἡ ἀνοησία κανει τοὺς ἄνθρώπους νὰ νομίζουν για «ἀγάπη» ἄλλα πράγματα, πιὸ ταπεινά. Ὁ ἄντρας γοητεύεται ἀπὸ βέλγητρο τῆς γυναίκας, σκλαβώνεται ἀπὸ ἕνα ξευγάρι τορνευτῆς γάμπες και, περιδέρης μπροστὰ στὴν ἐξαισία διτρίνα, ζητεί νὰ τὴν κερδίση με κάθε τοῦτο. (Βαρεία, σὰν νὰ ὑποφέρει). Αὐτὸ είναι ἡ Ἀγάπη; — Όχι, βέβαια... Είναι μόνον ἡ φευγαλέα, ἡ τυφλωτική λάμψη τοῦ Πόθου. Και λείπει ἡ θαυτερη κατανόησι κι' ἡ ψυχραὶμη ψυχολογία, που ἀποτελοῦν τὴν ἐγγύησι τῆς Εὐτυχίας και τὴν οὐσία τῆς Ἀγάπης. (Ἀνασαινει βαθεία). Ἐρχονται λοιπὸν ὅλοι αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι, που ἐνθουσιάζονται, που ποθοῦν, που εχουν ἕνα καπρίτσιο και παίρνουν χωρὶς κανένα δικά μὲν αἰώμα τὴ μάσκα τῆς Ἀγάπης και προχωροῦν μ' αὐτὴ στὸ γάμο, για νὰ ἐμπνήσουν τὸ ἄλλο πρῶτὸ στὴ γκρίνια. Αὐτὸ είναι τὸ λάθος τους, αὐτὸ είναι και τὸ δικὸ μας, τὸ τραγικό λάθος. Στὴν περίπτωσηί μας δὲν ἀπέτυχε ἕνας γάμος ἀπὸ ἀγάπης. Ἀπλῶς ἐνομήσαμε ὅτι κανάμε γάμο ἀπὸ ἀγάπη... (πιὸ σιγά, σὰν καταβεβλημένη). Αὐτὸ είναι ὅλο... Ἐχω ἀδικί.

(Ο ἄντρας θὰ ἤθελε νὰ φέρη ἀντιρρήσεις — ἀπὸ συνήθεια. Ἀλλὰ λείπουν τὰ ἐπιχειρήματα. Κι' ἀνάβει τρίτο τσιγάρο, με τὴ φωτιά τοῦ πρώτου).

ΗΛ. Ι. ΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

★

— Δεν σου είπα, κόρη μου, παρετήρησε ἡ μητέρα, νὰ μὴν παίζεις τὸ Νίκο στὸ δωμάτιό σου. Αὐτὸ με στενοχωρεῖ πολύ.

— Μὴν ἀνησυχείς, μαμά, γέλασε ἡ κόρη τῆς. Αὐτὴ τὴ φορὰ πῆγα στὸ διαμέρισμά μου. Ἐτσι τώρα θὰ στενοχωριέται ἡ μητέρα σου!

— Δὲν σου είπα, κόρη μου, παρετήρησε ἡ μητέρα, νὰ μὴν παίζεις τὸ Νίκο στὸ δωμάτιό σου. Αὐτὸ με στενοχωρεῖ πολύ.

— Μὴν ἀνησυχείς, μαμά, γέλασε ἡ κόρη τῆς. Αὐτὴ τὴ φορὰ πῆγα στὸ διαμέρισμά μου. Ἐτσι τώρα θὰ στενοχωριέται ἡ μητέρα σου!

— Δὲν σου είπα, κόρη μου, παρετήρησε ἡ μητέρα, νὰ μὴν παίζεις τὸ Νίκο στὸ δωμάτιό σου. Αὐτὸ με στενοχωρεῖ πολύ.

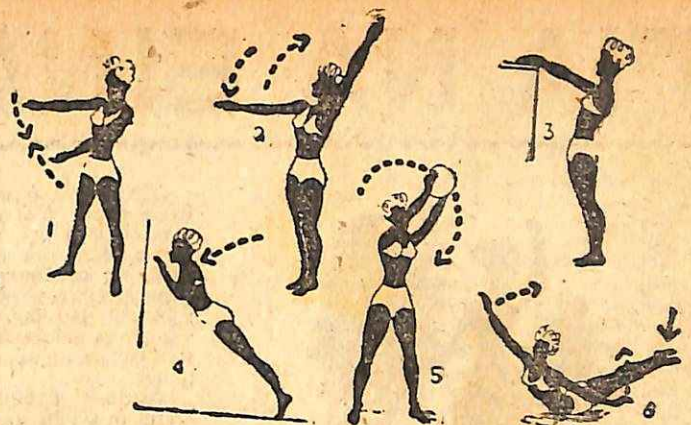
— Μὴν ἀνησυχείς, μαμά, γέλασε ἡ κόρη τῆς. Αὐτὴ τὴ φορὰ πῆγα στὸ διαμέρισμά μου. Ἐτσι τώρα θὰ στενοχωριέται ἡ μητέρα σου!

— Δὲν σου είπα, κόρη μου, παρετήρησε ἡ μητέρα, νὰ μὴν παίζεις τὸ Νίκο στὸ δωμάτιό σου. Αὐτὸ με στενοχωρεῖ πολύ.

— Μὴν ἀνησυχείς, μαμά, γέλασε ἡ κόρη τῆς. Αὐτὴ τὴ φορὰ πῆγα στὸ διαμέρισμά μου. Ἐτσι τώρα θὰ στενοχωριέται ἡ μητέρα σου!

— Δὲν σου είπα, κόρη μου, παρετήρησε ἡ μητέρα, νὰ μὴν παίζεις τὸ Νίκο στὸ δωμάτιό σου. Αὐτὸ με στενοχωρεῖ πολύ.

— Μὴν ἀνησυχείς, μαμά, γέλασε ἡ κόρη τῆς. Αὐτὴ τὴ φορὰ πῆγα στὸ διαμέρισμά μου. Ἐτσι τώρα θὰ στενοχωριέται ἡ μητέρα σου!

Δυναμώστε τὸ στήθος σας με λίγες καλές ασκήσεις

Ένα ἀπὸ τὰ μέρη τοῦ σώματος, για τὸ ὁποῖο ἡ γυναίκα ὑπερφηανεύεται ἰδιαίτερος, είναι τὸ στήθος.

Όταν ὅμως μιά γυναίκα δὲν χει ὥραιο στήθος ἢ τὸ στήθος τῆς είναι ἐλαττωματικό, τότε ἐπεμβαίνει ἡ αἰσθητικὴ χειρουργική ἢ ἡ γυμναστική.

Ἡ αἰσθητικὴ χειρουργική κανει θαύματα. Όπως δὲ οἱ ἀναγνώστρίες μας είχαν τὴν εὐκαιρία ν' ἀντιληφθοῦν ἀπὸ προηγούμενα τεύχη τῆς «Γυναίκας», τελευταία και στὴν «Ελλάδα» τὰ ἱστιτοῦτα καλλονῆς κανουν με μεγάλη ἐπιτυχία αἰσθητικές ἐγχειρήσεις στὸ στήθος.

Μεγάλο ἐπίσης ρόλο παίζει στὴ βελτίωσι τοῦ στήθους (ι-δίας στὴν ἀνάπτυξί του) οἱ διάφορες ὀρμονες, που ἀνεκαλύφθησαν τὰ τελευταία χρόνια. Γυναίκες με μικρὸ στήθος μποροῦν ν' ἀποκτήσουν στήθος κανονικό, παίρνοντας αὐτὲς τις ὀρμόνες.

Μὰ και ἡ γυμναστική δὲν συμβάλλει λιγώτερο στὴ βελτίωσι τοῦ γυναικείου στήθους. Ἡ γυμναστικὴ ἐπιβάλλεται, ὅταν τὸ στήθος ἔχει πῶθι μικρὴ πτώσι, ἐξ αἰτίας τῆς χαλαρώσεως τῶν μυῶν του. Οἱ μὺς, λοιπὸν, αὐτοὶ πρέπει νὰ τεντωθοῦν.

Οἱ ασκήσεις που σὰς δίνουμε παραπάνω είναι πολὺ αποτελεσματικές. Μπορεῖτε νὰ τις κανέτε ἀκόμα κι' ἀν τὸ στήθος σας δὲν ἔχει πῶθι καμμιὰ βλάβη. Θὰ σὰς τὸ διατηρήσουν πάντα ὥραιο και σφιχτό.

1. Διάστασις τῶν ποδῶν και ἐκτασις τῶν χειρῶν ὀριζοντίως. Περιφορὰ τῶν χειρῶν. Κάνετε αὐτὴ τὴν ἀσκήσι ἀρκετὲς φορές.

2. Τὰ πόδια σὲ στάσι προσοχής. Ἡμιάνστασις τῆς δεξιάς χειρὸς και ἡμιπρόστασις τῆς ἀριστερῆς. Γρήγορη ἀλλαγὴ χειρῶν. Κι' αὐτὴν τὴν ἀσκήσι κανέτε τὴν ἀρκετὲς φορές.

3. Ὀρθία, με τὰ πόδια σὲ στάσι προσοχής. Τεντώστε τὰ χέρια σας ὑπερστὰ κι' ἀκούμ-πῆτε τα ὅπως στὸ σχέδιο πάνω σ' ἕνα ἐπιπλο. Ἀκουμπήστε δυνατὰ πάνω στὸ στήθιγμά, σὰ νὰ θέλατε ν' ἀνυψώθιτε και μείνετε ἔτσι μερικὲς στιγμιές. Ἀναπαυθεῖτε λίγο, κανέτε μιά βαθεία ἐπίπνη και ἐπαναλάβετε τὴν ἀσκήσι δυὸ—τρεις φορές.

4. Σταθερὲ ὀρθία, με τὰ πόδια σὲ στάσι προσοχής, σ' ἀπόστασι ἑνὸς μέτρου ἀπὸ ἕνα

τοῖχο. Ἀφήστε τὸ κορμί σας νὰ πέσι πρὸς τὸν τοῖχο, σὰ σανίδα, χωρὶς νὰ τὸ λυγίσετε καθόλου. Κατόπτι σπρώξτε με τὰ χέρια σας τὸ κορμί σας πρὸς τὰ πίσω. Ἡ κίνησι πρέπει νὰ γίνεταί με ἐλαστικότητα, τὰ χέρια σας δὲ νὰ παίζουν τὸ ρόλο σούστας.

5. Ἰδια στάσι με τὴν πρώτη ἀσκήσι, με τὴ διαφορά ὅτι τώρα θὰ κρατάτε στὰ χέρια μιά μπάλα. Κάνετε περιφορὰ τῶν χειρῶν, σφίγγοντας τὴν μπάλα.

6. Ξαπλώστε χάμω μπρούμυτα. Κάνετε ἐκτασι τῶν χειρῶν στὰ πλάγια με τις παλάμες πρὸς τὰ ἔξω. Ἀνασπώστε τὸν κορμό σας και τὰ τεντωμένα και ἐνωμένα πόδια σας ὅσο μπορεῖτε ψηλότερα και ταυτοχρόνως φέρτε ὅσο μπορεῖτε πιὸ πίσω τὰ χέρια σας. Ξεκουραστήτε λίγο και ξανακάνετε τὴν ἀσκήσι 5—6 φορές.

Γελοιογραφία με νότες

ΛΥΠΗΤΕΡΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ

ΓΙΑ ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΩΦΕΛΙΜΕΣ ΟΙ ΔΙΑΚΟΠΕΣ ΣΑΣ

Μπήκαμε πιά για καλὰ στὸ καλοκαίρι, παρὰ τὶς ἀστάθειες τοῦ καιροῦ, καὶ κάθε μιά μας σκέπτεται ποῦ θὰ κάνει φέτος ἐξοχή, ποῦ θὰ πάει νὰ ξεκουραστῇ γιὰ λίγες μέρες. Καὶ ἡ Ἑλλάδα μὲν μὲ τὰ γελαστά της ἀκρογιάλια καὶ τὰ ἀσύγκριτα βουνὰ της προσφέρει μιά πολὺ πλούσια ποικιλία τόπων παραθερισμοῦ. Αὐτὸ όμως δὲν ἀρκεῖ. Πρέπει νὰ ξέρομε καὶ πὼς θὰ ζήσουμε στὴν ἐξοχή μας, γιὰ νὰ μᾶς ὠφελήσει πραγματικά, γιὰ νὰ ξαναγυρίσουμε στὶς πολιτείες ξαναγιωμένες, δυναμωμένες, πιὸ ὁμορφες.

Καὶ πρῶτα - πρῶτα πρέπει ἂν μπορούμε, νὰ μείνουμε στὴν ἐξοχή περισσότερο ἀπὸ ἓνα μῆνα. Ἡ ἱατρικὴ ἐπιστὴμὴ μᾶς λέει ὅτι ὁ ἄνθρωπος θέλει 21 μέρες γιὰ νὰ συνηθίσῃ σ' ἓνα καινούργιο κλίμα. Καὶ μόνο μετὰ ἀπ' αὐτὸ τὸ διάστημα υφίσταται τὰ εὐεργετικὰ ἀποτελέσματα τῆς ἀλλαγῆς. Εἰκοσι μιά λοιπὸν μέρες γιὰ νὰ συνηθίσῃ ὁ ὁργανισμὸς μας καὶ ἄλλες εἰκοσι, ἂν εἶναι δυνατόν, γιὰ ν' ἀνανεωθῇ μὲ τὸν καθαρὸ ἀέρα, τὰ θαλάσσια μπάνια, τοὺς περιπάτους καὶ τὶς ἐκδρομές.

- ★ ΠΟΣΟ ΘΑ ΜΕΙΝΕΤΕ ΣΤΗΝ ΕΞΟΧΗ.
- ★ ΚΑΝΕΤΕ ΟΤΙ ΣΑΣ ΑΡΕΣΕΙ.
- ★ ΕΝΑΣ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΣ ΠΟΥ ΣΑΣ ΑΝΑΝΕΩΝΕΙ.
- ★ ΧΡΗΣΙΜΕΣ ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ: ΤΟ ΔΕΡΜΑ ΣΑΣ, ΤΟ ΠΡΟΣΩΠΟ ΣΑΣ, ΤΟ ΚΟΡΜΙ ΣΑΣ.

Ἐπομένως ὁ παραθερισμὸς ποὺ γίνεται δέκα μέρες ἐδῶ καὶ δέκα μέρες ἐκεῖ, δὲν ὠφελεῖ. Μπορεῖ μὲν τὴν ἀλλαγὴ τοῦ τοπίου καὶ τοῦ περιβάλλοντος νὰ ἱκανοποιῇ τὶς αἰσθήσεις μας καὶ νὰ μᾶς προσφέρῃ ψυχικὴς χαρὲς, μὰ δὲν ἀνανεώνει πραγματικά τὸν ὁργανισμὸ μας. Γι' αὐτὸ δὲν ἀποφασίζουμε νὰ παραθερίσουμε πρὲς μίαν καὶ νὰ μείνουμε ὅλο τὸ διάστημα σ' ἓνα μέρος.

Δεύτερη προϋπόθεσι γιὰ νὰ μᾶς ὠφελήσῃ ἡ ἐξοχή εἶναι νὰ ζήσουμε σύμφωνα μὲ τὸ κέφι μας καὶ τὶς διαθέσεις μας. Ἄλλες θέλουν νὰ κολυμπᾶνε ὅλη μέρα ἢ νὰ σκαρφαλώνουν στὶς κορφές τῶν βουνῶν κι' ἄλλες νὰ κάθονται ἤσυχα κάτω ἀπὸ ἓνα δέντρο ἢ κοντὰ σ' ἀκρογιάλι καὶ ν' ἀφίουν τὸ βλέμμα τους νὰ νάνεται στὸν ὄριζοντα ἢ νὰ διαβάζουν ἓνα βιβλίο. Ἄλλες θέλουν νὰ κοιμούνται ἀργὰ καὶ νὰ ξυπνᾶνε ἀργά, ἄλλες νὰ κοιμούνται μὲ τὶς κόττες καὶ νὰ ξυπνᾶνε μὲ τὰ πουλιά.

Ἄς ζῶμε λοιπὸν ὅλες στὴν ἐξοχή ὅπως μᾶς ἀρέσει. Ἄν κάνουμε κάτι ἀντιθετὸ ἀπὸ τὸ κέφι μας καὶ τὶς διαθέσεις μας, κάτι ποὺ δὲν μᾶς ἀρέσει, πρέπει νὰ καταβάλλουμε μιὰν ὀριζμένη προσπάθεια. Κι' αὕτῃ ἡ προσπάθεια δὲν ἐπιτρέπει στὸ σῶμα νὰ ὠφεληθῇ ἀπὸ τὸν καθαρὸν ἀέρα, τὸν ἥλιο, τὴ θάλασσα. Ἐνῶ ἀντιθέτως ὁταν κάνουμε ἐκεῖνο ποὺ θέλουμε, δὲν καταβάλλουμε καμμιὰ προσπάθεια καὶ φυσικὰ ὁ ὁργανισμὸς μας ἀνανεώνεται.

Ἀκούσα μιά μέρα μιά κυρία νὰ λέη σὲ μιά φίλη της, ποὺ ἔφευγε γιὰ τὴν ἐξοχή: «Προπαντὸς μὴν ἀναπαυθῇς πολὺ, γιατί αὐτὸ θὰ σέ... κουράσῃ!» Κι' εἶχε ἀπολύτως δίκαιο αὐτὴ ἡ κυρία. Γιατί ἡ φίλη της ἔκανε φαίνεται στὴν πόλιν ὅχι ἡσυχὴ ζωὴ. Ἄν λοιπὸν στὴν ἐξοχή ἄλλαζε ἐντελὸς τὸ ρυθμὸ τῆς ζωῆς της, ὁ παραθερισμὸς θὰ τὴν κουράζε ἀντὶ νὰ τὴν ξεκουράσῃ.

Στὴν ἐξοχή ἐπίσης πρέπει νὰ διατηρήσουμε τὴν πλήρη ἀνεξαρτησίαν μας, γιατί μόνο ἐστὶ θὰ κάνουμε ὅ,τι μᾶς ἀρέσει. Ἄν συνδεθῶμε μὲ παρέες καὶ συντροφίες, τότε θὰ εἴμαστε ὑποχρεωμένες νὰ προσαρμοσθῶμε στὸ κέφι καὶ τὶς διαθέσεις τῶν ἄλλων. Θὰ ἀναγκασθῶμε νὰ κάνουμε μιὰν ἀνάβασιν στὸ βουνό, ἐνῶ ἐμεῖς θὰ θέλαμε ἐκεῖνη τὴν ὥρα νὰ κάνουμε ἓνα μπάνιο στὴ θάλασσα. Νὰ πᾶμε σ' ἓνα χορὸ ἢ σ' ἓνα γλέντι, ἐνῶ θὰ θέλαμε νὰ μείνουμε στὴ βεράντα τοῦ σπιτιοῦ καὶ ν' ἀπολαύσουμε τὴν πανσέληνον.

Πρέπει ἐπίσης ὁσον καιρὸ βρίσκομαστε στὴν ἐξοχή ν' ἀφήσουμε στὴν πόλιν ὅλες τὶς ἐγνοίες, ὅλες τὶς σκοτούρες, ὅλες τὶς μαύρες σκέψεις. Νὰ ξεχάσουμε τὰ βασάνια τοῦ κόσμου καὶ τὶς διαφορὲς πλῆγες τῆς ἀνθρωπότητος. Ὁ ψυχικὸς παράγων παίζει τεράστιο ρόλο στὸ πραγματικὸ μας ξεκούρασμα. Ἄν μεταφέρουμε καὶ στὴν ἐξοχή ὅ,τι μᾶς ἀπασχολεῖ καὶ μᾶς βασανίζει στὴν πόλιν, τότε δὲν πρόκειται νὰ πετύχουμε τίποτα. Θὰ ἐπιστρέψουμε ἀπὸ τὶς διακοπὲς τὸ ἴδιο κουρασμένες ὅπως ὅταν ξεκινήσαμε. Πρέπει νὰ τὸ δάσουμε καλὰ στὸ μυαλὸ μας καὶ νὰ μᾶς γίνῃ συνείδησι ὅτι στὴν ἐξοχή θὰ ζήσουμε μόνο γιὰ τὸν ἑαυτὸ μας. Μπορεῖ αὐτὸ νὰ εἶναι λίγο ἐγωϊστικὸ, μὰ εἶναι ἀπαραίτητο γιὰ νὰ ξεκουρασθῶμε πραγματικά.

ἘΝΑΣ ΕΠΙΓΕΙΟΣ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΣ
Στὴν Ἀμερικὴ ὑπάρχει ἓνας πραγματικὸς ἐπίγειος παράδεισος. Ἄν ἐπὶ τῆς ἀμερικανικῆς ἐξοχῆς ὑπάρχει ἓνας πραγματικὸς ἐπίγειος παράδεισος, ὅπως καὶ στὴν Ἀμερικὴ ὑπάρχει ἓνας πραγματικὸς ἐπίγειος παράδεισος, ὅπως καὶ στὴν Ἀμερικὴ ὑπάρχει ἓνας πραγματικὸς ἐπίγειος παράδεισος.

ὅλες τὶς ἐγνοίες, ὅλες τὶς σκοτούρες, ὅλες τὶς μαύρες σκέψεις. Νὰ ξεχάσουμε τὰ βασάνια τοῦ κόσμου καὶ τὶς διαφορὲς πλῆγες τῆς ἀνθρωπότητος. Ὁ ψυχικὸς παράγων παίζει τεράστιο ρόλο στὸ πραγματικὸ μας ξεκούρασμα. Ἄν μεταφέρουμε καὶ στὴν ἐξοχή ὅ,τι μᾶς ἀπασχολεῖ καὶ μᾶς βασανίζει στὴν πόλιν, τότε δὲν πρόκειται νὰ πετύχουμε τίποτα. Θὰ ἐπιστρέψουμε ἀπὸ τὶς διακοπὲς τὸ ἴδιο κουρασμένες ὅπως ὅταν ξεκινήσαμε. Πρέπει νὰ τὸ δάσουμε καλὰ στὸ μυαλὸ μας καὶ νὰ μᾶς γίνῃ συνείδησι ὅτι στὴν ἐξοχή θὰ ζήσουμε μόνο γιὰ τὸν ἑαυτὸ μας. Μπορεῖ αὐτὸ νὰ εἶναι λίγο ἐγωϊστικὸ, μὰ εἶναι ἀπαραίτητο γιὰ νὰ ξεκουρασθῶμε πραγματικά.

ἘΝΑΣ ΕΠΙΓΕΙΟΣ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΣ
Στὴν Ἀμερικὴ ὑπάρχει ἓνας πραγματικὸς ἐπίγειος παράδεισος. Ἄν ἐπὶ τῆς ἀμερικανικῆς ἐξοχῆς ὑπάρχει ἓνας πραγματικὸς ἐπίγειος παράδεισος, ὅπως καὶ στὴν Ἀμερικὴ ὑπάρχει ἓνας πραγματικὸς ἐπίγειος παράδεισος, ὅπως καὶ στὴν Ἀμερικὴ ὑπάρχει ἓνας πραγματικὸς ἐπίγειος παράδεισος.

ΟΙ ΔΙΑΚΟΠΕΣ ΣΑΣ

τικὸς ἐπίγειος παράδεισος. Πρόκειται γιὰ τὴν «Μπιούτυ Φάρμ» (ἀγρόκτημα τῆς ὁμορφιάς) ποὺ βρίσκεται στὴν Πολιτεία τοῦ Μαϊν. Τὸ «Μπιούτυ Φάρμ» ἰδρύθηκε ἀπὸ ἓνα μεγάλο ἱνστιτούτο καλλονῶν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν. Ἐνα μεγάλο φωτεινὸ στίγμα μὲ ἡλιόλουστα δωμάτια, πλάι σὲ μιά λίμνη. Ἡ τοποθεσία εἶναι τόσο μαγευτικὴ, ποὺ ὅποιος τὸ πρωταντικρὺ εἶναι δὲν μπορεῖ νὰ συγκρατήσῃ ἓνα ἐπιφώνημα θαυμασμοῦ.

Κάθε γυναίκα ποὺ πηγαίνει νὰ μείνῃ στὸ «Μπιούτυ Φάρμ» ζυγίζεται, μετρίεται κι' ἐξετάζεται ἀπὸ τὴν κορυφὴ ὡς τὰ πόδια. Ὅταν φέυγῃ ἐπείτ' ἀπὸ τρεῖς - τέσσαρις βδομάδες εἶναι μιά καινούργια γυναίκα, τόσο ἀπὸ ἀπόψεως ὑγείας, ὅσο καὶ ἀπὸ ἀπόψεως ὁμορφιάς.

Ἄν ἦσαν τροφίμες τοῦ «Μπιούτυ Φάρμ» νὰ πῶς θὰ περνοῦσε ἡ μέρα σας:

Τὸ πρῶτ' ἡμερῶν θὰ εἴχατε στὸ κρεβάτι ἓνα μεγάλο ποτήρι ζεστὸ νερὸ μὲ λίγο χυμὸ λεμονιοῦ. Κατόπι μιά εἰδικὴ κομμώτρια θὰ σᾶς δοῦρτιζε καλὰ τὰ μαλλιά καὶ μιά μασεζὶ πάνω στὸ δίσκο ποὺ θὰ εἶναι ἀπὸ κείνα τὰ μασάζ ποὺ ἀνασταίνουν νεκρούς.

Θ' ἀκολουθοῦσε τὸ πρῶγευμα: Ἐνα φλυτζάνι ἐλαφρὺ καφὲς μὲ λίγο γάλα, μιά φρυγανιά καὶ φρούτα. Φυσικὰ πάνω στὸ δίσκο ποὺ θὰ σᾶς σέρβιραν τὸ πρῶγευμα θὰ ὑπάρχουν καὶ φρεσκοκομμένα τριαντάφυλλα — χορὰ γιὰ τὰ μάτια.

Ἐπὶ τὴν ἀρχὴ εἶπα πὼς γιὰ νὰ ὠφεληθῇ πραγματικὰ ὁ παραθερισμὸς πρέπει νὰ κρατηθῇ ἓνα μῆνα τουλάχιστο. Ἀνάμεσα όμως στὶς ἀναγνώστρες μας ὑπάρχουν πολλὲς γυναῖκες ποὺ ἐργάζονται καὶ δὲν μποροῦν νὰ λείψουν ἀπὸ τὴν ἐργασία τους παραπάνω ἀπὸ δέκα ἕως δέκα πέντε μέρες. Αὐτὲς τί θὰ κάνουν; Θὰ προσπαθῶν νὰ φύγουν ἀπὸ τὶς πόλεις ἔστω καὶ γιὰ τὸ λίγο αὐτὸ διάστημα. Ἡ ἀλλαγὴ θὰ τὶς ὠφελήσῃ ὁπωσδήποτε καὶ θὰ τὶς ξεκουράσῃ σωματικά, ὅσο καὶ ψυχικὰ καὶ πνευματικά.

Ἄν τὸ δέμα σας εἶναι ἐρεθισμένο ἀπὸ τὴν ζέστη, νὰ ἀλείψετε τὸ δέμα σας μὲ πολτὸ ἀπὸ φρούτα ἢ ἀπὸ ἀγγούρι.

Ἄν τὸ δέμα σας εἶναι ἐρεθισμένο ἀπὸ τὴν ζέστη, νὰ ἀλείψετε τὸ δέμα σας μὲ πολτὸ ἀπὸ φρούτα ἢ ἀπὸ ἀγγούρι.

στὴν ὁμορφὴν τραπεζαρία τῆς «Μπιούτυ Φάρμ». Λουλούδια παντοῦ: στοὺς τοίχους, στὰ τραπεζομάντλια, πάνω στὰ τραπέζια. Μὰ τί στομαχικὴ ἀπογοήτευσι! Τὸ μενού ἀποτελεῖται ἀπὸ δυὸ ντομάτες καὶ ὡμὰ ραβδία σαλάτα. Δὲν θὰ χάνετε ὅμως τὸ κέφι σας γιατί θὰ ξέροτε πὼς εἶναι γιὰ τὸ καλὸ σας.

Μετὰ τὸ γεῦμα δυὸ ὥρες ἀνάπαυσι.

Τ' ἀπόγευμα τὰ ἴδια πάλιν. Ἐπειτα ἀπὸ μερικὲς ἐβδομάδες οἱ γυναῖκες φεύγουν πραγματικὰ ξαναγιωμένες ἀπὸ τὸν πρωτότυπο αὐτὸν τόπο παραθερισμοῦ.

Στὸ «Μπιούτυ Φάρμ» πηγαίνουν ὅχι μόνο νέες γυναῖκες, ἀλλὰ καὶ ἡλικιωμένες, ὅπως ἐπίσης ὅχι μονάχα πλούσιες γυναῖκες ποὺ δὲν κάνουν τίποτα στὴ ζωὴ τους, ἀλλὰ καὶ ἐργαζόμενες.

Φυσικὰ, στὴν Ἑλλάδα δὲν ὑπάρχουν παρόμοια ἰδρύματα, κι' οὐτε ὑπάρχει προοπτικὴ τουλάχιστο γιὰ τὸ ἀμεσο μέλλον νὰ ἰδρυθῶν. Μπορεῖτε όμως κατὰ τὸ διάστημα ποὺ θὰ πάτε νὰ παραθερίσετε στὴν ἐξοχή νὰ ἐφαρμόσετε στὸν ἑαυτὸ σας, ὡς ἓνα σημεῖο, τὸ διατολόγιο καὶ τὴν γυμναστικὴ τοῦ «Μπιούτυ Φάρμ».

Ἀκούστε τὴ συμβουλή μου: Κατὰ τὴ διάρκεια τῶν διακοπῶν ἀφήστε τὸ δέμα σας νὰ ξεκουραστῇ. Ὁραῖο εἶναι νὰ ἔχῃ κανεῖς λεπτὰ καὶ μὰτ δέμα, μὰ πρέπει νὰ ἔχῃ καὶ δέμα γερὸ. Κυτᾶτε αὐτὲς τὶς πολὺ περιποιημένες κυρίες: τὸ δέμα τους ζαρώνει ἀνὰ μεταξωτὸ χαρτί. Ἀπὸ τὶς πολλὲς περιποιήσεις ἡ ἐπιδερμίδα τους ἔχασε τὴ φυσικὴ τὴν ἱκανότητα ν' ἀμύνεται.

Ἐπὶ πολλὲς ἐβδομάδες μὴν βάζετε στὸ δέμα σας παρὰ μόνο καθαρὴ θρεπτικὴ κρέμα, καὶ τίποτ' ἄλλο. Ἄν φοβόσαστε τὴ ζέστη καὶ τὶς ἡλιακὲς ἀκτίνες καὶ τὸ δέμα σας ἐρεθίζεται ἀπ' αὐτὲς νὰ φορᾶτε ὅταν βγαίνετε ἔξω ἓνα μεγάλο ψάθινο καπέλλο. Ἄν ἀντιθέτως μαυρίζετε ὁμορφα μὰ ἡ μύτη σας... στολίζεται μὲ κόκκινους λεκέδες, νὰ τὴν ἀλείψετε μὲ κρέμα κινίνης. Ἡ κρέμα ἐνῶ δὲν θὰ σᾶς ἐμποδίσῃ νὰ μαυρίσετε σ' αὐτὸ τὸ μέρος θὰ σᾶς γλυτώσῃ ἀπὸ τὶς πανάδες καὶ... Ἄν ἐχετε πτὸ δέμα, νὰ ἀλείψετε τὸ προσῶπὸ σας πρὸς τὸ ἡμέρη στὴν θάλασσα μὲ ἀπὸ τὴν θάλασσα. Γιὰ τὸ νερὸ δέμα τὸ νερὸ τῆς θάλασσας εἶναι πρᾶγμα τόσο τοῦτον. Μουδὰ νὰ προσέξετε ὅταν βγαίνετε ἀπὸ τὴ θάλασσα νὰ ἀλείψετε τὸ

κορμί σας μὲ λάδι γιὰ νὰ ἐξουδετερώνετε τὸ ἀλάτι. Νάχετε πάντοτε στὴν τσάντα σας ἓνα μπουκαλάκι μὲ ἀμυγδαλόλαδο καὶ μερικὲς πετσέτες ἀπὸ χαρτί γιὰ νὰ σκουπίζετε τὸ πρόσωπό σας.

Ἄν τὸ δέμα σας εἶναι ἐρεθισμένο ἀπὸ τὴν ζέστη, νὰ ἀλείψετε τὸ δέμα σας μὲ πολτὸ ἀπὸ φρούτα ἢ ἀπὸ ἀγγούρι.

Ἄν κάνετε καμμιὰ ἐκδρομὴ μὲ ἀνοιχτὸ αὐτοκίνητο, βάλτε στὸ πρόσωπό σας κρέμα. Δὲν ὑπάρχει χειρότερο πράγμα γιὰ τὸ δέμα ἀπὸ τὸν ἀέρα. Ὅταν ἐπιστρέψετε βάλτε ἀγγουρόνερο.

Κατὰ τὴ διάρκεια τῶν διακοπῶν μὴ κάνετε μασάζ στὸ πρόσωπό σας. Δὲν ὑπάρχει λόγος. Γιατί μὲ τὰ σπῶν καὶ τὸν καθαρὸ ἀέρα καὶ καλὴ κυκλοφορία τοῦ αἵματος θ' ἀποκτήσετε καὶ οἱ ἀδένες θὰ λειτουργήσουν κανονικά.

Ἄν ἰδρώσετε πολὺ, βάλτε στὸ πρόσωπό σας μιά δροσιστικὴ λοσιόν.

Ἄν βρῆτε κατὰ τὴ διάρκεια τοῦ παραθερισμοῦ σας, ἐπὶ τὴν ἀρχὴν ἀπ' αὐτὴν τὴν εὐκαιρία γιὰ νὰ κάνετε ἓναν περιπάτο χωρὶς καπέλλο. Τίποτα δὲν ξεκουράζει καὶ δὲν καθαρίζει καλύτερα τὸ δέμα ἀπὸ τὸ νερὸ τῆς βροχῆς.

Ἀποφεύγετε στὴν ἐξοχή σας τὸ μακιγιάζ. Αὕτῃ τὴ δουλειὰ θὰ τὴν ἀναλάβουν ὁ ἥλιος καὶ ὁ καθαρὸς ἀέρας, ποὺ θὰ σᾶς χαρίσουν φυσικὰ χρώματα.

Μὴν βάζετε τὰ νύχια σας. Ἀφήστε τα κι' αὐτὰ νὰ ξεκουρασθῶν.

Τὰ χέρια σας μπορεῖτε μιά φορὰ τὴ βδομάδα νὰ τὰ ἀλείψετε μὲ λάδι ἀπὸ γλυκαμύδαλα γιὰ νὰ μὴ σκληρύνουν ἀπὸ τὰ σπῶν καὶ τὸν ἀέρα.

Στὴν ἀρχὴ εἶπα πὼς γιὰ νὰ ὠφεληθῇ πραγματικὰ ὁ παραθερισμὸς πρέπει νὰ κρατηθῇ ἓνα μῆνα τουλάχιστο. Ἀνάμεσα όμως στὶς ἀναγνώστρες μας ὑπάρχουν πολλὲς γυναῖκες ποὺ ἐργάζονται καὶ δὲν μποροῦν νὰ λείψουν ἀπὸ τὴν ἐργασία τους παραπάνω ἀπὸ δέκα ἕως δέκα πέντε μέρες. Αὐτὲς τί θὰ κάνουν; Θὰ προσπαθῶν νὰ φύγουν ἀπὸ τὶς πόλεις ἔστω καὶ γιὰ τὸ λίγο αὐτὸ διάστημα. Ἡ ἀλλαγὴ θὰ τὶς ὠφελήσῃ ὁπωσδήποτε καὶ θὰ τὶς ξεκουράσῃ σωματικά, ὅσο καὶ ψυχικὰ καὶ πνευματικά.

ΜΙΡΚΑ ΑΠΕΡΓΗ

Η ΑΓΝΟΙΑ ΕΙΝΑΙ Ο ΧΕΙΡΟΤΕΡΟΣ ΕΧΘΡΟΣ ΤΟ ΘΑΥΜΑ ΤΟΥ ΕΑΥΤΟΥ ΣΑΣ!...

Το πολύκροτο βιβλίο του διασήμου 'Αμερικανού Γυναικολόγου ΜΑΡΙΟ ΚΑ-
ΣΤΑΛΛΟ και της συνεργάτιδός του μαίας ΣΕΣΙΛΙΑ ΣΟΥΛΤΣ, που έσημείωσε
καταπληκτική έπιτυχία παντού όπου έκυκλοφόρησε σέ εκατομμύρια αντίτυπων

Συνιστούμε ιδιαίτερα στις ά-
γαπητές αναγνώστριές μας να πα-
ρακολουθήσουν το νέο μας ανάγνω-
σμα «Το θαύμα του εαυτού σας»,
που αρχίσουμε να δημοσιεύουμε από
το προηγούμενο τεύχος. Προκειται
για ένα εξαιρετικό επιστημονικό
βιβλίο, που θα σας βοηθήσει, να
ζήσετε ζωές περισσότερο γρόνια,
να γνωρίσετε καλά τον εαυτό σας,
το ίδιο σας το σώμα. Είναι ένα
βιβλίο που σαρώνει τις προλήψεις
και καταπολεμεί την άγνοια.

Η ιατρική επιστήμη προχωρεί
με τεράστια άλματα, γρόνο με το
γρόνο. 'Αλλ' από το εργαστήριο,
όπου ο επιστήμων ανακαλύπτει
θαυματοργά μέσα να σώσει τις αν-
θρώπινες γενιές, έως το σπίτι, ο-
που χρειάζονται τα θαυματοργά
αυτά μέσα της επιστήμης, υπάρχει
συντόνισμα. Και το μοναδικό γε-
φύρι που μπορεί να καλύψει το
τό γάσμα είναι η γνώση.

- Τα κεφάλαια που θα ακολουθή-
σουν είναι:
- ★ ΜΙΑ ΠΑΡΕΝΘΕΣΙ ΓΙΑ
ΤΗ ΒΡΕΦΙΚΗ ΗΛΙΚΙΑ
 - ★ ΓΙΝΕΣΘΕ ΓΥΝΑΙΚΑ
 - ★ Η ΣΕΞΟΥΑΛΙΚΗ ΣΑΣ
ΖΩΗ
 - ★ ΠΛΗΣΙΑΖΟΝΤΑΣ ΤΟ
ΓΑΜΟ
 - ★ ΟΙ ΟΓΚΟΙ: ΕΝΑΣ ΤΡΟ-
ΜΕΡΟΣ ΚΙΝΔΥΝΟΣ
 - ★ ΚΑΠΟΤΕ ΘΑ ΦΤΑΣΕΤΕ
ΣΤΑ 40
 - ★ ΔΕΝ ΕΙΣΘΕ ΣΕ ΘΕΣΙ ΝΑ
ΚΑΝΕΤΕ ΠΑΙΔΙ;
 - ★ ΑΔΙΑΘΕΣΙΣ, ΑΡΡΩ-
ΣΤΕΙΣ, ΜΟΛΥΝΣΕΙΣ
 - ★ ΧΑΡΟΥΜΕΝΕΣ ΠΡΟΣΛΟ-
ΚΙΕΣ
 - ★ ΤΟ ΥΣΤΕΡΟΓΡΑΦΟ ΤΟΥ
ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΥ.

2ον

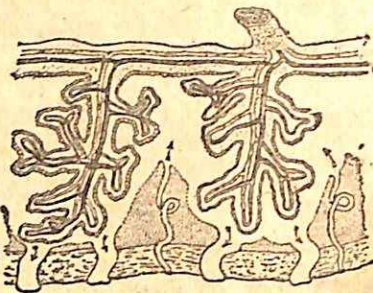
ΟΙ ΠΡΩΤΟΙ μαλακοί πόνοι ανοίγουν την
αυλαία του τοκετού. Έρχονται κάθε
μισή ώρα και κάτι τέτοιο. Σιγά-σιγά,
δυναμώνουν και γίνονται ολοένα πιο
σκληροί από τις συσπάσεις. Και όσο δυ-
ναμώνουν τόσο συχνότερα έρχονται.

Όταν πρόκειται να γεννηθεί το μωρό,
οι πόνοι έρχονται κάθε ένα ή κάθε δυο λε-
πτά και τελικά έρχονται κάθε μισό ή κάθε
ολόκληρο λεπτό ή και παραπάνω. Μπορεί
τότε ο γιατρός να κάνει στην έπίτοκο έ-
νέσεις που σταματούν τους πόνους όχι ο-
μως και τις συσπάσεις και έτσι να γεν-
νηθεί το παιδί χωρίς πόνους.

Στη διάρκεια του τοκετού, το στόμιο
της μήτρας, που ήταν σαν τη μύτη της
καρφίτσας, μεγαλώνει για να μπορέσει να
περάσει το παιδί. Το μυστικό αυτής της
καταπληκτικής διαστολής βρίσκεται στο
γεγονός ότι οι συσπόμενοι μύς της μήτρας
δημιουργούν μία πίεση επάνω στο βρέφος
που βρίσκεται μέσα στο μεμβράνωδες
θηλάκι με το αμνιωτικό υγρό (τα νερά)
και το αναγκάζουν να κα-βή στον τρά-
χηλο. 'Αλλοτε οι γιατροί νόμιζαν ότι τα
νερά συντελούσαν στην καλή γέννα. Σί-ε-

ρα όμως ο μαιευτήρας δεν ενδιαφέρεται αν
η γέννα είναι «στεγνή» ή «υγρή», αλλά για
τη θέση και το αν η θέση και το μέγεθος
του μέρους που παρουσιάζεται βρίσκονται
σε λογικές αναλογίες.

Έτσι, με την υδροστατική πίεση και την
έμφυτη ικανότητα που έχει το στόμιο της

Εικ. 5.— Η τροφοδότις του έμβριου από
τον πλακούντα (υστερο). Μία σειρά από κύ-
ττα αποτελεί τη χαριστική γραμμή άνε-
σα στο αίμα της μήτρας και το αίμα του
έμβριου. Τα αιμόφορα αγγεία καθώς έρχο-
νται από τον όμφαλο λάρω και διακλαδίζονται
στον ύμένα που λέγεται χόριον, εισχωρούν μέ-
σα στους αιματοκόλπους του μητρικού αί-
ματος και από εκεί παίρνουν το οξυγόνο και
άλλες τις θρεπτικές ουσίες που χρειάζονται
για την ανάπτυξη του έμβριου. Τα τέσσε
χύνουν δύο άρτηριες και δύο φλέβες του έμ-
βριου που κολυμπούν μέσα στο μητρικό αι-
μα. (Τα λευκά τμήματα της εικόνας δείχνουν
το αίμα της μήτρας).

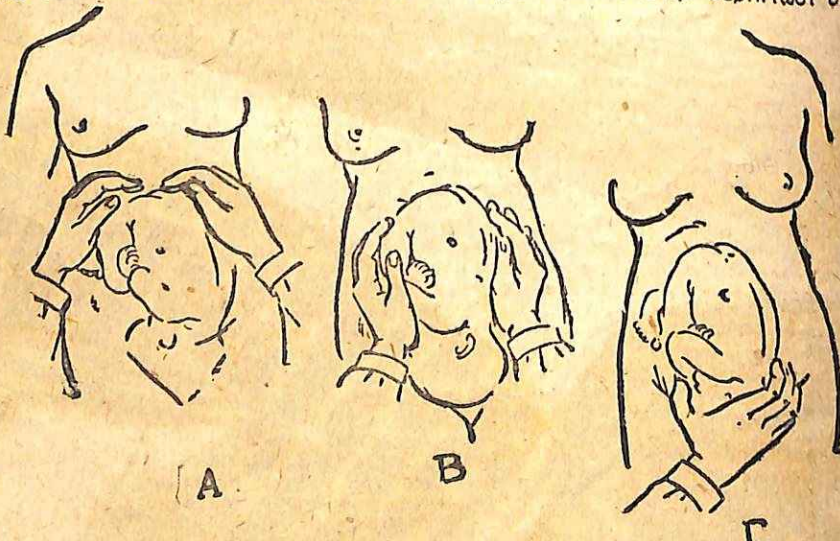
μήτρας, διαστέλλεται. Κατά τη διάρκεια
του τελευταίου σταδίου του τοκετού, οι
πόνοι παίρνουν μιάν άκατανίκητη ιδιότητα
να τραβούν προς τα κάτω, που αναγκάζει
κυριολεκτικά το παιδί να βγεί έξω. Αυτό
το σπρώξιμο των πόνων προς τα κάτω γί-
νεται όταν οι συσπάσεις των ισχυρών
μυών της μήτρας συνοδεύονται με τις
συσπάσεις των κοιλιακών μυών. Όταν
γεννηθεί το βρέφος και κοπή ο όμφαλος
λάρω, ο πλακούς έχει χάσει πιά τη λει-
τουργία του και γι' αυτό εκβάλλεται και

μείνει και ότι η γέννησή σας ακολούθησε
το ίδιο πρότυπο με τη γέννηση της αδελ-
φής, της εξαδέλφης, ή της θείας σας. 'Α-
ληθινά όχι, ήταν διαφορετικός. Ποτέ δεν
είναι έντελώς όμοιοι δύο τοκετοί. 'Ακόμη
και όταν ο τοκετός ήταν κανονικός και χω-
ρίς δυσάρεστες φάσεις, κάθε περίπτωση
έχει και έναν δικό της νόμο. Πολύ παρ-
χόντες διαμορφώνουν και δίνουν ιδιαίτερο
χρώμα σ' έναν τοκετό. 'Η διάρκεια του πο-
κίλλει σε μεγάλο βαθμό στα διάφορα άτο-
μα. 'Η ρήξη του μεμβρανώδους θηλάκιου
που περιέχει το αμνιωτικό υγρό παρουσιάζ-
εται στα διάφορα στάδια του τοκετού σε
διαφορετικές στιγμές. Φυσικά, παίζει με-
γάλο ρόλο σ' αυτό η ικανότης και οι γιν-
σεις του μαιευτήρος. Ο τύπος των αναλ-
γητικών ή αναλγητικών που χρησι-
μοποιούνται στη διάρκεια του τοκετού διαφέ-
ρει. 'Η γενική υγεία της μήτρας, η ηλικία
της, ή διαμόρφωσις του κόλπου της, οι κα-
θημερινές της συνήθειες, ο τρόπος της ζωής
της, όλα αυτά έχουν σημασία σ' έναν το-
κετό. Έτσι, όταν εξετάζουμε ένα φυσιολο-
γικό, απλό τοκετό, βρίσκουμε πώς ο ένας
δεν είναι ποτέ πανομοιότυπος ενός άλλου.

Όλοι τους διαφέρουν σε κάποιο σημείο.
Ο μαιευτήρ συναντά συχνά περιπτώ-
σεις που δεν μπορούν να θεωρηθούν «τυπι-
σμένες». Έχουμε π.χ. το παιδί που έρχε-
ται με τα πόδια και με τα πιαστά. Το παιδί
που έχει σώμα δυσανάλογο με τα όσα
της λεκάνης της μήτρας του. Τη μήτρα
που είναι αδύνατο να γεννήσει κανονικά εξ-
αιτίας του ιδιόμορφου σχήματος που έχει
η λεκάνη της. Έχουμε εξ' άλλου τα διδύμα
τα τριδύμα και τα τετράδυμα παιδιά!

Αυτά και μερικά άλλες κλασικές παρεκ-
κλίσεις από το φυσιολογικό τοκετό επι-
βάλλουν ή χειρουργική επέμβαση ή ειδική
μαιευτική τεχνική. Θ' αποφυγούμε τη συ-
ζητηση πάνω σ' αυτό το θέμα και θα μιλή-
σουμε γι' αυτό σε άλλο κεφάλαιο.

Αν γεννηθήκατε σε κλινική ή σε μαι-
νήριο, τότε ήρθατε σ' αυτόν τον κόσμο με
το μεγαλύτερο δυνατό όριο ασφαλείας. Το
στοιχείο του απροσδόκητου δεν παρουσι-
σθηκε καθόλου στην περίπτωση σας. Πρ-

Εικ. 6. (α) (β) (γ) Τρόπος που προσδιορίζει τη θέση του παιδιού.

αυτός από τη μήτρα. Με την έκβολή του,
ο τοκετός τελειώνει οριστικά.
Ο βασικός μηχανισμός του τοκετού
είναι πάντα ο ίδιος. 'Αλλ' αυτό δεν ση-

γεννηθήτε, η μήτρα σας πήγαινε τακτικά
να εξετασθεί από το γιατρό της, πράγμα
που τόν διευκολύνει πολύ να σχηματίσει
μιά πολύ καλή ιδέα για την έγκυμοσύνη

της καθώς και για το αν ο τοκετός της
θα είναι φυσιολογικός. Με τις ακτίνες Χ
μόρεσε να έχει προσδιορίσει την ακριβή

Εικ. 7. Βρέφος κοντά στην ώρα του τοκετού.

θέσι και την στάση που είχατε μέσα στη
μήτρα σας, λίγο πριν να γεννηθείτε. 'Από
τη μελέτη του ιστορικού της υγείας της
μήτρας σας και από τη γνώση που απέκο-
μισε ο γιατρός εξετάζοντάς την, ήταν σε
θέσι να προείπαι αν ο τοκετός της θα ήταν
φυσιολογικός ή όχι.

Έφθασε η μέρα να γεννηθείτε. 'Ηρθατε
μέσα σε όλη τη λαμπρότητα του λευκού.
Ο γιατρός της μήτρας σας και η μαία
που τόν βοηθή φορούν λευκή μασκα, απο-
στειρωμένα γάντια και μπλουζες. Κάθε τι
που έχει σχέση με τον τοκετό — έργαλεία,
σεντόνια, πετσέτες, λεκανές, διαλυσεις —
όλα είναι χειρουργικά «καθαρά». Αποστει-
ρωμένα δηλ. με επιστημονικό τρόπο, είτε
στον ατμό, είτε σε πελωριο απολυμαντικό
κλίβανο, είτε με βρασμό. Έχει καταβληθεί
κάθε προσπάθεια ν' αποκλειστούν τα μικρο-
βία για να προστατευθεί και σεις και η
μήτρα σας από κάθε μόλυνση. 'Ιδιαίτερα
προφυλάξεις έχουν παρθεί για να προστα-
τευθεί το στήθος σας, όσο και η μήτρα σας,
από το κρυο καύσης επίσης και από την
άτοπη αιμορραγία.

Το πρώτο πράμα που κάνετε μόλις
γεννηθήκατε ήταν μία δυνατή κραυγή. 'Αν
δεν φωνάζατε ή αν η κραυγή σας δεν είναι
αρκετά εντονή, όσο την ήθελε ο γιατρός
σας, τότε εφαρμόστηκαν ιδιαίτερα μέτρα
για να φωνάξετε ένα καρδιοδυνατικό «ουά-
ουά». Πρέπει να σας πω, πάνω σ' αυτό το
σημείο, πως πάντα συγκινούνται άκουγον-
τας αυτόν τον ήχο ο παλαιμάχος μαιευτή-
ρας και η έμπειρη μαμή. Το πρώτο κλάμα
σας και η έμπειρη μαμή. Για να φουσκώσουν
πρέπει να είναι δυνατό, για να φουσκώσουν
το πνεύμα του μωρού. Αυτό, το
πνεύμα των πνευμόνων φέρνει οξυγόνο
στο αίμα του μωρού, που έως τότε αναγό-
τανε στην ευθύνη της μήτρας και γινότανε
μέ την κυκλοφορία του πλακούντος.

Να που βγαίνετε, λοιπόν, από το σώμα
της μήτρας σας, κλαίνοντας δυνατά. Μία
μαλιστα κι' ένα δεσποτάκι στον όμφαλο
— λάρω σας χωρίζει από τον πλακούντα —
το ύστερο. Κι' από κεινη τη στιγμή είσα-
στε πια ανεξάρτητη μονάδα, ένας καινούρ-
γιος άνθρωπος. Ανασαίνετε. Το αίμα
σας κυκλοφορεί. Είσατε μία τέλεια μικρή
μονάδα. Σας ντύνουν με τα πρώτα όμορ-
φα ρουχαλάκια και σας πηγαίνουν επί-
σημα στο κρεβάτι σας.

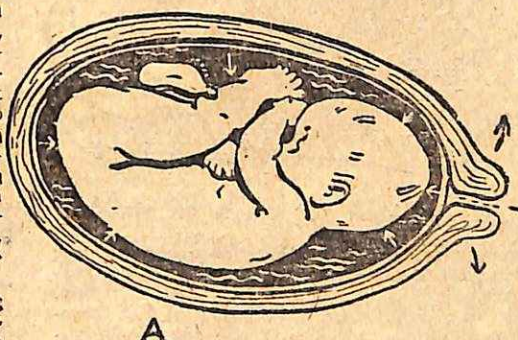
Ο τελεσίδικος της γεννήσεώς σας φρό-
ντισε να μη παραλειφθεί, αλλά να γίνει αμέ-
σως μία υπερέσση εξαιρετικής σημασίας:
'Η μαμή έβαλε μέσα και στα δύο σας
ματιά μερικές σταγόνες από οιασδήποτε
νιτρικού αργύρου. 'Η θεραπεία αυτή, που
θεωρείται σήμερα απαραίτητη σε όλον τον
κόσμο, γίνεται για να προλαμβάνεται η
τύφωσι των βρεφών όταν πάσχει η μήτρα
από γονόρροια. Πήρατε, λοιπόν, κι' έσεις
τις πρώτες σας «σταγόνες» των ματιών,
όχι γιατί η μήτρα σας ήταν μολυσμένη,
αλλά επειδή έτσι το απαιτεί ο επιστημονι-
κός κανονισμός.

Αν τυχόν γεννηθήκατε στο σπίτι, ο έρ-
χόμενος σας στη ζωή συνωδύηκε από αρ-
κετήν άσπια, όπως και στο νοσοκομείο.
Οι διπλωματούχες μαίες που συνεργάζον-
ται με τους μαιευτήρες έχουν την τεχνική
τους να ετοιμαίνουν τη σκηνοθεσία που
απαιτείται για τον τοκετό. Με τις έξυπνες
επινοήσεις τους και την προσεκτική κατά-

στροφή σχεδίου, το σπίτι της έπίτοκου
μπορεί να γίνει πολύ καλοετοιμασμένο και
κατάλληλο μέρος για τον τοκετό (1).

Αν πρωτοείδατε το φως της ημέρας
μέσα στο ίδιο σας το σπίτι, τότε πολύ
πιθανόν να χρησιμοποίησε σαν κρεβάτι τοκε-
τού το τραπέζι της κουζίνας, είτε το ίδιο
το κρεβάτι της μητέρας σας, με ένα φύλλο
του τραπέζιου της τραπέζιας κάτω από
το στρώμα για μεγαλύτερη στερεότητα.
Οι πετσέτες, τα σεντόνια και τα διάφορα
πανιά ήταν αποστειρωμένα με καυτό σί-
δερο. 'Ισως μερικά υλικά της γέννας —
πετσέτες, σεντόνια, γάζες και πανιά —
να απολυμάνθηκαν στον κλίβανο μέσα σε
σακκούλες. 'Αλλα υλικά ίσως να βράστη-
καν και να αποστειρωθούν στεγνά στον
ατμό. Μέσα στις τελευταίες δεκαετίδες
οι έπινοητικοί γιατροί και οι μαμές βρή-
καν αναρίθμητους τρόπους για να είναι α-
σφαλής και υγιεινός ο τοκετός μέσα στο
σπίτι. 'Αν, λοιπόν, γεννηθήκατε στο σπίτι,
χωρίς την πολυτέλεια της κλινικής, κάνετε
μια πολύ καλή αρχή μέσα σε εξαιρετικούς
όρους. Φυσικά, αν ο γιατρός σας ήξερε
πώς ο τοκετός θα ήταν περίπλοκος ή δυσ-
κολός, θα επέμενε, χωρίς αμφιβολία, η
μήτρα σας να γεννηθεί στην κλινική ή στο
μιαστήριο.

Κανένας δεν ήξερε, πριν από τη γέννησή
σας, αν θα είσατε αγόρι ή κορίτσι. Πολ-
λά χρόνια τώρα αγωνίζονται οι έπιστήμο-
νες να εξακριβώσουν από τα πριν αν οι
μήτρες έπρεπε να δίνουν ροζ ή γαλάζια

Εικ. 8. α) 'Επίδρασι των συσπάσεων της μήτρας επάνω στο αμνιωτικό υγρό και το αποτέλεσμα που δημιουργείται για ν' ανοίξει το στόμιο της μήτρας. β) 'Επίδρασι των συσπάσεων της μή-
τρας για να δημιουργηθεί υδροστατική πίεσι που διαστέλλει το στόμιο της μήτρας.

κορδέλιτσα στα κρεβατάκια των μωρών
που περιμένουν. Μα κανένας ακριβής τρό-
πος δεν βρέθηκε ως τώρα για να μπορεί
ν' ανακαλύψει ο γιατρός το γένος του παι-
διού που πρόκειται να γεννηθεί. Και αφού
το μυστικό αυτό είναι άγνωστο στο γιατρό,
που υπηρετεί σαν βοηθός του Θεού για να
τραβήξει την καινούργια ζωή στον κόσμο,
είναι σίγουρα άγνωστο και για όποιον δεν
είναι έπιστήμονας. 'Αν, λοιπόν, σας λένε
η μήτρα σας, πως η γέννησή σας ή ποια
άλλη φίλη της της είπε από τα πριν πως θα
γινόσαστε κορίτσι, πρέπει να θεωρήσετε
τα λόγια αυτά σαν προφητεία ή σαν μαν-
τεία και τίποτε περισσότερο.

Ένα άλλο ζήτημα, που απασχολεί τους
έπιστήμονες και τους στοίχισε πολλά ξε-
νύχτια, είναι ν' ανακαλυφθούν τρόπους που
να επηρεάζουν το γένος του παιδιού πριν
από τη γέννησή του. Έως σήμερα, δεν ύ-
πάρχει αποδεδειγμένη τεχνική που να εξα-
σφαλίζει τη γέννησι αγόριου ή κοριτσιού.
Όπως κάθε άνθρωπος, πήρατε και σεις
ότι σας έλαχε και είσατε ευχάριστη μένη.
'Η μήτρα φύσις δεν δέχεται αιτήσεις πά-
νω σ' αυτό το ζήτημα.

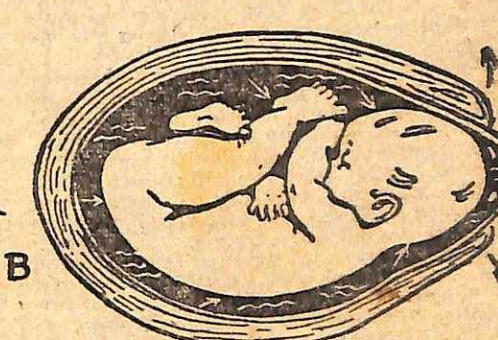
Το γένος του ανθρώπινου βλαστού προσ-
διορίζεται όταν ενώνονται τα χρωμοσω-
ματα του θηλυκού προπλάσματος. Καθορί-
ζεται, όπως φαίνεται, από τη φύσι του σε-
ξουαλικού χρωμοσώματος που μεταφέρεται
μέσα στο ανδρικό πρόπλάσμα. Το σεξουα-
λικό χρωμόσωμα που δίνει ζωή σε αρσε-
νικό παιδί, διαφέρει στη συγκρότησή του
από το σεξουαλικό χρωμόσωμα, που δίνει
ζωή σε θηλυκό παιδί (Βλέπε εικόνα 2, στο
προηγούμενο τεύχος μας). Τίποτε δεν μπο-
ρεί ν' αλλάξει πιά το πεπρωμένο του γονι-

(1) Σ. Μετ.: Αυτό, δυστυχώς, δεν συμβαίνει
σ' όλα τα σπίτια και ιδιαίτερα στα μακρινά χω-
ριά του τόπου μας.

μπορημένου ωαρίου ως προς το γένος του,
μήτε το περιβάλλον, μήτε και η μεταγε-
νέστερη ανάπτυξη του. 'Η αναλογία του
σεξουαλικού γονιμοποιημένου ωαρίου είναι
117 αρσενικά προς 100 θηλυκά. 'Ωστόσο,
καθώς το αρσενικό έμβρυο φαίνεται να κάνει
πιο έπισηφαλή ένδομήτρια ζωή από το θηλυ-
κό, η αναλογία έλαττώνεται τελικά στα
106 αρσενικά προς 100 θηλυκά.

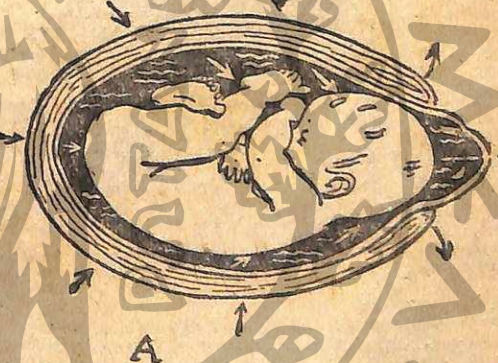
Αν έμεις οι άνθρωποι μπορούσαμε να
διακονώσουμε το γένος με δαίαια ή φάρ-
μακα, πριν από την κύηση ή με κάποιο
άλλον τρόπο, υπάρχει πιθανότητα να φθά-
σουμε σε τρομερή δυσαναλογία μεταξύ των
δύο φύλων. Ξέρετε τι προτιμά ο μέσος
άνθρωπος όταν πρόκειται ν' αποκτήσει
παιδί. 'Αν δεν έχει ακοκτήσει γιού —
πολλούς κατά σειρά ίσως — προτιμά
κόρι. 'Αλλο ζήτημα τι κάνει όταν αποκτή-
ση κορίτσι. Τόν τραβά και τόν κερδίζει
με μιάς το σε μικρή κλίμακα γυναικών
βέλγτρο της νεοφερμένης. Κι' ωστόσο,
αν μπορούσε να πραγματοποιούσε ο πα-
τέρας αυτό που ήθελε, θα παράγγελε α-
γόρι! Μ' άλλο λόγια, αν θα μπορούσαν οι
απλοί άνθρωποι να ελέγχουν το γένος των
παιδιών τους, ο κόσμος θα θυβιζόταν σε
μεγαλύτερο χάος από όσο μπορούμε να
φαντασθούμε. Οι άνδρες θα έρχονταν στη
ζωή με τις ντουζίνες και οι γυναίκες θα
ήταν άραιες, σαν τα δόντια της κότας.

Μα ως ξαναγυρίσουμε στη δική σας
ιστορία. Κανένας δεν ήξερε πριν από τη

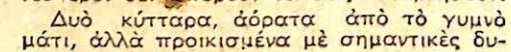
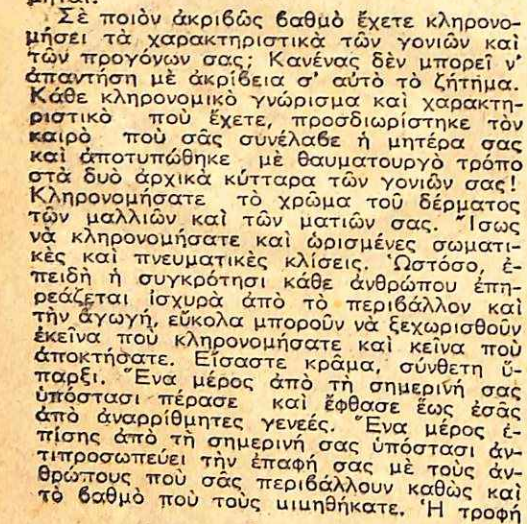
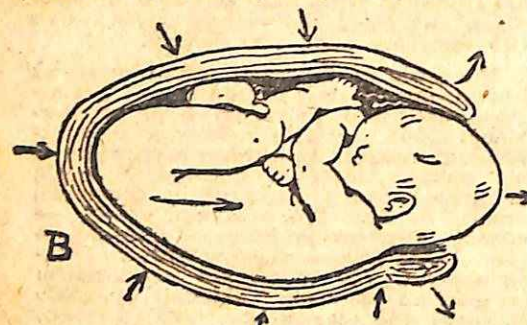
γέννησή σας αν είσατε κορίτσι ή αγόρι.
Μα κι' αν τόν ήξεραν οι γονείς σας, παρ-
αίως θα μπορούσαν να κάνουν τίποτα σχε-
τικά μ' αυτό. Το χρώμα της υποστάσεώς
σας δόθηκε στη σύλληψή σας, στη θριαμ-
βευτική σας είσοδο μέσα στον κόσμο,
δρέθηκε πως ανήκετε στο θηλυκό γένος.

Τι σας έκανε θηλυκή και όχι αρσενική;
'Από αυστηρή ανατομική άποψι, γυναίκα
σας έκαναν οι ωοθήκες σας. Αυτές είναι,
κυρίως, υπεύθυνες για τα σεξουαλικά σας
γνωρίσματα.

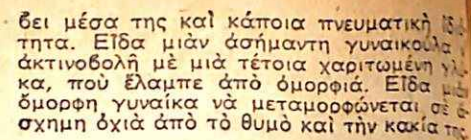

Εικ. 9. α) 'Η σχέση ανάμεσα στο κεφάλι
του βρέφους, τα έμβρυα και τα όπισθα νε-
ρά και τις μεμβράνες στην αρχή του τοκετού.

σεις μου, σαν γυναικολόγο, πιστεύω πως
η διαφορά ανάμεσα στον άνδρα και στη
γυναίκα δεν προέρχεται απλά και μόνο α-
πό τη διαφορά στα σεξουαλικά όργανα, ή
από τη διαφορά που υπάρχει στο σχήμα

Θὰ ἔχετε ἀκούσει τὴ φράσι: «Νὰ εἰσθε αὐτὸς πού εἰσθε». Ὁ ἀφορισμὸς αὐτὸς κρύβει μέσα του ὁλόκληρου νόημα. Νὰ εἰσθε αὐτὴ πού εἰσθε! Ποτέ δὲ στάθηκε γυναίκα σὰν ἐσάς. Ποτέ δὲ θὰ ξεαναβρεθῇ. Κάνετε ὅτι μπορεῖτε γιὰ νὰ ξεχωρίσετε.

ρητική σημασία. Νά φοριτέ περιφάνεια
ηθελικότητά σας, σά να φορούσαστε παρ
σημο. Νά έχετε την ίδια συναίσθησι για
τή γυναικεία σας υπόστασι, μέ την ίδια
συναίσθησι που έχετε και για τά δικαιώ
ματά σας.

Δόξα στήν ατομικότητά σας! 'Αναδεί
ξετε όσο μπορείτε, ό,τι ωραίο έχετε κα
άρησεται να θαυμάζεται από αυτά όποιος
θέλει. Μήν ξεχνάτε πώς ένα πρωτότυπο α
ριστούργημα αξίζει γι' ανυπόστατα σέ
πολλά αντίτυπα, ανεξάρτητα από τό έν
ή τέχνη του ένναιεται στο λάδι του ζωγρά
φου ή στο πρωτόπλασμα του ανθρώπου

λίες της δοντοφυΐας, τὰ ρουσκαωμένα ὀστά
 καὶ ἡ ἀνυψοῦσα τῆς νύκτας ἀντιμετωπιού-
 ταν συχνὰ μὲ μιά θανατηφόρο δόσι ὅπου.
 Σὲ πολλὰς οἰκονόγειες, καθὲς ἄνοιξι τὰ μι-
 κρὰ παῖδιά ἐπαιρναν «γιά να καθαρίζη τὸ
 αἷμα τους» ἄνθη θεοῦ καὶ πετιμέζι.

Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ : Στὸ ἐπόμενο.

ΜΕΓΑΛΕΣ ΓΥΝΑΙΚΕΙΕΣ ΜΟΡΦΕΣ ΣΤΗΝ ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

ΦΡΥΝΗ

Η ΩΡΑΙΟΤΕΡΗ ΕΤΑΙΡΑ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ ΠΟΥ
ΕΝΕΠΝΕΥΣΕ ΤΟΝ ΠΕΡΙΦΗΜΟ ΠΡΑΞΙΤΕΛΗ

Δὲν εἶχε ἀκόμα καλὰ-καλὰ πατήσι. τὰ 18 χρόνια καὶ ὡς τὴν Ἀθήνα καὶ πῶς πέρα ἀκόμα μιλοῦσαν γιὰ τὴν ὁμορφιὰ τῆς Φρύνης. Πλουσιόπαιδα ἀπ' τὴ Θῆβα, τὴν Ἀθήνα καὶ τὴν Κορίνθο ἔρχονταν στὶς Θεσπείες γιὰ νὰ καμαρώσουν τὸ ὠραῖο κορίτσι μὲ τὸ ἀγαλματένιο κορμὶ μὲ τίς τορνευτές γάμπες, μὲ τὰ ἐκφραστικὰ μάτια, μὲ τὸ σαγηνευτικὸ χαμόγελο, μὲ τὰ ὀλοστογγύλια στήθια. Οἱ ποιητές, οἱ ζωγράφοι καὶ γλύπτες ἐκείνου τοῦ καιροῦ ὁμοφάντα ἐβγαλάν τὴν ἀπόρασί τους πὺς δὲν εἶχε ἐξανανηνθῇ τέτοια ὠραία γυναῖκα ποὺ τὸ κορμὶ τῆς ἦταν ἡ τέλεια ἔκφρασι τοῦ κάλλους καὶ τὸ πρόσωπό τῆς ἡ ἀπεικόνισι τῆς ἀνθοῦς καὶ ἀρμονικῆς ὁμορφίης, χαρίσματα ποὺ μόνο ἡ θεὰ Ἀφροδίτῃ εἶχε.

Ἡ Φρόνυς τοὺς ἀκούσε. Τὸν Ὑπερίδην τὸν ἀγαποῦσε καὶ τὸν ἐθαύμαζε. Τὸν Πραξιτέλῃ τὸν ἐλάτρευε.

Ἀπὸ τότε ἡ φήμη τῆς ἀπαθῆναι σ' ὅλες τὰς μεγάλαις πολιτείαις. Οἱ θάναστές τῆς ἦταν πολλοί, γι' αὐτὸ καὶ τὰ δῶρα πού τῃς ἔδιναν τὴν ἔκαναν πλοῦσινα. Δὲν πουλοῦσε ὅμως τὴν κορμὴν τῆς. Δὲν ἔπεσε στὴ λίσπη

Οι Θηβαῖοι ὁμως δὲν δέχτηκαν τὸν δρόμὸν αὐτὸν, γιὰτὶ ἀπὸ τῆς μιᾶς μεριᾶς φοβήθηκαν τοὺς Μακεδόνες, ἐπειδὴ ἡ ἐπιγραφὴ αὐτὴ ἦταν μειωτικὴ γιὰ τὸν Ἀλέξανδρο, καὶ ἀπὸ τῆς ἄλλης γιὰτὶ οὐ προύχοντες τῆς Θήβας ἦταν συντηρητικοὶ καὶ φοβούνταν μίπως «πάρουν τὰ μυαλὰ τῶν γυναικῶν τοὺς ἄνδρας».

Όταν όμως είδε το φιλόσοφο Ξενοκράτη να μή δίνει σημασία στην όμορφιά της, πειράχτηκε. Και βάλθηκε να τον μπλέξει στα δίστα του έρωτά της.

— Δέ θα τον καταφέρεις, τής έλεγαν οι φίλοι της.

— Θα τον καταφέρω, απαντούσε με πείσμα εκείνη.

Σήμερα που η ψυχανάλυση και γενικά η ψυχιατρική επιστήμη έχει κάνει μεγάλες προόδους, το πάθημα της Φρύνης μπορεί να εξηγηθεί: ο Ξενοκράτης ίσως δεν ήταν κανονικός άνθρωπος... μπορούν να μάς απαντήσουν οι ειδικοί.

Οι δικασταὶ κάρφωσαν τὰ μάτια τους
στο ζωντανὸ ἀγαθὸν πρὸς εἶχον μπροστὰ
τους καὶ δὲν χροαίαναι νὰ βλέπουν. Ἡ καρ-
διά τους χτυποῦσε ὅσο κι' ἂν πολλοὶ ἀπὸ
δαύτους ἦταν γέροι. Ἐκθαμβοί, ἔκαναν
μιὰν ὑπόκρισι τῆς κεφαλῆς τους καὶ τὴν ἀ-
θώωσαν.

ΠΩΣ ΘΑ ΚΑΝΕΤΕ ΜΟΝΕΣ ΣΑΣ ΛΑΣΤΕΞ

Σήμερα σας δίνουμε και πάλι την ευκαιρία να αποκτήσετε κάτι που πολλές φορές βλέποντάς το στα μαγαζιά τ' θαυμάσατε και θ' ήθελαν να αγοράσετε, πώς να γίνεται. Και ότι θα πρέπει να υπάρχει ειδική μηχανή και τρόπος κατασκευής και πώς αυτό μπορεί να γίνει μόνο στα μαγαζιά που έχουν ειδικές μηχανές. 'Εμείς όμως θα σας μάθουμε τον τρόπο πώς να το εργάζεστε μόνες σας. Και ο τρόπος αυτός είναι απλούστατος:

Μηχανή του ραφίσματος θα υπάρχει στο σπίτι σας. Δεν πειράζει, η μηχανή κι' αν είναι (ποδίου ή χειρός). Και τώρα να πώς θα εργασθώτε το λαστέξ. Θα βγάλετε την μασουρίστρα σας και θα την αδειάσετε από την κλωστή τελείως. Θα την γεμίσετε με το λαστιχάκι που θα έχετε αγοράσει από το κατάστημα του οποίου σας δίνουμε την διευθύνση. Θα γεμίσετε την μασουρίστρα σας ακριβώς όπως την γεμίσετε και με την κλωστή.

Τώρα βάλτε την μασουρίστρα στη θέσι της. 'Αραιώστε λίγο το γαζί σας. Περάστε τη μηχανή σας με την κλωστή όπως ακριβώς κάνετε για να γαζώσετε και εισθε έτοιμη για να αρχίσετε το λαστέξ σας. Όταν θ' αρχίσετε να γαζώνετε, πρέπει να τραβάτε το ύφασμα που προχωρεί πίσω από το ποδαράκι της μηχανής σας, όχι όμως υπερβολικά, ακριβώς τόσο όσο χρειάζεται για να μην σουρώνει. 'Εάν δεν έχετε μηχανή του ποδίου είναι ευκολότερο γιατί έχετε και τα δύο σας χέρια ελεύθερα και μπορείτε τελείως μόνες σας να το εργασθήτε. 'Αν όμως η μηχανή σας είναι του χειριού, τότε παρακαλέστε κάποιον από το σπίτι να την γυρίσει για να έχετε και πάλι τα δύο σας χέρια ελεύθερα. 'Αρχίστε το λαστέξ στο φουστάνι σας ή σε ό,τι δηποτε άλλο θέλετε. Κατά τον ίδιο τρόπο μπορείτε να κάνετε ωραιότερες νυχτικές, βαζοντας λαστέξ στη μέση καθώς και φούστες από τσιτάκι ή ό,τι δηποτε άλλο ύφασμα, που τώρα τα καλοκαίρι είναι πρακτικώτατες με μπλουζάκια. Και μαγιό ακόμη μπορείτε να κάνετε μόνες σας. 'Όσο για το ζήτημα των αποστάσεων του ενός γαζιού από το άλλο, πρέπει να είναι για μέν το φουστάνι 2,5 εκατοστά, το έντ από το άλλο. Για φούστες, νυχτικές και μαγιό 1 εκατοστό.

Για να γίνουν ίσια τα γαζιά περάστε ένα τρύπωμα από την καλή του υφάσματος σε όλες τις αποστάσεις. Αυτό, εάν το ύφασμά σας είναι επιτοίμιο. 'Αν όμως είναι μονόχρωμο και τσαβίζεται κλωστή, τότε, χωρίς τρύπωμα, σε κάθε απόστασι τραβάτε μία κλωστή.

Το φουστάνι που σας δίνουμε χρειάζεται ύφασμα δυό μέτρα για το επάνω (κορσάκι), και τρία μέτρα για το φούστα, και 50 μέτρα λαστιχάκι.

ΕΚΤΕΛΕΣΙ ΛΑΣΤΕΞ ΦΟΥΣΤΑΝΙΟΥ

Χωρίστε τα δυό μέτρα του επάνω (κορσάκι) αφιόνοντας όλο το φάρδος του ύφασματος. Θα γαζώσετε την μία πλάινη ραφή και θα γυρίσετε στο επάνω μέρος ένα στρίφωμα από το μέσο μέρος 2,5 εκατ. Θα το ράψετε από την ανάποδη. Τώρα αρχίσετε να περνάτε τα τρυπώματά σας (σημάδια) κάθε 2,5 εκατ. 'Αρχίστε το λαστέξ όπως σας εξηγήουμε. Στο πρό τελευταίο σημάδι θα το αφήσετε χωρίς να του περάσετε λαστέξ γιατί σ' αυτό επάνω θα ενώσετε την φούστα σας με απλό γαζί και ύστερα θα κάνετε το λαστέξ. 'Η φούστα γίνεται με φυλλαράκια που θα τα υπολογίσετε ώστε να έχουν στην επάνω μεριά της φούστας το ίδιο φάρδος με τα δυό κομμάτια του κορσάκι προτού το κάνετε λαστέξ. Μία παρατήρηση: 'Εάν κατά το διάστημα που εργάζεστε το λαστέξ σας τελειώσει η μασουρίστρα, θα την γεμίσετε πάλι και θα συνεχίσετε από εκεί που σταματήσατε.

ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Όταν η Τζουλιάννα, που εστέφη τον τελευταίο καιρό Βασίλισσα της 'Ολλανδίας, παντρεύτηκε με τον πρίγκηπα Βερνάρδο του Μπίσερφολντ, η μητέρα της Βιλελμίνη εδλόωσε:

— Αυτός ο γάμος δεν είναι ένας γάμος της 'Ολλανδίας με την Γερμανία, αλλά ο γάμος της κόρης μου μ' έναν άνδρα που αγαπά.

Η ιστορία αυτή μας λέει ακόμα ότι όταν ένας Γερμανός διπλωμάτης υπεστήριξε πόσο λογικό θα ήταν αν η 'Ολλανδία ενώταν πραγματικά με την Γερμανία, η Τζουλιάννα παρετήρησε:

— 'Ό! Θάρω ότι η μαμά είναι πολύ γρήγα για να βασιλεύει σε μία τόσο μεγάλη χώρα, όπως είναι η Γερμανία!

ΟΙ ΕΙΚΟΝΕΣ

των έξωφύλλων μας

Κάθε εκδήλωσι της γυναίκας χρειάζεται και ανάλογη εμφάνισι. 'Αν ασχολήσθε με τα σπόρ, μη διστάσετε να φτιάξετε μακρύ πανταλόνι με σκωτσέζικο μπλουζάκι.

ΤΟ ΕΜΠΡΟΣΘΟΦΥΛΛΟ

Τα μοντέλα του έξωφύλλου μας δείχνουν δυό θαυμάσιες πανταλόνια για νέες κοπέλλες. Το μοντέλο άριστερό έχει στο πανταλόνι πέννες με διπλά γαζιά και λοξές τσέπες. 'Η μπλούζα του μπαίνει μέσα στο πανταλόνι. Το μοντέλο δεξιό παρουσιάζει εφαρμοστό πανταλόνι, γαρνιρισμένο με φιλόγαλονάκι στις ραφές. Το φαρδερό ρεβέρ επίσης έχουν γαλόνι και αφήνουν ελεύθερο το πόδι από το καλάνι και κάτω. Φοριέται με σκωτσέζικη ζακετούλα ριχτή

ΤΟ ΟΠΙΣΘΟΦΥΛΛΟ

Σαν λεπτή δεντάλια από τη μακρινή 'Ανατολή, ο πλισαρισμένος αυτός στρουγγυλός γιακάς, παισιώνει με χάρη το πρόσωπο, γύρω από ένα μεγάλο στρουγγυλό ντεκαλτέ. Το κορσάκι είναι ελασμοστό, με μικρό κολλητό μανικάκι. 'Η φούστα έχει γύρω γύρω πιέτες και γαρνίρεται με δελουδίνη κορδέλα, που δίνει στη μέση φιόγκος, με μακρές άκρες. Το φόρεμα αυτό γίνεται από εμπίρι με μεταξάτο.

'Αμπιγιέ νεανικό φόρεμα από μεταξωτό ρεγιόν 5-φασμα, γαρνιρισμένο γύρω - γύρω στο στρουγγυλό ντεκαλτέ με μπουγιονέ φάσα από λεπτό σάτεν, στο χρώμα του φορέματος. Μανικάκι κουκίστα. 'Ενα μπικουέτι μαργαρίτες στολίζει τη ζώνη, που γίνεται και αυτή από το ίδιο ύφασμα. 'Η φούστα είναι ίσια και πλατιά και ένω της τ'ό φάρδος συγκρατείται γύρω - γύρω στη μέση με σούρες.

"Ένα σοβαρό γυναικείο πρόβλημα

ΦΘΕΙΡΕΙ Η ΕΡΓΑΣΙΑ ΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ;

ΑΠΑΝΤΟΥΝ Η Κ^α ΑΛΕΚΑ ΜΑΝΤΖΟΥΛΙΝΟΥ, Η ΠΡΩΤΗ ΕΛΛΗΝΙΔΑ ΔΗΜΟΤΙΚΟΣ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ ΚΑΙ Η ΓΝΩΣΤΗ ΚΡΙΤΙΚΟΣ ΑΛΚΗΣ ΘΡΥΛΟΣ

— "Αν φθείρη ή εργασία τη γυναίκα;— αρχίζει η κ. Μαντζουλίνου. — "Όχι βέβαια! Σήμερα στη χώρα μας, όπως σ' όλες τις πολιτισμένες χώρες του κόσμου, με διαφορετικές αναλογίες σε κάθε τόπο, υπάρχουν τρεις αντιπροσωπευτικοί τύποι γυναικών. Οι γυναίκες που εργάζονται έξω από το σπίτι τους για διοποριστικούς λόγους, από ανάγκη δηλαδή. Οι γυναίκες που εργάζονται μέσα στα σπίτια τους επιτελώντας και αυτές έξω του δύσκολο και δημιουργικό έργο. Και τρίτον οι γυναίκες που εργάζονται έξω από το σπίτι τους πάλι όχι όμως από ανάγκη, αλλά για διάφορα φιλάνθρωπικά έργα που οφείλονται όλα ανεξαιρέτως στη γυναικεία πρωτοβουλία. Το «τρίπτυχο» αυτό—ας μεταχειρισθούμε αυτή τη λέξη— αποτελεί σήμερα τη μεγαλύτερη αναλογία μεταξύ των γυναικών όλου του κόσμου. Και οι τρεις αυτοί τύποι δεν χάνουν τίποτε απόλυτως από τη γοητεία και τη θηλυκότητά τους.

Είδικα με τις γυναίκες που εργάζονται έξω από το σπίτι τους—ερωτώ την κ. Μαντζουλίνου— δεν χρειάζονται ωρισμένες προϋποθέσεις για να κατορθώσουν να διατηρήσουν τη γυναικεία χάρι των, ιδιαίτερα μάλιστα, όταν η εργασία που κάνουν είναι σκληρή;

— Προϋποθέσεις; "Όχι. Φροντίδες, μάλιστα! Πράγμα που εδώ είναι δύσκολο, γιατί η φιλαρέσκεια στη γυναίκα είναι ενστικτώδης. Πάντα θα φροντίσει τον έαυτό της, ακόμη κι' όταν η εργασία που της περισσεύει από την εργασία της είναι ελάχιστος. 'Η 'Αμερικανίδα π. χ., που αποτελεί σήμερα το πρότυπο της εργαζομένης γυναίκας, είναι εξαιρετικά φιλάρεσκη και φροντίζει με ιδιαίτερη ενδιάρκεια την εξωτερική της εμφάνισι. Και όχι μόνον οι άσστερες του Χόλλυγουντ ή οι γυναίκες των νυκτερινών κέντρων, αλλά τις περιβάλλει ένας πέπλος γοητείας, όλες οι 'Αμερικανίδες, ακόμη και αυτές που δούλουν στα συγγεία, οι δικαστίνες π. χ. ή διανοούμενες, θέλουν να είναι και είναι γοητευτικές. 'Η γυναίκα δεν ξεχνά τον έαυτό της. Και δεν τον ξεχνά, γιατί δεν την αφήνει. 'Ο θαυμασμός των άλλων είναι απαραίτητο στοιχείο γι' αυτή και η ένα απάρεσκη, όπως είπα και πριν, ένστικτο.

— 'Εν τούτοις έχουμε πλάσει με την φαντασία μας ένα τύπο εργαζομένης γυναίκας που κάθε άλλο παρά φιλάρεσκη είναι.

— 'Η κ. Μαντζουλίνου απαντά αδιάτακτα: — 'Ο τύπος αυτός ανήκει στο παρελθόν και δεν θα τον βρήτε σήμερα όσο κι' αν ψάξετε. 'Η ανδροπρεπής γυναίκα που εμφανίστηκε άμεσα μετά τον πρώτο πόλεμο, με τα κοντά αλα γκαρσόν μαλλιά, το μαύρο κλειστό ταγιέρ, το παγιγιόν στο λαιμό και τη σάκα υπό μάλης, μόνον στις επιθεωρήσεις και στα σατιρικά περιοδικά υπάρχει. Σήμερα η εργαζομένη γυναίκα είναι έντελως διαφορετική από αυτήν που συνήθως περιγράφουν οι ευθυμογράφοι. 'Ακόμη και η διανοούμενη ενδιαφέρεται για την εξωτερική της εμφάνισι και αποτελεί έναν πρώτης τάξεως σύντροφο.

— Υπάρχει όμως ένας κίνδυνος για την εργαζομένη γυναίκα, κ. Μαντζουλίνου. 'Ο κίνδυνος να χάσει η οικογένεια τη θαλπωρή της.

— Μεγάλο λάθος! 'Η οικογένεια δεν χάνει από τη θαλπωρή της γιατί η εργασία δεν επηρεάζει καθόλου την τρυφερότητα της γυναικάς.

Δύο ακόμη απόψεις, ύστερα από τη γνώμη της κ. 'Ελένης Βλάχου που εδημοσιεύθηκε στο προηγούμενο τεύχος του περιοδικού μας, έρχονται να φωτίσουν το μεγάλο πρόβλημα, που απασχολεί με την ίδια ένταση όλες τις εργαζόμενες γυναίκες:

Φθείρει ή εργασία την γυναίκα; 'Από τις απαντήσεις και των τριών εκλεκτών διανοουμένων 'Ελληνίδων, δγαίνει το εξής συμπέρασμα: 'Η εργασία όχι μόνον δεν φθείρει την γυναίκα, αλλά την εξυψώνει, διαμορφώνει την προσωπικότητά της, και την φέρνει έτσι πλησιέστερα προς τόν άνδρα και προς τα δικήματα, που αυτός μέχρι πρότινος ακόμη ένέμετο με απόλυτη σχεδόν αποκλειστικότητα.

ναίκα. 'Εξ άλλου, γιατί εργάζεται έξω από το σπίτι της; Για να βοηθήσει τον άνδρα της, για να πάρει ένα ρουχαλάκι ή ένα δώρο στο παιδί της. Οι άντρες τάσσονται θεωρητικώς κατά της γυναικείας εργασίας. Στην πράξη όμως, όταν η γυναίκα με το μισθό της, ενισχύει τον «χρυσάινο» προϋπολογισμό του σπιτιού, είναι κατά βάθος ευχαριστημένοι. Κι' άς μην το παραδέχονται. Θα ήταν μία υποχώρησι αυτό που δεν την κάνουν εύκολα, γιατί τότε θα ήταν υποχρεωμένοι να αναγνωρίσουν εύρτερα δικαιώματα στη γυναίκα.

— Νομίζετε, κ. Μαντζουλίνου, ότι κανένα είδος εργασίας δεν φθείρει την γυναίκα; — Όταν δεν ξεπερνά τις προσωπικές δυνατότητές της, όχι. Είναι μάλλον ανόητη η αντίληψη που επικρατεί, ότι υπάρχουν ειδικές εργασίες για τις γυναίκες. 'Όσα επαγγέλματα δεν έχουν σαν προϋπόθεσι την αντρική ρώμη—και αυτά είναι τα περισσότερα—ταυριάζουν μία χαρά στη γυναίκα.

— 'Ισως μάλιστα η επίδοσι των γυναικών σ' αυτά να είναι μεγαλύτερη. Οι άντρες έχουν μία παράδοσι σε όλα τα επαγγέλματα. 'Ετσι αποδίδουν σήμερα το μέγιστο της δυναμικότητός των. 'Αντιθέτως οι γυναίκες, ιδιαίτερος στον τόπο μας, μόλις προ δλίγων ετών ασχολήθηκαν με αυτά. Ποιός ξέρει αν σε πολύ σύντομο χρονικό διάστημα τα αποτελέσματα της γυναικείας απόδοσεως δεν θα είναι καταπληκτικά; Διατυπώσω στην εκλεκτή συνομιλήτρια μία επίφυλαξι:

— Μήπως, κ. Μαντζουλίνου, η διανοούμενη ή η επιστήμων δεν είναι καλή σύζυγος; δηλαδή η πληθωρική μορφώσις της, της προσδίδει κάποια αυταρχικότητα που θα κάνει δύσκολη, αν όχι αδύνατη, τη συμβίωσι με τον άνδρα της;

— Και πάλι θα σας απαντήσω άρηπτικά. 'Υπάρχουν πολλά άλλα στοιχεία που συνδέουν τη γυναίκα με τον άνδρα της, ώστε η κάποια πνευματικότητα της, να μην αποτελέσει εμπόδιο στην ομαλή συμβίωσι τους.

— 'Απόλυτα δεν μπορώ ν' απαντήσω, αρχίζει η δεύτερη εκλεκτή συνομιλήτριά μου, η γνωστή κριτικός κ. Αλκής Θρύλος. Φυ-

σικά ή γυναίκα που δεν έχει ν' ασχοληθή με τίποτε και η μόνη της απασχόλησις είναι η περιποίησης του έαυτού της, θα παρουσιάζη κάποια μεγαλύτερη, άς πούμε... επίδοσι στα ζητήματα της μόδας, της κομψότητας κλπ... Το ίδιο κομψή όμως και θηλυκή μπορεί να είναι και η γυναίκα που εργάζεται έξω από το σπίτι της, όταν φροντίζει, στις ελεύθερες ώρες της, τον έαυτό της. 'Εξ άλλου, νομίζω ότι η θηλυκότητα και η γοητεία της γυναικάς δεν εξαρτάται από την εργασία αλλά από τον χαρακτήρα της.

— Μήπως όμως η εργασία—έννοώ πάντα την έξω από το σπίτι εργασία—επιπηρεάζει το συζυγικό δίο;

— Και πάλι δεν θα απαντήσω απόλυτα. Το ζήτημα αυτό εξαρτάται επίσης από το χαρακτήρα της γυναικάς. Είναι μία καθαρή άτομική υπόθεσι. Μπορεί μία γυναίκα που εργάζεται έξω από το σπίτι της να είναι εξαιρετική σύντροφος και αντίθετως μία γυναίκα που δεν κάνει τίποτα να μην είναι καθόλου ιδανική σύζυγος. 'Εκείνο, πάντως, που πιστεύω απόλυτα είναι ότι η εργασία διαμορφώνει τη γυναικεία προσωπικότητα.

— Και αυταρχικότητα συγχρόνως; Διακόπτεται.

— 'Η εκλεκτή κριτικός σκέπτεται λίγο. 'Υστερα απαντά:

— Πιθανόν. Είναι όμως άπειρος προτιμότερη μία γυναίκα με προσωπικότητα που ξέρει σε κάθε περίστασι να προβάλει τον έαυτό της, ακόμη κι' όταν έχη κάποια αυταρχικότητα, από την γυναίκα αυτόματο που δρά και κινείται καθ' ύποδειξι. Είναι ολοφάνερο αυτό όταν συγκρίνουμε τις γυναίκες της πρωτεύουσας ή των μεγάλων πόλεων που εργάζονται έξω από το σπίτι τους, με τις γυναίκες των απομακρυσμένων χωριών. Οι πρώτες με την συχνή επαφή με τον κόσμο έχουν αποκτήσει δική τους υπόστασι, ενώ οι δεύτερες εξακολουθούν να είναι εξασθημένα...

— Μία επιφυλάξι: Μήπως η εργασία απομακρύνει τη γυναίκα από τα παιδιά της;

— Δεν νομίζω! 'Εξ άλλου, δεν είναι τόσο βέβαιο ότι η κάθε γυναίκα μπορεί ν' αναθρέψει πάντα μόνη της τα παιδιά της. 'Η εργασία δεν έχει καμμία σχέση με την ανατροφή των παιδιών. Με την προϋπόθεσι βέβαια ότι τα παιδιά θα είναι 2, 3, 4 το πολύ. 'Αν βέβαια μία γυναίκα κάνει 15 παιδιά, πράγμα που συνηθίζονταν πολύ παλαιότερα και συνηθίζεται ακόμη σε πολλά χωριά, φυσικό είναι να τα παραμελή, είτε εργάζεται έξω, είτε αναγκάζεται να εργάζεται μόνο μέσα στο σπίτι της.

— Να καταλήξουμε, παρακαλώ, σε ένα συμπέρασμα: 'Η εργασία φθείρει την γυναίκα;

— Σας είπα ότι είναι ζήτημα χαρακτήρων. 'Εκείνο, όμως, που αίσθανομαι την ανάγκη να σας επαναλάβω είναι ότι η εργασία ανυψώνει τη γυναίκα, την κάνει να έχη προσωπικότητα και αυτό είναι μία νίκη.

Με τις απαντήσεις των δύο εκλεκτών 'Ελληνίδων διανοουμένων το θέμα μας διεφωτίσθη αρκετά: 'Η εργασία όχι μόνον δεν φθείρει την γυναίκα, αλλά έχει πολλές φορές και ευεργετική επίδρασι πάνω σ' αυτήν.

ΝΕΣΤ. Π. ΜΑΤΣΑΣ

Μάϊ Ζέτερλιγκ

Η ΜΙΚΡΗ ΣΟΥΗΔΕΖΑ ΠΟΥ ΚΑΤΕ-
ΚΤΗΣΕ ΤΟΝ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟ

«Ο Ντάβιντ Χένλεϋ, διευθυντής παραγωγής του 'Οργανισμού 'Αρθουρ Ράγκ, περιγράφει ως εξής την πρώτη του συνάντησι με τη Μάϊ Ζέτερλιγκ, το 1946, όταν πήγε για πρώτη φορά στην 'Αγγλία να παίξει στη «Φρίντα»: «'Εμοιαζε μ' ένα μικρό κοριτσάκι, κι' όταν ήρθε κοντά μου να με χαιρετήσει, μόλις καταδέχτηκα να της δώσω το χέρι μου. Αυτή με έκύτταξε με σοβαρότητα κι' επρόφερε επίσημα «χάου ντού γιού ντού»; 'Αργότερα έμαθα ότι ήταν η μόνη αγγλική φράσι που ήξερε!»

Η Μάϊ Ζέτερλιγκ ήταν τότε μόλις 21 χρόνων. Έρχόταν από τη Σουηδία, όπου είχε ήδη παίξει σε αρκετά κινηματογραφικά έργα με επιτυχία. Είναι, όπως παρατηρεί ο Χένλεϋ, μικροκαμωμένη και δεν μοιάζει με Σκανδιναβή. 'Αλλάζει πολύ γρήγορα έκφρασι και τα μεγάλα της γαλάζια μάτια τη μία στιγμή είναι ήσυχα και την άλλη πετάνε φλόγες. Περπατάει με μεγάλη χάρη — είναι αποτέλεσμα μακροχρόνιας χορευτικής άσκησης — και είναι έντελώς ανεπιτήδευτη.

Γεννήθηκε στο Βαστέρας της Σουηδίας το 1925 και ήταν το μοναδικό παιδί μιας οικογένειας που δεν είχε καμιά σχέση με θέατρο και ηθοποιούς. Όταν όμως βρισκόταν ακόμη στο σχολείο, έπαιξε σ' ένα σχολικό έργο με τόση επιτυχία, ώστε αποφάσισε ν' ασχοληθῇ με το θέατρο.

Ήταν 16 χρόνων όταν τελείωσε το σχολείο και μπήκε στη Βασιλική Δραματική 'Ακαδημία της Στοκχόλμης. Εκεί είχαν σπουδάσει η Γκάρμπο και η Μπέργκμαν. 'Υστερα από ένα χρόνο έντακτης δουλειάς, άρχισε να παίρνει διαφόρους ρόλους στο θέατρο και σε λίγο έπαιξε και στον κινηματογράφο.

Η καταπληκτική της επιτυχία στον κινηματογράφο έκανε τα στούντιο του Ράγκ να την ζητήσουν για τον κύριο ρόλο στην «Φρίντα». Την ίδια εποχή έλαβε και προτάσεις από το Χόλλυγουντ, αλλά τις απέρριψε και πήγε στην 'Αγγλία. Η επιτυχία της στη «Φρίντα» έστερεωσε τη θέση της στον αγγλικό κινηματογράφο. Το συμβόλαιό της με τον Ράγκ της επιτρέπει να

παίξει και στο σουηδικό θέατρο. «Το θέατρο, λέει, σε βοηθάει να ανανεώσεις τις δραματικές σου ικανότητες και να εμφανίζεσαι έτσι όλο και καλύτερη στον κινηματογράφο». 'Εφέτος έμεις εδώ την είδαμε σε δύο έργα: στον «Λόρδο Βύρωνα» και στην πρώτη ιστορία του «Κουαρτέτου».

ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΟΝ ΓΑΛΛΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟ

— Η γνωστή σας 'Αναμπέλλα, αγέραστη πάντα κι' ωραία, βρίσκεται τώρα στη Μαδρίτη, όπου γυρίζει τον «Δόν Ζουάν», με συμπρωταγωνιστή τον μεγαλύτερο 'Ισπανό ηθοποιό 'Αντόνιο Βιλάρ. Η 'Αναμπέλλα αντίστικα στέκεται δίπλα στον Βιλάρ, που θεωρείται ως ο ωραιότερος άντρας της 'Ισπανίας.

— Ένα άλλος δευτεράνος του γαλλικού κινηματογράφου, ο Ζαν Γκαμπέν, βρίσκεται στην 'Ιταλία, όπου πρωταγωνιστεί σ' ένα έργο με τον τίτλο «Πόρτες της Κολάσεως». Μαζί του παίζουν δύο νέοι αλλά δυναμικοί 'Ιταλοί ηθοποιοί, η Ρίνα Μορέλι και ο Βιβί Τζόγιο.

— Η Βόρεια 'Αφρική ήταν πάντα ένας τόπος προσφιλής για τον γαλλικό κινηματογράφο. 'Αλλά όλα τα έργα που γυρίστηκαν εκεί ως τώρα, σκοπεύει να τα ξεπεράσει η «'Ανθρώπινη δίψα», που γυρίστηκε πριν από λίγον καιρό στο 'Αλγέρι με πρωταγωνιστές τον Ζωρζ Μαρσάλ και τις 'Αντρέ Κλεμάντ και Ντανύ Ρομπέν. Λένε ότι είναι ένα έργο θαυδία ανθρώπινο και αληθινό.

— Στο Παρίσι βρίσκεται αυτή τη στιγμή η νεοπαντρεμένη 'Ελίζαμπεθ Τέυλορ με τον άντρα της, το νεαρό εκατομμυριούχο Χίλτον. Μετά από τη Γαλλία θα πάνε στην 'Ολλανδία, στο Βέλγιο, στη Γερμανία και θα βεβαίως στην 'Ιταλία. Δυ' μικρές λεπτομέρειες για το γάμο τους είναι οι εξής: καταναλώθηκαν 100 κάσες με μπουκκάκια

σαμπάνιας και το νυφικό στοίχισε 25.000 δολάρια.

— Η Βιβιάν Ρωμάνς αρνήθηκε να πάρη τον ρόλο της Μαρίας Μαγδαληνής στο «Θείον Πάθος», μια νέα ταινία που γυρίζεται τώρα. Δέχτηκε όμως να παίξει στο «Πάθος» (το... ανθρώπινο δεσάκι) που θα γυρίση τον 'Ιούλιο ο σκηνοθέτης Ζωρζ Λαμπέν. 'Επίσης η Βιβιάν Ρωμάνς σκέπτεται να παραγάγει μόνη της τη «Φαίδρα» του Ρακίνα, όπου και θα πρωταγωνιστήση.

— Ο Λουί Ζουδέ, ο άριστουρηνματικός ένσαρκωτής τσώνων και τσώνων αστυνομικών ρόλων, προσήχθη στο δικαστήριο ως κατηγορούμενος γιατί σ' ένα έργο παρέστησε ένα παλιό μεγάλο ηθοποιό κατά τρόπο δυσφημιστικόν γι' αυτόν. Την μήνυσι έναντίον του την υπέβαλε η κόρη του ηθοποιού αυτού.

— Η Λουντμίλα Τσερίνα, που είναι μία από τις μεγαλύτερες σύγχρονες χορεύτριες — η μεγαλύτερη ίσως — θα παίξει το ρόλο του άρνητου στον γνωστό μύθο του Λαφονταίν «'Λύκος και άρνι», που έγινε μπαλέτο. Τον ρόλο του λύκου θα τον έχη ο άντρας της 'Εντμόντ 'Οντράν, επίσης μεγάλος χορευτής.

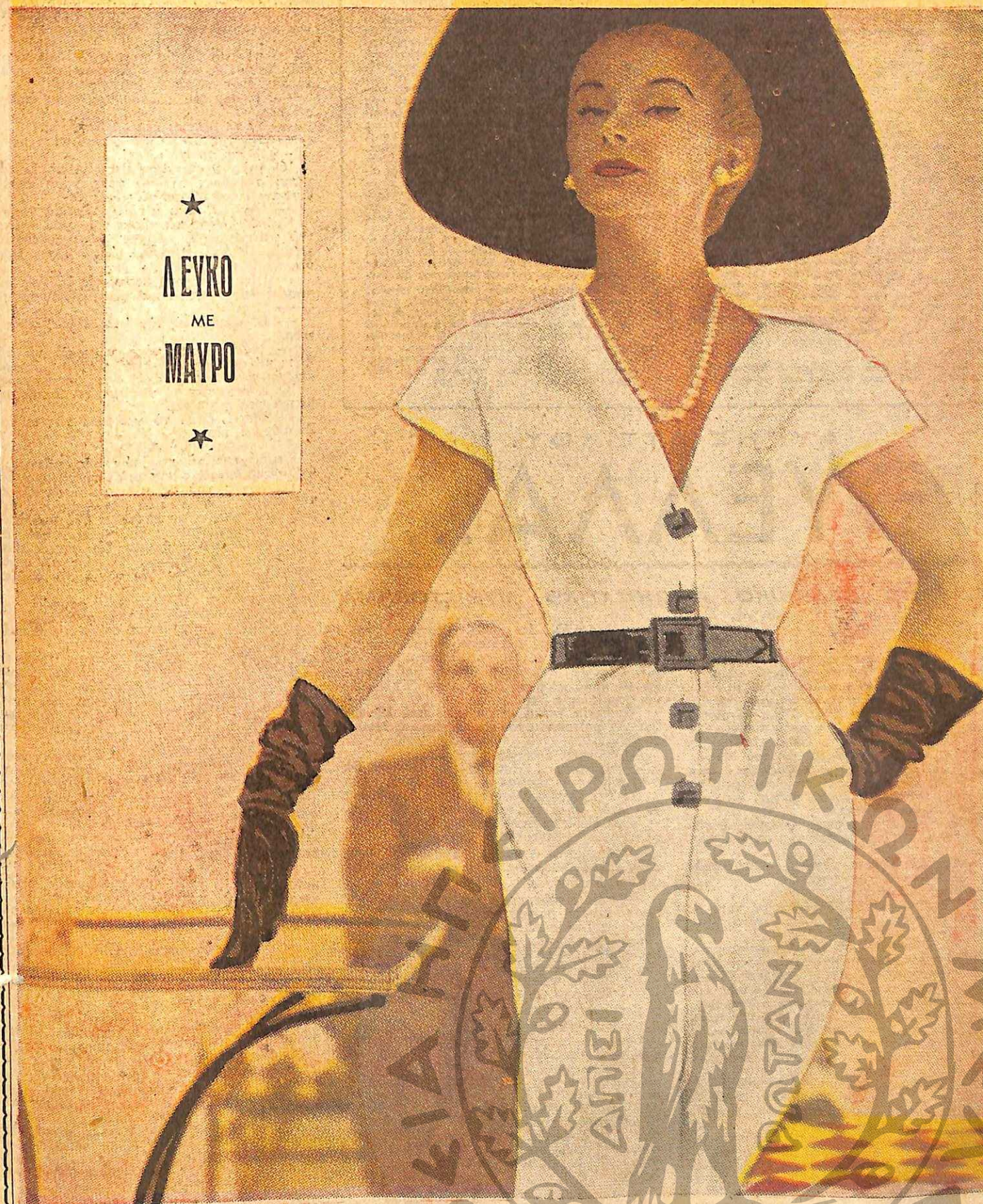
— Το έργο «Χαμόγελο μέσα στη θύελλα», που γυρίστηκε στη Γαλλία, είναι ένα από τα πιο περιπετειώδη έργα που γυρίστηκαν ποτέ γύρω από τους χρυσωρούχους του Καναδά. Έχει αφάνταστες σκηνές διαίτητας και απανθρωπίας. Στο «Χαμόγελο», τον μοναδικό γυναικείο ρόλο που υπάρχει στο φιλμ, τον υποδύεται η Μισέλ Μαρτέν.

ΚΑΙ ΛΙΓΑ ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΟΝ ΑΓΓΛΙΚΟ

— Αυτές τις ημέρες η Βρετανική Κινηματογραφική 'Ακαδημία θα αναγγείλη τα ονόματα των αστερών που θα τιμηθούν με το βρετανικό «'Οσκαρ». Τα αγαλλάκια αυτά που θα δοθούν ως βραβεία, έχουν γίνει από τον διάσημο γλύπτη Χένρι Μούρ, δεν έχει όμως βρεθῇ ακόμα το όνομα που θα τους δώσουν.

— Τα παιδικά φιλμ που παράγει ο 'Οργανισμός Ράγκ σημειώνουν τεράστια επιτυχία και αποτελούν κυριολεκτικά τη χαρά των παιδιών. 'Υπολογίζεται ότι πάνω από 300.000 παιδιά κάθε Κυριακή πρωί σε ολόκληρη την 'Αγγλία παρακολουθούν τις ειδικές αυτές παραστάσεις. Λέγουν επίσης ότι το 1946 του παγκοσμίου παιδικού κοινού παρακολουθεί μονίμως τα υπέροχα αυτά έργα, μόνον δε τα παιδιά της 'Ελλάδας δεν χάρηκαν ποτέ κάτι τέτοιο. Δεν νομίζουν οι αρμόδιοι του υπουργείου Παιδείας, αφού οι κινηματογραφιστάι δεν ενδιαφέρονται, ότι πρέπει κάτι να κάνουν ώστε να δούν και τα παιδιά μας την ερχόμενη χειμερινή σαιζόν μερικά από αυτά τα έργα. 'Αρκετούς καουμπόδες και γκάγκστερς απήλαυσαν ως τώρα.

— Η Μόιρα Σήνερ, η περίφημη χορεύτρια των «Κόκκινων Παπουτσιών», βρίσκεται αυτή τη στιγμή στο Παρίσι για χορευτικά ρεσιτάλ και παραστάσεις.

Το χρώμα που φοριέται 'εφέτος κατ' εξοχήν μέσα στην πόλι είναι το άσπρο. Τίποτε όμως δεν το τονίζει τόσο, όσο η άκρα αντίθεσί του, το μαύρο. Το φόρεμά μας έχει αυτήν ακριβώς τη χάρη. 'Εντελώς απλό, ζαπωνέ, με δύο

τοίστες εσωτερικές στα πλάγια της φούδας, γαυνίζεται με μαύρη πέτσινη ζώνη και τέσσερα μεγάλα τετράγωνα κομμάτια. Συνοδεύεται με 'μαύρα με 'κονά γάντια, μαύρη κι σελίνα και μούρα παπούτσια, που συμπληρώνουν το όλο.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΩΝ

Ενώ ο Τέλης Φωτιάδης, ένας πλούσιος νέος και από καλή οικογένεια, συνοδεύει την κ. Ζαλούχου, στη γυναικιά του Ζαπούτση, προς την λεωφόρο "Ολγας", παρίσταται μάρτυς μιας τραγικής σκηνής. Μία νέα, που ήταν κρυμμένη πίσω από ένα δένδρο, επιτίθεται κατά της ντάμας του και αδειάζει στο πρόσωπό της ένα μπουκάλι διτρίδι. Μαζεύεται κόσμος, σπεύδουν δύο αστυφύλακες και η παθούσα μεταφέρεται σ' ένα φαρμακείο. Η δράστis, που δεν είναι άλλη, παρά η Καίτη "Αναστασιάδου", φιλενάδα του Τέλη Φωτιάδη, οδηγείται στο τμήμα, μαζί με τον τελευταίο, ο οποίος καλείται ως μάρτυς. Στο μεταξύ, η κ. Ζαλούχου, που τα τραύματά της δεν είναι εύτυχως πολύ σοβαρά, οδηγείται και αυτή στο τμήμα για να καταθέσει εναντίον της δράστis. Προς μεγάλη κατάντηξη όμως των αμολογών, κατά της ίδιας της δράστis, το θύμα απαλλάσσεται με την καταβολή του τμήματος, λέγοντας ότι δεν της έριξε αυτό το διτρίδι. Η Καίτη αφήνεται τότε ελεύθερη. Όταν βγαίνουν έξω από το τμήμα, η κ. Ζαλούχου αποχαιρετά τον Φωτιάδη και τον ξεροκίζει να μην αναμειχθεί πια στη ζωή της, γιατί αυτό θα του φέρει δυστυχία. Συγχρόνως του δηλώνει ότι κατάφερε να σώσει τη φιλενάδα του από εύγνωμοσύνη προς αυτόν, που δέκα πέντε μέρες πριν της είχε σώσει τη ζωή, όταν έπεσε στη θάλασσα για ν' αυτοκτονήσει.

Προτού βγεί από το τμήμα ο Φωτιάδης, ο αστυνόμος τον καλεί για να του μιλήσει ιδιαι-

τέρως. Του ζητεί τότε να του πει, τι πιστεύει γι' αυτή την επίθεση με το διτρίδι, δίνοντάς του το λόγο του, ότι του μιλεί ως ιδιώτης και όχι ως αστυνόμος. Συγχρόνως του υπόσχεται, ότι θα του αποκαλύψει πράγματα για την οικογένεια Ζαλούχου, που ο Φωτιάδης τα άγνοει. Από τη συνομιλία των δύο ανδρών αποκαλύπτεται ότι ο Τέλης Φωτιάδης είναι έρωτευμένος πλατωνικά με την "Ελλη", την κόρη της Ζαλούχου και αποφασισμένος να διακόψει τις ερωτικές σχέσεις του με την Καίτη. Η Καίτη είχε κάμει λάθος, ρίχνοντας το διτρίδι στη μητέρα, γιατί την πήρε για την κόρη. Ο αστυνόμος τον συμβουλεύει να πάψει ν' ασχολείται με την οικογένεια Ζαλούχου, γιατί υπάρχουν πολλά τα ύποπτα στην οικογένεια αυτή. Π. χ. στην Τράπεζα που εργαζόταν η "Ελλη", διεπράχθη μία κλοπή και ως ύποπτοι θεωρήθηκαν ο αδελφός της Πέτρος και ο μνηστήρ της "Ανδρέας Γιαννάς". Θα τους είχε συλλάβει δε η αστυνομία, αν κάποιος ανώνυμος γενναίος δεν έστειλε στην Τράπεζα δηλώσεις της αξίας με αυτές που εκλάπησαν, πράγμα που έκοψε τους διευθυντές της Τράπεζας να μην υποβάλουν μήνυση. Επίσης του αποκαλύπτει ότι ο αδελφός και ο μνηστήρ της "Ελλης" ζουν μία πολυτελή σχεδόν ζωή με άγνωστους πόρους και ότι η αστυνομία τους θεωρεί επικίνδυνους στοιχεία. Ο Τέλης Φωτιάδης, παρ' όλα αυτά, λησίδη πιστεύει στην αγνότητα της "Ελλης" και της μητέρας της, φημιώντας από το τμήμα, πηγαίνει στην όδον Μητσαίων, στο σπίτι της Ζαλούχου.

ΑΥΓΗΣ ΑΤΤΙΚΟΥ

ΘΥΕΛΛΑ...

ΣΥΓΧΡΟΝΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

2ου

— "Α! κύριε, αν ξέρατε τι πράγματα συμβαίνουν, από δέκα πέντε μέρες τώρα!... μουρμούρισε. Οί αστυνόμοι πάνε κι' έρχονται... Νά, μόλις αυτή τη στιγμή έβουαν πάλι οι αστυφύλακες από εδώ... Ντροπή, να ένοχλουν, έτσι, τίμιους ανθρώπους... Ο κύριος Πέτρος είναι τόσο καλό παιδί... Τι τη νοιάζει την αστυνομία, αν του δίνουν σείς ή έγω να παίζω για λογαριασμό μας στις κούρσες, όταν έχωμε στο χέρι μας το μπιλιέτο... Μπορώ έγω, ως πούμε, να κουβαληθώ έως το Φάληρο.

Ο Τέλης χαμογέλασε ελαφρά με την αφέλεια του επιχειρήματος της αγαθής γυναικάς.

— Και δεν βρήκαν τίποτε... ούτε κατά-λογο, ούτε λεφτά; ρώτησε.

— Τίποτε, ευτυχώς... Η αστυνομία ενδιαφέρεται, κυρίως, για τον φίλο του, τον "Ανδρέα Γιαννά, είπε ο Φωτιάδης.

— Ναι, θέλησαν να με κάνουν να τους πω, πότε τώρα δεκαπέντε μέρες, πράγματι που δεν συμβαίνουν... ότι η δεσποινίς "Ελλη" είναι φιλενάδα του Γιαννά! "Ε, λοιπόν, κύριε, έγω δάξω το χέρι μου στο Εύαγγέλιο, ότι αυτό είναι ψέμα... Το κορίτσι αυτό έγω το ξέρω από τόσο δά... Είναι τώρα δεκατέσσερα χρόνια που μένει εδώ η κυρία Ζαλούχου με τα δυό της παιδιά... Κι' είναι άγιος, άγιος άνθρωπος, κύριε...

— Ναι, άγιος άνθρωπος, επανέλαβε ο Φωτιάδης... Αλλά, αυτός ο "Ανδρέας Γιαννάς, είπε απότομα, τι πράγμα είναι;

— Θα σας πω όλη την αλήθεια, κύριε... Αυτός ο κύριος "Ανδρέας Γιαννάς είναι ένας πλούσιος άνθρωπος... πολύ πλούσιος... κι' αυτό είναι που κάνει τις κακές γλώσσες να κόβουν και να ράβουν... Είναι γαλαντόμος... πετάει τα λεφτά από το παράθυρο, διασκεδάζει... νέο παιδί είναι...

— Μπα! Είναι πλούσιος... Είσαστε βέβαιη;

— Η αγαθή γυναίκα έκαμε ένα μορφασμό οίκτου...

— Σταθήτε! ξέγηψε... δεν συνηθίζω να διαβάω τα γράμματα των ένοικιστών, όταν είναι κλεισμένα! "Όμως, όταν είναι

κάρτ—ποστάλ, δεν είναι τίποτα το κρυφό... "Ε, όριστε, διαβάστε αυτήν που τη στέλνουν στον κ. Πέτρο Ζαλούχο και θα μου πητέ και σεις αν ο Γιαννάς που κυττάζει με καλό μάτι τη δεσποινίδα "Ελλη, είναι πλούσιος ή όχι!

Ο Τέλης έκαμε μια κίνηση που έδειχνε ότι δεν επέτρεπε στον εαυτό του μια τέτοια αγένεια...

— Η θυρωρός όμως επέμεινε... Διαβάστε... διαβάστε... άλλοιώς θα σας πω έγω τί γράφει και θα είναι το ίδιο.

Η περιέργεια νίκησε τους ενδοιασμούς του νέου. Πήρε την κάρτα και τη διάβασε.

— Ένω όμως τη διάβασε το μάτι του ξαναγύρισε και στάθηκε στο όνομα.

— Μια αυτή η κάρτα δεν απευθύνεται στον κύριο Ζαλούχο, είπε κυττάζοντας με άπορία τη θυρωρό.

— Πώς... πώς... γιά εκείνον είναι. "Α... δεν το ξέρετε, λοιπόν; Τον κύριο Πέτρο τον λένε και Τάκη Δέλτα. Δηλαδή, όταν γράφει καμιά φορά στο... στα "Επιποδρομικά Νέα", βάζει αυτό το όνομα... "Ετσι, πολλοί τον ξέρουν με αυτό το όνομα.

Ο Τέλης Φωτιάδης κούνησε το κεφάλι του κι' άρχισε να ξαναδιαβάει την κάρτα. Και να τί έγραφε:

«Κύριε Τάκη Δέλτα, "Απαντώντας στην επιστολή σας της περασμένης εβδομάδος, έχω την ευχαρίστηση να σας αναγγείλω ότι είμαι διατεθειμένος να συζητήσω τις προτάσεις του πελάτου σας, κ. "Ανδρέα Γιαννά, για την πώληση του κτήματος της Βυτίνας.

Είδοποίησε με, όπως συμφωνήσαμε στο ξενοδοχείο "Κρυναίων", από Λουτράκι, όπου πηγαίνω να μείνω, κατά μέρα θάρ-βητε, για να είμαι στο κτήμα και να σας δεχθώ.

Μετά τιμής
Δημ. Ρουμπέσης»

Ο Φωτιάδης έμεινε κατάπληκτος.

Ο Ρουμπέσης, ο υποτιθέμενος πατέρας των παιδιών της Ζαλούχου, έγραφε στον Πέτρο, το γιό του, που κρυβόταν υπό το ψευδώνυμο Τάκης Δέλτας, για να γνωρισθί μ' αυτόν τον μυστηριώδη "Ανδρέα Γιαννά και να του πουλήσει το κτήμα του. Τι μπε-

ρσοβούλειδ' ήταν αυτή;

— Έμεινε επί κάμποσα λεπτά σαν χαμένος... "Ανέκτησε όμως γρήγορα την ψυχραιμία του και έπιστρέφοντας την κάρτα στην θυρωρό, είπε κάπως αδιάφορα:

— Και τι αποδεικνύει αυτό; Τη στιγμή εκείνη η μισόκλειστη πόρτα του θυρωρείου άνοιξε και παρουσιάστηκε ο μικρός ένδς γειτονικού καφεναείου.

— Η δεσποινίς Ζαλούχου είναι επάνω; ρώτησε.

— Τι τη θέλεις; είπε η θυρωρός.

— Να της δώσω ένα γράμμα!

— Δώσε το σ' εμένα!

Ο μικρός στραβομουτσούνιασε λιγάκι, γιατί σκέφθηκε ότι θα ταίμιπουσε κανένα διφραγκό και έδωσε το γράμμα.

— "Αντίο! είπε μ' έναν κωμικό τρόπο. Και βάζοντας τα χέρια του στις τσέπες του παντελονιού, έφυγε τραγουδώντας «Ριρί... Ριρί... Ριρίκα... "Εσύ είσαι πρόμα, παιδί μου, γερό...»

— Είναι επάνω η δεσποινίς "Ελλη; ρώτησε ο Φωτιάδης με μία φωνή άλλοιωμένη.

— Βέβαια!

— Θ' ανέβω να την επισκεφθώ! είπε ο νέος.

— Κάνετε μου τότε τη χάρι να τη πάτε κι' αυτό το γράμμα, είπε η θυρωρός. Θα γλυτώσω έτσι ν' ανέβω τρία πατάκια.

Ο Τέλης πήρε το γράμμα κι' έβριξε με ματιά στη σύστασι.

— Μπα! είναι το γράψιμο της κυρίας Ζαλούχου! είπε.

Κτυπώντας το κουδούνι της πόρτας ο Φωτιάδης δίστασε για μία στιγμή ακόμη... Τα λόγια του αστυνόμου, η συμβουλή της κυρίας Ζαλούχου, η συμβουλή της μαζί της, του ήρθαν απότομα στο μυαλό.

Οί έκμυστηρεύσεις του ανστυνόμου, οι τις καλοσχεφτόταν κανείς, δεν σπινδίζουν σε άτράνταχτες βάσεις. Επίσης, τα μισό-λογα της Ζαλούχου δεν τον είχαν διαφωτίσει σε τίποτε!

Δίστασε για μία τελευταία φορά! Σκέφθηκε αληθινά να γυρίσει πίσω... Η καρδιά του χτύπησε άτακτα στο στήθος του. Του ήρθε μία μικρή ζάλη.

Στο κεφαλόσκαλο του τρίτου πατώματος, του φάνηκε σαν να δρισκόταν μπροστά σ' ενα άδυσσο και να τον τραβούσε μέσα σ' αυτήν μία ακατανίκητη δύναμη!

Όταν χτύπησε το κουδούνι και ήθελε και του άνοιξε η "Ελλη, ο Γιώργος έκαμε πάλι μια κίνηση διαταγμού.

Η "Ελλη του έδωσε την εντύπωση ενός ζωντανού αγάλματος, που προχωρούσε να τον συναντήσει. Το ανάλαφρο όμμα της, το αρμονικό της βάδισμα, όλη η άρχοντική της εμφάνιση, την έκαναν να φαίνεται σαν αληθινή βασίλισσα και να έχη μία επιβλητικότητα που ποτέ έως τώρα δεν την είχε προσέξει την κόρη της κυρίας Ζαλούχου...

Στο φωτεινό πρόσωπο της ξανθής αυτής κοπέλλας ήταν διάχυτη η απέραντη γλυκειά έκφραση των ματιών της που είχαν το χρώμα ενός ανοιχιάτικου θαυγάλαου ουρανού.

Ο Τέλης δεν είχε ιδη ποτέ άλλοτε την "Ελλη να λάμπη τόσο από όμορφιά και νειάτα, όσο αυτή τη στιγμή.

— "Α! Είπε γελαστή και κάπως έκπληκτη η "Ελλη, δεν γύρισε μαζί σας η μαμά, κύριε Φωτιάδη;

Και έκαμε τόπο για να τον άφήση να περάσει στο μικρό σαλονάκι.

Ο Φωτιάδης κατάλαβε ότι η "Ελλη δεν ήξερε, δεν μπορούσε να ξέρη τίποτε για την τρομερή σκηνή που είχε συμβεί πριν μία ώρα στη γωνία της λεωφόρου "Αμαλίας και της λεωφόρου "Ολγας.

Μη γνωρίζοντας ποιοι ήσαν οι λόγοι που έμπόδισαν τη κυρία Ζαλούχου να επιστρέψω στο σπίτι της μετά την τραγική αυτή σκηνή, ο Φωτιάδης έκρινε φρόνιμο να μη διασφίξει να ενημερώση τη νέα.

Απνήτησε, λοιπόν, κάπως άοριστα:

— Είναι κάπου ένα τέταρτο που άφησα την μητέρα σας και νόμιμα ότι θα είχε γυρίσει ήδη στο σπίτι σας...

Υστερα, δίνοντάς της το γράμμα που είχε φέρει ο μικρός, πρόσθεσε:

— Ένα γράμμα για σας, δεσποινίς... που με παρεκάλεσε να σας το δώσω ή θυρωρός...

Η "Ελλη έβριξε μία ματιά στο φάκελλο

και το πρόσωπό της έγινε απότομα κατακόκκινο.

— "Αναγνωρίζοντας τον γραφικό χαρακτήρα της μητέρας της, αισθανθηκε έναν κόμπο να της σφίγγη το λαιμό... Τα γλυκά της μάτια πήραν μια έκφραση σκληρή, τα κόκκινα χείλη της πάνιασαν και άρχισε να τρέμει δολόκληρη...

— Τι συνέβη, Θεέ μου; είπε με αγωνία. Ο Τέλης, που δεν μπορούσε να εξηγήσει όλη αυτή την αγωνία, έμεινε απέναντί της άκίνητος και άφωνος...

Τρέμοντας η "Ελλη έσχισε το φάκελλο και διάβασε το γράμμα της μητέρας της.

Ο Φωτιάδης παρακολουθούσε στα όμορφα χαρακτηριστικά της όλη τη συγκίνηση που δοκίμαζε διαβάζοντας αυτές τις γραμμές.

Ξαφνικά την είδε να γίνεται πελιδνή... να κλονίζεται και να ψάχνει να βρη κάτι για ν' ακουμπήσει. "Εσπευσε κοντά της να την βοηθήσει...

— "Αλλά, με μία απότομη κίνηση του γυμνού της μπράτσου, σταμάτησε την όρμη του και σωριάστηκε σε μία χαμηλή πολυθρόνα. Το χέρι της κρεμάστηκε σαν παράλυτο και το γράμμα έπεσε στο πάτωμα. Η "Ελλη είχε λιποθυμήσει.

Ο νέος γονάτισε σαν τρελλός μπροστά της, άρπαξε τα χέρια της με παρσφορά και άρχισε να την φωνάζει.

Υστερα, συγκρατώντας την ταραχή του, έτρεξε στο μπάνιο κι' έφερε μια μπιλιτσία με κολώνια. "Εβρεξε το λινό του μαντήλι και άρχισε να τρίβει τους κροτάφους της λιποθυμής νέας.

Καθώς οι πρώτες του περιποιήσεις έμεναν χωρίς αποτέλεσμα, σκέφθηκε να κατέβη τέσσερις—τέσσερις τις σκάλες και να στείλ η τη θυρωρό να φέρη γιατρό.

Τη στιγμή εκείνη το βλέμμα του έπεσε στο γράμμα της κυρίας Ζαλούχου, που ή-ταν άνοιχτο κάτω στο πάτωμα.

Ντράπηκε για την αγένεια που η περιέργεια του τον έσπρωχνε να διαπράξει. Σε οποιαδήποτε άλλη περίπτωση, ο τίμιος και εύθυσ Τέλης Φωτιάδης θα έδωχε από το μυαλό του μια τέτοια σκέψη. Τη στιγμή αυτή όμως δεν μπόρεσε να το κάνει.

— Μπα! είπε, για να δικαιολογηθί άπέναντί της συνειδήσεώς του, ξέρω όσο κι' αυτή κι' ίσως καλύτερα ακόμη τι μπορεί να της γράφει η καμμένη ή μαμά της, για να φθάσει να χάση τις αισθήσεις της.

Σήκωσε τότε το γράμμα και άρχισε να το διαβάει:

«"Αγαπητό μου παιδί, "Επρόκειτο να φύγω αύριο για ταξίδι και οι περιστάσεις με υποχρεώνουν να μην αναβάλω την αναχώρησή μου ούτε για μία ώρα. "Όλα αυτά που συμβαίνουν θα μακρηγορούσα πολύ αν σου τα έγραφα. Πε-

ρίστε το γράμμα και άρχισε να το διαβάει.

Σηκώσε το γράμμα και άρχισε να το διαβάει.

Σηκώσε το γράμμα και άρχισε να το διαβάει.

Σηκώσε το γράμμα και άρχισε να το διαβάει.

Σηκώσε το γράμμα και άρχισε να το διαβάει.

ρίμενε την επάνοδό μου, χωρίς ανησυχία. Δεν μπορώ να σου όρίσω από τώρα την ήμερομηνία.

— "Με ό,τιδήποτε κι' αν συμβή, σ' έξορκίζω, χρυσή μου "Ελλη, μη φύγης από το σπίτι!...

— "Ξέρω πόσο αγνά κι' ευγενικά αισθήματα έχεις, αγαπημένο μου παιδί. Τα τόσο τίμια αισθήματά σου μπορεί να παρερμηνευθούν από τον κόσμο. Κι' όσο για την ευγένεια της ψυχής σου, που σε κάνει να περιφρονής όλους τους κινδύνους, είναι μία αδυναμία που πρέπει να την προσέξεις.

— "Ό,τιδήποτε κι' αν συμβή, μη φύγης από το σπίτι!

— "Μην κάνης καμιά άπερισκεψία, που θα με υπερέβαινε να σε υπερασπίσω—μάταια όμως—αργότερα! "Ελλη μου, λατρεύω μου κορίτσι, που είσαι τόσο αγνή, ώστε να μη ξέρης να διακρίνης την άπατη, σε παρακαλεί μία πονεμένη μητέρα!

— "Μη προσθέσης έναν καινούργιο πόνο σ' όλους αυτούς που σηκώνω στη ζωή μου... Μη φύγης από το σπίτι!

— "Σου το λέω πάντοτε και σου το ξαναλέω άλλη μία φορά, ότι πρέπει να καταπολεμήσης αυτή τη συμπαθία, που τρέφεις για τον φίλο του Πέτρου, γι' αυτόν τον "Ανδρέα Γιαννά, που μόνον μεγάλες στενοχώριες μπορεί να μάς προσενήση, πιο μεγάλες απ' αυτές που ξέρεεις ήδη. Ο θλιβερός μου Γολγοθάς έχει σταθμούς που δεν πρέπει να τους ξέρης... Νά, η τελευταία σύστασις που έχω να σου κάμω:

— "Δεν αγνοείς πόση συμπάθεια κι' ευγνωμοσύνη αισθάνομαι προς τον κ. Τέλη Φωτιάδη. "Απέναντί αυτού του ανθρώπου είχα ένα χρέος που το πλήρωσα μ' ένα τρομερό και σκληρό τρόπο.

— "Ακουσέ με, λοιπόν, λατρεύτη μου "Ελλη, δεν θέλω με κανένα τρόπο να παρασυρθή ο κ. Φωτιάδης στην φοδερή περιπέτεια που μάντευσα και που μ' όλη μου τη μητρική καρδιά θα επιχειρήσω ν' αποτρέψω...

— "Θα προτιμούσα να θυσιάσω την άθλια ζωή μου... Θα θυσιάα ακόμη και τη μελλοντική σου ευτυχία, για τον σκοπό αυτόν, αγαπητό μου παιδί!... γιατί η μελλοντική σου ευτυχία δεν είναι πια ο θλιβερός "Ανδρέας Γιαννάς, που τον αγαπάς, δυστυχώς!... όπως δεν μπορεί να είναι ο Τέλης Φωτιάδης, ο τίμιος αυτός νέος, που άγγιξες την ψυχή!

— "Η αποκάλυψις μου άς σε κάνει να προσέ-ξής τον κίνδυνο που διατρέχεις... Ο κ. Φωτιάδης σ' αγαπά! Το

— "Ο Τέλης στάθηκε διστακτικός για ένα δευτερόλεπτο στον διάδρομο. Του ήρθε για μία στιγμή η σκέψη να μιλήσει με ειλικρίνεια και να πη:

— "Ε, λοιπόν, όχι. "Ελλη, άς ξαναγυρίσω στο σαλόνι, για να σου πω όλη την αλήθεια, την αλήθεια, που δεν στη λείει ολόκληρη η μητέρα σου στο γράμμα της!... Θα σου πω όσα ξέρω, όσα ξέρει η μητέρα σου και όσα δεν ξέρει!...

— "Όμως επέβληθηκε στον εαυτό του και πρόσθεσε απλά:

— "Εχετε, άλλωστε, τον αδελφό σας κοντά σας...

— Τον αδελφό μου και τον άρραβωνιστικό μου! συμπλήρωσε εκείνη, με την ίδια ήρεμη.

— "Και η άγγελική γλυκύτης της φωνής της διπλασίαζε τη σκληρότητα των λόγων της που ήσαν για το Φωτιάδη η επικύρωσις αυτού του "Αντίο σας, που το είχε προσφέρει σαν να τον αποχαιρετούσε για πάντα.

— "Όταν βρέθηκε στο δρόμο ο έραυτός της Καίτης "Αναστασιάδου κύτταξε το ρολόι του και μουρμούρισε ανάμεσα από τα δόντια του:

— "Ίσως η μόνη που έχει δικίο να είναι η κυρία Ζαλούχου!... Είναι γυναίκα... άδύνατο πλάσμα... σαν τη κόρη της...

Κι' έσφιξε τις γραβιές του με τόση δύναμη, που έμπηξε τα νύχια του στις παλάμες του. "Υστερα ύψωσε το κεφάλι του και μουρμούρισε: "Ε λυσσα!

— "Μα, διάβλε! έγω δεν είμαι γυναίκα... Φώναξε ένα ταξί που βόηκε μπροστά του.

μάντευω, το αισθάνομαι, το ξέρω! "Η καρδιά της μάνας δεν γελιέται.

— "Αλλά η λογική μου με προσταίζει και σου υπαγορεύει τούτο: "Απομάκρυνε τον τίμιο αυτόν άνθρωπο από τη θλιβερή ζωή μας... Περιέμνε την επιστροφή μου χωρίς ανησυχία και χωρίς να διερωτάσαι ποιά είναι η αιτία της αναχώρησής μου...

— "Κλείσε τ' αυτιά σου και μην άκούς τα λόγια του αδελφού σου και του φίλου του "Αντρέα Γιαννά και με ό,τι κι' αν σου πούν, μη φύγης από το σπίτι μας, όπου θα γυρίσω σε λίγες μέρες.

— "Ο νέος ξαναδίπλωσε το γράμμα και το άκούμπησε στο τραπέζακι, μεταξύ ενός άλμπουμ με φωτογραφίες και ενός άνοδο-δοχείου όπου μαρινιόνταν ένα μπουκέτο τριαντάφυλλα κόκκινα...

Το διαφορούμενο και μυστηριώδες αυτό γράμμα τον σάστισε. Σταύρωσε τα χέρια του στο στήθος του και κύτταξε την "Ελλη με συγκρατημένη βεήυη...

— "Όστε η κ. Ζαλούχου είχε ξεδιαλύνει καλύτερα απ' αυτόν, πριν απ' αυτόν, το πραγματικό αίσθημα που κυριαρχούσε μέσα του!...

— "Η "Ελλη άνοιξε τώρα τα μάτια της και κύτταξε γύρω της μ' ένα ύφος ανθρώπου που δεν καταλαβαίνει που βρίσκεται. "Ανασκηώθηκε λίγο, άκούμπησε στον άγκωνα της και έπιασε το μέτωπό της, σαν να ήθελε να διώξη από το μυαλό της έναν εφιάλτη.

Κάφωψε στον Τέλη τα έκπληκτα μάτια της... χωρίς να προσέξη λέξι...

— "Ο Τέλης, που είχε ξαναβρη την ψυχραιμία του, περίμενε να του πη κάτι... "Εμείνη σκεπώθηκε από την πολυθρόνα και πλησίασε στο τραπέζακι, όπου ήταν το γράμμα της μητέρας της. Το πήρε. Ούτε μπορούσε να φαντασθή, ότι ο Φωτιάδης είχε έπωφελήθ η της λιποθυμίας της για να το διαβάσει.

— "Χωρίς καμιά βία ή ταραχή το έβρουψε στον κόρφο της. "Υστερα μ' ένα ελαφρό, σχεδόν μικρό χαμόγελο, είπε:

— Συγχαρώστε με για την δυσάρεστη σκηνή, κύριε Φωτιάδη... "Ενα τίποτε είναι αρκετό για ν' αναστατώση τα νεύρα μιας νέας, που δεν έχει ζυμωθή ακόμη με τη ζωή... Νά, η μαμά έφυγε ταξίδι... και αν μάς το έπιτρεπε, θα σας ειδοποιήσαμε όταν επιστρέψω... Συγχαρώστε με!

— Συμφωνώ, απάντησε ο νέος με την ίδια φαινομενική ήρεμία.

— Πήρε το καπέλλο του επάνω από το πιάνο.

— "Ορθούάρ, δεσποινίς!

— "Αντίο σας! άποκρίθηκε εκείνη με τόνο ήρεμο.

— "Ο Τέλης στάθηκε διστακτικός για ένα δευτερόλεπτο στον διάδρομο. Του ήρθε για μία στιγμή η σκέψη να μιλήσει με ειλικρίνεια και να πη:

— "Ε, λοιπόν, όχι. "Ελλη, άς ξαναγυρίσω στο σαλόνι, για να σου πω όλη την αλήθεια, την αλήθεια, που δεν στη λείει ολόκληρη η μητέρα σου στο γράμμα της!... Θα σου πω όσα ξέρω, όσα ξέρει η μητέρα σου και όσα δεν ξέρει!...

— "Όμως επέβληθηκε στον εαυτό του και πρόσθεσε απλά:

— "Εχετε, άλλωστε, τον αδελφό σας κοντά σας...

— Τον αδελφό μου και τον άρραβωνιστικό μου! συμπλήρωσε εκείνη, με την ίδια ήρεμη.

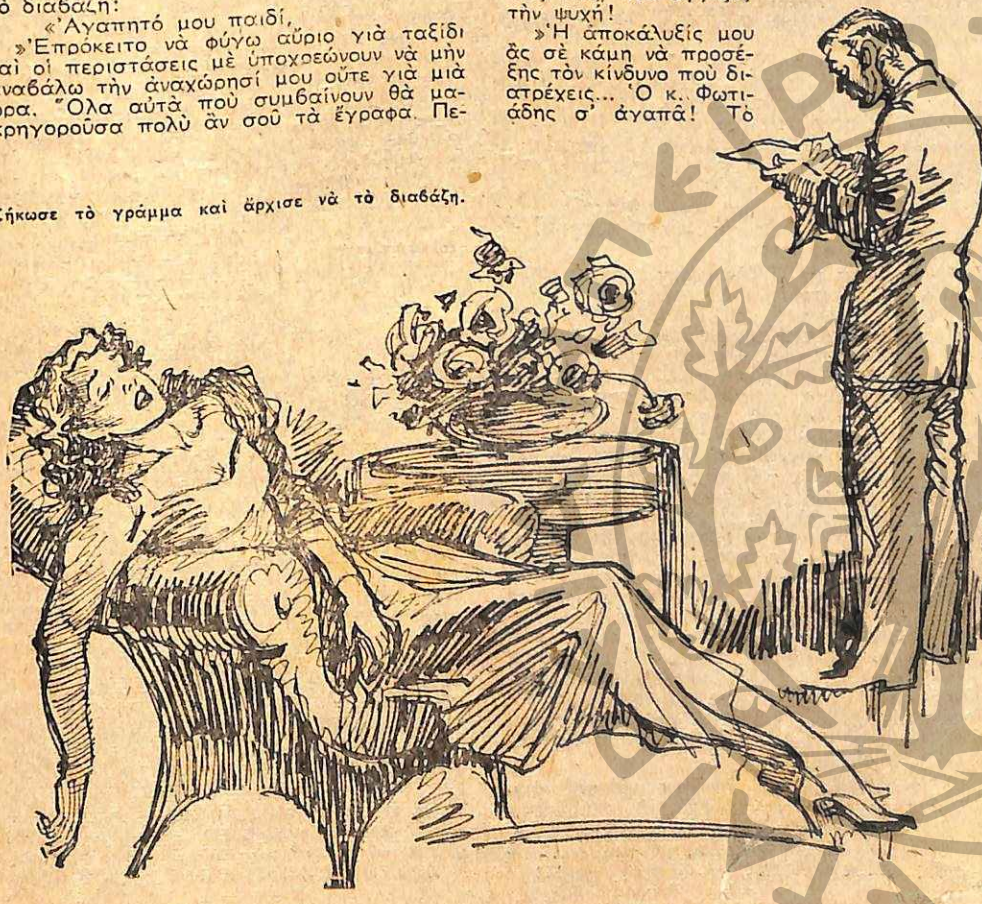
— "Και η άγγελική γλυκύτης της φωνής της διπλασίαζε τη σκληρότητα των λόγων της που ήσαν για το Φωτιάδη η επικύρωσις αυτού του "Αντίο σας, που το είχε προσφέρει σαν να τον αποχαιρετούσε για πάντα.

— "Όταν βρέθηκε στο δρόμο ο έραυτός της Καίτης "Αναστασιάδου κύτταξε το ρολόι του και μουρμούρισε ανάμεσα από τα δόντια του:

— "Ίσως η μόνη που έχει δικίο να είναι η κυρία Ζαλούχου!... Είναι γυναίκα... άδύνατο πλάσμα... σαν τη κόρη της...

Κι' έσφιξε τις γραβιές του με τόση δύναμη, που έμπηξε τα νύχια του στις παλάμες του. "Υστερα ύψωσε το κεφάλι του και μουρμούρισε: "Ε λυσσα!

— "Μα, διάβλε! έγω δεν είμαι γυναίκα... Φώναξε ένα ταξί που βόηκε μπροστά του.

Σηκώσε το γράμμα και άρχισε να το διαβάει.

— Πέρασε πρώτα από το πρώτο φαρμακείο που θα βρής στην πλατεία Μακρυγιάννη, είπε στον σωφέρ.

... Ο φαρμακοποιός δεν είχε ξαναϊδὴ την κυρία Ζαλούχου.

— Της είχα πῆ νὰ πάη στὸν «Εὐαγγελισμό» γιὰ νὰ τῆς ἐπιδόσουν καλὰ τὰ τραύματά της! τοῦ εἶπε ὁ φαρμακοποιός.

— Ὁμως καὶ στὸν «Εὐαγγελισμό», ὅπου ζήτησε πληροφορίες, ἡ ἴδια ἀπογοήτευσις τὸν ἀνέμενε. Δεν εἶχε παρουσιασθῇ καμμία κυρία μὲ τραύματα ἀπὸ βιτριόλι.

Ο Φωτιάδης κατάλαβε ὅτι ἔχανε τὸν καιρὸ του, θέλοντας νὰ ξαναβρῇ τὴν Ζαλούχου, τὴν ὥρα αὐτή.

Τὸ καλύτερο, λοιπὸν, ἦταν νὰ περιμένῃ τὴν ἐξέλιξι τῶν γεγονότων. Καὶ ξαναμῆκε στὸ ταξὶ δίνοντας στὸν σωφέρ, τὴ φορὰ αὐτή, τὴ διεύθυνσι τῆς Καίτης.

— Ὡς εἶπε νὰ τοῦ δώσῃ τὴς τελευταῖες τῆς ἐξηγήσεις γιὰ τὴ συμπεριφορὰ της. Εἶχε ὀρκισθῇ στὸν ἑαυτὸ του νὰ διακόψῃ τὴς σχέσεις του μ' αὐτὴ τὴ γυναῖκα, ἀπὸ τὴν ὁποία ἔπρεπε νὰ φοβάται τὰ πάντα, ἂν ὄχι γι' αὐτὸν, τοῦλάχιστον γιὰ τὴν Ἑλλην Ζαλούχου.

Κατάλαβε πολὺ καλὰ τὶ τὸν περίμενε ἐκεῖ. Ὁμως ἦταν ἀποφασισμένος ν' ἀκούσῃ ὁ,τιδήποτε καὶ νὰ τελειώσῃ μαζί της μὴ καὶ καλῇ.

— Ἀλλωστε, ἡ γυναῖκα αὐτὴ δὲν ἦταν πιά παρὰ ἓνα δευτερεύον πρόσωπο στὴν περιπέτεια ὅπου εἶχε μπλέξει, σκεπτόταν. Ἡ ἡλίθια ἐκδικητικὴ τῆς πράξης, ἔγινε αἰτία ν' ἀποκαλυφθῶν τὸς πράγματα μυστηριώδη, πρὸς τὰ ὁποῖα θὰ ἦταν τελείως ξένη στὸ ἐξῆς πιστεύει.

— Ἐνῶ κτυποῦσε τὸ κουδούνι τοῦ πολυτελοῦς διαμερίσματος τοῦ εἶχε ἐπιτιπῶσαι πρὶν τέσσερα χρόνια γιὰ τὴ φίλη του, ἀδελὰ του ψιθύρισε:

— Μετὰ τὸν ἄγγελο, ὁ δαίμονας! Γιατί ἡ εἰκόνα τῆς Ἑλλης ἦταν ἀκόμη μπροστὰ στὰ μάτια του.

— Ὄταν τὸν πέρασε ἡ καμαριέρα στὸ κομψὸ παρφουμαριζμένον σαλονάκι, ποὺ ἦταν δίπλα ἀπὸ τὴν κρεβατοκάμαρα τῆς Καίτης, κυττάχτηκε στὸν ψηλὸ τριφυλλὸ καθρέφτη ποὺ κοσμοῦσε μιά γωνία τοῦ δωματίου, μὲ τὸ ὕψος τοῦ ἀνθρώπου ποὺ δρισκεται ἀκόμη στὸ σπῆτι του, ἀλλὰ ποὺ ἔχει τὴν ἀπόφασιν νὰ φύγῃ καὶ νὰ μὴ ξαναπατήσῃ πιά.

Μέσα στὸν καθρέφτη εἶδε τὴν εἰκόνα τῆς ἐρωμένης του, ποὺ ἐρχόταν πρὸς τὸ μέρος του ἀπὸ τὸ διπλὰν δωματίου, μὲ τὸ μέτωπο ψηλὰ καὶ μὲ βλέμμα ἀνέρωχο.

Ἡ Καίτη φοροῦσε ἓνα δαντελένιο μαῦρο ντεζαμπιγιέ, μακρὸ ἕως τὰ νύχια, μὲ πολὺ φαρδὴ μανίκια, ποὺ ἀνδείχνε τὴν ἀληθινὰ παράξενη καὶ προκλητικὴ ὁμορφιά της.

Δὲν ἦταν εὐκόλο νὰ φαντασθῇ κανεὶς, βλέποντας τὴν ἥρεμν στάσι αὐτῆς τῆς γυναίκας, ὅτι μὴ ὥρα πρὶν εἶχε διαπράξει μιά τόσο ἀνάνδρην ἐκδίκησιν κι' ἓνα τόσο ἀνώφελο ἐγκλήμα.

— Ὁ Τέλης ἔκαμε κανονικὴ στροφή καὶ χωρὶς νὰ κοιμηθῇ διόλου ἀπὸ τὸ ἀνέρωχο βλέμμα τῆς Καίτης, εἶπε ξερά:

— Ἐλπίζω νὰ καταλαβαίνεις, ἀγαπητὴ μου, ὅτι δὲν ἐρχομαι ἐδῶ γιὰ νὰ μοῦ ζητήσῃς συγγνώμην ἢ νὰ δείξῃς κάποια μεταμέλεια γιὰ τὴ συχαρὶ σου πράξι.

Ἡ Καίτη εἶχε σταματήσει διὰ δῆματα πρὸς πέρα ἀπ' αὐτὸν, στὴ μέση τοῦ σαλονιοῦ.

— Ὡ! νὰ σοῦ ζητήσω συγγνώμην ἢ νὰ δείξω μεταμέλεια γι' αὐτὸ ποὺ ἔκαμα... Ἀφοῦ ἡ ἴδια ἡ Ζαλούχου μὲ γλύτωσε μὲ τὴν παράξενη κατάθεσί της, μπροστὰ στὸν ἀστυνόμο...

— «Κάνεις ἄσχημα νὰ ἔχῃς ὕψος ἐπιθετικὸ, Τέλη μου!... Ἐχῶ θάρρος ὅσο κι' ἐκείνη... Ἡμῶνα ἔτοιμην ν' ἀναλάβω τὴν εὐθύνη τῆς πράξεώς μου καὶ νὰ δηλώσω ὅτι λυποῦμαι ποὺ ἐπῆλθον στὴ ζητεία μου στραβώθηκα καὶ ἔκαμα ἓνα τέτοιο λάθος!

— Ὡστε, εἶπε σφίγγοντας τὰ δόντια τοῦ ὁ Τέλης, ὁλολογεῖς ὅτι σκοπὸς σου ἦταν νὰ ἐπιτεθῇς στὴν κόρη της;

— Ἀλλὰ! σὲ ποιὰν ἄλλη, φίλε μου;

— Καὶ εἶσαι ἔτοιμη νὰ ξαναρχίσῃς;

— Ὁχι, εἶπε ἡ Καίτη, ἐνῶ μετετόπιζε τὸ καπέλλο τοῦ νέου καὶ καθ' ἕνα στὸ κομψὸ ἀναπαυτικὸ ντιβάνι.

— Βρῆκα κάτι καλύτερο γιὰ νὰ τῆς ἀντά-

ποδῶσω τὸ κακὸ ποὺ ἔκαμε, ἂν μὲ ἀναγκάσουν οἱ περιστάσεις νὰ τὸ κάμω.

— Ὁ Τέλης σήκωσε προσεκτικὰ τὴ τσάνκι τοῦ παντελονιοῦ του στὰ γόνατα καὶ κάθησε σὲ μιά πολυθρόνα ἀπέναντι στὴ φίλη του, δάχνοντας τὸ ἓνα πόδι πάνω στὸ ἄλλο.

— Νά, εἶπε, ποιὲς εἶναι οἱ περιστάσεις... σὲ ὅλη τους τὴν ἀπλόητα... Δὲν ὑπάρχει πιά τίποτε τὸ κοινὸ μεταξὺ μας!...

— Ἐπέστευες σὺ ἡ ἴδια τὴ διακοπὴ τῶν σχέσεών μας, ποὺ μπορούσε νὰ γίνῃ χωρὶς σκάνδαλα καὶ χωρὶς τσακωμοὺς!

— Ὁ νέος ἐβγαλε τότε ἀπὸ τὴν τσέπη του ἓνα βιβλιάρειο ἐπιταγῶν, ἔκοψε ἓνα φύλλο, ἔγραψε ἓναν ἀριθμὸ, τὸ υπέγραψε καὶ τὸ ἔδωσε στὴν Καίτη.

— Σοῦ φθάνει αὐτὸ τὸ ποσό; ρώτησε.

Ἡ Καίτη, χωρὶς συγκίνησι, διάβασε τὸν ἀριθμὸ καὶ τὰ χεῖλη της ψιθύρισαν ἀδιάφορα:

— Τριακόσιες χιλιάδες δραχμές!

Κοῦνησε ἀνεπαίσθητα τοὺς ὤμους της καὶ μὲ τὴν ἴδια ἀδιαφορίαν, ἄπλωσε τὸ χεῖρ τῆς πρὸς ἓνα τραπεζάκι καὶ πῆρε ἀπὸ ἓνα ξύλινο κουτὶ ἓνα μυρωδάτο τσιγάρο. Καὶ ἀνάβοντας τὸ μὲ τὴν ἐπιταγὴ τοῦ φίλου της, φύσηξε τὴς τολύπες τοῦ καπνοῦ πρὸς τὸ ταβάνι.

— Ἡλίθιε! Δὲν καταλαβαίνεις ἀκόμη! Ὁ Τέλης ἔχασε κάπως τὴν ψυχραιμία του.

— Ἐχῶ νὰ σοῦ πῶ μιά τελευταία κουβέντα, εἶπε σὲ ὕψος ἀπειλητικὸ. Ἄν τὰ ξαναβάλῃς ποτὲ μὲ τὴν Ἑλλην Ζαλούχου, πρέπει νὰ ξέρῃς ὅτι θὰ ἔχῃς νὰ κάμῃς μαζί μου.

— Θαυμάσια, ἀπήντησε ἡ Καίτη. Θέλεις νὰ μὲ κάμῃς νὰ πρὸςτῶ, καὶ μὴν καλοναθεμένον παιδί, ὅτι ἔχεις ἐξέστη τόσο, ὥστε νὰ θέλῃς νὰ μπῇς μὲ τὰ ὅλα σου στὴν οἰκονομία Ζαλούχου!... Λές ὑπερβολές, φίλε μου... Δὲν εἶσαι οὔτε ἀπατηνός, σὰν τὸ γυιό, οὔτε τύπος ἀγαπητικοῦ σὰν τὸν Ἀνδρέα Γιαννά!

— Στὰ λόγια αὐτὰ ὁ Τέλης ἔμεινε κατάπληκτος.

Ἡ φίλη του τὸν κύτταξε μ' ἓνα χαμόγελο ὀκτου.

— Μπᾶ! Ἀπορεῖς πῶς ξέρω τὰ μυστικὰ τῆς οἰκονομίας Ζαλούχου;... Ἀ, δὲν πιστεύω νὰ φαντάζεσαι ὅτι κάθῃς μὲ τὰ χέρια σταυρωμένα, ἀπὸ τὴν ἡμέρα ποὺ μοῦ εἶπες ὅτι ἔχεις σκοπὸ νὰ διακόψῃς μαζί μου... Αὐτὲς τίς δεκάπεντες μέρες φρόντισα καὶ πῆρα πληροφορίες, αὐτὸ εἶναι ὅλο!... Ξέρω ποῖον ἔχει φίλο ἢ μικρὴ καὶ ποῖον εἶχε ἡ μάνα.

— Μήπως φαντάζεσαι ὅτι θὰ σοῦ περιποιῇ τιμὴ νὰ πάρῃς, σὺ, ἓνα ἀληθινὸ ἀρχοντοπαῖδο, τὴν δεσποινίδα Ρουμπέση;

— Ὁ Τέλης τετάχτηκε ὁρθός. Ἦταν κατάχλωμος καὶ μὲ ἀλλοιωμένα τὰ χαρακτηριστικά. Ἐπίασε τὴν Καίτη ἀπὸ τοὺς καρπούς καὶ τῆς εἶπε μὲ θυμὸ:

— Ποῦ τὰ ἔμαδες ὅλα αὐτά;

— Ἐκείνη τράβηξε τὰ χέρια της καὶ ἀπήντησε ἀτάραχη:

— Ὅλα αὐτὰ δὲν ἔχουν καμμία σημασία. Εἶναι περιττὸ νὰ φέρεσαι μ' αὐτὸ τὸν τρόπο, γλυκὲ μου Τέλη! Τὰ πράγματα εἶναι πολὺ ἀπλά, ὅπως τὸ εἶπες καὶ σὺ.

— Ἐπὶ τέσσερα χρόνια ἤμουν τὸ παιχιδάκι σου, ἡ ἀγάπη σου, τὸ κτῆμα σου. Ἐγὼ δὲν εἶμαι παρὰ ἓνα φτωχὸ κορίτσι, ἓνα τίποτα, δηλαδή...

— Δὲν εἶμαι κἀν οὔτε τὸ νόθο παιδί ἐνὸς πλούσιου ἀρχοντα ποὺ ἐπέταξε ἔξω ἀπὸ τὸ ἀρχοντικὸ του τὴν ἐρωμένη του καὶ τὰ δυὸ παιδιά ποὺ εἶχε κάμει μαζί της!

— Σ' ἀγάπησα μὲ ὅλη τὴ δύναμι τῆς ψυχῆς μου καὶ τοῦ κορμιοῦ μου κι' ἂν δὲν ἔχω ἀκόμη τὸ θάρρος νὰ μισῶω ἐσένα, ἔχω-τὴ δύναμι νὰ μισῶ μέχρι θανάτου — μέχρι θανάτου, μ' ἀκούς — ἐκείνην ποὺ σὲ παίρνει, ποὺ σὲ κλέβει ἀπὸ μένα...

— Διαβάζω μέσα στὰ μάτια σου τὴν ἀμετακλήτως ἀπόφασιν σου... Θέλεις νὰ μ' ἐγκαταλείψῃς!... Μοῦ κηρύσσεις τὸν πόλεμο!... Ἐστὶ! Τόσο τὸ χειρότερο γιὰ σένα, φίλε μου. Τόσο τὸ χειρότερο γιὰ ἐκείνην, πρὸ παντός! Νά, ἡ πόρτα! Μπορεῖς νὰ φύγῃς!

— Ὁ Φωτιάδης αἰσθάνθηκε νὰ τοῦ ἀνεβαῖν τὸ αἷμα στὸ κεφάλι. Ὡστόσο ἐπεβλήθηκε στὸν ἑαυτὸ του.

Κι' ἀρχισε νὰ τῆς λὲθ μὲ μιά φωνὴ ἡρεμὴ καὶ σταθερή:

— Ἀκούσε, Καίτη! Ἀκούσε τὰ τελευταῖα μου λόγια. Θὰ σοῦ μιλήσω νωρὶς ἔμὰ καὶ χωρὶς νὰ σοῦ κάμω παράνομα γιὰ τὸ παρελθόν, ποὺ εἶναι πιά παρελθόν...

— Ἡ κυρία Ζαλούχου μοῦ εἶπες μὲ τὸ ὑπέροχο παράδειγμα τῆς νὰ εἶμαι ἥρεμος καὶ μετανοῶν γιὰ τὴν παρασύρθηκα καὶ σοῦ ἀπάντησα πρὸ ὀλίγου μὲ τὸν τόνο ποὺ μεταχειρίζεσαι ἐσὺ.

— Πέφτεῖς ἔξω, ὅταν κοῖνης τὴν οἰκονομία Ζαλούχου, ὅπως τὴν κρίνεις καὶ ὅταν μοῦ ἀποδίδεις σκοποὺς ποῦ, σὲ βεβαίῳ, δὲν πέρασαν ἀπὸ τὸ μυαλό μου... Μάντεψες ἓνα μέρος τῆς ἀλήθειας, ὅταν εἶπες αὐτὰ ποὺ εἶπες γιὰ τὸν Ἀνδρέα Γιαννά, ποὺ εἶναι ὁ κακὸς δαίμονας αὐτῆς τῆς οἰκονομίας καὶ μπορεῖ νὰ τὴν ὀδηγήσῃ ἀπὸ τὴ μὴ στιγμὴ στὴν ἄλλη στὴν καταστροφή.

— Μπᾶ! Μπᾶ! εἶπε ἡ Καίτη... Μὲ κολακεύει ποὺ ἀναγνωρίζει τὴν ὀυδέρκεια μου...

— Ἐκεῖ ποὺ σοῦ λείπει ὀυδέρκεια εἶναι ὅταν τὸ μῖσος σου σὲ κάνει νὰ κρίνῃς μὲ ἄδικο τρόπο τὴν Ἑλλην Ζαλούχου καὶ ὅταν μοῦ ἀποδίδεις ἀισθημάτων ποὺ δὲν ἔχω ἀπέναντί της!

— Ἡ Ἑλλην δὲν εἶναι φιλενάδα τοῦ Ἀνδρέα Γιαννά!... Εἶναι ἓνα ἀθῶο καὶ ἀγνὸ κορίτσι, ποὺ τὴν ἔχει ὑπνωτίσει αὐτὸς ὁ ἐπικίνδυνος τύπος καὶ ἐκεῖ δρισκεται ὅλο τὸ συνταρακτικὸ πρόβλημα τοῦ μέλλοντος!...

— Ἡ Καίτη Ἀναστασίου, μὲ μιά φωνὴ ἐπίσης ἥρεμν καὶ σταθερὴ, ἐγκαταλείποντας τὸν εἰρηνικὸ καὶ περιφρονητικὸ τόνο, εἶπε διακόπτοντας:

— Καὶ μήπως αὐτὸ θ' ἀλλάξῃ τὴν δοῖ τοῦ ἄλλου προβλήματος, τοῦ μόνου ποὺ μ' ἐνδιαφέρει, ποὺ χωρὶς μου μᾶς;

— Τί μὲ νοιάζει ἐμένα ἂν ἡ Ἑλλην εἶναι ἓνα τίμιο κορίτσι;... Ἀντίθετα αὐτὸ μὲ κάνει νὰ τὴ μισῶ περισσότερο! Γιατί τότε δὲν εἶναι πιά μὴ ἀντιλήξη, γιὰ νὰ μπορῶ νὰ ἔχω ἐλπίδες ὅτι θὰ σὲ πάρω πίσω. Εἶναι χειρότερο αὐτό, φίλε μου!

— Γιατί σὲ ξέρω καλὰ, Τέλη!... Καὶ τὸ πρόβλημα, ὅπως λές, τὸ πρόβλημα γιὰ σένα, νάτο ποῖο εἶναι, καθαρὸ καὶ ἀπλό:

— Ἄν ἡ Ζαλούχου εἶναι μιά μητέρα ποὺ ὑποφέρει ἀπὸ τὴς θρωμῆς τοῦ γυιοῦ της καὶ ἀν' ὅλην βλῆποντας τὴν ἀδυναμία ποὺ ἔχει ἡ κόρη της στὸν Ἀνδρέα Γιαννά καὶ ἂν ἡ Ἑλλην εἶναι μιά ἀθῶα κοπέλλα ποὺ ἔχει μπλέξει στὰ δίκτυα αὐτοῦ τοῦ ληστή, σὲ ξέρω ἀρεκτά, καὶ μὴν μου, σὲ ξέρω ἀρεκτά παλληκάρη γιὰ νὰ τρέξῃς σὰν ἡλίθιος νὰ βοήθησῃς τὴ μιά ἢ τὴν ἄλλη! Ἐγὼ ὅμως θὰ εἶμαι ἐδῶ, πρέπει νὰ ξέρῃς... Δὲν πρόκειται ν' ἀλλάξω...

— Βλέπω πολὺ καλὰ ποὺ μπορεῖ νὰ σὲ παρὰσῇ ὁ ἡρωϊσμός σου... Ὁ Τέλης Φωτιάδης νὰ παντρευτῇ τὴν Ἑλλην Ζαλούχου!... Ἀ! ὄχι!

Χαμογέλασε μ' ἓνα πικρὸ χαμόγελο καὶ πρόσθεσε:

— Ἀ! ὄχι!... Δὲν θ' ἀφήσω νὰ γίνῃ αὐτὸ τὸ πράγμα, σ' ὀρκίζομαι στὴ ζωὴ μου! Σοῦ δίνω τὸ λόγο μου! Αὐτὴ εἶναι ἡ τελευταία μου λέξις!...

— Ὁ Τέλης κατάλαβε ὅτι ἦταν περιττὸ νὰ συνεχίσῃ τὴ συζήτησι. Πῆρε τὸ καπέλο του καὶ διευθύνθηκε πρὸς τὴν πόρτα, λέγοντας μὲ μιά φωνὴ πνιγμένη:

— Γεῖά σου, Καίτη!...

Ἡ Καίτη, χωρὶς νὰ σηκωθῇ ἀπὸ τὸ ντιβάνι, ἀπήντησε στέλνοντας πρὸς τὸ ταβάνι ἓνα καινούργιο σύννεφο καπνοῦ ἀπὸ τὸ τσιγάρο της:

— Γεῖά σου, Τέλη! Ὁ ἄ ξαναῖδωθούμε.

Ζωηρὴ κίνησις καὶ κέφι τρελλὸ ἐπικρατοῦσε τῆς νύχτας ἐκείνης στὸ «Τροκαντερό» τοῦ Παλίου Φαλήρου. Διαρκῶς καὶ καινούργιες παρῆες κατέφθαναν, κυρίες τοῦ κόσμου καὶ κυρίες τοῦ ἡμικόσμου, ποὺ συνηγοροῦσαν μεταξύ τους σὲ ὁμοφῶν ἢ κομψότητα, νεαρὲς κοπέλλες καὶ νεαρὸι κύριοι, ποὺ εὑρίσκον στὸ ρυθμὸ τοῦ χοροῦ τὴ μεγαλύτερη ἀπόλαυσι, ξεσηκώδεις Ἀθηναῖοι, ποὺ εἶχαν βάλει ὄρκο στὴ ζωὴ τους νὰ μὴ πέρουν ποτὲ στὰ κρεβάτια τους προτοῦ χαρᾶν ὁ Θεὸς τὴν ἡμέρα του.

Ἡ τσιγγάνικη ὀρχήστρα ἔπαιζε ἀκούραστα λιγνιστικὰ βάας καὶ ἀργεντινὰ ταγκά, μ' ἓνα ἐλπίγωμα ποὺ σοῦ ἐρεθίζει τὰ νεύρα. Δυὸ νέοι, καθισμένοι σ' ἓνα ἀπόμερο

τραπεζάκι, κοντὰ στὴ θάλασσα, ἔχοντας μπροστὰ τους μιά μπουτίλια οὔσκου, ποὺ δρισκεταν στὸ τέλος της, φαίνονταν νὰ μὴ δύνουν καμμία προσοχὴ στὸ τί γίνονταν γύρω τους.

— Λοιπὸν, εἶπε ὁ ἓνας, ἐνῶ ἔσφιγγε μὲ νευρικότητα τὸ ποτήρι του, δὲν ἔχεις κομμὴ εἰδοῖσι ἀπὸ τὴ μητέρα σου, ὁκτῶ μέρες τώρα;

— Καμμία! Καὶ αὐτὸ τὸ μυστήριον μ' ἐνοχλεῖ ἰδιαίτερα, ὑστερα ἀπὸ τὴς στενοχωρίας τῆς τελευταίας δεκαπενθημερίας! ἀπάντησε ὁ ἄλλος.

— Καὶ ἡ ἀδελφὴ σου/ δὲν ξέρεῖ κι' αὐτὴ τίποτε;

— Ξέρεις πολὺ καλὰ, Ἀνδρέα, ὅτι ἡ Ἑλλην ὑπῆρξε πάντῃ ἡ προσωποποίησις τῆς ἀθωότητος. Δὲν ξέρεῖ τίποτε, δὲν μπορεῖ τίποτε νὰ μᾶθῃ, δὲν πρέπει τίποτε νὰ ξέρῃ.

— Ἐσκυψε πρὶο κοντὰ στὸ φίλο του, γιὰ νὰ εἶναι βέβαιος, ὅτι δὲν θὰ τὸν ἀκούσῃ κανεὶς καὶ ψιθύρισε σχεδὸν σ' αὐτὸ του:

— Ὑπάρχει, βλέπεις, Ἀνδρέα, στὴ μυστηριώδη ἐξαφάνισι τῆς μητέρας μου, ὑστερα ἀπὸ τὴν ὑπόθεσι τῆς Τραπεζῆς καὶ τὴν ἡλίθια ἐρευνα ποὺ ἔκαμε στὸ σπῆτι μας ἡ ὁμάς διώξεως τυχερῶν παιχιδίων, κατὶ τὸ ὑπόπτον ποὺ μὲ φοβίζει καὶ ποὺ δὲν τὸ καταλαβαίνω!

— Ἐχῶ τὴν προαίρεσιν ὅτι κάποιοι κίνδυνος μᾶς ἀπειλεῖ... κάποιοι κίνδυνος ποὺ δὲν μπορῶ νὰ τὸν καθορίσω, μὲ ὅλες τὴς ὑποθέσεις ποὺ κάνω...

— Ἀγαπητὸ μου Πετράκη, εἶπε ὁ Ἀνδρέας, μὲ κάνεις νὰ σὲ λυπᾶμαι!... Σοῦ φέρνει μελαγχολία τὸ πιστό!... Δὲν σὲ ἀναγνωρίζω πιά, μὰ τὴν ἀλήθεια!

— Ὁ ἄνθρωπος μὲ μιά ὁμας μικρὴ συμβουλὴ... Μὴν ἀνακατεύῃς τὰ συναισθηματικὰ ζητήματα μὲ τὴς δουλειές μας, γιὰτί θὰ πάμε χαμένοι!

— Ἀκριβῶς γιὰ συναισθηματικὸ ζήτημα πρὸκειται, ἀπήντησε ὁ ἄλλος... Ἀφοῦ πρέπει νὰ σοῦ τὰ κάμω λιανὰ, σοῦ ξαναπῶ ὅτι ἡ ἐξαφάνισις τῆς μαμάς, ποὺ συμπίπτει παραδόξῃ μὲ τὴ δουλειὰ μας τῆς Βυτίνας, μὲ κάνει νὰ προαισθάνωμαι ὅτι ἴσως τὴν ὑπωπτεύθηκε, τὴ μάντευσε...

— Ἐπὶ καὶ μὲ ποῖο τρόπο;... Δὲν τὸ ξέρω!

— Κι' ἔχω κι' αὐτὴ τὴν ἄλλη προαίρεσιν, τὴν πρὶο ἐνοχλητικὴ, ὅτι θὰ τὴν βροῦμε ἴσως ἀντιμέτωπη μὲ σκοπὸ νὰ χαλάσῃ τὰ σχέδιά μας. Κι' αὐτὸ εἶναι ποὺ μ' ἐνοχλεῖ πολὺ.

— Ὁ Ἀνδρέας δὲν ἀπήντησε ἀμέσως. Κατέβασε μιά ρουφιὰ οὔσκου καὶ ἄρχισε τῆς χτυπὰ τὰ δάχτυλά του ἐπάνω στὸ τραπέζι μὲ τὸ ρυθμὸ τοῦ κομμάτιοῦ ποὺ ἐπείζει ἡ ὀρχήστρα. Κατόπι εἶπε μ' ἓνα ἐπιταξὶ καὶ περιφρονητικὸ τρόπο:

— Ἀγαπητὸ μου Πετράκη, ἔχω ἐγὼ, ὁ καλύτερος σου φίλος, τὴν τιμὴ νὰ σοῦ δηλώσω ὅτι σκέφτεσαι σὰν ἓνα παιδί ἑπτὰ χρονῶν!... Τὴ δουλειὰ τῆς Βυτίνας — τὴν ἡμασσία δουλειὰ — ποὺ μπροστὰ της τὸ κόμπο τῆς ὁδοῦ Σταδίου εἶναι μὴδὲν — τὴν καταστρώσαμε μαζί σὰν δυὸ ἀδελφίδες, ποὺ ξέρουν νὰ τὰ καταφῇν καὶ χωρὶς συνεργάτες! Δὲν φαντάζομαι νὰ εἶπες σὲ κανένα τίποτε!... Ὑπὸ τοὺς δρους αὐτοὺς μποροῦμε νὰ κοιμόμαστε ἡσυχοί!

— Ἀλλὰ κι' ἂν ὑποθέσωμε ὅτι ἡ μητέρα ἔλαβε γυνῶν τῆς ἀλληλογραφίας σου — ἔλαβε τὸν Ρουμπέση γιὰ τὴν ἀγορὰ τοῦ κτήματος — τῆς Βυτίνας, ποὺ μποροῦσε νὰ τὴν ὀδηγήσῃ αὐτό;

— Αὐτὸ θὰ μποροῦσε νὰ κάμῃ τὴ μαμά ν' ἀνακατευτῇ σὲ πράγματα ποὺ δὲν τὴν ἐνδιαφέρουν!...

— Καὶ θὰ ἦταν θλιβερό γι' αὐτήν! εἶπε ὁ Ἀνδρέας Γιαννάς μ' ἓνα τόνο σκληρό. Μεσολάβησε μιά παγερὴ σιωπὴ καὶ ὁ ἄλλος ἀπάντησε:

— Εἶσαι ἀποφασισμένος γιὰ ὅλα;

— Γιὰ ὅλα!

— Κι' ἔγραψες στὸ Δημήτρη Ρουμπέση ὅτι θὰ εἴμαστε αὐριο ἀκριβῶς στὸ ραντεβὸ ποὺ μᾶς δίνει στὸ Λουτράκι, γιὰ νὰ πάμε νὰ ἐπισκεφθούμε τὸ κτῆμα τοῦ;

— Ὁ, φύγωμε μὲ τὸ τραῖνο τῶν ἐννέα παρὰ τέταρτο.

— Καὶ ἐξακολουθεῖς νὰ δρισκες ἀπαραιτήτῃ τὴν ἐπικίνδυνη συνενοχὴ τοῦ ὑπαλλήλου τοῦ συμβολαιογράφου;

— Ὁ γυιὸς τῆς κυρίας Ζαλούχου σκέφθηκε ἓνα λ' πτό.

— Αὐτὸ θὰ τὸ ἴδωμε ἐκεῖ... Ὁ ἄ κάμω

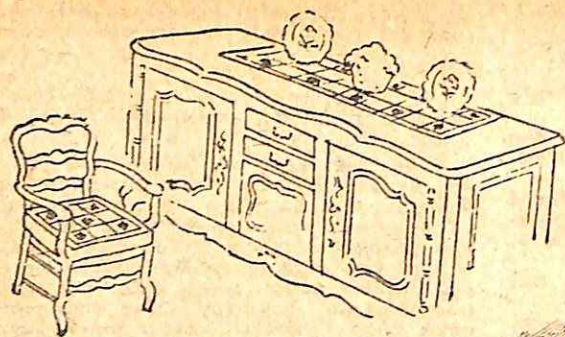
ὅ,τι πρέπει γιὰ νὰ τὸ ἀποφύγωμε αὐτό, ἂν εἶναι δυνατόν...

— Τώρα, ἂς πῶμε κανένα οὔσκου ἀκόμη! εἶπε ὁ Ἀνδρέας.

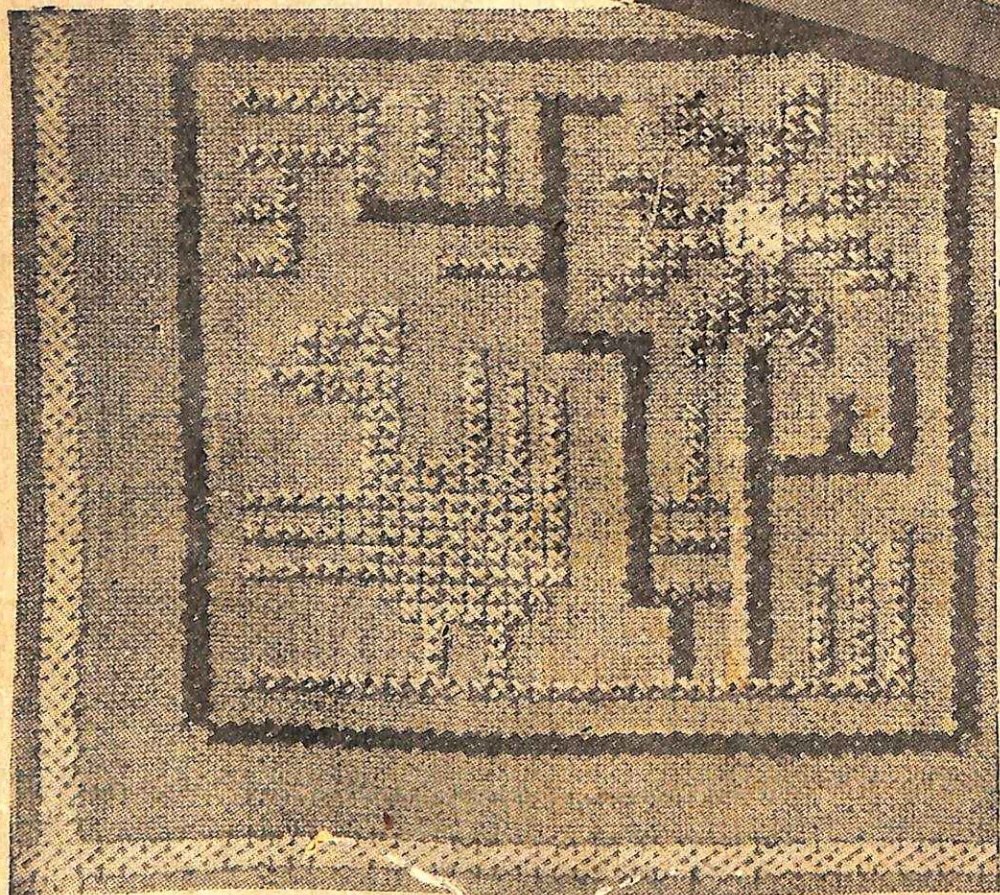
Καὶ βόανσε τὸ γκαρσόνι γιὰ νὰ τοὺς φέρῃ πάγο καὶ σόδα.

— Ὁ Πέτρος Ζαλούχος εἶχε ξαναβρῇ, ὅλη του τὴν ψυχραιμία καὶ νησιόταν ποὺ φάνηκε δειλὸς γιὰ μιά στιγμὴ.

Εἶχε ἀνάψει ἓνα τσιγάρο καὶ περιέφερε τὸ βλέμμα τριγύρω χαζεύοντας τὰ ζευγάρια ποὺ χόρευαν στὴ πίστα καὶ τὸν κόσμον, ποὺ καθόταν στὰ τραπεζάκια.

Διακόσμησι με σταυροβελονιά

Η ΟΜΟΡΦΙΑ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ

Πραλεγόμενα για τη γραμμή του σώματος

Σήμερα επρόκειτο ν' αρχίσω μ' ένα μεγάλο θέμα: Την γραμμή του γυναικείου σώματος. Καί λέγοντας γραμμή, έννοούμε το σύνολον των αναλογιών που πρέπει να έχη το γυναικείο σώμα αναλόγως του ύψους του. Πραγματικά, το ζήτημα του πώς μπορούμε να πλησιάζουμε έκαστοτε την ιδανική αρμονία αυτών των αναλογιών είναι μια υπόθεσις που ενδιαφέρει όλη τη ράτσα μας. Γιατί έτσι βλέπω αυτό το ζήτημα. Πώς θα φροντίσουμε να διατηρήσουμε κανονικώτερες τις αναλογίες μας, πώς θα προωθήσουμε την ανάπτυξη του σώματος του νεαρού κοριτσιού των δώδεκα χρόνων ώστε να πλησιάση το κορμί του το ιδανικό που ζητούμε, και να μεταδοθῇ στη γενεά που θα επακολουθήσῃ. Καί να παραλάβῃ ἡ γενεά αὐτή τις αρμονικές αναλογίες, να τις καλυτερεύῃ με την σειρά της και να τις κληροδοτήσῃ στην ἐπόμενη γενεά ακόμα πιο τέλειες. Όπως ἀκριβώς συνέβη με την ράτσα των ἀμερικανικῶν κοριτσιῶν. Μία καινούργια ὁλοτελής ράτσα που ἐμφανίσθηκε στὸν πλανήτη μας. Μία φτιαγμένη — θα λέγαμε — ἀπὸ τὸν ἄνθρωπο ράτσα γυναικῶν, ὅπως καὶ τὸ καθαρῶαιμο ἀγγλικὸ ἄλλο.

Ἀλλὰ σήμερα μοῦ εἶναι ἀδύνατο νὰ μῶ σ' αὐτὸ τὸ θέμα πού με δικαιολογμένη ἀνυπομονησία θὰ περιμένετε. Ἐχὼ μείνει πολὺ πίσω στὴν ἀλληλογραφία μου μαζί σας. Πρέπει νὰ σπεύσω νὰ ἀπαντήσω σ' ὅσες ἀπὸ σας μούχουν γράφει. Καί μούχουν γράφει μερικές πὼς με μεγάλη ἀνυπομονησία περιμένουν τὴν ἀπάντησί μου στὸ ζήτημά τους πού τόσο τις ἀπασχολεῖ.

Γιὰ σήμερα σὰς παραθέτω τὴ φωτογραφία μιᾶς Ἀμερικανίδος πού ἀνεκνήρυχθη βασιλίτσα τῆς ὀμορφιάς. Ἐχει ὕψος 1.73. Μέση σπάνια λεπτή. Ἰδανικά ἀνεπτυγμένους ὄμους. Τὰ μέλη της καὶ ἀνεπτυγμένους καὶ τὰ στενά ἰ-παρὰ τὴ λεπτή μέση καὶ τὰ στενά ἰ-σχία εἶναι θαυμάσια γεμισμένα, πράγμα πού προσδίδει τὴν χαρακτηριστικὴ σαγήνη στὴν ἰδιαιτέρη ὀμορφία τῆς ἀμερικανικῆς ράτσας. Καμαρώστε τὴν. Ζηλέψετε—καὶ θέλετε—μὲ τὴν προϋπόθεσι πὼς θὰ ἐπιδοθῇτε καὶ σεῖς μὲ τὸ νὰ διορθώσετε τὸ σῶμα σας, τὸ σῶμα τῶν κοριτσιῶν σας, νὰ συντελέσετε στὴ δημιουργία τῆς καινούργιας ἐλληνικῆς ράτσας.

Καί τώρα:

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

ΝΤ. ΑΔΑΜ. Πυρί.: Σὰς ἀπαντῶ ἰδιαιτέρως. ΜΙΚΡΗΝ ΑΠΕΛΠΙΣΜΕΝΗΝ: Διὰ νὰ ἀναπτύξῃ τὸ ἀτροφικὸ στήθος ἐφαρμόζεται τοπικὴ καὶ γενικὴ θεραπεία μὲ βάσιν τὴν ὁρμονοθεραπείαν. Ἐὰν θέλετε περιμένετε τὸ εἰδικὸν σημεῖμά μου ἔλλως ἔλατε νὰ με ἐπισκεφθῇτε. Ἐναντίον τῶν ρυτίδων τῶν ὀφθαλμῶν πρὸς τὸ παρὸν μεταχειρίζεσθε τὴν κρέμαν «Κολντίν» τοῦ θεραπευτηρίου.

ΑΝΝΑΝ ΚΑΡΕΝΙΝΑ: Τὸ «Ρενκτόλ» πωλεῖται σ' ὅλα τὰ φαρμακεία μὲ ἐξώκλειστον ὁδηγόν. Τὴν δι' αὐτοῦ θεραπείαν πρέπει νὰ συνδυάσετε μὲ διαίταν ἥτοι νὰ μὴ τρώτε διόλου ζυμαρικά, πατάτες, γλυκά, ψωμί. Τρώγετε δύο μόνον φορές τὴν ἡμέρα. Τὸ μεσημέρι μετρία μερίδα κρέατος ἢ ψαριοῦ ἢ κοτόπουλο ἢ δύο αὐγά. Λίγη σαλάτα χωρὶς λάδι καὶ μισὴ φρουτιανιά. Τὸ βράδυ: 1 γλαστρί, σαλάτα, φρούτα καὶ μισὴ φρουτιανιά. Τὰ φαγητὰ ψιτὰ ἢ βραστὰ χωρὶς διόλου σάλτσα. Ὑγρὰ ἐν ὅλῳ τὸ 24ωρον διὰ περισσοτέρως ἀπὸ 2 ποτήρια τοῦ νεροῦ. Αὐτὸ ἐπὶ 20 ἡμέρας καὶ ἐναγράψετε μου.

ΔΙΔΑ ΕΛΛΗΝ ΦΑΜ.: Σὰς ἀπαντῶ ἰδιαιτέρως. ΝΙΟΥΤΑΝ ΝΤΑΝΗ.: Ὡς πρὸς τὰ σημεῖα τῆς ἐγχειρήσεως διαβάσατε προσεκτικὰ δι' ἐγγραφα εἰς τὰ 5 ἄρθρα γιὰ τὴν χειρουργικὴν τῶν ρυτίδων. Γιὰ τὰ ὑπόλοιπα πού με ἐρωτᾶτε πρέπει νὰ περάσετε νὰ σὰς δῶ.

ΕΛΛΗΝ ΒΑΡΕΛ. Βόλον: Νὰ παρακολουθῇτε δι' ἐγγραφα ἀπὸ τὴν στήλην τὴν ὁποῖαν ὑπογράψω. Δι' ὅτι με ἐρωτᾶτε σὰς ἀπαντῶ ἰδιαιτέρως.

ΤΑΤΙΑΝΑΝ: Ὅα πρέπει νὰ περάσετε διὰ νὰ

ΜΑΡΙΛΙΝ ΜΠΑΦΕΡΝΤ. Μὲς Καλιφόρνια καὶ Μὲς Ἀμερική. Εἶναι μὲλις 25 ἐτῶν καὶ ἔχει ὕψος 1.73 μ.

σὰς δῶ καὶ σὰς δώσω λεπτομερῶς καθε σχετικὴν πληροφορίαν μὲ ὅτι μοῦ ζητᾶτε.

ΒΙΟΛΕΤΤΑΝ: Διὰ νὰ σὰς δώσω μίαν ὑπεύθυνον γνώμην πρέπει νὰ σὰς δῶ.

ΜΙΡΑΝΤΑΝ: Εὐχαρίστω νὰ ἔλατε νὰ σὰς δῶ. Γιὰ τὴν ἀτροφίαν τοῦ στήθους θὰ γράψω πάντως εἰδικὸ σημεῖωμα.

ΔΥΣΤΥΧΙΣΜΕΝΗ Π.Χ.: Διαβάσατε δι' ἐγγραφα καὶ εἰς τὴν Μικρὴν Ἀπελπισμένην.

ΝΤΙΑΝΝΑ ΝΤΑΡΜΠΙΝ: Ἡ περιποίησις τῆς πτέρνας στὴν περιπτώσι σας συνίσταται στὸ ἐξῆς: Μετὰ τὸ θερμὸ λουτρὸ τρίβετε τὴν πτέρναν μὲ ἐλαφρόπετρα καὶ σαπουνόδα ὥσπου ν' ἀποπέσουν οἱ σκληρηνέες στιβάδες. Μετὰ ἀλείψετε μὲ τοπικὴν κρέμαν καὶ τάλκ. Ἐναντίον τῶν ὑπερβολικῶν ἐφιδρώσεων θὰ γράψω προσεχῶς.

ΑΓΡΙΜΙ: Γιὰ τὸ ἰδιαιτέρω τῆς περιπτώσεώς σας θὰ ἐπρεπε νὰ σὰς δῶ. Πάντως κάνετε ἐνέσεις Πατουντίν τοῦ Μπάγερ πού διευκολύνουν τὴν κυκλοφορίαν τοῦ αἵματος. Ἐπίσης διατρίβετε μὲ καὶ Σε. Τοπικῶς θερμὰ λουτρά καὶ μασάζ.

ΚΑΙΤΗΝ ΒΟΓΟΠΟΥΛΟΥ Καλαμάς: Περιμένετε σημεῖωμά μου ἐναντίον ὑπερβολικῆς ἐφιδρώσεως καὶ διὰ τὴν διατήρησιν τοῦ τριχωτοῦ τῆς κεφαλῆς.

ΣΩΝΙΑΝ ΜΟΦΡΙ: Περιμένετε τὸ φθινόπωρον, ἐποχὴν καταλληλοτέραν γιὰ τὴν ἐγχείρησιν σας καὶ νὰ μοῦ ἐναγράψετε.

ΕΛΕΝΑΝ Π. Μ. Βόλον: Μεταχειρίζεσθε καὶ μὴν τοπικὴν Κολντίν τοῦ θεραπευτηρίου. Πανδρα «Καρόν» ἰσοῦν ροζὲ ἢ «Ἀρντεν». Γιὰ τὴν ἀποτρίχισιν στίς γάμπες ἐὰν δὲν γίνεταί με ἐλαφρόπετρα καὶ σαπουνόδα ἐπὶ πολὺ ὥρα τρίβοντες, μετὰ ἀπὸ ζεστὸ μπάνιο, τότε μεταχειριζομένη λυωμένη ἴσχαρι ἢ καλύτερα τὸ κερί Ἀρντεν.

ΜΙΑΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΡΙΑΝ. Χαραυγή - Ἀθῆναι: Μεταχειριζομένη τις κρέμες Κολντίν καὶ Ἀλμπάτ τοῦ θεραπευτηρίου. Θὰ σὰς ἀποσταλῇ καὶ καθε σχετικὴ ὁδηγία. Περάσατε νὰ σὰς δῶ.

ΑΠΕΛΠΙΣΜΕΝΗ ΜΙΚΡΟΥΛΑ: Μὴν ἀπελπίζεσθε διόλου διὰ ὅλα αὐτὰ πού σας ἀπασχολοῦν ἐὰν θὰ με ἐπισκεφθῇτε θὰ δῇτε ὅτι διορθώνονται ἀμέσως καὶ πολὺ εὐκόλα.

ΤΟΝΥ ΜΠΡΑΤΣΟΥ

ΣΗΜ. Οἱ ἀναγνώστρις δύνανται νὰ ἀπευθύνωνται εἰς τὴν Διδά Μπρατσου δι' ὁποῖον ἐζητήματα σχετικὰ μὲ τὴν καλλονὴν τῶν. Ἀπὸ αὐτῆς τῆς στήλης ἢ καὶ ἰδιαιτέρως θὰ δίδονται οἱ ἀπαντήσεις.

Ὁ γιατρός τῆς οἰκογενείας

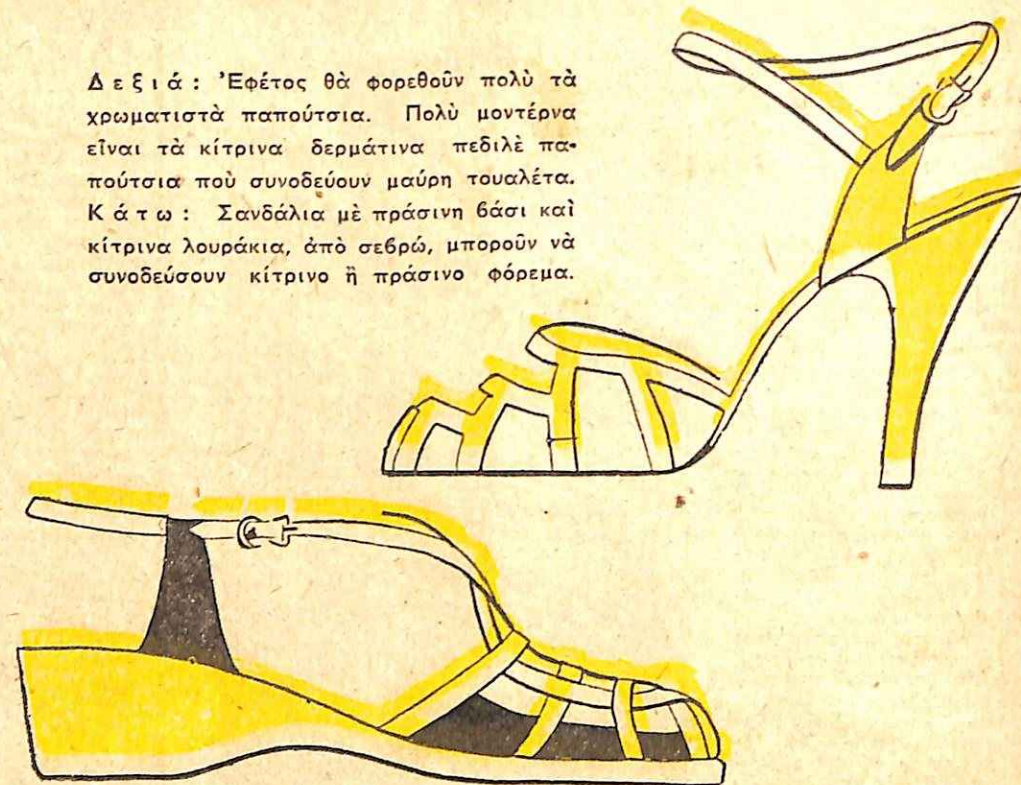
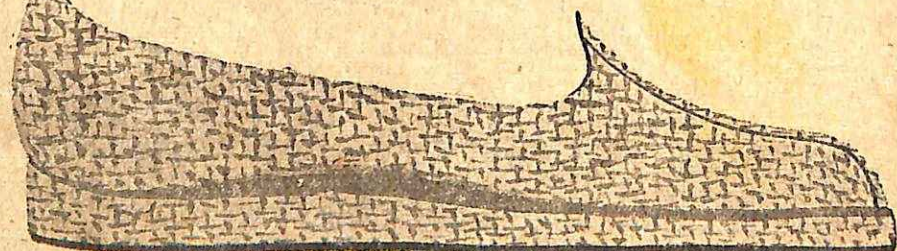
ΔΗΛΗΤΗΡΙΑΣΕΙΣ

Κατὰ τοὺς θερινοὺς μῆνες, κάθε χρόνον, ἔχομε πάντοτε λίγα ἢ πολλὰ κρούσματα δηλητηριάσεων ἀπὸ ἀλλοιωμένα τρόφιμα. Οἱ ἐφημερίδες καθημερινῶς τὰ τελευταῖα ἀναφέρουν ἀθρόα κρούσματα παρομοίων δηλητηριάσεων. Οἱ τροφικὲς αὐτὲς δηλητηριάσεις ἐκδηλώνονται μὲ συμπτώματα ὀξείας γαστρίτιδος ἢ γαστρεντερίτιδος καὶ συνοδεύονται ἐνίοτε καὶ μὲ ἄλλα σοβαρώτερα καὶ πῶς ἐπικίνδυνα φαινόμενα ἀπὸ τὴν καρδιά, νεφροὺς, νευρικὸ σύστημα κλπ. Ποῖα εἶναι ἡ αἰτία πού προκαλεῖ τις ἀθρόες αὐτὲς δηλητηριάσεις τώρα τὸ καλοκαίρι; Φαίνεται ὅτι πρωταρχικὸς παράγων εἶναι ἡ ζέστη. Ἡ αὐξήσις τῆς θερμοκρασίας τοῦ περιβάλλοντος εὐνοεῖ τὴν ἀλλοίωσιν τόσο τῶν ζωικῶν τροφῶν (κρέας, ψάρι, αὐγά κλπ.), ὅσο καὶ τῶν λοιπῶν ἀμυλώδων καὶ λιπαρῶν. Ἡ πύρρην θερμὸκρασία δηλαδὴ διευκολύνει τὸν πολλαπλασιασμὸ πολλῶν μικροβίων καὶ μυκήτων πού προκαλοῦν σήψιν καὶ ζυμώσεις διαφόρους στὰ τρόφιμα. Ἐστὶ τὸ κρέας καὶ τὰ ψάρια καὶ γενικὰ τὰ τρόφιμα πού περιέχουν ζωικά λευκώματα, ἀποσυντίθενται σὲ μικρὸ ἢ μεγάλον βαθμὸ ἀνάλογον μὲ τὴν ζέσθη τοῦ περιβάλλοντος καὶ τὸν χρόνον ἀπὸ τῆς παραγωγῆς τῶν (σφάξιμο, ψάρεμα, μαγείρεμα κλπ.), ἀλλὰ ἀκόμη ἀνάλογον καὶ μὲ τὴν μόλυνσιν τοῦς μὲ τὰ διάφορα μικρόβια. Τὸ ἴδιο συμβαίνει καὶ μὲ τὰ λοιπὰ τρόφιμα (ἀμυλώδη — σασκαροῦχα, λιπαρά) πού παθαίνουν διάφορες ζυμώσεις μὲ τὴν ζέσθη καὶ ἀλλοιοῦνται χημικῶς, ὅποτε ἀναπτύσσονται καὶ καλλιέργειες ὀλοκλήρης μικροβίων. Οἱ δλαδερὲς οὐσίαι δὲν προέρχονται μόνον ἀπὸ τὴν χημικὴ ἀλλοίωσιν τῶν τροφῶν, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὰ μικρόβια καὶ τις τοξίνες τῶν. Πολλὲς φορές μάλιστα περισσότερο οφείλεται ἡ δηλητηρίασι στὰ μικρόβια αὐτὰ καὶ τις τοξίνες τῶν (στρεπτόκοκκοι, σταφυλόκοκκοι, κολλιδάκιλοι κλπ.) παρὰ στὴν ἀλλοίωσιν τῶν τροφῶν. Τὸ συμπέρασμα ἀπ' ὅλα αὐτὰ εἶναι ὅτι τὰ ἀλλοιωμένα τρόφιμα, εἴτε ζωικά εἴτε ἀμυλώδη εἴτε ὀλοκλήρη εἶναι, θὰ προκαλέσουν μὴν δηλητηρίασι μικρὴ ἢ μεγάλη, πού ἢ πρόγνωσις τῆς εἶναι σοβαρὴ ἢ ἀνάλογη μὲ τὸ ἀν προσβάλλῃ ἡ ὀχι τοξικὴς τὴν καρδιά, τοὺς νεφροὺς κλπ. Πλὴν ὅμως τῶν δηλητηριάσεων αὐτῶν ἀπὸ ἀλλοιωμένα τρόφιμα, ὑπάρχουν καὶ πολλὲς ἄλλες αἰτίαι πού προκαλοῦν γαστρίτιδες, γαστρεντερίτιδες καὶ δυσπεψίες. Ἐδῶ πρέπει ν' ἀναφέρωμε τις γαστρεντερίτιδες τῶν βρεφῶν κατὰ τοὺς θερινοὺς μῆνες, ὅταν διατρέφονται τεχνητῶς ἢ ἀποθλασθέντα. Στὴν περιπτώσιν αὐτὴ τὸ ξένο γάλα, λόγω τῆς ζέσθης τοῦ θεροῦ, ἀλλοιοῦται καὶ προκαλεῖ δηλητηρίασι στὸ βρέφος, πού δυστυχῶς πολλὲς φορές ἀποβαίνει μοιραία. Ἐπίσης ἡ κατάχρησις πού γίνεται τὸ καλοκαίρι στὰ ψυχρὰ ποτὰ (παγωμὲνο τοξικῶς τὴν καρδιά, τοὺς νεφροὺς κλπ. προκαλεῖ φαινόμενα γαστρεντερίτιδος. Τὰ ἀγούρα φρούτα πού τρώγουν τὰ παιδιά ἰδίως μὲ βουλγαμῖα, δημιουργοῦν συνήθως πεπτικὰς διαταραχὰς ὑπὸ μορφήν δηλητηριάσεως. Δὲν πρέπει ἐν τούτοις νὰ συγχέωμε τις δηλητηριάσεις αὐτὲς ἀπὸ τροφὰς ἀλλοιωμένες μὲ τις διαφορὰς ἐντερικὰς λοιμώξεις πού οφείλονται σὲ αἰτία καθαρά μικροβιακά. Γιὰ τις ἐντερικὰς αὐτὲς λοιμώξεις (δυσεντερία, τύφο, παράτυφο κλπ.) θὰ μιλήσωμε ἄλλοτε. Προφυλακτικῶς συνιστᾶται ἡ ἀποφυγὴ τροφῶν τῆς προηγουμένης ἡμέρας καὶ διατήρησις στὸ ψυγεῖο μὲ χαμηλὴ θερμοκρασία ὅλων τῶν τροφῶν πού ἀλλοιοῦνται μὲ τὴν ζέσθη.

Ε.Μ. Κ. ΜΠ.
Ἱατρός

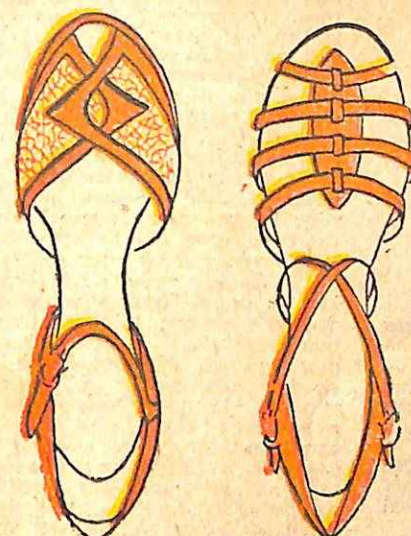
Έπάνω: Σανδάλι με φτέρνα και λουρί φιδιού από σεβρώ, που συγκρατείται με πάνινα λουράκια με τόκες.
 Άριστερά: Μαλακό παπούτσι από ψαθωτά πάνινα λουριδάκια. Κλείνει με ένα λουράκι και άσημένια τόκα.
 Κάτω: Παπούτσι σπόρ, από ύφασμα ή πλαστική ύλη. Ή πρωτοτυπία του είναι ή μύτη στη φτέρνα και στο κουντεπιέ.

Δεξιά: Έφέτος θα φορεθούν πολύ τα χρωματιστά παπούτσια. Πολύ μοντέρνα είναι τα κίτρινα δερμάτινα πεδιλές παπούτσια που συνοδεύουν μαύρη τουαλέτα.
 Κάτω: Σανδάλια με πράσινη βάση και κίτρινα λουράκια, από σεβρώ, μπορούν να συνοδεύσουν κίτρινο ή πράσινο φόρεμα.

Έπάνω: Απογευματινό σαντάλι από πλεγμένο στάχυ και λουράκια. Φοριέται με ψάθα καμωμένη επίσης από στάχυ.
 Άριστερά: Βραδυνη γόβα από σαντούγκ, στολισμένη με χρυσά κουμπιά σε σχήμα γιρλάντας.
 Δεξιά: Κλειστό παπούτσι από μπλέ και άσπρο ταφτά με βελούδινα λουράκια και λευκά κουμπιά.

Πρώτο άριστερά: Περίφημο σαντάλι από κόκκινο δέρμα, που μπορεί να φορεθί ήμέρα και νύκτα.

Δεύτερο άριστερά: Κατακόκκινο σαντάλι που αρίνει να φαίνονται όλα τα δάκτυλα. Κουμπώνει με τόκες δεξιά και άριστερά στη φτέρνα.

Δεξιά: Λουρίδες από μαλακό χρωματιστό καστόρι δημιουργούν αυτό το πρωτότυπο σαντάλι, που συγκρατείται μ' ένα λουράκι και τόκα.

Κάτω: Παπούτσι από σκούρο πορτοκαλί σεβρώ, ιταλικής έμπνεύσεως. Χαμηλό τακούνι και φιογκάκι στο ένα πλάι, περαστό μέσα από δυο τρύπες.

Η ΨΥΧΟΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ

ΤΑ ΚΑΛΑ ΚΑΙ ΤΑ ΚΑΚΑ
ΤΗΣ ΔΙΑΙΣΘΗΣΕΩΣ

Η γυναίκα δεν θα μπορούσε να είναι αλλοκεντρική, δηλ. να τοποθετεί το κέντρο της ζωής της έξω από τον εαυτό της, αν δεν είχε την ικανότητα να γνωρίζει άμέσως τα άλλα πρόσωπα, να αντιλαμβάνεται τις επιθυμίες τους και τους πόνους των. Αυτή της η ικανότητα είναι η διαίσθησις.

Με τη διαίσθησις προβλέπει τι αποτέλεσμα θα έχει μια ώριμη πράξη της, αν δεν είχε την ικανότητα να γνωρίζει, αντιλαμβάνεται άμέσως την ψυχολογική κατάσταση του άλλου χωρίς αυτός να εκφραστεί. Δέπει μέσα στα πιάδια περασμένα σώματα και ψυχές σαν με μια υπερφυσική όραση, αναμετρά τις αποστάσεις και τις διαστάσεις, και ζυγίζει το βάρος των πραγμάτων και των ψυχών.

Διαίσθησις έχει κι' ο άντρας. Αλλά, η δική του διαίσθησις έχει χαρακτήρα περισσότερο διανοητικό. Της γυναίκας έχει χαρακτήρα συναισθηματικό. Και κάνει άμεσα χωρίς τη βοήθεια της λογικής και της θελήσεως άμεσα το έργο, που ο άντρας κάνει ενσυνείδητα και με πολλήν κατανάλωσι χρόνου. Η επίγνωση αυτής της εσωτερικής της δύναμης παρέχει στη γυναίκα έντελώς αντίθετες ιδιότητες: την εμπιστοσύνη στον εαυτό της, την αδιαλλαξία, την υποβλητικότητα, την ταχύτητα των αποφάσεων, αλλά και την αναποφασιστικότητα, την υποταγή και την δεκτικότητα των ξένων υποβολών.

Ας δούμε χωριστά αυτές τις ιδιότητες.

Με το να έχει μεγάλη εμπιστοσύνη στον εαυτό της η γυναίκα, νομίζει πως ό,τι κάνει αυτή είναι σωστό, ό,τι συμβουλεύει δεν δέχεται αντίρρηση. Ο άντρας όμως, που με τη διαφορετική του ψυχρότητα δεν μπορεί να εισδύσει στον εσωτερικόν κόσμο της γυναίκας, την παρεξηγεί, και την θεωρεί ματαιόδοξη, στραβοκέφαλη και πεισματάρη. Γιατί ο άντρας με τη ματαιοδοξία, την υπερωμία και την επιμονή ζητάει ενσυνείδητα να επιβάλει στους άλλους την υπεροχή του.

Την εμπιστοσύνη της γυναίκας στον εαυτό της δεν μπορούν να την σταματήσουν ούτε η λογική ούτε η πείρα. Κι' όταν άκομα βλέπει, πως τ' αποτελέσματα αυτής της εμπιστοσύνης της είναι αντίθετα απ' ό,τι υπέβαλε, εξακολουθεί να επιμένει και δεν αλλάζει ταχική.

Αυτή η υπερβολική πίστις στον εαυτό της δημιουργεί κατά μέγα μέρος την ανυποληψία που έχουν όλες οι γυναίκες η μία για την άλλη, και τη δυσκολία να συνεννοηθούν και να συμφωνήσουν άμεσα. Με το να είναι λοιπόν κατά κανόνα μεροληπτικές άποκοι, δεν δέχονται διόρθωση άλλων και αποκτούν κάθε συνεργασία, ακόμα και στις δουλειές του σπιτιού, με τους άντρες και τις άλλες γυναίκες της οικογενείας. Γιατί η υπερβολική εμπιστοσύνη τις εμποδίζει να ίδουν και ν' αναγνωρίσουν τις αδυναμίες τους και να δεχτούν, πως ό,τι θεωρούν για προτερήματά τους, η δέν τ' έχουν καθόλου ή έχουν τα αντίθετα ελαττώματα.

Από την ελκρινή της μεροληψία κι' από την ελκρινή της ανυποληψία για τις άλλες γυναίκες προέρχεται η τάσις της να κριτικάρη. Γυναίκες του κόσμου, εργάτριες, μαθήτριες, επιστήμονες, νοικοκυρές, όλες έχουν την τάσι να κριτικάρουν με μανία πρώτα τους άντρες του περιβάλλοντός τους, ύστερα τους

λίγο σχετικούς ή τους άγνωστους, ακόμα και τους φανταστικούς ήρωες των μυθιστορημάτων! Αυτός είναι ο λόγος, που δημιουργεί την έχθρητα μεταξύ μητέρας και κόρης, μεταξύ πεθεράς και νύφης και το έγκάρδιο μίσος της μιας γυναίκας με την άλλη.

Από την υπερβολική αυτοεμπιστοσύνη γεννιέται η αδιαλλαξία της γυναίκας. Δεν μπορεί ν' ανεχθή στον άλλον τάσεις και γούστα διαφορετικά από τα δικά της.

Η έννοια της ελευθερίας της είναι ολόκληρη. Δεν επιτρέπει στον άλλον να έχει αισθήματα, αντιλήψεις και ιδέες, που δεν τις έχει αυτή. Αν είναι δασκάλα ή διευθύντρια καταστήματος ή απλώς κυβερνάει το σπίτι της, δεν αρκείται να διδάσκει και να διευθύνει. Θέλει όλ' όσους εξαρτώνται από αυτήν να σκέπτονται και να πράττουν όπως αυτή πράττει, αισθάνεται και σκέπτεται. Θέλει να είναι το πρότυπό τους! Στο βάθος κάθε γυναίκας υπάρχει πάντα ένας δικτάτορας! Ένας δικτάτορας, που θέλει σώνει και καλά να σώσει τους άλλους και να τους οδηγεί στο δρόμο του καλού!

Η αδιαλλαξία της αυτή μεγαλώνει περισσότερο με την μονόπλευρη όρασί της, που προέρχεται από τη διαισθητικότητα της. Η διαίσθησις, όπως είδαμε, έξηγει άμεσα τα γεγονότα. Μπορεί να τα έξηγει σωστά τις περισσότερες φορές, όμως είναι έξηγησις μονόπλευρη και μεροληπτική. Γιατί δεν βλέπει από τα έξω πράγματα και πρόσωπα παρά μονάχα την πλευρά που την φωτίζει η διαίσθησις της. Και το μεγαλύτερο μέρος τους της ξεφεύγει.

Αυτή η αδιαλλαξία μεγαλώνοντας διαρκώς φτάνει στο δεσποτισμό, που για τις δυο κύριες λειτουργίες της γυναίκας: τη μητρότητα και το κυβερνίο του σπιτιού, της είναι απαραίτητες.

Για να μεγαλώσει το παιδί της δεν αρκεί να το προσέχει και να του δείχνει τι είναι το σωστό και τι το κακό. Πρέπει να επιβάλει τη θέλησή της. Κι' αν το παιδί αρνείται να φάγει, να λουσθή ή να πάει στο γιατρικό του, ή μάνα οφείλει να το αναγκάσει να φάγει, να λουσθή και να πάει το γιατρικό του.

Για να κυβερνήσει το σπίτι, δεν μπορεί να κάθεται να ρωτάει ένα-ένα όλα τα μέλη της οικογενείας και να τα συμβουλεύεται σε κάθε περίσταση. Έτσι το σπίτι θα παραλύει. Πρέπει η γυναίκα ν' ασκή την ατομική της εξουσία και να ζητά από τους άλλους να κάνουν ό,τι αυτή διατάζει.

Αυτός της ο δεσποτισμός, που στηρίζεται στην αυτοεμπιστοσύνη της είναι χρησιμώτατος για την οικογένεια και για την κοινωνία. Γιατί κανένας δεν μπορεί να μαντεύσει καλύτερα από τη γυναίκα τις επιθυμίες και τις ανάγκες των άλλων και να τις ικανοποιεί επιβάλλοντας τη δική της θέλησις. Κι' αυτό της δίνει τη μεγαλύτερη ικανοποίηση και χαρά της ζωής της.

Για τον άντρα η φροντίδα του σπιτιού είναι απλώς καθήκον. Για τη γυναίκα, φυσική ανάγκη. Ο άντρας θυσιάζεται βοηθώντας τους άλλους, η γυναίκα χαίρεται θυσιάζομένη για τους άλλους.

Δυστυχώς η ανάγκη να επιβάλει τη θέλησή της δεν σταματά κι' όταν πια οι άλλοι έχουν αποκτήσει με τα χρόνια την ανεξαρτησία τους και έχουν μορφώσει δικιά τους προσωπικότητα και δικιά τους οικογένεια. Κ' έτσι καταντάει να γίνεται η δυστυχία των άλλων.

Λένε συχνά, πως αυτός ο άκρατος δεσποτισμός κι' απολυταρχισμός της γυναίκας οφείλεται στον υπερβολικό της εγωισμό. Τουναντίον! Για να ζητήσει να επιβάλει τις ιδέες της και τη θέλησή της για το καλό των άλλων, δεν θα πή πώς είναι εγωίστρια, παρά αλtruϊστική. Γιατί με τον αυταρχισμό της δεν ζητάει να ωφεληθώ αυτή παρά να ωφεληθώ, να σώσω τους άλλους. Με τη διαφορά, πως το καλό και το όφελος που ζητάει, τις περισσότερες φορές δεν είναι αυτό που οι άλλοι θεωρούν καλό κι' ωφέλιμο. Και γι' αυτό τους θεωρεί ανίκανους να καταλάβουν το συμφέρο τους και διπλασιάζει τον αυταρχισμό της για να τους σώσει!

Ο άντρας τουναντίον από εγωισμό θέλει να φροντίσει όσο το δυνατό λιγότερο για τους άλλους. Κ' έτσι είναι από φυσικού του ανεχτικός. Και βάζει όλες του τις δυνάμεις για να εξυπηρετήσει τα ατομικά του μονάχα συμφέροντα, τη δικιά του καλοπέρασι, τις δικές του φιλοδοξίες είτε επισημικές, είτε εμπόρεως, είτε επαγγελματικές. Αν κυνηγώντας τα ατομικά του συμφέροντα του συμβαίνει να ωφεληθώ και τους άλλους, αυτό δεν το προσέχει. Φτάνει να μην τον εμποδίζουν οι άλλοι να κάνει τη δουλειά του. Και τους αφήνει κι' αυτός ελεύθερους να πράττουν και να σκέπτονται ό,τι θέλουν.

Γι' αυτόν το λόγο τα ανδρικά σωματεία επειδή κανείς δεν θέλει να σκοτίζεται για τους άλλους, ν' αναλαμβάνει εύθυνες και να επιβάλει τη θέλησή του, καταντούν γραφειοκρατικά. Κ' επειδή επισης δεν θέλει ο σύζυγος να κοπιάζει κυβερνώντας το σπιτικό του, αφήνεται ευχαρίστως να κυβερνιέται από τη γυναίκα του, ακόμα και στα ζητήματα που αυτή δεν έχει καμμιάν αμοδιότητα. Ο άντρας μπορεί ν' αντιλαμβάνεται πως οι άλλοι δεν πράττουν ή δεν σκέπτονται καλά, όμως δεν έμπεδώνει στις δουλειές τους, φτάνει κι' αυτοί να μην έμπεδώνουν στις δικές του. Τους αφήνει ήσυχους, για να τον αφήσουν ήσυχον. Ακριβώς επειδή είναι εγωιστής από φυσικού του κι' όχι αλtruϊστής δεν ενδιαφέρεται για τους άλλους κι' είναι ανεχτικός απέναντί τους.

Αυτή όμως η ανεχτικότητα του ανδρός είναι πολύ επικίνδυνη για το κοινωνικό σύνολο. Δίνει ασυδοσία και πλήρη ελευθερία στους άλλους τόσο για την άσκηση της άρετης όσο και για τον έρπονός τους στο έγκλημα. Κι' όμως, αν δεν υπήρχαν οι Νόμοι, κανένας άντρας δεν θα το θεωρούσε ατομική του υποχρέωση να σταματήσει το κακό που κάνουν οι άλλοι!

Η αυτοεμπιστοσύνη της γυναίκας είναι ένα δώρο της Φύσεως και θα έλεγα, της Θείας Προνοίας.

Η αυτοεμπιστοσύνη σημαίνει εμπιστοσύνη στο ένστικτο. Και το ένστικτο για τη γυναίκα είναι η βάση της ζωής της. Τουναντίον έχανε η γυναίκα την αυτοεμπιστοσύνη της, που την βοηθεί να εκτελέσει τον υψηλό και λεπτό προορισμό της, της μητρότητας, τότες θα έπεφτε στην αμφιβολία, στην τρέλλα και θα καταντούσε ανίκανη να ζήσει κι' αυτή, να δώσει και στους άλλους ζωή.

Πως θα μπορούσε να μεγαλώσει τα παιδιά της, που δεν ξέρουν τί θέλουν, που δεν ξέρουν ακόμα να μιλήσουν, που δεν ξέρουν το συμφέρο τους, αν δεν επέβαλε τη θέλησή της και τη γνώσις της σ' αυτά, αν δηλ. δεν είχε η ίδια μεγάλη εμπιστοσύνη στον εαυτό της; Αν τουναντίον αμφέβαλλε διαρκώς, αν δεν είχε θέλησις και αυταρχία, δεν θα μπορούσε να ενεργήσει άμεσα και να βοηθήσει και να ποδηγετήσει τα παιδιά της. Για να εκπληρώσει λοιπόν η γυναίκα την αποστολή της μητρότητας, πρέπει απαραίτητα να έχει εμπιστοσύνη στον εαυτό της μαζί με όλα τα άλλα επακόλουθα αυτής της ιδιότητος.

Επίσης η αυτοεμπιστοσύνη της είναι απαραίτητη για την εκπλήρωσι των καθηκόντων της ως συζύγου. Αν της έλειπε η αυτοεμπιστοσύνη, πως θα μπορούσε το κοριτσάκι να επιβιμη το γάμο και ν' αντιμετωπίσει με τόση θερμότητα και χαρά το άγνωστο με τις άπροσμέτρητες εύθυνες του;

Η γυναίκα έχοντας μεγάλη εμπιστοσύνη στον εαυτό της, είναι πάντα τολμηρή κι' όχι σκεπτικίστρια όπως ο άντρας. Η αμφιβολία γεννάει την έπιστήμη, η αυτοεμπιστοσύνη την αγάπη.

Αριστερά: Μοντέλο του παρισινού Οίκου Ζακ Φάβ, καμωμένο από τουάλ σε χρώμα πράσινο λειχίνας και γανιρίσμένο με λευκές φάσες. Μπορεί να μεταβληθεί σε θαυμασίο κοστούμι μπάνιο αν αφαιρεθεί η πλισέ φούστα, που φοριέται κάτω από την εφαρμοστή τουνίκα. Δεξιά: Για την κατασκήνωσι, τη βαρκάδα, την έξοχη, στέκει περίφημα το μοντέλο αυτό του παρισινού Οίκου Αντρέ Λεντού. Αποτελείται από κοντό σορτ και ένα εξαιρετικά χαρούμενο και θεακτικό κορσάκι. Είναι φτιαγμένο από τουάλ σε χρώμα πράσινο ακρίδας και λευκό.

ΜΙΑ ΠΑΡΙΖΙΑΝΑ ΓΡΑΦΕΙ ΣΤΗ «ΓΥΝΑΙΚΑ» ΠΩΣ ΝΑ ΕΤΟΙΜΑΣΘΟΥΜΕ ΓΙΑ ΤΟ ΣΑΒΒΑΤΟΚΥΡΙΑΚΟ

Της Γαλλίδος δημοσιογράφου ΖΑΝΤΙΝ

ΠΑΡΙΣΙ, 1 Ιουνίου. — Ήρθε πάλι η εποχή που μας άρρσει, που γίνεται τόσο απαραίτητο να ξεσκάζουμε στο τέλος της εβδομάδας στα πράσινα λιβάδια και τα δάση. Οι πιο πολλές από μας κάνουν έκδρομες στις ακρογιαλιές και επιστρέφουν από αυτή τη σύντομη φυγή με μεγαλύτερο κέφι και ζήλο για να συνεχίσουν την εργασιακή εβδομάδα που τις προσμένει. Αλλά για να είναι αληθινή χαρά το Σαββατοκύριακό σας, πρέπει να έχετε πως να ετοιμάσετε τη βαλίτσα σας. Τίποτε δεν είναι πιο δυσάρεστο από το να μην έχετε πάρει μαζί σας ό,τι σας χρειάζεται. Το ίδιο δυσάρεστο είναι ωστόσο να σέρνετε μαζί σας μια βαρέα βαλίτσα και να είσαστε

λο, προτιμήσετε ένα πιε ντε πούλ μαύρο και κίτρινο και όχι μαύρο και άσπρο. Ένα κίτρινο πουλόβερ ή μπλούζα και μια εσάρπα τριών πουλόβερ το σύνολο καθώς και τα σετε στο ταξίδι. Η τσάντα καθώς και τα γάντια και τα παπούτσια σας θα είναι μαύρα. Φυσικά, η τσάντα σας πρέπει να είναι μεγάλη για να χωρήσει μια μπλούζα ή μίαν εσάρπα ή οποιοδήποτε άλλο μπουκουναίο-εσάρπα που χρειάζεται στο ταξίδι.

Μέσα σ' αυτή την τσάντα δε θα ξεχάσετε να βάλετε το μικρό σας τσαντάκι που θα χρησιμοποιήσετε στην περίπτωση που θα πάτε το βράδυ. Μαζί με τη μαύρη σας φούστα θα φορέσετε μια μαύρη πλεκτή μπλούζα, που θα πάρει ζωή με ένα χρωματιστό κολλίε ή κλίπ.

Μέσα στη βαλίτσα σας μπορείτε να βάλετε μια μπλούζα από κρέπ ντε σιν για να τη φορήτε το απόγευμα. Ένα πανταλόνι, που η τελευταία μόδα επιβάλλει να είναι νι, που η τελευταία μόδα επιβάλλει να είναι από κλωστή υφασμα, θα ταίριαζε πάρα πολύ με το μαύρο σας πλεκτό. Αν η μπλούζα σας συμπληρώνεται με ένα πουλόβερ χωρίς μανίκια σ' ένα από τα χρώματα του πανταλονιού, τότε μαζί με την κίτρινη ή άλλο χρώμα μπλούζα θα σας δώσει μια τρίτη εμφάνιση.

Δεν πρέπει ωστόσο να παραλείψετε να πάρετε μαζί σας ό,τι σας είναι απαραίτητο για τη νύκτα. Ένα νυκτικό θα πιάσει λιγότερο από μια πιτζάμα, αλλά το νυκτικό αυτό θα χρειασθεί να συμπληρωθεί με μίαν ελαφρά ζακέτα, από λεπτό μαλλινό υφασμα, γιατί τα βράδια είναι συχνά στην έξοχη πολύ δροσερά. Η ρόμπα σας πρέπει να είναι από τουίγ ή από έμπτυμε φουλάρι, να είναι από τουίγ ή από έμπτυμε φουλάρι, γιατί τα υφάσματα αυτά όταν είναι καλά τσαλακώνονται πολύ λίγο. Όσο για τις τσαλακώματα, πρέπει να είναι από πολύ μαλακά παντόφλες, πρέπει να είναι από πολύ μαλακό πετσό, για να δουλεύουν μέσα σε μια μικρή θηκούλα. Τα αντικείμενα της τουαλετας σας πρέπει να τα έχετε επίσης συγκεντρωμένα μέσα σε μια θήκη από διάβροχο, αλλά να φροντίσετε να μην πάρετε μαζί σας βάζα με καλλυντικά που είναι βαρέα, αλλά μόνον σαμπνάρια.

Ας έρθουμε τώρα στα παπούτσια. Η φρόνησι επιβάλλει να φορήτε πρακτικά και στερεά παπούτσια. Ξεκινήστε με μαύρη φούστα. Αρα και τα παπούτσια σας πρέπει να είναι μαύρα, σπόρ, με σόλες από κρέπ. Αν προτιμάτε παπούτσια με πετσό, με σόλες, μπορείτε περίφημα να τα φορέσετε με τη μαύρη σας φούστα. Μπορείτε ωστόσο να προβλέψετε για το βράδυ ένα ζευγος παπούτσια αζουρέ με τακούνι.

Αν κάνετε διήμερη έκδρομη στη θάλασσα, θα πάρετε μαζί σας μαγιό, κυλότ, σουτιέν και φούστα ή μονοκόμματο μαγιό με κοντή φούστα, που θα επικρατήσει εφέτος στην πλάξ απ' άκρη σ' άκρη. Εφέτος πολλές γυναίκες εξακολουθούν να προτιμούν το σκούρο μαγιό, αλλά το φορούν γανιρίσμένο με ζωηρούς χρωματισμούς.

Να σας πούμε κι' ένα μυστικό: Το τελευταίο νεοτερμικό της σεζόν που έγκαιρα νιάζεται στο Παρίσι είναι το μαγιό που η πλειοψηφία του είναι από νάυλον και στεγανώνεται άμεσα μόλις βγείτε από τη θάλασσα. Το μαγιό αυτό έχει και ένα άλλο πλεονέκτημα. Πιάνει πολύ μικρό χώρο μέσα στη βαλίτσα. Και, φυσικά, η ζακέτα που το συνοδεύει έχει και αυτή μια όλη νάυλον και μια όλη έπονι.

Αυτή λοιπόν είναι η συμβουλή που σας δίνουμε για το Σαββατοκύριακό σας: Φροντίστε να είναι η βαλίτσα σας όσο μπορείτε πληρέστερη, αλλά ταυτόχρονα ελαφρότερη και μικρότερη. Όσο μπορεί πιο καλά τακτοποιημένη και βολική. Θα είναι έτσι και αυτή μια μεγάλη χαρά για σας.

ZANTIN

★

ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Κάποιος ρώτησε την κυρία Αϊνστάιν, αν καταλάβαινε την θεωρία περί σχετικότητας του συζύγου της.

— Ου, απάντησε η κυρία Αϊνστάιν. Δεν την καταλάβαινα. Ωστόσο εκείνο που σημασία για μένα είναι ότι καταλάβαινα τον καθηγητή Αϊνστάιν.

κλειδώσει θα πή δτι δεν ήθελε να διαρρη-
ξουν την κλειδασιά.

— Ναί, ναι, κυρία Γκρέζ... Ναί, ναι,
κυρία Γκρέζ...

— Θα πρέπει να του γράψετε ότι το
κάματε χωρίς την άδειά μας. Γιατί έμεις,
δηλαδή ο άνδρας μου και εγώ έχουμε ανα-
λάβει το διαμέρισμα.

— Να του γράψω; 'Αλλά πού;

— Θα το μάθετε ίσως. 'Εγώ, βέβαια,
δεν ξέρω τίποτε. 'Αλλωστε δεν πρέπει ν'
απορρή. Πάντοτε σχεδόν με αυτόν τον
τρόπο φεύγει.

— Θα αναγνωρίσει, κυρία Γκρέζ;

— Δεν μπορώ να ξέρω... Συχνά κάνει
πολλούς μήνες να έπιστρέψει. Μία φορά έ-
καμε δυο χρόνια νάρθη. Λαβαίναμε πάν-
τοτε το νοίκι του μαζί με τους μισθούς
μας, πολύ τακτικά. Τη φορά αυτή, ούτε
μισθούς, ούτε νοίκι, τίποτε. Δεν πλήρωσε
τίποτε. Κι' ύστερα τα μπαούλα του είναι
εδώ. 'Ελάτε να τα δητε, μαντάμ. Τρία
μπαούλα που έκαμαν το γύρο της γής...
Δητέ πόσες έτικέτες είναι κολλημένες ά-
πάνω στα μπαούλα! 'Η αλήθεια είναι ότι
καμμία φορά έρχονται και τα παίρνουν,
όκτώ μέρες μετά την αναχώρησή του.

— Καί ποιος έρχεται και τα παίρνει;

— 'Ενας ήλικιωμένος κύριος που λέγε-
ται Δημήτριος.

— Πού κάθεται;

— Δεν ξέρω διόλου. 'Ο κύριος Καστίλ-
λο μου είπε μία φορά: «Θ' άνοιγεται πάν-
τοτε σ' αυτόν τον κύριο Δημήτριο». 'Ενας
ξένος σίνιουρα.

— 'Αν έρθει αυτή τη φορά, δεν πρέπει
να τον αφήσετε να φύγει χωρίς να μου κά-
μετε ένα τηλεφώνημα. 'Ορίστε για σας.
Θα σας χρειασθώ, κυρία Γκρέζ.

— 'Εκατό φράγκα; Μά είναι πολύ,
μαντάμ!

— Θα σας δώσω κι' άλλα. Μόνον πρέ-
πει ν' ακολουθήσετε αυτά που θα σας πώ
κατά γράμμα. Γι' αυτό πήτε μου ό,τι ξε-
ρετε με όλες τις λεπτομέρειες. Θυμάμαι,
π. χ. ότι είχε και δυο μεγάλους σάκκους.
Αυτοί οι σάκκοι δεν είναι πιά εδώ. Πότε
τους πήρε;

— Τη νύχτα ίσως, γιατί είμαι έντελώς
βέβαιη ότι δεν τον είδα να περάσει.

— 'Ήμουν κι' εγώ εδώ έως τις δύο το
πρωί. 'Υστερα με συνώδευσε. 'Ω! σας πα-
ρακαλώ, προσπαθήστε να μάθετε κάτι, κυ-
ρία Γκρέζ!...

— Βέβαια, βέβαια. Θα ρωτήσω όλο τον
κόσμο. Μόνο μη κλαίτε, μαντάμ. Θα έ-
αναγνωρίσει, να είσθε βέβαιη... Είσθε τόσο
δμορφη!

— 'Η Μπλουέτ είχε γίνει άσπρη σαν το
πανί. Δάκρυα κυλούσαν στα μάγουλά της
παρ' όλη την προσπάθεια που έκανε για
να τα συγκρατήσει. 'Επεφταν το ένα μετά
το άλλο, χονδρά και γρήγορα, σαν να εί-
χανε όλη την ψυχή της μέσα σ' αυτά τα
δάκρυα, που δεν άνακούφιζαν τον πόνο
της.

— Δεν έχω παρά ένα πράγμα να σας
πώ, αλλά θα το ξέρετε σίγουρα, κατέληξε
η κυρία Γκρέζ. Θα είναι κάπου ένας μήνας
που ήρθαν άστυφύλακες με πολιτικά ρούχα
και μου έκαναν πολλές ερωτήσεις γι' αυ-
τόν, για τη ζωή του, για τις συνήθειές
του... Είδοποίησα, άλλωστε, τον κύριο
Καστίλλο κι' εκείνος άρχισε να γελάει. Θα
σας το είπα, φαντάζομαι.

— 'Οχι, κυρία Γκρέζ.

— 'Α!... 'Ήσαν δυο φορές. Και χθες
το άπογευμα, τον έπισκέφθηκε ένας χον-
δρός κύριος με μουστάκι και μπέζ γκα-
μπαρντίνα, ό όποιος βέλησε ν' ανέβει χω-
ρίς να τον είδοποίησω. 'Ενας κύριος πο-
λύ αντιπαθητικός και πολύ αθάδης. Αυτός
ήταν Παριζιάνος σίγουρα!

— Πήτε μου λεπτομέρειες, κυρία Γκρέζ.
Πρέπει να τον δρώ αυτόν τον κύριο.

— Λεπτομέρειες; Δεν έχω. 'Αν κατά
τύχη ξανάρθη, θα τηλεφωνήσω στο σπίτι
σας. 'Όσο για μένα, βλέποντας την έ-
αφάνισή του και τους τρόπους του, έκαμα
μιά σκέψη κάπως ριψοκίνδυνη...

— Ποιά σκέψη;

— Είπα μέσα μου: «Νά ένας πιστωτής
του κυρίου Καστίλλο, γιατί περπατούσε
σαν τους ανθρώπους που έλκονται να ζη-
τήσουν λεφτά...

Και η Λινέτ στεκόταν όρθή δίπλα στην

πόρτα, και άκουε χωρίς να λήη τίποτα,
με το ώχρω της πρόσωπο σκυμμένο.

— Τρεις μέρες πέρασαν έτσι. 'Η Φόνισσα
Πόλις της είχε κλέψει την αγάπη της.

— 'Η ποιήσι μίας χιονισμένης νύχτας, τέ-
λειωσε μία ήλιόλουστη μέρα. Μία πνοή έ-
αφνικής τραγωδίας τάρασσε τα ξανθά της
μαλλιά. 'Η σφοδρότης αυτής της καταγί-
δος σκόρπισε τις όμορφες νιφάντες, λύ-
γιζε έπάνω στους λεπτούς μίσχους τις
μπλουέτες της Μιμι Μπλουέτ.

— Πρόσεξε ότι το Παράσι τραγουδούσε,
ότι το Παρίσι περιστρεφόταν μπροστά
στον άκίνητο τρόπο της, όπως τ' αλογάκι
ένος τρομερού πανηγυριού.

— 'Ονομαζόταν Μιμι Μπλουέτ, αλλά ήταν
πιό δυστυχισμένη από τις γυναίκες του πε-
ζοδρομίου, που δεν τις θέλει κανείς πιά
και κοιμούνται κάτω από τις γέφυρες.

— 'Ονομαζόταν Μιμι Μπλουέτ, αλλά μέσα
στη σπασμένη ψυχή της δεν υπήρχε πιά
ούτε ένα λαλούδι.

— 'Ο,τι κι' αν έκαμε για να τον βοη-
ήρηζε μάταιο. 'Ο άνθρωπος αυτός παρέ-
μενε ανεύρετος. 'Από το μακρινό του κα-
ταφύγιο, δεν της έστειλε ούτε μία λέξη.

— Τότε έζησε επί πολλές μέρες στο άδειο-
ν αυτό διαμέρισμα, μη βλέποντας να πι-
στέψει στη δυστυχία της. Τιναζόταν και
στον ελάχιστο θόρυβο, σαν να έπρόκειτο
να της παρουσιασθώ. 'Από το πρωί έως το
βράδυ δεν έκανε τίποτε άλλο παρά να ψά-
χνει παντού ν' ανακατεύει συρτάρια, να
τραβάει έπιπλα, με την έλπίδα ν' ανακα-
λύψει ένα όποιοδήποτε σημάδι που να συν-
δέεται με την Ιστορία του εξαφανισθέντος.

— 'Όμως κάθε τι που βρήκε έκαμε πιο
σκοτεινό το μυστήριο της ανεξερεύνητης
αυτής ζωής. Το μόνο πράγμα που της έ-
σφισε την καρδιά ήταν η ανακάλυψη της
μεγάλης του φτώχειας, άφου τα είχε που-
λήσει όλα.

— Τότε σκέφθηκε με άπελπισία τα δικά
της πλούτη, που θα του τα προσέφερε με
την ευχαρίστηση και την απλότητα που
προσφέρουν ένα ποτήρι νερό. 'Όλα αυτά
δεν άείζαν πια τίποτε γι' αυτήν και αυτοί
οί θαυμαροί γίνονταν άνώφελοι.

— Κατάλαβε ότι ίσως η φτώχεια, ίσως η
ντροπή γι' αυτή τη φτώχεια, είχε σπρώξει
τον άνθρωπο αυτόν, τον χωρίς οικογένεια,
να ξαναπαρή το δόγμα της έξορίας.

— 'Ο Θεός όμως ήξερε αν η αιτία της φυ-
γής του δεν είχε έντελώς άλλη προέλευση,
άφου η ζωή αυτού του ανθρώπου ήταν από
έκείνες που μπορεί κανείς να τους δώσει
χιλίες έρμηνείες.

— Πάντως μία μοναδική σκέψη βασάνιζε
την έρωτευμένη της καρδιά: να κατορθώ-
ση να τον δρω, να του πη: «Μά γιατί μου
έκρυψες τη δυστυχία σου; Πάρε αυτό το
χρυσάφι, που δεν μου χρησιμεύει σε τίπο-
τε. Είναι δικό σου, σου το χαρίζω. Θα
είμαι εύτυχισμένη να μοιρασθώ μαζί σου
τα πλούτη μου, που για μένα είναι δυσβά-
στακτα. 'Ανεμμάη που ήμουν να μη το
σκεφθώ ενωρίτερα! 'Όσοσο δεν μου είπες
τίποτε καύμενε μου Λαίρ... Δεν μου το εί-
πες από φόβο να μη σκίψεις το τόσο αγέ-
ρωχο μέτωπό σου; Στην περίπτωση αυτή,
δεν είχες παρά να μου πής: «Γίνε λοιπόν
φτωχή σαν κι μένα! 'Αφσε και έβγαζε
αυτά τα πλούτη που εναπέθεσαν στα πό-
δια σου οι έρασταί σου». Θα ήμουνα εύχα-
ριστημένη να σ' ακολουθούσα ντυμένη με
κουρέλια».

— 'Αλλά όχι! 'Αλλά όχι! Δεν είχαν τε-
λειώσει όλα!... 'Όλα θα μπορούσαν να γί-
νουν πάλι, μόλις θα τον ξανάβρισκε. 'Εαν
είναι ακόμη ζωντανός, έπτε μέσα της, θα
κατορθώσω να ξαναβρεθώ κοντά του, όσο
μακριά κι αν είναι.

— Και μπροστά σ' αυτήν την ακόμη άορι-
στη δυνατότητα, η καρδιά της πλημμύρι-
σε από χαρά.

— 'Ήταν η Μιμι Μπλουέτ. 'Ήταν πλούσια
και ίσχυρή. Αυτό το είδος γυναικείας βα-
σιλείας έπρεπε να της άρκη για να ξανά-
βρη έναν άνδρα.

— Τί έπιθυμεί η κυρία; ρώτησε μ' έναν
τόνο αθάδης φιλοφροσύνης, ό ίδιότροπος
υπάλληλος κύριος Πετιμέλ.

— Δώστε, σας παρακαλώ, την κάρτα
μου στον κύριο ύπουργό.

— 'Αλλοίμονο!... σας προειδοποιώ,
μαντάμ, ότι πρέπει να όπλισθήτε με ύπο-

μονή: δώδεκα πρόσωπα πρέπει να περ-
σουν πριν από σας.

— Κάνετε σαν να μη με άναγνωρίζετε
κύριε Πετιμέλ.

— Συγχωρήστε με, μαντάμ, δεν φορ-
παρά ένα μόνον ζευγάρι γυαλιά και είναι
άρεκτα σκοτεινά εδώ μέσα. Σταθήτε μία
στιγμή, σταθήτε μία στιγμή...

— Λένοντας αυτές τις λέξεις, έβαλε και
δεύτερο ζευγάρι γυαλιά άπάνω απ' αυτό
που φορούσε και την πλησίασε για να την
ιδεί καλύτερα, ενώ το φασό του πρόσωπου
έκφρασε όλο και πιο έκπληκτη.

— 'Ω! μα έσεις είσθε που ξαναβλέπω
Μήπως κάνω λάθος; Σεις είσθε, κυρία
Μπλουέτ;

— Είμαι συν-δόν βέβαιη γι' αυτό... Πάν-
τως κυττάτε καλύτερα, κύριε Πετιμέλ!

— 'Ω!... 'Υστερα από τόσον καιρό! Τι
ώαία έκπληξη! Βλέπω από τώρα την έ-
ψη που θα πάρω ό κύριος ύπουργός!

— Θέλετε να του δώσετε την κάρτα
μου τώρα;

— Μά βεβαίως κυρία Μπλουέτ! Κι' έ-
φοι είσθε σεις, μπορώ να σας πώ, ότι το
'Έκα πρόσωπα μειώνονται σε έναν έπο-
χιακό αντιπρόσωπο χωρίς σημασία, που
ό κύριος ύπουργός θα τον ξεφορτωθεί ε-
μερικά δευτερόλεπτα, μόλις ρίξη μία ψ-
τά στην κάρτα σας. Τρέχω να του τη
δώσω. 'Εξακολουθείτε να είσθε η πιο έ-
μορφη γυναίκα του Παρισιού, κυρία Μπλου-
έτ!... αν και άδυνατίσατε λίγο... Τρέχα...

— 'Ε, λοιπόν ρέξτε, κύριε Πετιμέλ,
γιατί διάζωμαι πολύ.

— 'Ω! Ξέρετε ότι σας νοσταλγήσαμε
εδώ στα γραφεία, κυρία Μπλουέτ! Περ-
σαμε πολύ άσχημα τότε που άπουσθη-
κατε! 'Ο κύριος ύπουργός ήταν όλο νεύ-
ρα, κυρία Μπλουέτ... 'Αλλοίμονο!... Αυτός
έχει η πολιτική.

— Μά τρέξτε, λοιπόν, κύριε Πετιμέλ...

— Ναί, ναι, αυτό κάνω... βλέπετε ότι
τρέχω.

— Προσποιηθήκε ότι έσπευδε, αλλά προ-
τού κτυπήσει την πόρτα του ύπουργού, έ-
καμε το γύρο των γραφείων για ν' αναγ-
γείλη παντού την εξαίρετική είδηση.

— 'Υπουργική κρίσις! 'Υπουργική κρί-
σις! ψιθύριζε ό καλός κ. Πετιμέλ κοντά σε
κάθε γραφείο που περνούσε, πνίγοντας έ-
να έξασπασμα γέλιου στο διπλό του πηγούνι.

— 'Επί τέλους μπήκε στο γραφείο του
ύπουργού και βλέποντάς τον να σιωμάει
με τον έπαρχιακό αντιπρόσωπο, ό άειόλα-
τρετος κύριος Πετιμέλ, έσκυψε στο στή-
θος του, αλλά έπτε με μία φωνή που θα μπο-
ρούσε να την άκούση κι' ένας κουνός:

— Κύριε ύπουργέ! 'Ός εκ βαυκάτος,
ξανάρθε η κυρία Μιμι Μπλουέτ και σας
παρακαλεί να την δεχθήτε άμέσως για μία
έπείγουσα ύπόθεση.

— 'Υστερα πρόσθεσε μ' έναν τόνο θεα-
τρικό:

— 'Από τα μάτια της μπορεί να κατα-
λάβει κανείς ότι έχει κλάψει.

— 'Ο ύπουργός έγινε άσπρος στην άρχη,
ύστερα κόκκινος. Δεν μίλησε και κυττάζε
τον αντιπρόσωπο, τον γραμματέα και τέ-
λος μη ξέροντας τί να πη, χάιδε με τα φα-
λάκρα του.

— Εύτυχώς ό αντιπρόσωπος ήταν έξυπνος
άνθρωπος και βλέποντας την άμνηνιά του
ύπουργού, έκαμε ό,τι μπορούσε.

— Πέντε λεπτά άργότερα το νευρικό κου-
δούνισμα του ύπουργού, κάλυψε τον κ.
Πετιμέλ να περάσει στο γραφείο του την
ώραία και άνυπόμονη φιλόδοξο. 'Ο ύπου-
ργός την περίμενε όρθος μπροστά στο τρα-
πέζι του, ίσιος και άλύγιτος, με κάποις
μεγαλοπρέπεια στο ύφος του. 'Ήταν συν-
κινημένος, αλλά για να κρύψει τη συγκι-
νήση του είχε ανάψει ένα τσιγάρο.

— Κλείστε την πόρτα, κύριε Πετιμέλ.
Δεν είμαι εδώ για κανένα. Πηγαίνετε.

— 'Η Μιμι Μπλουέτ τον πλησίασε άπλω-
νοντας τα χέρια της. 'Εκείνος όμως δεν τ'
άγγιξε.

— Καθήστε, κυρία, έπτε ό ύπουργός
κάνοντας μία χειρονομία μαρκσιού.

— Μην είσθε θυμωμένος μαζί μου, σας
παρακαλώ... Ικέτευσε η Μπλουέτ. Είμαι
τόσο δυστυχισμένη, τόσο δυστυχισμένη!

— Την κυττάτε χωρίς να πη τίποτε, ενώ
έκείνη καθόταν σε μία πολυθρόνα μ' ένα
ύφος ταπεινωμένο και πονεμένο.

— ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ : 'Η συνέχεια.

ΠΡΕΠΕΙ ΚΑΝΕΙΣ ΝΑ ΠΑΝΤΡΕΥΕΤΑΙ ΝΕΟΣ;

Μιλάει μία γυναίκα

«'Αν πρέπει κανείς να παντρεύεται
νέος; Και βέβαια!

— 'Ο πατέρας μου και η μητέρα μου παν-
τρεύτηκαν τότε που και των δύο τα χρό-
νια δεν ξεπερνούσαν τα σαράντα πέντε.
Μόλις πάτησα τώρα τα είκοσι πέντε, έχω
έναν άδελφό δέκα τεσσάρων ετών και μία
άδελφή όκτώμισι ετών.

— Οί γονείς μου σήμερα είναι όχι μόνον
σωματικά πολύ νέοι, άφου δεν πέρασαν
άκόμα τα σαράντα πέντε, αλλά και ψυ-
χικά. Διαπιστώνω μ' έκπληξή μου ότι δεν
ύπάρχει ύσισιαστική διαφορά ανάμεσα στις
ιδέες μας και τα γούστα μας. 'Εχω καμ-
μία φορά την εντύπωση ότι έχουμε την ίδια
ήλικία. 'Εξ άλλου, μου φέρνονται σά σε
φίλη και ποτέ δεν δυσκολεύτηκα να τους
έξομολογηθώ μυχίες σκέψεις μου! Προ-
σέθεω ότι με βοήθησαν πολύ στις μελέτες
μου. Δεν ήταν πολλά χρόνια που είχαν έ-
καταλείψει τα μαθητικά θρανία κι' είχαν
πρόσφατες τις σχολικές γνώσεις.

— Τους άκουσα πολλές φορές να συζητούν
μπροστά μου για το θέμα που με άπασχο-
λεί εδώ. Είναι σύμφωνοι ότι πρέπει κα-
νείς να παντρεύεται πριν από τα είκοσι
πέντε του χρόνια. Γιατί σ' αυτήν την ήλι-
κία μπορούν εύκολα οι δύο σύζυγοι να δι-
κά ορθώσουν τα μικροελαττώματα τους και
καί τις ιδιοτροπίες ό ένας του άλλου. Σ'
αυτήν την ήλικία μπαίνουν ύγιη και γερά
θεμέλια στο γάμο.

— Μά για να γίνει αυτό ό δεσμός μεγα-
λύτερης διαρκείας πρέπει οι νεαροί σύζυ-
γοι ν' άποκτήσουν το συντομότερο παι-
διά. Τα παιδιά άποτελούν έναν δεσμό που
στερεώνει ακόμα περισσότερο το γάμο.
Τα παιδιά συντηρούν την συζυγική αγάπη,
καί δημιουργούν — άνάμεσα στους συζύ-
γους, με τις άμοιβαίες εύθυμες, ένα φιλι-
κό άίσθημα, που θα αντικαταστήσει άρ-
γότερα τον έρωτικό.

— Οί σύζυγοι δεν πρέπει επίσης, αν μπο-
ρούν, ν' άρκεσθούν σε ένα παιδί. 'Η γέν-
νησι κάθε παιδιού άποτελεί ένα καινούργιο
παιδί σ' αυτή την ήλικία κι' έχουντας άπο-
κτήσει μία σχετική πείρα δεν φέρνει στη
γυναίκα του μία κουρασμένη ψυχή κι' ένα
κουρασμένο σώμα. Δεύτερο, σ' αυτή την
ήλικία ό άντρας έχει κάνει πιά την καριέ-
ρα του και οι κίνδυνοι να περάσει το ζεύ-
γος οικονομικές στενοχωρίες — που άπο-
τελούν την αιτία πολλών διαζυγίων —
είναι πολύ λιγώτεροι.

— Είμαι — κατά συνέπεια — πεπεισμέ-
νος ότι μόνο ό ολοκληρωμένος άντρας μπο-
ρεί να παντρεύεται και να δημιουργή μίαν
εύτυχισμένη οικογένεια.

— 'Εκείνος που παντρεύεται νέος και κατό-
πι χωρίζει, κάνει κι' ένα άλλο κακό. Το
παιδί ή τα παιδιά που τυχόν γεννηθηκαν,
δεν θα μεγαλώσουν μέσα σε ενα νεό άρ-
χιτέκτονα είκοσι τεσσάρων ετών. Θα παν-
τρευθώμε το φθινόπωρο...».

Μιλάει ένας άνδρας

«'Ο γάμος δεν είναι μόνον άισθημα-
τική ύπόθεση. Είναι πρό πάντων ύπόθεση
λογικής. Βλέπω κάθε μέρα νέους που παν-
τρεύονται με έλαφρότητα που με κατα-
τμήσσει. 'Εξ άλλου, τ' ύποτέλεσμα δεν
άργούμε να τα δούμε. Σε πολλές περιπτώ-
σεις οι νεαροί σύζυγοι αντίλαμβάνονται ή
ότι δεν ήταν φτιαγμένοι ό ένας για τον
άλλον ή ότι ήταν θύματα ενός ελαφρού έ-
ρωτικού άισθήματος ή ό,τι δεν ήταν φτια-
γμένοι για γάμο κ.λ.π.

— Πολύ συχνά βλέπουμε σήμερα να παν-
τρεύονται νέοι που δεν συμπλήρωσαν άκό-
μα τους είκοσι Μαίους. Πρόκειται για κα-
θαρ... τρέλλα. Σκεφθήτε ότι ένας τέτοιος
δεσμός πρέπει να διατηρηθή κατά μέσον ό-
σο σαράντα χρόνια.

— Διάβασα, λοιπόν, κάπου ότι σε διακό-
σια διαζύγια τα 78 άφορουν νεους που
βρίσκονται ακόμα στο άνθος της ήλικίας
τους. Δεν ύπάρχει τίποτα το έκπληκτικό
σ' αυτό. Τα παιδιά αυτά, που τις περισ-
σότερες φορές οι ίδιοι οι γονείς τα ένθαρ-
ρύνουν, παντρεύονται χωρίς καμμία προε-
τοιμασία για τον έρωτα και την κοινή ζωή.
'Αβέηθηκαν να παρασχηθούν από την ιδέα
μιάς άδέβαιης εύτυχίας. Πολλά κορίτσια
δεν βλέπουν στο γάμο παρά το λευκό πέ-
πλο, την ιεροτελεστία, τα δώρα... και τον
τίτλο της «κυρίας». Οί νέοι συνήθως παν-
τρεύονται χωρίς να ξέρουν τί ακριβώς κά-
νουν. Δεν έχουν ζήσει άρεκτα, δεν έχουν
πείρα από γυναικόν. Και δεν είναι περίε-
ργο αν ή σύζυγος τους άναζητήσει στην
αγκαλιά ενός πιο πεπειραμένου άνδρος
την έρωτική εύτυχία που αυτός δεν μπο-
ρεσε να της δώσει.

— Μαύ φαίνεται πολύ προτιμότερο, για
τους άνδρες ίδιως, να παντρεύονται άνά-
μεσα στα τριάντα και τριάντα πέντε τους
χρόνια. Πρώτα — πρώτα γιατί ένας άν-
τρας δεν γίνεται πραγματικά άντρας παρά
μόνο σ' αυτή την ήλικία κι' έχοντας άπο-
κτήσει μία σχετική πείρα δεν φέρνει στη
γυναίκα του μία κουρασμένη ψυχή κι' ένα
κουρασμένο σώμα. Δεύτερο, σ' αυτή την
ήλικία ό άντρας έχει κάνει πιά την καριέ-
ρα του και οι κίνδυνοι να περάσει το ζεύ-
γος οικονομικές στενοχωρίες — που άπο-
τελούν την αιτία πολλών διαζυγίων —
είναι πολύ λιγώτεροι.

— Είμαι — κατά συνέπεια — πεπεισμέ-
νος ότι μόνο ό ολοκληρωμένος άντρας μπο-
ρεί να παντρεύεται και να δημιουργή μίαν
εύτυχισμένη οικογένεια.

— 'Εκείνος που παντρεύεται νέος και κατό-
πι χωρίζει, κάνει κι' ένα άλλο κακό. Το
παιδί ή τα παιδιά που τυχόν γεννηθηκαν,
δεν θα μεγαλώσουν μέσα σε ενα νεό άρ-
χιτέκτονα είκοσι τεσσάρων ετών. Θα παν-
τρευθώμε το φθινόπωρο...».

Μικρά πράγματα

μεγάλης σημασίας

— 'Εκείνη τη βραδυά νοιώθατε με-
γάλη κόρασι. Την έπομένη ή ώρα
είχε περάσει πολύ και την άλλη ή
κρέμα της νυκτός σας είχε σωθή.
'Ετσι επί τρεις βραδυές συνεχώς
δεν καθορίσατε το πρόσωπό σας.
Και ύστερα λέτε στη φίλη σας:
«Μου φαίνεται πως αυτή ή κρέμα
δεν είναι και τόσο καλή. Οί ρυτί-
δες μου πληθύναν πάλι».

— Τό καθάρισμα του προ-
σώπου από καιρό σε και-
ρό δεν είναι άρεκτο, γιατί
το δέρμα έχει ανάγκη ν' απαλλάσ-
σεται κάθε βράδυ από τη σκόνη,
την πουδρά, καθώς και από τα νε-
κρά του κύτταρα. 'Αν αυτό δεν γί-
νη, ή θρεπτική κρέμα που βάζετε
το βράδυ, δεν μπορεί να φέρη κα-
νένα άποτέλεσμα. Συχνά, πολλές
άτελειες, όπως οι άνοιχτοί πόροι,
το θαμπό δέρμα, οι ρυτίδες, όφεί-
λονται σ' αυτή την παράλειψη.

— Για σκεφθήτε. 'Αν δεν τρώτε κα-
νονικά, αλλά μόνον όταν βρίσκετε
εύκαιρία, δεν θα διαμαρτυρηθή το
στομάχι σας; Δεν θα χαλάσει; Δεν
θα πονέσει; Το ίδιο και το δέρμα.
Θέλει να τρέφεται κανονικά. Διαφο-
ρετικά άρρωσταίνει.

— ΟΔΟΝΤΟΠΑΣΤΑ ΔΥΟ ΦΟΡΕΣ
ΤΗΝ ΗΜΕΡΑ ΤΟΥΛΑΧΙΣΤΟΝ

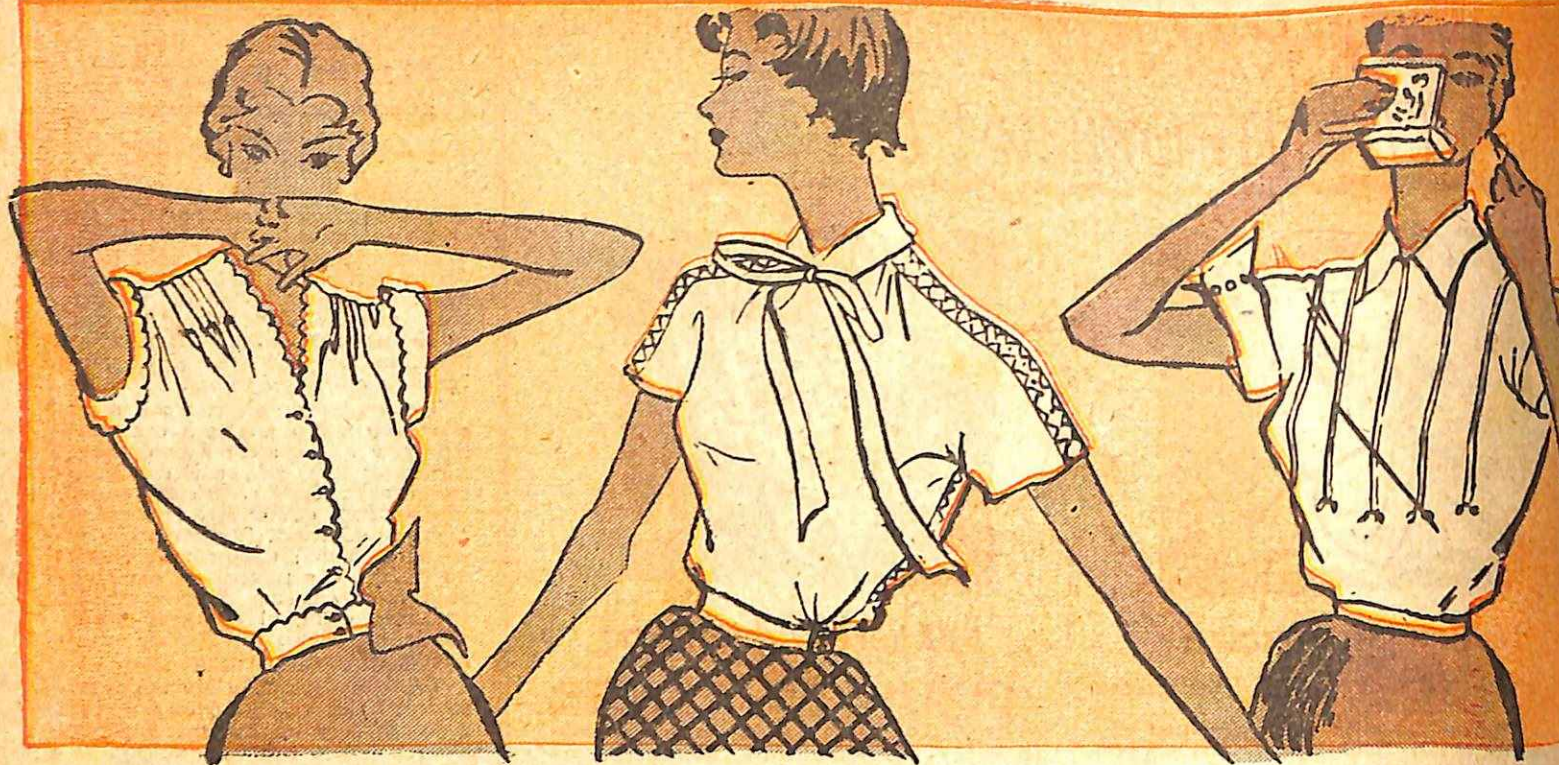
— Λίγα πράγματα έχουν τόση ση-
μασία για τη γυναίκα, όσο το στό-
μα. Μην το παραμελήτε ποτέ. 'Α-
κόμη κι' όταν είσθε πολύ κουρασμέ-
νη, πρέπει να βρίσκετε τη δύναμη
να καθαρίζετε καλά τα δόντια σας.
Τα ώραία, γερά δόντια έχουν την
ίδια σημασία που έχει και το ωραίο
γερό δέρμα. 'Η δυσσομία του στο-
ματος είναι τόσο άποκρουστική,
που μπορεί να κάνει άνυπόφορο τον
άνθρωπο, είτε άνδρας είναι, είτε
γυναίκα. Φροντίστε, λοιπόν, να έ-
χετε μυρωμένη και δροσερή άνα-
πνοή. Αυτό είναι τόσο σημαντικό,
όσο και το καθαρό σώμα.

— Η ΜΥΡΩΔΙΑ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ

— Μην άφίνετε ποτέ να περνά ήμέ-
ρα χωρίς να πλένετε τις μασχάλες
σας, να τις τρίβετε με κολώνια και
να τις πουδράρετε. Πρέπει ν' αερί-
ζετε τα φορέματά σας τη νύκτα και
να τ' αλλάζετε όσο πιο συχνά μπο-
ρείτε.

— ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΣΑΣ...

— 'Εκδικούνται αν τα παραμελήσε-
τε. Χρειάζεται τόσο μικρή προσπά-
θεια για να έχετε ώραία και περι-
ποιημένα χέρια. 'Εχετε πάντα στη
σαμπουλόνη σας μισό λεμόνι. Μό-
λις τελειώσετε το πλύσιμο των πι-
ατικών ή το σαμπουνισμό σας, κάμετε
μασάζ στα δάκτυλά σας, άρχίζον-
τας από την άκρη τους, με λίγες
σταγόνες λεμόνι. Το άποτέλεσμα θα
το δητε άμέσως. Μπορείτε επίσης
να έτοιμάσετε ένα μίγμα από δύο
τρίτα γλυκερίνη και ένα τρίτο λε-
μόνι. Αυτό είναι ακόμη καλύτερο
από το σκέτο λεμόνι, ιδιαίτερα αν
το δέρμα σας είναι ξηρό. Κάθε
βράδυ επίσης πρέπει ν' αλείφετε τα
χέρια σας με λίγη λιπαρή κρέμα.
Τα νύγν' ιδιαίτερα, έχουν ανάγκη
από τέτοια περιποίηση και αν δεν
τρώνται, εύκολα σπάζουν.

Μπλούζα από μουσελίνα, χωρίς μανίκια, με πολλές σούρες συγκρατημένες στους ώμους και στο ζωνάρκι, που δίνει φιόγκο.

Μπλούζα από κολλαριστό τουάλ. Η ζώνη σχηματίζει σταυρωτό ζιλέ και έχει οριζόντια νερόνι, όπως και το πλαστρόν με τη στρογγυλή βάση. Φιόγκος μαύρο βελούδο.

Μπλούζα κλασσική από ξεφύρι καρτώ γαρνιρισμένο με λοξό μονόχρωμο ύφασμα σ' έναν τόνο του χρώματος της μπλούζας. Μανίκια σχιστά στη μέση.

Βατιστένια μπλούζα, με στρογγυλές κεντητές γλώσσες στα τελειώματα. Πενσάκια στους ώμους της δίνουν πλάτος στο στήθος. Μανίκια κιμονό.

Μιά λουρίδα με κοφτό κέντημα ή ένα γαλόνι συνδέει το εμπρός και το πίσω της μπλούζας αυτής από το στήθος. Το γαλόνι κλείνει με ένα φιόγκο.

Μπλούζα από λευκό λινό, γαρνιρισμένη με άζουρ και κέντημα. Τα μοντέρνα ρεβέρ των μανικιών κουμπώνουν και σχηματίζουν μπουτόλες σαν φτερά.

Μπλούζα σεμιζιέ, με πλαγιαστές πιέτες. Στρογγυλό άμπιεσμέν, υπογραμμισμένο με ένα λοξό. Ζώνη πολύ στενή. Το μπουκέτο περνά από το λοξό.

Η ΜΟΚΑΙΡΙΝΗ ΜΠΛΟΥΖΑ

Γύρω από ένα πλαστρόν με νερόνι και κομμένο με στρογγυλά δονατάκια, γίνονται μερικές άραιες σούρες. Κάτω μπουφάν καταμένο με ζωνάρκι που κουμπώνει πλαγίως.

Μπλούζα από λεπτό λινό. Πιετάκια δεξιά και αριστερά. Έπάνω πλαστρόν με κουμπάκια και γαλόνια κλειστό, σε πολύ μοντέρνο σχήμα. Ζωνάρκι με τρία κουμπιά.

Λεπτό τουάλ με κεντητή οργκαντίνα (ή αγγλικό κέντημα πάνω στο ίδιο ύφασμα) δίνουν αυτή την έξοχη μπλούζα σε φόρμα ζιλέ. Στρογγυλή πιέτα περιβάλλει την πλάτη.

ΚΑΙ Η ΙΣΤΟΡΙΚΗ
ΤΗΣ ΕΞΕΛΙΞΗΣ

Ο ΙΣΤΟΡΙΚΟΣ

Μὴ φορᾶτε ποτὲ κολιὲ καὶ καρ-
φίτσα μαζί. Εἶναι ἔλλειψις καλοῦ
γούστου.

37

Τὴν ὡδήγησε στὸ δάθος τοῦ κήπου.

Ο ΧΟΡΟΣ ΤΗΣ ΑΝΟΙΞΕΩΣ

ΑΠΟ τὴν πρώτη σχεδὸν στιγμή, ἡ Γιολάντα Ντεμαρτέλ ἔσπευσε ν' ἀφήση τὸ σπιτάκι ὅπου ἡ θεὰ της καὶ ὁ θεὸς τῆς πρόσφεραν τὴν πιὸ στοργικὴ φιλοξενία καὶ νὰ γῆ νὰ περπατήσει στὴν ἔξοχ.

Προχωροῦσε τραγουδώντας γεμάτη κέφι καὶ στιγμὲς στιγμὲς σταματοῦσε γιὰ νὰ πάρῃ ἀναπνοή. Ὅσο γιὰ τὸ τραγούδι αὐτὸ, κανένας ἄλλος ἀπ' αὐτὴν δὲν τὸ ἤξερε, γιὰτὶ τὰ λόγια τοῦ ἦσαν γέννημα τῆς στιγμῆς. Ὑστερα, ξαφνικά, ἡ Γιολάντα σταμάτησε, κόκκινη ἀπὸ τὴν ταραχὴ τῆς, ἐνῶ ἡ καρδιά τῆς κτυποῦσε ἀτακτά. Λίγα μέτρα πιὸ πέρα, ἕνας ἄνδρας ἡμίγυμνος εἶχε προβάλλει. Δὲν φαίνονταν διόλου στενοχωρημένος γιὰ τὴν περιέργη ἐμφάνισί του.

Σὰς ζητῶ συγγνώμην, δεσποινίς, πού ἐμφανίζομαι μ' ἕνα τέτοιο ντύσιμο. Ἀλλά δὲν εἶμαι διόλου ὑπεύθυνος γι' αὐτό.

Μά, κύριε..., τραύλισε ἡ Γιολάντα, πού βρέθηκε σὲ πολὺ δύσκολη θέσι.

Θὰ μὲ καταλάβετε... Ἐκανα τὸ μπάνιο μου στὴ λίμνη πού εἶναι κρυμμένη πίσω ἀπὸ τὰ δένδρα αὐτά, ὅταν ἀκούσα τὴ φωνή σας. Βγήκα ἀμέσως ἀπὸ τὸ νερό καὶ ἀρχισα ν' ἀκούω, ν' ἀκούω καὶ μὲ τὰ δύο μου αὐτιά... Βέβαια, προλάβαινα νὰ ντυθῶ, ἀλλὰ προτίμησα νὰ σὰς ἀκούσω, χωρὶς νὰ κινηθῶ...

Κοροϊδεύετε, κύριε...

Ὀχι, συνέχισε μὲ κάποια ζωηρότητα, καὶ νὰ τὸ μόνο πράγμα πού δὲν πρέπει νὰ σκεφθῆτε. Ξέρετε ὅτι τὸ μικρὸ αὐτοσχέδιο τραγουδάκι σας εἶχε πολὺ γοητεία...

Τραγουδοῦσα γιὰ τὸν ἑαυτὸ μου...

Ἡ τοῦλάχιστον τὸ νομίζετε... Στὴν πραγματικότητα τραγουδοῦσατε γιὰ

ὁ,τι σὰς ἐνέπνεε, γιὰ τὸν ἥλιο, γιὰ τὸ πουλί, γιὰ τὸ λουλούδι... καὶ γιὰ μένα λίγο, χωρὶς νὰ τὸ ξέρετε.

Ὑπερβάλλετε τὰ πράγματα, παρετήρησε χαμογελώντας ἡ Γιολάντα. Δὲν θὰ τολμοῦσα ποτὲ νὰ τραγουδήσω γιὰ σας, χωρὶς νὰ σὰς γνωρίζω.

Ἐπιτρέψτε μου τότε νὰ παρουσιάσω... καὶ ἂν ἔχετε διάθεσι, θὰ προσθέσετε καὶ μιὰν ἀκόμη στροφή στὸ ὠραῖο σας τραγουδάκι... μιὰ ἄλλη στροφή γιὰ τὸν Πιερ Λορέλ, ἀντιπροσώπων ἐργοστασίων μεταξωτῶν, πού εἶναι περστικός ἀπὸ τὴν περιοχὴ σας.

Χαίρω πολὺ, κύριε... Καὶ ἡ Γιολάντα Ντεμαρτέλ σὰς εὐχεται μιὰ εὐχάριστη διαμονή... καὶ ἐπιτυχία στὶς δουλειές σας. Ὁρβουάρ, κύριε...

Ἐ, λοιπόν... ὠρεβουάρ, δεσποινίς! Τότε, πρὸς μεγάλη τῆς ἐκπληξί, τὴν ἄφησε χωρὶς νὰ ἐπιμείνῃ περισσότερο καὶ μ' ἕνα πῆδημα διευθύνθηκε πρὸς τὴ λίμνη.

Σιωπηλὴ αὐτὴ τὴ φορά, ἡ νέα πήρε τὸ δρόμο τοῦ γυρισμοῦ. Χωρὶς νὰ θέλῃ σκεφτόταν ὅτι αὐτὸς ὁ Πιερ Λορέλ ἦταν πολὺ συμπαθητικός, πολὺ πιὸ συμπαθητικὸς μάλιστα ἀπὸ ἄλλους.

Ἐνῶ ἔκανε τὴ σκέψι αὐτὴ, ἕνας ἑλαφρὸς θόρυβος τὴν ἔκαμε νὰ στρίψῃ τὸ κεφάλι τῆς. Ἦδη, ὁ Πιερ Λορέλ τὴν ἔβλεπε καὶ πάντοτε χαμογελώντας τὴν δεβαίωσε:

Μὴν πιστεύετε ὅτι ἔχω τὴ συνήθεια νὰ παίρνω ἀπὸ πίσω τὶς νέες...

Ὁμολογήστε, κύριε, ὅτι τὰ πράγματα σὰς διαψεύδουν, ἀπήντησε ἡ Γιολάντα.

Ἀρχισαν κι' οἱ δυὸ νὰ γελοῦν. Ὑστερα, γιὰ κάμποσα λεπτά περπάτησαν σιωπηλοί, πλάι-πλάι.

Ὅταν ἀρχισαν νὰ φαίνονται τὰ πρῶτα σπίτια, ὁ Πιερ σταμάτησε πρῶτος καὶ εἶπε:

Θὰ σὰς ἀφήσω νὰ γυρίσετε μόνη, δὲν εἶν' ἔτσι; Ὅσο γιὰ μένα θὰ περιπλανηθῶ λίγο ἀκόμη, γιὰ ν' ἀποτυπώσω στὸ μυαλό μου γιὰ πάντα αὐτὸ τὸ θαυμάσιο τοπίο ὅπου σὰς συνάντησα.

Καὶ προσέθεσε μὲ ὕψος σοδαρό: Ἡ ἀνοιξὶς εἶναι ἡ ἐποχὴ τῶν υποσχέσεων... Καὶ γι' αὐτὸ θὰ σὰς ζητήσω μιὰ χάρι.

Ποιάν; ρώτησε ἐκείνη. Νὰ σὰς ξαναἰδῶ... Σταθήτε, μὴ μου ἀπαντήσετε ἀμέσως. Θὰ σκεφθῆτε... ἕως αὐριο τὸ βράδυ. Κι' ἂν εἶναι ναι, γιὰτὶ νὰ μὴν ἐρθετε σ' αὐτὸν τὸ «Χορὸ τῆς Ἀνοιξέως» πού δίνεται κάθε χρόνο, ὅπως φαίνεται, στὸ «Ξενοδοχεῖο τῶν Ἑλαιῶν» ὅπου ἔχω καταλύσει; Σὰς ἱκετεύω, μὴν πῆτε τίποτε ἀκόμη... Λοιπόν, δεσποινίς Γιολάντα ὠρβουάρ ἡ ἀντίο γιὰ πάντα...

Τὸ βράδυ ἐκεῖνο τοῦ χοροῦ, ὑπῆρχε μεγάλη κοσμοσυρροή στὸ «Ξενοδοχεῖο τῶν Ἑλαιῶν». Ἐνῶ ὁ χορὸς δρισκόταν στὸ ξενὸν του, ὁ Πιερ Λορέλ, μὴ μπορώντας νὰ συγκρατηθῇ πιά, δῆλκε ἀπὸ τὴν αἵθουσα καὶ διευθύνθηκε στὴν εἴσοδο τοῦ πάρκου. Ἀμέσως, εἶδε τὴ νέα πού προφανῶς δίσταζε νὰ μπῇ.

Δεσποινίς Γιολάντα... μουρμούρισε πλησιάζοντάς τιν.

Ὁ! μὲ τρομάξατε... Πίστευα ὅτι θὰ εἶσθε μέσα, ἀνακατεμένοι μὲ τὸ πλήθος.

Τὸ φοβάσθε λοιπὸν αὐτὸ τὸ πλήθος;

Εἶμαι λίγο ἀγρίμι...

Ἐλάτε... καὶ θὰ ξεχάσωμε γρήγορα τοὺς ἄλλους χορευτάς!

Πραγματικά, λίγες στιγμὲς ἀργότερα, ἡ Γιολάντα δὲν σκεφτόταν πιά στὴν ἀγκαλιὰ τοῦ γοητευτικοῦ περσέως τῆς παρὰ ν' ἀκολουθῇ τὸν ἱλιγγιώδη ρυθμὸ ἐνὸς διασημοῦ βαλς.

Τὶ ἐλαφρὴ πού εἶσθε... μουρμού-

ρισε ὁ νέος... Αἰσθάνομαι σὰν νὰ πετοῦμε κι' οἱ δυὸ μας...

Αἰσθάνονταν κι' αὐτὴ τὸ ἴδιο, σὲ τέτοιο βαθμὸ πού διερωτῶταν μήπως ὁ νεοεισερχόμενος...

Γιολάντα...

Ἀκούοντας τὸ ὄνομά της, πού ποτὲ κανένα στόμα δὲν εἶχε προφέρει μὲ τόσο θερμὸ τόνο, σφίχτηκε ἐνστικτωδῶς ἐπ' αὐτὸ τὸ κορμὶ πού τὸ ξανάβλεπε ὅπως τὸ εἶχε ἰδῇ ξαφνικά μέσα στὸ φῶς τοῦ ἡλίου... Ἐκλεῖσε τὰ μάτια της.

Γιολάντα... ἐπανελάβε ἡ φωνή... Γιολάντα, τί ἔχετε; Ἐλάτε νὰ δοῦμε ἔξω... Ὁ ἀέρας θὰ σὰς κάμῃ καλὸ...

Θὰ γυρίσωμε σὲ λίγο γιὰ τὴν ἐκλογὴ τῆς «Βασίλισσας τῆς Ἀνοιξέως». Θὰ μ' εὐχαριστήσῃ τόσο πολὺ νὰ ἐκλεγῇτε σεις... καὶ ἔχετε τὶς μεγαλύτερες πιθανότητες!

Μὰ δὲν ἐπιθυμῶ νὰ παρουσιασθῶ ὡς ὑποψήφια!

Κι' ἂν σὰς τὸ ζητοῦσα;

Ἀστεϊεύεσθε...

Δὲν ἀστεϊεύομαι... Γιὰ μένα, μικρὴ Γιολάντα, ἡ ἀνοιξὶς δὲν μπορεῖ νὰ ἔχῃ ἄλλα χαρακτηριστικὰ ἀπὸ τὰ δικά σας...

Δὲν ἀπήντησε. Τῆς πήρε τὸ μπράτσο χωρὶς ἐκείνη νὰ βρῇ τὸ θάρρος νὰ τοῦ τὸ ἀπαγορεύσῃ καὶ τράβηξαν τώρα πρὸς τὸ δάθος τοῦ πάρκου. Ἡ ἀτιμωμένη ἦταν πολὺ γλυκαῖα καὶ δὲν σκεφτόταν πιά παρὰ τὴν εὐτυχία νὰ εἶναι μαζί.

Δὲν νομίζετε, εἶπε ὁ Πιερ, ὅτι μιὰ γωνιά σὰν κι' αὐτὴν εἶναι καυμένη γιὰ νὰ δάξῃ σὲ πειρασμὸ τοὺς ἐρωτευμένους; Καὶ οἱ ἐρωτευμένοι δὲν εἶναι ἀνθρώποι ἐπικίνδυνοι!

Χμ! ἔκαμε ἡ Γιολάντα... Φαίν-

σατε καλὰ πληροφορημένοι γιὰ τοὺς ἀνθρώπους αὐτοὺς!

Ναί... χάρι σ' ἑσάς!

Τότε, ἐνῶ τὴν ἔσφιγγε ἐπάνω του, τῆς ἐξομολογήθηκε ὅτι ἀπὸ τῆς στιγμῆς πού τὴν πρωτοσυνήτησε δὲν ἔπαυε νὰ τὴν σκέφτεται καὶ νὰ διανοητοῖ τὴ στιγμή πού ζοῦσαν τώρα.

Μένω μόνος, λίγα μέτρα πιὸ πέρα ἀπ' ἐδῶ, εἶπε ὁ Πιερ. Ἐκεῖ κανεὶς δὲν θὰ μπορέσῃ νὰ μὰς ἀνακαλύψῃ. Καὶ σ' ἕνα μικρὸ δωμάτιο κρυμμένο σὰν μιὰ φωλιά στὸ δάθος τοῦ πάρκου, γνώρισε γιὰ πρώτη φορὰ τὶς χαρὲς τοῦ ἔρωτα, δόθησαν μὲ πάθος ὁ ἕνας στὸν ἄλλο...

★

Ἡ νύχτα ἦταν ἤδη ἀρκετὰ προχωρημένη ὅταν ἀρχισε ἡ ἐκλογὴ τῆς «Βασίλισσας τῆς Ἀνοιξέως». Οἱ ὑποψήφιος παρουσιάστηκαν ἡ μιὰ μετὰ τὴν ἄλλη ἐπῆλθον στὴν ἐξέδρα φέροντες κάθε μιὰ τὸν ἀριθμὸ τῆς, ἐνῶ ὁ σπῆκερ εἶπε:

Ἐμπρός, δεσποινίδες... Μὴ διστάζετε! Κάθε μιὰ ἀπὸ σας μπορεῖ νὰ δοκιμάσῃ τὴν τύχη της. Καὶ ὑπεθυμίζω ὅτι σύμφωνα μὲ τὸ ἔθιμο τοῦ χοροῦ μας, ἡ «Βασίλισσα τῆς Ἀνοιξέως» θὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα νὰ ἐκλέξῃ μεταξὺ τῶν παρόντων χορευτῶν, τὸν ἱππότη τῆς καρδιάς της!

Ἡ Γιολάντα καὶ ὁ Πιερ ξαναγύρισαν στὴν αἵθουσα τὸ ἴδιο ἀδύνατο ὅπως εἶχαν φύγει. Οἱ ὑποψήφιος εἶχαν ἤδη τοποθετηθῇ στὴ γραμμὴ ἐπάνω στὴν ἐξέδρα. Κατὰ τὸ πλεῖστον ἦσαν καλὰ κορίτσια τοῦ τόπου, πού δὲν σκέφτονταν παρὰ πῶς νὰ διασκεδάσουν. Ὡστόσο, ἀνάμεσά τους, ξεχώριζε μιὰ ξένη, μὲ μαλλιά δαμμένα μὲ δευζενέ, κομψὰ ντυμένη, πού προξένησε στοὺς θεατὲς μιὰ βαθεῖα ἐντύπωση. Ὁρισμένοι, μὲ τὴν ἐλπίδα ἀσφαλὸς νὰ ἐμπροσθοῦν τὴν ἐπιτροπὴ, τὸλμησαν νὰ φωνάξουν τὸν ἀριθμὸ τῆς. Ὁ Πιερ Λορέλ τὴν κτυποῦσε, μὲ τὸ βλέμμα ἀκίνητο καὶ τὰ δόντια σφιγμένα, προσπαθώντας νὰ κατανηκίσῃ μιὰ σφοδρὴ καὶ ξαφνικὴ ταραχή.

Εἶσαι κατακίτρινος... τοῦ ψιθύρισε δίπλα του ἡ Γιολάντα, πού δὲν εἶχε μετάνοι στὸ διαγωνισμό.

Ἐκεῖνος ἔκαμε ὅτι δὲν ἄκουσε.

Στὸ μεταξὺ, ἀπὸ τὴν ἐξέδρα, ἡ ἄγνωστη τὸν κτυποῦσε μὲ ἐπιμονή... Σὲ λίγο, ἡ ἐπιτροπὴ ἀνῆγγελε ὅτι ἐξελέγη αὐτὴ καὶ ὁ κόσμος χάλασε ἀπὸ τὰ χειροκροτήματα.

Λοιπόν, Μεγαλειοτάτη, εἶπε ὁ σπῆκερ, δὲν μένει πιά παρὰ νὰ ἐκλέξετε τὸν ἱππότη τῆς καρδιάς σας.

Πολὺ δέβαιν γιὰ τὸν ἑαυτὸ της, ἡ Πιερ δέβαιν γιὰ τὸν ἑαυτὸ της, κατέβηκε ἀπὸ τὴν ἐξέδρα καὶ διευθύνθηκε πρὸς τὸν Πιερ Λορέλ, πού καταφανῶς προσπαθοῦσε νὰ κρυφθῇ.

Ἡ καρδιά τῆς Γιολάντας σφίχτηκε.

Σὰς διόλεξα! εἶπε μὲ μιὰ φωνὴ καθορὴ ἡ Βασίλισσα τῆς Ἀνοιξέως καὶ δίνοντάς του τὸ χέρι πρόσθεσε:

Ἐλάτε νὰ χορεύωμε μαζί, θέλετε;

Κάτω ἀπὸ τ' ἀστεία τοῦ πλήθους, ὁ Πιερ δέχτηκε σὰν τυτόματο νὰ τὴν ἀκολουθήσῃ, ἐνῶ πρὸς τιμὴν τοῦ ζεύγους, ἡ δρχήστρα ἀρχίζε νὰ παίξῃ μὲ μπριὸ τὴν τελευταία σάμπα τῆς μόδας.

★

Ἡ μοῖρα δὲν ἐπέτρεψε ὥστε αὐτὸς ὁ χορὸς τῆς Ἀνοιξέως νὰ μείνῃ μονάχα γιὰ τὴ Γιολάντα μιὰ θλιθερὴ ἀλλὰ ἀκίνητη ἀνάμνησι. Μερικοὺς μῆνες ἀργότερα, στὴν καρδιά τοῦ χειμῶνα, ἕνα παιδί γεννιόταν ἀπὸ τὸν ἐφήμερο αὐτὸ ἔρωτα, ἕνα παιδί πού τὸ ὀνόμασε Πιερ.

Ξαπλωμένη στὸ κρεβάτι τοῦ νοσοκομείου δὲν ἠδύνατο νὰ μὴ ξαναζήσει τὶς τελευταῖες ὥρες πού πέρασε στὴν ὠραία πατρίδα της, στὴν Προβηγκία...

Στὴν ἀρχὴ γύρισε στοὺς θεῖους της φευγοντας σὰν τρελλὴ ἀπ' αὐτὸν τὸν χορὸ ὅπου τὸν πρῶτο τῆς ἔρωτα τὸν ἔχασε ὑπὸ συνθήκες κάπως μυστηριώδεις.

Αἱ οἱ καλοὶ γέροι! Μὲ πόση συγκίνησι τὴν παρηγόρησαν, ὅταν τὴν ἐπομένη λιποθύμησε βλέποντας νὰ περνᾷ

μπροστὰ ἀπὸ τὸ σπῆτι ἕνα αὐτοκίνητο μέσα στὸ ὅποιο ἦταν ὁ Πιερ καὶ ἡ ὠραία ἀγνωστή. Εἶχαν κάμει τὰ πάντα, ὕστερα, γιὰ νὰ τὴν κρατήσουν κοντὰ τους, ἀλλὰ ἐκείνη προτίμησε νὰ γυρίσῃ στὸ Παρίσι. Κι' εἰπετα ἐνοίωσε αὐτὸ τὸ παιδί στὰ σπλάχνα της.

Ὁραὴν καὶ μὴ μπορώντας νὰ ὑπολογίσῃ παρὰ μόνον στὸν ἑαυτὸ της, εἶχε ἐργασθῇ θαρραλέα, οἰκονομώντας δεκάρα - δεκάρα τὰ χρήματα πού θὰ τῆς χρειάζονταν γιὰ νὰ κυττάξῃ τὸ παιδί της. Ὡστόσο, στιγμὲς - στιγμὲς ἀνέβαιναν δάκρυα στὰ μάτια της ἐνῶ κτυποῦσε τὸ μικρὸ της πού κοιμόταν ἤσυχα στὸ πλάι τῆς μέσα στὴν κούνια του. Ἀλλήθεια, δὲν εἰκοιόε ἦδη τὸν Πιερ, κατὰ ἕναν τρόπο καταπληκτικό; Καὶ μουρμούριζε τὸ ὄνομά του χωρὶς νὰ ξέρῃ πιά μέσα στὴν ταραχὴ τῆς, ἂν ἀπευθυνόταν στὸ παιδί ἢ στὸν ἄνδρα, πού τὴν εἶχε ἐγκαταλείψει.

Σὲ μιὰ τέτοια στιγμή, μιὰ καλὴ νοσοκόμος πού εἶχε γίνῃ φίλη μαζί της, τὴν πληρώσε καὶ τὴν ἔβαλε νὰ τῆς ὑποσχεθῇ ὅτι θὰ καθήσῃ φρόνιμη. Τότε, σκούπισε τὰ μάτια της καὶ προσπάθησε νὰ χαμογελάσῃ.

Μὰ θέλω νὰ μοῦ τὸ ὑποσχεθῆτε... ἐπέμεινε ἡ νοσοκόμος χαμογελώντας κι' αὐτὴ. Καὶ σοδαρό, δὲν εἶν' ἔτσι!; Σὰν μιὰ κυρία πού δέχεται ἐπισκέψεις!

Ἐπισκέψεις; Ποιὸς εἶναι... Μήπως συνάδελφοί μου;

Ὁ θεὸς σας καὶ ἡ θεὰ σας.

Οἱ καλοὶ γέροι μπῆκαν μὲ τὰ χέρια γεμάτα δῶρα καὶ κύτταξαν κι' οἱ δυὸ τὸν μικρὸ Πιερ καὶ τὴ Γιολάντα μὲ συγκίνηση.

Τὶ ἐκπληξίς! ἐπανελάμβανε ἡ Γιολάντα φιλώντας τους.

Λοιπόν, μὴ ξεχνᾷς τὴν ὑπόσχεσι πού ἔδωσες στὴ νοσοκόμο, εἶπε ὁ γέρος. Γιατὶ ὑπάρχει καὶ μιὰ ἄλλη ἐκπληξίς... μιὰ ἐκπληξίς πού καταλαβαίνεις, θὰ σὲ κάμῃ τὴν πιὸ εὐτυχισμένη γυναίκα...

Στὰ λόγια αὐτὰ καὶ μὲ τὸν τόνο πού εἶχαν εἰπωθῇ, ἡ Γιολάντα ἔγινε κάτω-χωρ.

Ἐλα, καλὴ μου Γιολάντα, εἶπε ἡ θεὰ... Δὲν πρέπει νὰ πάθῃς τίποτε μιὰ τέτοια μέρα!

Αἱ φοβάμαι, εἶπε ἡ Γιολάντα... Φοβάμαι μήπως παρεξήγησα... Δὲν εἶναι δυνατόν, δὲν εἶν' ἔτσι; Θὰ ἦταν πολὺ ἁπλοῦς...

Καὶ κρυβόντας στὰ χέρια τῆς τὸ πρόσωπό της, ἔσπασε σὲ κλάματα.

Γιολάντα μὴ κλαῖς πιά, εἶμαι ἐδῶ, ἀκούστηκε νὰ λὲθ μιὰ ἱκετευτικὴ φωνή... Καὶ ἦρα γιὰ νὰ σοῦ ζητήσω συγγνώμην... Γιολάντα! Συγχώρησε με, στὸ ὄνομα τοῦ παιδιοῦ μας.

Οἱ γέροι χαμογελοῦσαν καὶ δάγκωναν τὰ χεῖλιά τους γιὰ νὰ μὴ κλάψουν κι' αὐτοί.

Πιερ μου! εἶπε ἀπλᾶ ἡ Γιολάντα σφίγγοντάς τον στὴν ἀγκαλιὰ της... Εἶσαι ἐδῶ! Κύτταξε τὴν μορφή πού εἶναι...

Τότε ὁ νέος γονάτισε μπροστὰ στὴν κούνια τοῦ παιδιοῦ. Μιὰ μόνη στιγμή ἄρκεσε γιὰ νὰ γεφυρώσῃ τὸ χάσμα πού τοὺς εἶχε χωρίσει.

Λίγο ἀργότερα, ὁ Πιερ ἐξήγησε στὴ Γιολάντα ὅτι ἡ ἀγνωστή τοῦ χοροῦ ἦταν στὴν πραγματικότητά μνηστὴ του, πού εἶχε ῥθει νὰ τὸν πιάσῃ καὶ νὰ τοῦ θυμίσῃ τὶς ὑποχρεώσεις του. Δὲν ὑπόρεσε ν' ἀποσύρῃ τὸ λόγο του, ἀλλὰ μερικοὺς μῆνες ἀργότερα, ἡ μνηστὴ πού μόνη της τοῦ ἔδωσε τὴν ἐλευθερία του, ὕστερα ἀπὸ μιὰ βουελλώδη σκηνή. Μετὰ τὴν ἐλευθερία τὸν ἀραβάνων του, ὁ Πιερ Λορέλ ξαναγύρισε στὸ χωριὸ μὲ τὴν ἐλπίδα νὰ ξαναβρῇ τὴ Γιολάντα.

Ἦταν σὰν ἕνα παραμῦθι! εἶπε ἡ Γιολάντα.

Καὶ ὁ Πιερ πρόσθεσε, κυττάζοντάς τιν τρυφερά:

Ναί, μὰ ἕνα παραμῦθι πού δὲν θὰ τελειώσῃ...

POZE ΜΠΑΡΤΟΝ

ΤΑ ΔΣΠΡΑ ΜΑΛΛΙΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΔΣΠΡΑ

Ἄν τυχὸν οἱ σκοτούρες τῆς ζωῆς ἔχουν πασπαλίσει τὸ κεφάλι σας μὲ χιόνι, δὲν σημαίνει, ἀγαπητὴ κυρία, πὼς πρέπει καὶ νὰ παραμελήτε τὸν ἑαυτὸ σας. Τὰ ἄσπρα μαλλιά δὲν εἶναι διόλου ἔσχημα, ὑπὸ τὸν ὄρο νὰ μὴν ἔχουν κιτρινάδες καὶ νὰ εἶναι καλοχτενισμένα. Ὅταν τὰ γκρίζα μαλλιά παρουσιάζουν κιτρινωπὴ ἀπόχρωσι, σκοτεινιάζουν τὴ φυσιογνωμία καὶ ἀσφισσοῦν πολὺ ἀπὸ τὴ ζωηρότητα τοῦ προσώπου. Γι' αὐτὸ πρέπει νὰ τὰ ξεπλένετε μὲ χρωματιστὸ ξέπλυμα.

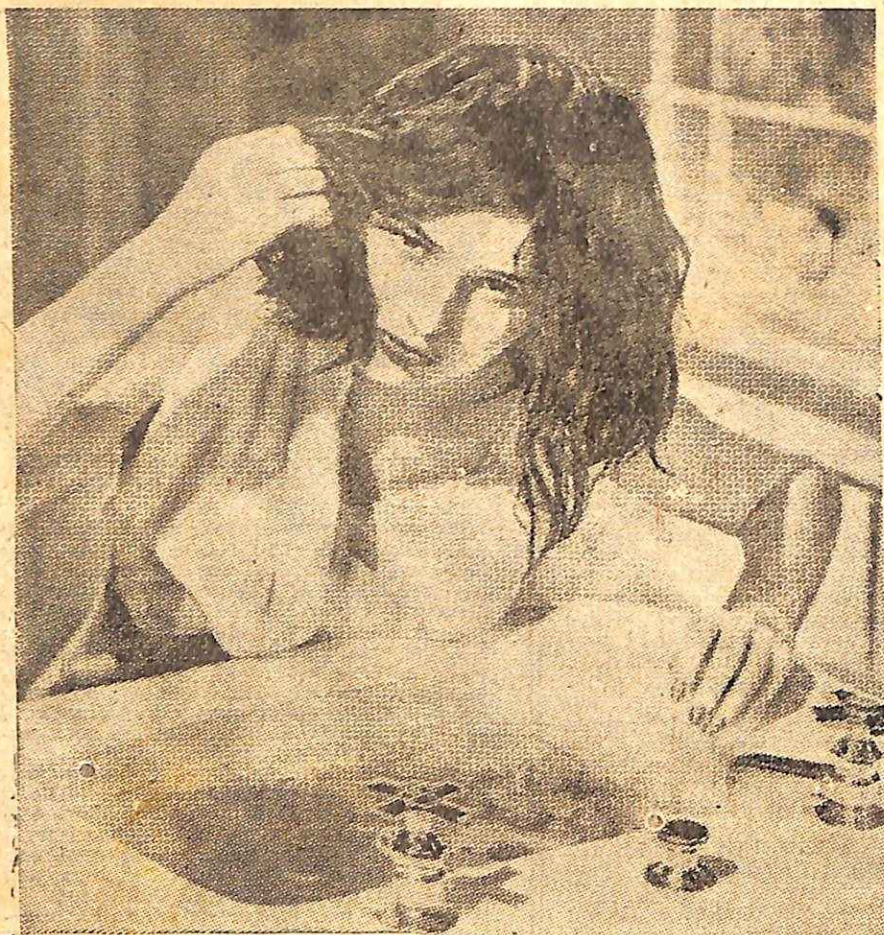
Τὸ χρωματιστὸ ξέπλυμα δὲν εἶναι βαφὴ. Φεύγει σὲ κάθε σαπούνισμα τῶν μαλλιών. Ὅταν χρησιμοποιοῦν κατὰλληλα, φέρνει φωτοσκιάσεις στὰ μαλλιά καὶ μαζί μιὰν ἐλαφρὰ ἀπόχρωσι. Καὶ τὸ καλύτερο χρώμα πού ταιριάζει γιὰ τ' ἄσπρα καὶ τὰ γκρίζα μαλλιά εἶναι τὸ γαλαζωπό.

Τὸ μπλὲ πού θέλετε νὰ χρησιμοποιήσετε γιὰ τὰ μαλλιά σας, μπορεῖτε νὰ τὸ αγοράσετε ἀπὸ κεί πού προμηθεύεσθε καὶ τὰ ἄλλα σας καλλυντικά. Εἶναι μιὰ σκόνη πού τὴν διαλύετε μέσα στὸ νερό πρὸ τὴν χρησιμοποίησίν της. Ὅσο περισσότερο εἶναι τὸ νερό πού διαλύετε τὴ σκόνη, τόσο ἐλαφρότερος εἶναι ὁ χρωματισμὸς τῶν μαλλιών σας. Ἄν τὰ μαλλιά σας εἶναι γκρίζα, ἡ διάλυσι πρέπει νὰ εἶναι ἰσχυρότερη, σκουρότερη δηλαδὴ καὶ μὲ λιγώτερο νερό. Ὅταν τὰ μαλλιά σας εἶναι ἐντελὲς ἄσπρα, τότε ἡ διάλυσι πρέπει νὰ εἶναι ἁραιότερη.

Τὸ μπλὲ γιὰ τὰ μαλλιά ὑπάρχει σὲ πολλὰ ἀποχρώσεις. Γιὰ τὰ ἄσπρα μαλλιά ταιριάζει ἡ ἀπόχρωσι τῆς πλατινῆς, τὸ ἀνοικτὸ μπλὲ ἢ τὸ βιολετί, πού ξεουδετερώνουν τὶς κιτρινάδες καὶ κάνουν τὰ μαλλιά νὰ φαίνονται λευκότερα. Ἀντίθετα, γιὰ τὰ γκρίζα μαλλιά ταιριάζει καλύτερα ἡ μπλὲ ἀπόχρωσι τοῦ ἀσταλιοῦ, πού φέρνει κάποια ἐνότητα στὸ γκρίζο χρώμα τῶν μαλλιών.

Γιὰ νὰ ἐπιτύχετε καλύτερο ἀποτέλεσμα, βάζετε τὸ χρώμα στὰ μαλλιά σας μὲ ἕνα βουρτσάκι, χωρίζετε τὰ μαλλιά σας στὴ μέση, εἰπετα δουθεῖτε τὸ βουρτσάκι στὴ διάλυσι τοῦ χρώματος καὶ δουρτίζετε τὰ μαλλιά σας ἀπὸ τὴ ρίζα πρὸς τὶς ἄκρες. Οἱ ἄκρες τῶν μαλλιών εἶναι συνήθως πορρωδὲς καὶ ἀπορροφοῦν τὸ χρώμα γρηγορώτερα ἀπὸ τὰ ὑπόλοιπα μαλλιά. Ἐτσι, γιὰ νὰ εἶναι ὁμοιομορφὸ τὸ χρώμα, ἀφήστε τὶς ἄκρες τῶν μαλλιών νὰ τίε δαψτε στὸ τέλος.

ΤΖΑΝΕΤ ΛΕΪ

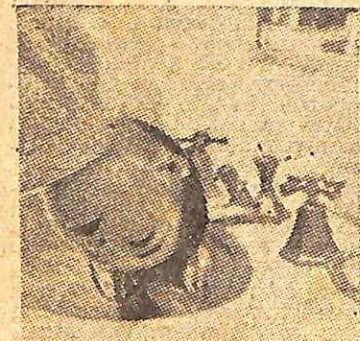

Πόσες φορές αναβάλλετε να λούσετε τα μαλλιά σας, μόνο και μόνο γιατί συλλογίζεστε πώς θα τα στεγνώσετε και πώς θα τα φορμάρετε κατόπιν! Και όμως, Μπορείτε να είστε πάντα φρεσκολουσμένη και καλοχτενισμένη αν ακολουθήσετε το σύστημα που εφευρέθηκε η ωραία Αμερικανίδα ηθοποιός του κινηματογράφου Τζανέτ Λέι. Η Τζανέτ μεταχειρίζεται πάντα κρέμα λουσιματος και στεγνωτήρα, για να γυαλίζουν πάντα τα μαλλιά της και να μη χάνουν τη φόρμα τους. Στεγνωτήρα μπορείτε να προμηθευθείτε και σεις από τα καταστήματα. Θα σας είναι εξαιρετικά χρήσιμος, τόσο για να στεγνώσετε τα δικά σας μαλλιά, όσο και τα μαλλιά των παιδιών σας.

Η μέθοδος που εφαρμόζει η Τζανέτ Λέι είναι εξαιρετικά απλή και πρακτική. Δεν απαιτεί ούτε ιδιαίτερες εγκαταστάσεις, ούτε κόπο, ή ταλαιπωρία. Το λούσιμο γίνεται από κουραστική υποχρέωση, διασκεδαστικό ξεκούρασμα. Κάθε γυναίκα μπορεί να λούξει έτσι τα μαλλιά της όχι μία φορά στις δεκαπέντε αλλά και κάθε μέρα εάν θέλει.

Όπως βλέπετε και στις εικόνες της σελίδας μας, ένα καλό σαμπουάν (κρέμα λουσιματος) είναι υπεράρκετο για να καθαρισθούν καλά τα μαλλιά σας. Δεν είναι διόλου άκριτο και εύκολα μπορείτε να το προμηθευθείτε από ένα καλό κατάστημα. Αλλά και ο στεγνωτήρας δεν στοιχίζει περισσότερο από ένα ηλεκτρικό σίδερο.

Προσέξτε τη Τζανέτ Λέι. Φαίνεται τόσο ευχαριστημένη με τη μέθοδο της γιατί μπορεί να έχει ωραιότατο χτένισμα και τα πιο γυαλιστερά μαλλιά, χωρίς να είναι υποχρεωμένη να καταφεύγει στις περιποιήσεις του κομμωτού της.

1. Τα μαλλιά βυθίζονται σε μία λεκάνη ζεστό νερό για να μουσκεύουν καλά.

2. Στην παλάμη μπαίνει λίγη κρέμα σαμπουνίσματος των μαλλιών.

3. Η μία παλάμη τρίβεται με την άλλη ως ότου να σκεπαστούν και οι δύο με κρέμα.

4. Το πρώτο άλειμμα των μαλλιών με κρέμα τα αλείνει σαν χοιρινά.

5. Τα μαλλιά ξεπλένονται και σαπουνίζονται και πάλι με αρκετή κρέμα.

6. Μετά το ξέπλυμα το μαλλιά δουλεύονται καλά και στεγνώνουν με στεγνωτήρα.

7. Τα μαλλιά χτενίζονται, χωρίζονται και οι μπούκλες τους στερεώνονται με τσιμπιδάκια.

8. Ο στεγνωτήρας στεγνώνει εντελώς τα μαλλιά προτού χαλάσουν οι μπούκλες.

‘Η άρραβωνιαστικιά

ΑΠΟ ΤΑ ΔΙΑΜΑΝΤΙΑ ΤΗΣ ΔΗΜΟΤΙΚΗΣ ΠΟΙΗΣΕΩΣ

Στα παλιά τα χρόνια — λέει η λαϊκή παράδοση — το μοναχοπαίδι ενός τσέλιγκα που και διός είχε και κορμωστασιά και χάρη, πήρε την απόφαση να μην παντρευθεί αν δεν βρή την κοπέλλα που, έξον από όμορφιά, θα είχε και έξυπνάδα.

‘Η γυναικά, έλεγε στους φίλους του, για να γίνει πραγματικός σύντροφος, για να κάνει τη ζωή ευχάριστη, έξον από του κορμιού της τα χαρίσματα, πρέπει να νάνε γλυκομίλητη και το μυαλό της να κόβη.

Πήρε λοιπόν τον Ψαρή του, ένα άλλογο καμαρωτό που μόνο η μιλιτιά του έλειπε, και γύριζε από τόπο σε τόπο για να βρή το κορίτσι που θα του ταίριαζε για να το κάνει γυναίκα του. ‘Ο λαϊκός ποιητής μας δίνει τούτες τις πληροφορίες για τον έρωτοχτυπημένο νέο:

«Σάν κίνησεν ο νιούτσικος να πάη ν’ άρραβωνιάση ούτε το ρούχο του έβαλε, ούτε ζωνάρι εξώστη κι’ ή μάνα του του φώναζε κι’ ή μάνα του του λέει: Γύρισε πάρ’ το ρούχο σου, ζώσου και το ζωνάρι. Και σύρε ν’ άρραβωνιάστης παπά τη θυγατέρα. Γύρεψε δόδια στο ζυγό, γελόδια στην αγέλη μούλες, φοράδες κι’ άλλα κι’ άσέλωτο πουλάρι».

— «Εκεί που πάω, μάνα μου, εγώ ν’ άρραβωνιάσω ούτε για ρούχο με ρωτούν, ούτε και για ζωνάρι. Εκεί τήρην τα νιάτα μου, τήρην τη λεβεντιά μου, κι’ εγώ στα πλούσια τα προικιά το νού μου δεν τόν έχω. Τόν έχω για τη λυγερή τα μάτια και τα φρύδια, Τόν έχω για την κορασιά που η γλώσσα της θα κόβη, και θάχη γνώση γέροντα και το μυαλό διδάχου».

‘Αφού γύρισε το παλληκάρι χώρες και χωριά χωρίς να βρή το κορίτσι που έπλασε η φαντασία του, έφτασε και σ’ ένα χωριό του Πηλίου. ‘Απ’ έξω από το χωριό ήταν η «Κρυόδραση» απ’ όπου με την ανατολή και το βασίλειμα του ήλιου έπαιρναν νερό οι κοπελλιές του χωριού.

Το παλληκάρι έφτασε πάνω στην ώρα. ‘Ηταν βραδάκι και οι χωριατοπούλες με χάχανα και λιαντοράγους έμιζαν τα σταμνιά τους. ‘Ο νιός στάθηκε λίγο πιο πέρα και κάθισε κάτω από το γεροπλάτανο που σκίαζε τη δρύση. Τα κορίτσια, σά να ταράχθηκαν από τον άναπάντεχο επισκέπτη, κοίταζαν το παλληκάρι με λοξές ματιές.

— Καλσπερούδια, κορασιές, και ή τύχη νάναι μαζί σας. ‘Αν θέλτε, δώστε μου λίγο νερό να δροσιτώ, τι δώδεκα μέρες περπατώ σε στρατές και σε κομπους...

— Μετά χαράς, απάντησαν όλα τα κορίτσια.

‘Ο στρατοκόπος τότε πήγε πιο κοντά. ‘Ηρθε η ώρα να διαλέξη. Το μάτι του καρφώθηκε σε μία μαυρομάτα. ‘Από τα ρούχα που φορούσε δε φαινόταν να ήταν άρχοντοπούλα, μά είχε κορμωστασιά κυπαρισσένια, μάγουλα ροδοκόκκινα και το γέλιο της και τα φερσιματά της έδιναν αέρα στο λιγερό κορμί της. ‘Όταν μά- λιστα έσκυψε να γεμίσει το σταμνί της και ανασήκωσε λίγο το φουστάνι της και φάνηκε η τορνευτή γάμπα της, το παλληκάρι άναστατώθηκε. ‘Ηταν ο τύπος της γυναίκας που του άρεζε.

— Θα δοκιμάσω την τύχη μου, είπε, και ύστερα από άλλες έρωτήσεις του, είπε:

«Νά σας πώ, βρε σεις κορίτσια! Έχετε και σεις μία χάρη. Πριν μπροστά να παντρευθείτε, σαν τις χήνες περπατείτε κι’ ύστερα που παντρευτείτε σαν τις κλώσσες μαζεύοστε που χτυπούνε τα φτερά τους και μαζεύουν τα πουλιά τους».

Τα κορίτσια αλληλοκοιτάχθηκαν μ’ μόνο ή μαυρομάτα πήρε το θάρρος και απάντησε στο παλληκάρι:

«Νά σ’ όρίσω παλληκάρι Έχετε και σεις μία χάρη. Πριν μπροστά να παντρευτείτε σαν λεβέντες περπατείτε κι’ ύστερα που παντρευόστε σαν γαϊδάροι φορτωνόστε που τους δάζουν το σαμάρι και τους δγάζουν στο παζάρι».

‘Η απάντηση ήταν πολύ έξυπνη. ‘Η μαυρομάτα κατάχτησε το παλληκάρι, που πλησιάζοντάς την της είπε τούτα τα γλυκόλογα: «‘Από τα γλυκά σου μάτια, τρέχει άθάνατο νερό κι’ όποιος πιή τόνε γιάτρευει, Χάρο δε φοβάται πλείο».

Κι’ εκείνη άνταπάντησε:

«‘Από τα μικρά μου χρόνια, στην αγάπη τράνεψα, δέν μ’ άρώτησες να μάθης πόσα πάθια τράβηξα. Αυτό ήταν’ ο άρραβώνας ο άνεπίσημος έγινε. Τήν άλλη δδομάδα έφτασαν οι συμπεθέροι, ολόκληρο καραβάνι, που έδωσαν στο χωριό έπισημότητα. Και όταν έγινε ο γάμος κι’ έχρισαν τα ξεφαντώματα, το παλληκάρι τραγούδησε πάλι: «Μαύρα μάτια σά μελάνι, φρύδια δυο δοξαριώτα μ’ έπλανέψανε το μαύρο και τρελαινούμαι γι’ αυτά. Μάτια μυγδαλοσχημένα, μελανά σαν την έλπα πρόσωπο τριανταφυλλένιο, με κρατάνε στη σκλαδιά».

Και ή κοπέλλα, άνταπαντώντας, έλεγε:

«‘Η καρδιά μου δεν τραβιέται στην πολλή τη λεβεντιά, μόνο άνθρωπο που νάχη γνώση και καλή καρδιά».

ΤΟ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟ ΜΑΣ

Πνευματική και καλλιτεχνική κίνησι

ΘΕΑΤΡΟ

— Πολύ μεγάλη συγκίνηση προκάλεσε στους καλλιτεχνικούς κύκλους η πληροφορία ότι η κυρία Κατίνα Παξινού — η μεγάλη καλλιτέχνης που έχουμε την τιμή να είναι συνεργάτις μας — θα γυρίσει σε ταινία την «‘Η-λέκτρα» του Σοφοκλέους. ‘Ηδη οι συνεννοήσεις έχουν προχωρήσει αρκετά με τους ‘Αμερικανούς που ενδιαφέρονται για το γύρισμα της ταινίας. ‘Ο ένας απ’ αυτούς, ο Τζων Κρόνγουελ, έφυγε ήδη για την ‘Αμερική για να ρυθμίσει τις λεπτομέρειες του γυρίσματος και ο μεγάλος καλλιτέχνης — φωτογράφος Τζωρτζ Χόλινγκεν — Χουέν παρέμεινε εδώ για να μελετήσει τα φωτογραφικά του θέματα.

— Μία παράσταση που έγινε δεκτή με τα καλύτερα λόγια από την κριτική και προκάλεσε μεγάλη ικανοποίηση σε όσους της παρακολούθησαν, ήταν η επίδειξη της Σχολής της Κας Π. Ματέυ—Ρουσσόπουλου με το χορό-δραμα «Σάπφειρος». ‘Όλοι συνετέλεσαν στην επιτυχία της επίδειξης — από την Κα Ματέυ—Ρουσσόπουλου, τον συγγραφέα του σεναρίου κ. Σπ. Λασκαρίδη, το συνθέτη κ. Κουνάδη, τη χορογράφο Κα ‘Υδώνη ντ. Κίρικο, το ζωγράφο κ. Ν. Χατζηκυριάκο —Γκίκα και τον έκλεκτο χορευτή κ. Ροβέρτο Σαραγέ, μέχρι τις μαθήτριες της Σχολής.

— Εσημείωσε επιτυχία η παράσταση του παιδικού θεάτρου του ‘Ελληνικού ‘Ωδείου υπό την καλλιτεχνική διεύθυνση της Κας Στέλλας Γεωργιάδου. Στην παράσταση έλαβε μέρος και το παιδικό μπαλέτο της Σχολής Μεταξά, κατά διδασκαλία της Κα Μαίρης Βρυάκου.

ΤΑ ΒΙΒΛΙΑ

‘Εκυκλοφόρησαν τελευταία τα ακόλουθα βιβλία:

— ‘Ο τρίτος και τελευταίος τόμος του ενδιαφέροντος έργου της Κας ‘Αθηνάς Τασούλη: «Δωδεκάνοση». Στον τόμο αυτόν, από 432 σελίδες μεγάλο σχήματος, περιλαμβάνονται ιστορικά και λαογραφικά στοιχεία για την Κρήτη, το Καστελλόριζο, την Τήλο, τη Νίσυρο και τη Σύμη. Το έργο περιλαμβάνει επίσης 192 εικόνες, σχέδια και χάρτες. ‘Όπως είναι γνωστό, τα «Δωδεκάνησα» της Κας Τασούλη έχουν δραπευθεί από την ‘Ακαδημία ‘Αθηνών.

Κυκλοφορούν δύο βιβλία της Πέρλ Μπάκ σε ελληνική μετάφραση. Το πρώτο, η «Μάνα», κατά μετάφραση της διδως Τζέλλυ Γαρμπή, έξεδθηκε από το διδλωγείο Πέτρου Καραβάκου. Το δεύτερο, η «Πρώτη γυναίκα», είναι έκδοση της Καλλιτεχνικής Γωνιάς και μεταφράστη από τον κ. Πέτρο Αναγνωστόπουλο.

— ‘Ο κ. Δημήτρης Σιατόπουλος εξέδωσε το βιβλίο του «‘Η γυναίκα και τα κοινωνικά της ζητήματα» με πρόλογο του καθηγητή του Πανεπιστημίου κ. Στ. Σπεριάντζα.

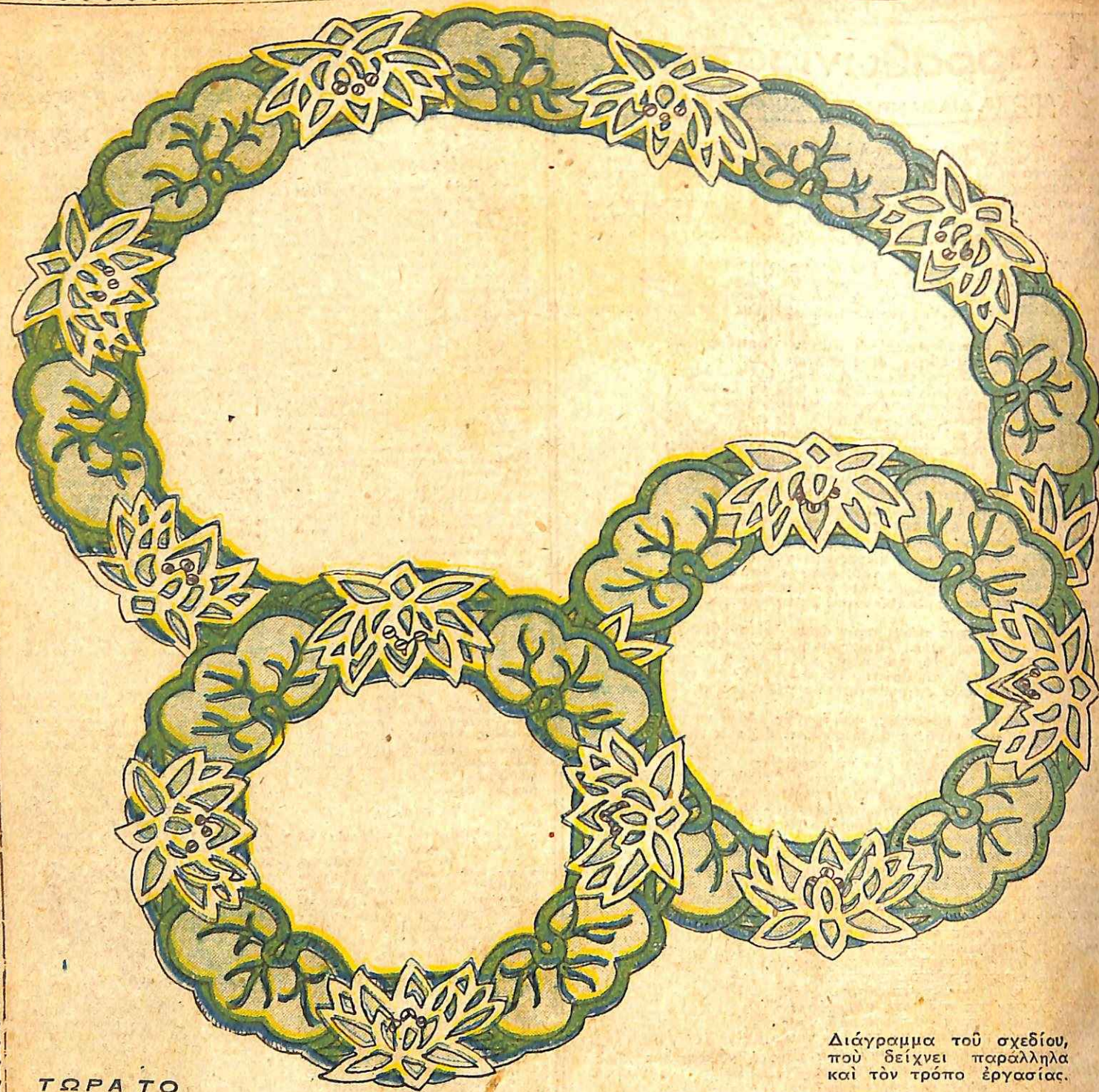
Η ΑΘΗΝΑΙΑ

‘Ανίσως και μ’ άπαρηγόη και κάμης άλλο ταίρι, σκλάβον να σε πουλήσουνε στην Μπαρμποριάς τα μέρη. ‘Ανίσως και σ’ άπαρηγό, ν’ άδικονατήσω, σε Τουρκών χέρια να πιαστώ και ν’ άλλαξοπιστήσω.

‘Ανίσως κατέβη ο ούρανός και πάει ή γης άπάντα, τότες κι’ εγώ θα σ’ άρνηθώ και δέν θα σ’ αναβάνω».

‘Όπως βλέπομε, ο γάμος στα παλιά χρόνια δέν ήταν πάντα μία συμβατική πράξη που την κανόνιζαν οι πατεράδες για τους νέους και τις νέες. ‘Από τους θησαυρούς των δημοτικών μας τραγουδιών μαθαίνουμε πως επικρατούσαν μέσα στο λαό μας ευγενικές αντιλήψεις και πολλές φορές άδρες και γυναίκες εκδηλώνανε άγνότητα ψυχής και άνωτερότητα χαρακτήρα, που καθίστασαν το γάμο μ.ε. ευτυχισμένη σύμπτωση.

ΔΗΜΟΣ ΖΑΓΟΡΙΤΗΣ

Διάγραμμα του σχεδίου, που δείχνει παράλληλα και τον τρόπο εργασίας.

ΤΩΡΑ ΤΟ
ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ

Νούφαρα στο τραπέζι σας

Γιατί να μην ανθίσει τώρα το καλοκαίρι το τραπέζι σας μ' αυτά τα θαυμάσια νούφαρα; Κεντήστε τα πάνω σε θεραμάν λινό, με Ντεμισέ δαμπακί ή μουλινέ σκούρο πράσινο για τα φύλλα και τα κλαδιά, λευκό για τα νούφαρα και μαύρο για τους σπόρους. 'Η εργασία γίνεται με κοφτό κέντημα, φεστόνι δηλαδή που επιτρέπει να κόβονται κατόπιν τα έκτος σχεδίου μέρη της γιρλάντας. Τρυπώσετε πρώτα το σχέδιο και κεντήστε το κατόπιν. 'Αφού τελειώση όλο, σιδερώσετε το από την ανάποδη με πολύ ζεστό σίδερο και πάνω από μια παχειά πετσέτα. Κόψετε τα μέρη που πρέπει να κοπούν αφού σιδερώσετε το εργόχειρο.

ποία στιγμή, ή Σόνια τούπιασε απαλά το χέρι.

—Θυμάστε πώς με πήρατε από τη στρατηγία Γκορέλιν, και ταξιδεύαμε πάλι μαζί; τού είπε. Τότε όμως δεν ήταν όπως σήμερα.

Ο Μπόρις έσκυψε το κεφάλι και βούτηξε στις αναμνήσεις εκείνες. Τα λόγια της Σόνιας τού είχαν ξαναφέρει κάποιες σκέψεις που, από καιρό τώρα, σπαθούσε να τις αποφύγει... τί να γινόταν τάχα η Λύντια; τόν περίμενε ή τόν είχε ξεχάσει; Και θα δρισκόταν αυτός άραγε ολομόναχος τώρα στον κόσμο;

—'Αφέντη, είστε πάρα πολύ καλός! άκούστηκε να λέει από δίπλα του ή φωνή της Σόνιας μέσ' απ' τα γουναρικά που τής είχε δώσει ή Ντάσσα. 'Ο Θεός θα σας το πληρώσει.

Και το έλκυθρο εξακολουθούσε να πετάν πάνω στο γυαλιστερό χιόνι.

Μόλις έφτασε στη Μόσχα, ο Μπόρις άρχισε την εγκατάστασή του σ' ένα έπιπλωμένο διαμέρισμα. 'Η Σόνια πήρε στα χέρια της τα γκέμια του νοικοκυριού κι' αποδείχθηκε σπουδαίος διαχειριστής.

Όστόσο, ο νεαρός άφεντης της φαινόταν πολύ σκεπτικός. 'Απ' τις πρώτες μέρες τού γυρισμού του στη Μόσχα, ο Μπόρις είχε φροντίσει να μάθει για τους Γκορέλιν. Αυτοί είχαν αλλάξει σπίτι από πάλιν καιρό και δεν ήξερε κανείς που έμεναν τώρα. Τέλος κατώρθωσε ν' ανακαλύψει την κατοικία τους σε κάποιον κατάλογο διευθύνσεων. Παραμόνευε κάμποσες μέρες έξω απ' την πόρτα, χωρίς να βρή την κατάλληλη ευκαιρία ν' ανταμώσει τη Λύντια.

Τού είχαν πη πως ήταν πάντα πάρα πολύ δημοφιλής και δεν είχε παντρευτεί ακόμη. Αυτό ήταν κάπως παρήγορο, αλλά εξακολουθούσε άραγε να τού είναι πιστή;

Σύμφωνα με την υπόσχεσή του, ο φίλος του, ο καθηγητής, τόν είχε συστήσει σε πολλούς έπιστημονες στη Μόσχα, κι' ο Μπόρις έλαβε άμέσως προτάσεις ίκα-νοποιητικές από έφημερίδες κι' έπιστημονικά περιοδικά. Τού υπόσχονταν άκομη και μια μόνιμη θέση στη Βιβλιοθήκη. 'Ολ' αυτόν τώ όμως, που δημιουργούσαν γι' αυτόν μια ανέλπιστη οικονομική κατάσταση, ήταν άρεκτά, σε περίπτωση που θα τόν περιμένε ή Λύντια, να ξεουδετερώσουν την αντίδραση της φιλόδοξης κυρίας Γκορέλιν;

Αν όμως ή Λύντια τόν αγαπούσε, τί σημασία μπορούσαν να έχουν όλα τ' άλλα. Κι' ή καρδιά του Μπόρις άρχισε να χτυπά σάν άλλοτε. Οι έρωτικές συγκινήσεις που τόν τον καίρι τώ τας κρατούσε θαμμένες μέσα του, ξαναγεννιόντανε όρμητικώς. Είχε δώσει τρία χρόνια της ζωής του στη δουλειά, τώρα είχε ανάγκη ν' αγαπήσει. Μήπως δεν ήταν είκοσιέντε χρονών;

—'Επρεπε λοιπόν να ιδή τη Λύντια, αλλά τώ πράμα δεν ήταν τόσο εύκολο. Έμαθε τέλος, πως πήγαινε κάθε Σάββατο στις συγκεντρώσεις που έδινε μια οικογένεια σπουδία και μορφωμένη που ανήκε σ' έναν κύκλο έπιστημονικό όσο και κοσμικό.

Ο Μπόρις σκέφτηκε να γνωριστεί με την οικοδέσποινα για να πετύχει μια πρόσκληση, αλλά στην αρχή βρήκε πολλές δυσκολίες. Τό πένθος του τόν εμπόδιζε να εμφανίζεται σε χοροεσπερίδες και δεν κατόρθωνε να συναντήσει την κυρία Β. Έυτυχώς γνωρίστηκε, τυχαία με τόν καθηγητή Β... που δεν άργησε να τόν καλέσει στο σπίτι του.

Τό επόμενο Σάββατο λοιπόν, ή Σόνια παραβλήθηκε που είδε τόν Μπόρις να φροντίζει τόσο πολύ την τουαλέτα του. Ποτέ δεν τόν είχε δι' τόσο κοκέτη. Χωρίς να πη τίποτα, κράτησε για τόν εαυτό της τις σκέψεις της, που δεν ήταν και τόσο ευχάριστες, καθώς φαίνεται, και παρακολουθούσε σιωπηλή όλες τις ετοιμασίες τού Μπόρις.

Όταν τούδωσε τόν πανωφόρι του και τόν καπέλλο του κι' έκλεισε την πόρτα πίσω του, ή Σόνια έμεινε μια στιγμή σκεπτική στον προθάλαμο. Κιττάζε έκείνη την πόρτα σάν να της ζητούσε τή λύσι για κάποιο πρόβλημα. 'Υστερα ένοιωσε κουάδες κι' ανατρίχιασε, πέρασε την άναποδη τού χεριού της πάνω απ' τὰ φλογισμένα μάτια της και ξαναγύρισε στο δωμάτιο τού Μπόρις.

Όλα εκεί ήταν άκόμα άνω κάτω. 'Αργά κι' άθόρυβα ταχτοποίησε όλα τα πράματα,

κι' ύστερα, βγάζοντας από ένα παλιό μπαούλο έν' αλφασθάριο κι' ένα τετράδιο, κάθισε κι' αντίγραφε με μεγάλη προσοχή τα γράμματα τού τύπου.

Η δουλειά αυτή ήταν δύσκολη. Πότε πότε, τó κορίτσι αναστέναζε βαθείά και κιττάζε ένα φύλλο γραμμένο με τó γραμκό χαρακτήρα τού Μπόρις. Τα δυό γράφα δεν έμοιαζαν καθόλου τόνά με τ' άλλο. Γιατί όμως; 'Αναστενάζοντας, πάλι, ξαναόριζε τή δουλειά της και σιγά σιγά τó χαρτί γιάμιζε από κακότεχνα γράμματα.

Τό τικ-τάκ τού ρολογιού άκούγονταν κανονικά, ή λάμπα, χαμηλωμένη, σκόρπιζε όλόγυρα έν' απαλό φώς, τó δωμάτιο ήταν ζεστό, σιγά-σιγά οι κινήσεις της Σόνιας γίνονταν πιο άογες, ή πένητα της έξυγνε απ' τὰ χέρια, έγειρε τó κεφάλι της κι' άποκοιμήθηκε πάνω στο τετράδιό της.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ XXΙ

Μπαίνοντας στο σαλόνι τού καθηγητή Β... ο Γκρέμποφ άντελήφθηκε με μια γρήγορη ματιά, πως ή Λύντια δεν ήταν εκεί.

Είχ' έρθει λιγάκι νωρίς, έξάλλου, όπως ταιριάζει σε μια πρώτη έπίσκεψη, για να μπορέση να κουβεντιάσει μερικά λεφτά με τήν οικοδέσποινα. Σιγά σιγά, οι έπισκεπτες γίνονταν όλο και πιο πολλοί. 'Ο Μπόρις άρχισε ν' απελπίζεται πως θάβλεπε τήν παλιά του αγάπη, όταν έγινε κάποιο σούσουρο κοντά στην πόρτα. Παραμέρισαν όλοι κι' εμφανίστηκε ή Λύντια.

Είχε ψηλώσει. Φορούσε ένα φόρεμα άνοιχτόχρωμο μεταξωτό που έφάνοιζε περιήφηση πάνω σ' ένα ώριο της στήθους. Μικρά ρουμπινένια κορδελάκια ανέμιζαν δώ και κεί στα μανίκια της, στο λαιμό της και στα πυκνά θαμνάσια μαλλιά της.

Μπήκε μέσα ψυχρή και ήρεμη, σίγουρη για τήν όμορφιά της, κι' άδιάφορη στους θαυμασμούς, πέρασε μπροστά από τόν Μπόρις χωρίς να τόν δι' και σταμάτησε μπρος στην οικοδέσποινα μ' ένα συμπαθητικό χαμόγελο που άφησε να φανούν τὰ ώρια της δόντια. Τό άσηματό της φόρεμα έκανε πίσω της, πάνω στο χαλί, μια ούρα σάν έκείνη που κάνει τó φεγγάρι μέσα στο νερό, κι' όταν κάθισε, ένα χαριτωμένο φρού φτιαγμένο για τὰ δελούδα και τις νταντέλες.

Ο πατέρας της, πιδ ζαρωμένος κι' άδύνατος από ποτέ άλλοτε, τήν άκολουθούσε και παραλίγο να μπερδεύη στο κύμα εκείνο τó αργυρόχρωμο, πρμά που έκανε τήν κόρη του να τόν κυττάξη έκνευρισμένη.

Τί όμορφη που είναι! σκέφτηκε ο Μπόρις με τὰ μάτια καρφωμένα άπάνω της. Είναι όμορφότερη παρά ποτέ. 'Αλλά τί άγέρωχη άδιαφορία.

Όλοι οι νέοι ζύγωσαν τή Λύντια, που έδινε στόν ένα τó χέρι της, στόν άλλο ένα χαμόγελο, σε μερικούς ένα δέμμα περιφρονητικό μ' ένα άδιόρατο κούνημα τού κεφαλιού.

Άγέρωχη κι' άδιάφορη, σ' αλήθεια, έτσι θα τήν εύρισκε κάθε άμερόληπτος θεατής. 'Ο Μπόρις είπε από μέσα του: 'Αν αυτή ή άδιαφορία της προέρχεται από μια περιφρόνηση στην κοσμική ζωή; 'Αν κρατά αυτή τή στάση επειδή μ' αγαπάει;

Τό παλιό μεθύσι του, οι τρελλές του ελπίδες, οι κρίσεις της άπεληψίας του, ή χαρά της εξομολόγησης κοντά στην πηγή, οι πίκρες τού άποχαιρείσμού, όλες τέλος οι καλές στιγμές τού έρωτά του, άρθώθηκαν ξαφνικά μπρος στη φαντασία του. Ξαναείδε τή Λύντια καθισμένη πάνω στο γρασίδι, να τού μιλά μ' έμπιστοσύνη, ν' ανταποκρίνεται στην τρυφερότητά του μ' ένα χαμόγελο, τόσο διαφορετικό από εκείνο που πλανιότανε τώρα πάνω στα χείλη της.

—Δεν μπορεί νάνα για τούς άλλους εκείνο που ήταν για μένα, είπε μονάχος του. Είμαι άχάριστος.

—'Εκείνη τή στιγμή, ένας καινούργιος θαυμαστής κάθισε κοντά στη Λύντια. Ήταν ένας στρατηγός που ζύγωνε τὰ πέννητα, με παράσημα πάνω στο στήθος, λίγα μολιά, ύψος συμπαθητικό και καταχτητικό, — γεροντοπαλλήκαρο, φαινόταν απ' τήν πρώτη ματιά.

Στό πλησίονμά του, ή φυσιογνωμία της νεαρής κοπέλλας φωτίστηκε. Παραμέρισε λίγο τή φαρδιά της φούστα για να τού

κάνη χαμογελάοντας μέσα στο δικό του. Κουβεντιάσαν, κι' ο Μπόρις τούς κύταζε άδιάκοπα. Δεν μπορούσε ν' άκούση βέβαια τί έλεγαν, αλλά ή έκφραση τού προσώπου τούς μιλούσε αρκετά καθαρά. 'Ο στρατηγός έρωτοτροπούσε. 'Η Λύντια τόν άκούγε με φίλαρέσκεια. Οι προκλητικές έπαντησεις γαργαλούσαν τήν περηφάνεια τού γεροντοπαλλήκαρου.

—'Ετσι φαρεύουν τούς συζύγους... 'Αλλά δεν τούς άγκιστρώνουν πάντα, είπε μια ήλικιωμένη κυρία πίσω απ' τόν Μπόρις. 'Εκείνος γύρισε άμέσως. Είχε ειπωθή αυτό για τή Λύντια, ή, τυχαία, μέσα στη συζήτηση; 'Η κυρία μιλούσε κιόλας γι' άλλα πράματα, αλλά ο Μπόρις ένοιωσε τó αμα να χτυπάει στα μελίγγια του.

—Ως μισή ώρα, θα κουβεντιάσαν ό στρατηγός με τή Λύντια, σχεδόν ίδιαίτερα, μιας και κανένας δεν είχε τήν άδικορία να τούς άνησυχήσει. 'Υστερα, ή Λύντια σηκώθηκε άργα, κιττάζε τόν καβαλλιέρο της με τσαχπίνικο χαμόγελο, είπε δυό λόγια σε μερικές δεσποινίδες εκεί κοντά, και προχώρησε σ' ένα παλιό δωμάτιο. 'Αφού σκέφτηκε μια στιγμή, ο στρατηγός σηκώθηκε και τήν άκολουθήσε.

Η φυσιογνωμία τού Μπόρις, ως φαίνεται, δεν θάδειχνε καμμία ιδιαίτερη εύχαρίστηση, γιατί ή οικοδέσποινα τόν πλησίασε για να τού κρατήσει συντροφιά.

—Παρατήρησατε τήν όμορφη δεσποινίδα που έφτασε τελευταία στην εσπερίδα μας, τού είπε άφού κουβεντιάσαν λίγο. Είναι ή καλλονή της Μόσχας. Στόν τελευταίο μεγάλο χορό, ο στρατιωτικός θιοκτής χορεύε δυό φορές μαζί της.

—Είναι σ' αλήθεια πολύ όμορφη, άποκρίθηκε ο Μπόρις όσο μπορούσε πιο ψυχρά.

—Θέλετε να σας συστήσω σ' αυτήν; είπε πρόθυμα ή κυρία.

—Θα άκολουθήσε στο πλαίσιο σαλόνι, όπου ή Λύντια καθόταν σ' ένα μικρό καναπέδάκι με δυό θέσεις μονάχα, κρυμμένο πίσω από ένα κοσασωτό γεμάτο προσιναδά: Ήταν μονάχη τή έκείνη τή στιγμή και ξεφύλλιζε ένα άλμπουμ. 'Ο στρατηγός, δαγκώνοντας τó μουστάκι του με ύγος, θριαμβευτικό, στεκόταν σε λίγη απόσταση. 'Από τή στάση του, καταλαβαίνε κανείς, πως είχε βνή νικητής από κάποια έπιχειρήσι.

—'Η κυρία Β... πλησίασε τή νεαρή κοπέλλα, ο Μπόρις στεκόταν ένα όημα πιο πίσω.

—Αγαπητή μου Λύντια, σου παρουσιάζω ένα νεαρό έπιστημονα, είπε ή οικοδέσποινα, τόν κύριο Γκρέμποφ, που τώρα μόλις γύρισε απ' τó έξωτερικό...

—'Εκείνη τή στιγμή κάποιος τήν φώναζε. —Με συγχώρητε, είπε και τούς άφησε μόνους.

—'Η Λύντια κατάπληχτη, είχε σηκώσει τὰ μάτια.

Πόσο τόν είχε ξεχάσει! Τόσο πολύ, που ίσως νάφτασε να πιστεύη πως δεν θα ξαναγύριζε ποτέ! Και τώρα, ήταν εκεί! Ξαναγύριζε, ντυμένος άψωνα, σάν τόν μπροστά της, ντυμένος άψωνα, σάν τόν πιδ τέλειο τέγντλεμαν της Μόσχας, αλλά με μάτια που έλεγαν χίλιες δουδες κουάδες, και με πρόσωπο κατάχλωμο από τή συγκίνησι.

—'Η νεαρή κοπέλλα ξαναβρήκε γοήγηση τήν ψυχραιμία της. Έοριζε μια σύνομη ματιά γύρω της, βεβαιώθηκε πως δεν τούς πρόσεχε κανείς, και τού είπε: —Καθίστε δώ.

—'Ο Μπόρις κάθισε. Τὰ πόδια του δεν τόν κρατούσαν πιά.

—Λύντια! μουρμούρισε, ύστερ' από τρία χρόνια!... Έχασα και τή μητέρα μου, Ω! Λύντια!

—Προσέχετε, τού είπε, μάς κυττάζουν. 'Ο Μπόρις έκανε μια έγτονη προσπάθεια, πήρε ύψος φυσικό, και, χωρίς να τήν κυττάξη τή ράτση: —Με θυμάστε καθόλου;

—Και βέβαια! τού άποκρίθηκε. —Παρ' όλη της τήν έτοιμότητα, ένοιωσε πως τήν κυριεύε ή συγκίνησι. Ίσως ή σκιά τών παλιών χρόνων να περνούσε από μπροστά της.

—Λύντια, είναι τώρα τρεις μήνες που προσπαθώ να σας δώ.

—Μένετε σ' ή Μόσχα;

—Ναι.

—Που άκριδω;

—'Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ: Στό προσεχές.

Δημιουργήστε έναν άνθρωπο

Θέλουμε τα παιδιά μας να γίνουν ευτυχισμένα. Πρέπει γι' αυτό να τ' αναθρέψουμε όσο μπορούμε καλύτερα. Όταν λέμε «αναθρέψουμε» δεν εννοούμε να τα μάθουμε να λένε με καλό τρόπο «καλημέρα» κι «ευχαριστώ», αλλά να τους δώσουμε όλα εκείνα τα εφόδια που θα τα κάνουν τέλειους άντρες και τέλειες γυναίκες. Πρέπει, όταν γίνουν είκοσι χρόνων, να μην έχουν πιά ανάγκη από τις συμβουλές μας και την βοήθειά μας. Να έχουν δυνατό, τίμιο και ειλικρινή χαρακτήρα και ψυχή απηλλαγμένη από τις νευρώσεις της εποχής μας.

ΧΑΡΟΥΜΕΝΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ

* Η χαρά για το παιδί είναι ό,τι ο ήλιος για τα φυτά.
* Όταν ένα παιδί είναι χαρούμενο θα πη πως είναι καλά. Αν όποτε δεν έχει κέφι, καλό είναι να του βάλετε το θερμόμετρο.
* Δημιουργήστε στο παιδί ένα χαρούμενο περιβάλλον τόσο στο σπίτι όσο και στο σχολείο.
* Όταν το παιδί είναι χαρούμενο και κάνει φασαρία μην του λέτε να σωπάσει για να διαβάσετε με ησυχία την εφημερίδα σας.

ΔΕΙΞΤΕ ΤΟΥ ΕΜΠΙΣΤΟΣΥΝΗ

Μην το κοροϊδεύετε ποτέ όταν λέει κάτι, μην του κόβετε τον ενθουσιασμό του.
* Δώστε του ένα συρτάρι που να κλειδώνει και μην το ανοίγετε ποτέ. Αν δεν έχει ένα μέρος για να κρύψει τα μυστικά του, θα τ' αδικήσει. Η καρδιά θα μένει για πάντα κλειστή.
* Αν, επιστρέφοντας από τον περίπατό του, έχει στην τσέπη του μια πετρουλά, αν του την πετάξετε: «Η πετρουλά αυτή για τον μικρό είναι ένας δολοφίλος θησαυρός».

τε κάθε καλή προσπάθεια.
* Μια άδικη ενέργεια σας απέναντί του μπορεί να του κάνει πολύ κακό.
* Μην παίρνετε όμως και το μέρος του όταν τυχόν το τιμωρήσει ο δάσκαλός του.

ΠΑΝΤΑ ΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑ

* Μην το γελάτε ποτέ.
* Ν' απαντάτε χωρίς να κουραζόσαστε σ' όλες τις ερωτήσεις του. Όχι για να το ξεφορτωθείτε, μα για να ικανοποιήσετε την περιέργειά του.
* Πρέπει να του λέτε την αλήθεια και πάντα την αλήθεια... αλλά όχι και όλα την αλήθεια. Είναι ωριμασμένα πράγματα τα οποία δεν πρέπει να ξέρη το μικρό παιδί.
* Λέγοντάς του ψέματα δηλητηριάζετε την ψυχή του.
* Όταν του λέτε την αλήθεια κερδίζετε την εμπιστοσύνη του.

ΥΠΟΜΟΝΗ ΚΑΙ ΗΡΕΜΙΑ

* Χρειάζονται πολλοί μήνες για να ωριμάσει το στάρι. Χρειάζονται πολλά χρόνια για να φτιάξει κανείς έναν άνθρωπο.
* Περιμένετε την ψυχολογική στιγμή για να κάνετε μια παρατήρηση.
* Μην θυμώνετε, διατί ξεπέφτετε στα μάτια του. Οί φωνές, τα βύρα, το ξύλο... έχουν αντίθετο αποτέλεσμα.
* Μια παρατήρηση που γίνεται κατά ήμερο τρόπο έχει πολύ καλύτερα αποτελέσματα από μια παρατήρηση που γίνεται νευριασμένα.
* Η υπομονή και η ήρεμία δεν είναι δείγματα αδυναμίας. Αντιθέτως.

ΕΥΘΥΝΕΣ

* Το παιδί πρέπει ν' αποκτήσει συνείδηση των ευθυνών του.
* Μην διστάζετε ποτέ να του αναθέτετε μια δουλειά (έφ' όσον βέβαια η δουλειά αυτή δεν είναι επικίνδυνη). Κατ' αυτό τον τρόπο του διαμορφώνετε δυνατό χαρακτήρα και το κάνετε να έχει εμπιστοσύνη στον εαυτό του.

ΠΑΝΤΑ ΣΥΜΦΩΝΩΙ

Δεν πρέπει ποτέ οι γονείς να δείχνουν ασυμφωνία για ένα οποιδήποτε ζήτημα μπροστά στο παιδί. Γιατί τότε το παιδί θα προσπαθήσει να καλοκαύσει εκείνον που η άποψή του τον συμφέρει. Κι' αυτό είναι πολύ άσχημο, στη διαμόρφωσή του χαρακτήρα του.

Μην ξεχνάτε ότι τα παραπάνω ισχύουν από την πρώτη μέρα που θα γεννηθεί το παιδί. Μην λέτε: «Ας μεγαλώσει λίγο και τότε θα φερμόζω». Ίσως κατόπιν νάναι πολύ άργα!

*

ΟΔΗΓΙΑΙ

* Όσοι τραυλίζουν, μπορούν να μιλούν καλά, αρκεί να μονολογούν τακτικά ή να μιλούν σ' ελά. Στις περιπτώσεις αυτές θα αντιληφθούν ότι η φωνή τους ακούγεται έντελώς ομαλά.
* Ο μεγαλύτερος εχθρός του ανθρώπου που τραυλίζει είναι η ανησυχία. Αν απαλλαγεί από την ανησυχία, βρίσκειται στο δρόμο της θεραπείας.

Σε κάτι που συμφωνούν όλες

...οι κομψές κυρίες και οι μοντέρνες δεσποινίδες είναι τα ωραιότερα μοντέλα γυναικών εσωρούχων ζέρσε, τα οποία πάντοτε η «ΣΙΛΚΑ» — ΕΛΜΠΕΟ Μητροπόλεως 446.

ΔΕΝ ΓΙΝΟΝΤΑΙ ΔΟΚΟΠΑ ΠΕΡΙΟΔΑ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΞΑΛΕΙΦΝΗ ΤΗΣ ΠΙΤΥΡΙΔΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΣΤΑΜΑΤΗΣΗ ΤΗΣ ΤΡΙΧΟΠΤΗΣΗΣ ΔΙΟΤΙ ΕΙΝΑΙ ΕΝΑ ΠΡΟΪΟΝ ΠΑΡΑΚΟΜΙΩΣ ΓΝΩΣΤΟΝ ΩΣ ΤΟ ΠΛΕΟΝ ΕΙΔΙΚΟΝ ΕΙΣ ΤΟ ΕΙΔΟΣ ΤΟΥ ΓΕΝ. ΑΝΤΙΠΡΟΣ. ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΜΙΧ. Η. ΦΟΥΝΤΟΥΚΟΣ Β. Κλασιθέους 15 • Τηλ. 52-4161

ΕΝΑ ΠΡΟΪΟΝ ΠΑΡΑΚΟΜΙΩΣ ΓΝΩΣΤΟΝ ΩΣ ΤΟ ΠΛΕΟΝ ΕΙΔΙΚΟΝ ΕΙΣ ΤΟ ΕΙΔΟΣ ΤΟΥ ΓΕΝ. ΑΝΤΙΠΡΟΣ. ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΜΙΧ. Η. ΦΟΥΝΤΟΥΚΟΣ Β. Κλασιθέους 15 • Τηλ. 52-4161

1 ΜΕ ΔΟΞΕΙΣ ΠΡΟΛΟΓΙΑ ΚΟΙΜΗΜΑΤΑ Δ. ΜΗΤΡΗΣ Β' ΟΡΟΦΟΣ ΠΑΡ. ΠΡΑΣΠΕΛΟΥΣ

Ο παιδαγωγός της «Γυναίκας»

ΜΙΑ ΠΟΛΙΤΙΣΜΕΝΗ ΠΡΑΞΙ

Στο στενό σοκάκι της γειτονιάς, κάτω στο τσιμεντένιο πεζοδρόμιο, έπεσε προχτές από τα κεραμίδια ένα πουλάκι. Ήταν ένα δυστυχισμένο σπουργιτάκι εξετρεφής ανοιξιάτικης έσοδείας.

Τσιτσιρίρισε απελπισμένα πεντέξη φορές και ύστερα με μικρά απεγνωσμένα φτερουγίσματα άρχισε να προχωρή στο δρομάκι θέλοντας να βρή διέξοδο να γλυτώσει.

Οι φτερούγες του ήταν αδυνατισμένες και το σωματάκι του δεν είχε ακόμα γεμίσει όλο από φτερά. Ποιος ξέρει πώς έπεσε. Μπορεί να υπολόγισε κακά, να υπερίσχυσε τις δυνάμεις του κι' ενώ ήταν ένα μικρό και ανήμπορο πουλάκι να νόμισε πως ήταν άξιο και ικανό να πετάξει και την έσπαζε. Μπορεί και να το έσπρωξαν από άπροσεξία τα άλλα του αδελφάκια. Ίσως και να πέσε από καμμία άλλη αίτια.

Την ώρα που έπεσε, τρία πλάσματα ζωντανά κινήθηκαν να το πιάσουν:

Μια γκριζομαυρή γάτα. Ένα σκυλάκι μαύρο μαλλιαρό και μια ψηλή νεαρή γυναίκα. Η γάτα ήταν ένα άρπακτικό παιμπίον της γειτονιάς, που δρισκόνταν κάπου εκεί ζαρωμένο, το σκυλάκι ήταν του μπακάλη ο Ντίκ, και η γυναίκα ήταν κάποια κυρία που κάπου πήγαινε βαστώντας από το χέρι το παιδάκι της, ένα ολόσωπο παραουλό αγοράκι τριών — τεσσάρων χρονών.

Η κυρία, σαν είδε το πουλί, παράτησε το παιδί της κι' έτρεξε να το πιάσει. Κάποιοι άλλοι που καθόνταν κοντά στις πόρτες, σηκώθηκαν και αυτοί και με άγωνία παρακολουθούσαν το κυνήγι. Και όσο έβλεπαν τη γάτα να προχωρή, άλλο τόσο η άγωνία τους μεγάλωνε:

— Αχ! νά, τώρα θα το πιάσει, έλεγαν. Τώρα θα χάσει τα νύχια της τα γαμψά στα σωματάκι του. Α, νά, τώρα θα το ξεσκίσει!

Δεν έγινε όμως αυτό. Στην πιο κρίσιμη στιγμή πρόφτασε η κυρία κι' έπιασε αυτή το πετούμενο. Το κράτησε μαλακά-μαλακά μέσα στο χέρι της, το κούταξε μην έχει καμμία πληγή και πλησιάζοντας κοντά στο γυίο της και σε μερικά άλλα παιδάκια, που στο άναματάξυ μαζεύτηκαν εκεί, τους μίλησε:

— Κυττάτε, παιδιά, το κακόμοιρο πως τρέμει! Πως χτυπά το στήθακι του! Τι λέτε τώρα να το κάμουμε;

— Νά το πάρουμε στο σπίτι, μαμά, να το μεγαλώσουμε, είπε ο γυιός της. Νά το δάλουμε μέσα σ' ένα κλουβί και να το περιποιούμαστε.

— Αυτό να κάμετε, πρόστεισε κι' ένα από τα άλλα παιδιά, το μεγαλύτερο. Κι' εγώ έχω ένα πουλάκι στο σπίτι μέσα στο κλουβί.

— Αυτό δεν είναι σωστό, είπε η κυρία. Το πουλάκι είναι σαν εσάς τα παιδάκια και έχει αυτό τη μητρούλα του και τ' αγαπάει. Το πιο καλό που έχουμε να κάνουμε, είναι να το ξαναδώσουμε στη μητρούλα του. Θα χαρή σαν το ιδιό. Νά το δάλουμε πάλι στη φωλιά του. Αν το δάλουμε σε κλουβί, είναι σαν να το κλείνουμε στη φυλακή.

— Λύσανδρε, πάρε, παιδί μου, τη σκάλα και βάλε το λιποτάχτη αυτόν στη φωλιά. Κάθε χρόνο πάντα κάποιο πουλί θα πέσει. Αν δεν το ιδούμε, το αρπάζουν οι γάτες ή φοβάει σε καμμία μεριά του δρόμου. Ευτυχώς που σήμερα βρέθηκε η κυρία και το γλύτωσε.

Αυτός που μίλησε έτσι ήταν ο μπακάλης. Τα παιδάκια όλα δόθησαν το παιδί του μπακάλη, το Λύσανδρου, κι' έφεραν τη σκάλα κι' έβαλαν το σπουργιτάκι στη φωλιά. Η κυρία με το παιδάκι της τράβηξε το δρόμο της, ανακουφισμένη που έκαμε μια πράξι πολιτισμένη.

Β.Λ.Σ.Λ. Γ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ

Ο δικηγόρος της «Γυναίκας»

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ Σ' ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ

Η ΣΤ. Β. θέλει να μάθει αν μπορούν να παντρευθούν δύο πρώτα ξαδέλφια που αγαπιούνται πολύ και είναι αποφασισμένα να μη χωρισθούν. Σύμφωνα με τον ισχύοντα νόμο τέτοιος γάμος απαγορεύεται. Δηλαδή υπάρχει κώλυμα γάμου, όπως λέγουν οι νομικοί. Κι' αυτό ισχύει από τα πολύ παλιά χρόνια. Το κώλυμα αυτό το θέσπισε η Εκκλησία και ο νεότερος νομοθέτης δεν άλλαξε το σημείο αυτό του νόμου. Ωστόσο αν βρεθεί παπας και ιερολογία τέτοιο γάμο, τότε ό,τι έγινε έγινε, ο γάμος είναι έγκυρος. Σήμερα για να γίνει ένας τέτοιος γάμος είναι δύσκολο γιατί χρειάζεται πολλές διατυπώσεις και χαρτιά (πιστοποιητικά, ληξιαρχικές πράξεις κλπ. από τον τόπο της γεννήσεως των ενδιαφερομένων). Παλαιότερα όμως τα πράγματα ήταν ευκολώτερα. Αν ο παπας πληρωνόταν καλά έκανε το γάμο και είναι πολλοί τέτοιοι γάμοι. Έξ' άλλου και Πατριάρχες και Δεσποτάδες επέτρεπαν τέτοιους γάμους όταν έπρόκειτο για ισχυρούς και πλουσίους και δικαιογούσαν την άδεια που έδιναν με τη φράση πως ο γάμος έγινε «κατ' οικονομίαν».

Ε.Ν.Σ.: Το γράμμα σας σε πολλά σημεία είναι διαφωτιστικό, σε άλλα όμως πολύ σκοτεινό, ώστε να μη μπορώ να μορφώσω γνώμη. Γράψτε πως ο άντρας σας είναι άρρωστος και τέτοιος ήταν από την πρώτη νύχτα του γάμου. Αν θέλετε να πείτε ότι δεν έχει τις λειτουργίες που έχουν οι άντρες, τότε, ασφαλώς μπορείτε να ζητήσετε διαγνώση. Αν όμως υπονοείτε καμμία νευρική πάθηση ή κάτι παρόμοιο που οι νευρολόγοι και ψυχίατροι μπορούν να το θεραπεύσουν το πράγμα αλλάζει. Χρειάζεται πρώτα να υποβληθεί ο σύζυγός σας σε συστηματική θεραπεία και εάν άρνηση τότε θα συμβουλευθήτε δικηγόρο της εμπιστοσύνης σας για να σας καθοδηγήσει για τα περαιτέρω.

Μ.Κ.Λ.: Μου γράφετε ότι ο άντρας σας σας πιέζει να πωλήσετε το κτήμα που έχετε από κληρονομία στη Πάτρα για ν' αγοράστεί σπίτι στην Αθήνα. Εάν είναι έτσι καλά σκέπτεται ο άντρας σας, εφόσον όμως με τα χρήματα που θα πάρете θα αγοράσετε σπίτι που θα γραφεί στο όνομά σας. Αν όμως τυχόν θέλη να το γράψει επ' ονόματί του τότε η γνώμη μου είναι ότι δεν έχει καλούς σκοπούς.

Φ.Κ.Δ.: Η διένεξίς σας με το σύζυγό σας που πήρε τέτοιες διαστάσεις ασφαλώς είναι λόγος διαζυγίου. Το δικαστήριο δε βεβαίως θα εξετάσει, ποιος πρώτος έδωσε αφορμή για να θάσσουν εκεί που έφτασαν τα πράγματα, ώστε να σας ευλογοποιή ο άντρας σας. Το ότι έσείς έθελε η κόρη σας να παντρευθεί τον νεόν που αγαπούσε και τον καλούσαν στο σπίτι εν αγνοία του άντρός σας είναι σοβαρά αίτια που δικαιολογεί τον άντρα σας. Αλλά να σας υπενθυμίσω και να σας χτυπά δεν είχε και δεν έχει κανένα δικαίωμα. Πάντως, αν η διένεξίς σας καταλήξει σε αίτηση διαζυγίου το δικαστήριο θα εξετάσει όλα τα καθεκαστα και αν μπορέσετε ν' αποδείξετε ότι σας υβρίζει και σας βυλοκοτεί τότε, πιστεύω ότι το διαζύγιο θα είναι εις βάρος του. Μου γράφετε όμως ότι ο σύζυγός σας απειλεί ότι θα σας βγάλει κακής διαγωγής και θα σας πάρει την προίκα. Μόνον όταν σας κατηγορήσει επί μοιχεία και το αποδείξει, την προίκα την παίρνει ο σύζυγος.

Ο Νομικός Χ

μεταβολισμός είναι μέσα στα πλαίσια του φυσιολογικού. Δεν υπάρχει τί το παθολογικό το οποίο να σας άνησυχ. Γυμναστική, θερμά λουτρά και διαίτα, ιδίως να αποφεύγετε τα λιπαρά. Είναι ο μόνος τρόπος περιορισμού του πάχους. Όταν αφορά την κανονικότητα του σώματος, αυτό διαπλάσσεται από την ηλικία και, κατά την παιδική, δεν είναι δεν ξενίζεται. Μόνο να μη γαλάνη. Και αυτό θα περιοριστεί μόνο με τη διαίτα και τη γυμναστική. Πρέπει να πάρετε απόφαση για να μη σας πειράζει εις το νευρικό σας σύστημα.

Οί πρώτες φροντίδες τῆς νεαρῆς μητέρας

ΜΕΡΙΚΕΣ ΩΦΕΛΙΜΕΣ ΚΑΙ ΧΡΗΣΙ-
ΜΕΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΓΙΑ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ

Ἡ δυσκολία νὰ βρεθοῦν διδλία γιὰ παιδιὰ, φέρνει σὲ ἀμηχανία πολλές νεαρές μητέρες χωρίς πείρα. Καί πολλές ἀναγνώστριές μας μᾶς γράφουν ζητώντας μας διάφορες πληροφορίες. Παρέχουμε σήμερα μερικές προκαταρκτικές γνώσεις γιὰ τὰ παιδιὰ, ἐπιφυλασσόμενοι γιὰ περισσότερα καὶ λεπτομερέστερα στὸ μέλλον.

Ὁ Γάλλος παιδοκόμος Νομπενκούρ διακρίνει τέσσερες περιόδους τῆς νεαρῆς ἡλικίας:

1) Τὸ νεογέννητο: Ἀπὸ τὴν ἡμέρα τῆς γεννήσεώς του ὡς τὴν ἡλικία τῶν τεσσάρων μηνῶν. Κατὰ τὴ διάρκεια τῶν τεσσάρων αὐτῶν μηνῶν, τὸ παιδί ἀγωνίζεται νὰ προσαρμοσθῇ πρὸς τὸ νέον περιβάλλον. Ὡς ἐκ τούτου, ἡ περίοδος αὕτη χαρακτηρίζεται ἀπὸ μιὰ ἐξαιρετικὴ εὐπάθεια. Στὴν περίοδο αὕτη τὰ γαστροεντερικὰ καὶ οἱ βρογχοπνευμονίες εἶναι συχνότατες.

2) Ὁ μὲν πῆς: Ἀπὸ ἡλικίας 4 ἕως 24 μηνῶν περίπου, ὁπότε τελειώνει καὶ ἡ πρώτη ὀδοντοφυΐα: Κατὰ τὴν περίοδο αὕτη λαμβάνει χώραν ἓνα σημαντικώτατο γεγονός ἐν τῇ ζωῇ τοῦ παιδιοῦ: ὁ ἀπογαλακτισμός.

3) Ἡ μέση παιδικὴ ἡλικία: Ἀπὸ τὸ 2ο ὡς τὸ 6ο ἔτος, ἡ καλύτερα ἀπὸ τὸ τέλος τῆς πρώτης ὀδοντοφυΐας ὡς τὴν ἑνάρετὴ τῆς δευτέρας.

4) Τὸ μεγάλο παιδί: Ἀπὸ τὸ 6ο ὡς τὸ 12ο ἔτος τῆς ἡλικίας του — γιὰ τὰ κορίτσια — καὶ ἀπὸ τὸ 6ο ὡς τὸ 15ο ἔτος, γιὰ τὰ ἀγόρια.

★

Τὸ νεογέννητο πρέπει νὰ ζυγίσῃ κατὰ τὴ στιγμὴ τῆς ἐλεύσεώς του στὸν κόσμον 3 κιλά καὶ 250—300 γραμμάρια. Τὸ μήκος του πρέπει νὰ εἶναι 50 πόντων καὶ ἡ θερμοκρασία του 37 καὶ 7 ἢ 37 καὶ 8 Κελσίου. Στὶς πρώτες ὥρες μετὰ τὴ γέννησί του, ἡ θερμοκρασία πέφτει στοὺς 36 βαθμούς, γιὰ νὰ ξανανέβῃ πάλι στοὺς 37.

Τὸ νεογέννητο πρέπει νὰ μεγαλῶνῃ κανονικὰ. Ζυγίζετε τὸ κάθε μέρα τὶς πρώτες 15 ἡμέρες καὶ κάθε ἐβδομάδα κατὰ τὸ πρῶτο ἔτος τῆς ἡλικίας του. Φροντίζετε δὲ νὰ παίρῃ:

25 γραμμάρια τὴν ἡμέρα κατὰ τὸν πρῶτο μῆνα.	
24 » » » » τὸν δεύτερον μῆνα.	
23 » » » » τὸν τρίτον μῆνα.	
20 » » » » τὸ δεύτερο τρίμηνο.	
500 » » » » τὸ δεύτερο ἔξάμηνο.	

Ἴδου τώρα ἓνας πίναξ πού δείχνει τὴν πρόοδο τοῦ ὕψους καὶ τοῦ βάρους. Γιὰ νὰ ἀπλοποιήσωμε τὰ πράγματα, παίρνομε μιὰ ἀφετηρία κάπως μικρὴ.

ΗΛΙΚΙΑ	ΥΨΟΣ	ΒΑΡΟΣ
Κατὰ τὴν γέννησι	50 ἐκατοστὰ	3 κιλά
Στὸν 5ο μῆνα	62 »	6 »
Στὸν 8ο »	66 »	8 »
Στὸ 1ο ἔτος	70 »	9 »

Τὸ βάρος τῆς γεννήσεως πρέπει νὰ ἔχῃ διπλασιασθῇ στὸν 5ο μῆνα, νὰ τριπλασιασθῇ στὸν δωδέκατο καὶ νὰ τετραπλασιασθῇ στὸν 24ο μῆνα.

Ἐπίσης ἡ ψυχοκινητικὴ ἀνάπτυξις γίνεται μὲ ρυθμὸ κανονικόν.

Ἐχει μεγάλη σημασία νὰ ξέρετε ὅτι: Κατὰ τὸν 3ο μῆνα τὸ μῶρό ἀρχίζει νὰ παρακολουθῇ μὲ τὰ μάτια του τὸ φῶς.

Κατὰ τὸν 4ο μῆνα πιάνει τὰ ἀντικείμενα καὶ τὰ φέρνει στὸ στόμα του.

Κατὰ τὸν 6ο μῆνα κρατεῖ ἴσιο τὸ κεφάλι του.
Κατὰ τὸν 8ο μῆνα μπορεῖ νὰ κάθεται.
Κατὰ τὸν 9ο μῆνα ἀρχίζει νὰ τραυλίζει.
Κατὰ τὸν 12 μῆνα ἀρχίζει νὰ στέκεται ὀρθοί.
Καὶ μετὰ 12ου καὶ 15ου μηνὸς ἀρχίζει νὰ βαδίζει.

Φυσικά, ὅλοι αὐτοὶ οἱ ἀριθμοὶ πού δώσαμε παραπάνω, εἶναι μέσοι ἀριθμοί, οἱ ὁποῖοι ποικίλλουν κατὰ τὶς περιστάσεις. Πρέπει, ἐπομένως, νὰ ξέρωμε νὰ ἐρμηνεύωμε λογικὰ μιὰ καθυστέρησι καὶ νὰ ἀντιστοιχίωμε — χωρίς νὰ πανικοβαλλώμεθα — ὅταν ἡ καθυστέρησι αὕτη ἀρχίσῃ νὰ γίνεται μεγάλη. Ἐνα παιδί καθυστερημένο, μπορεῖ νὰ ξαναβρῇ τὸν κανονικὸ ρυθμὸ τῆς ἀναπτύξεώς του, ὅταν τὸ πᾶτε ἐγκαίρως σ' ἓναν εἰδικὸ γιαιτρό...

ΖΑΝ ΤΡΟΥΣΩ

ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ ΤΟΥΑΛΕΤΑ

Θαύμασιο ἀπογευματινὸ ντύσιμο. Μαύρη τουαλέτα ἀπὸ μεταξωτὸ σαντούγκ. Φοριέται μὲ ἄσπρα γάντια καὶ μαύρη καπελίνα μὲ βελάκι. Τὸ κουμπωμα μὲ τὰ μεγάλα κουμπία — πού ἀρχίζει ἀπὸ τὸ ντεκολτέ καὶ τελειώνει ὡς κάτω στὴ φούστα — μένει ἀνοικτὸ ἀπὸ τὴν κοιλία καὶ κάτω, ἀφίνοντας νὰ φαίνεται ἓνα στενὸ μαύρο φουρῶ. Ἡ φούστα εἶναι φαρδεῖα ἑπάνω, μὲ λοξές τσέπες, καὶ πολὺ στενὴ κάτω.

ΒΡΑΔΥΝΗ ΤΟΥΑΛΕΤΑ

Ἡ κομψὴ μαύρη τουαλέτα πού σὰς παρουσιάζομε, φοριέται στὴν πόλι μὲ μιὰ ζακέτα ἢ ἓνα μπολερό. Ἄν ἡ βραδυὴ ψυχρὰ σὰς ἐνοχλήσῃ, μπορεῖτε εὐκόλως νὰ σκεπάσετε τοὺς ὤμους σας. Τὸ κορσάζ ἐφαρμόζει μὲ κουμπία. Ἐνα πλαστρὸν ἴσιο συμπληρῶναι τὸ μεγάλο ντεκολτέ σὲ σχῆμα πετάλλου καὶ δυὸ κλίπς στὴ μιὰ μπρετέλα εἶναι τὸ μόνο κοσμημὰ του. Στενὴ ζώνη καὶ φούστα, φαρδεῖα ἑπάνω καὶ κάτω στενὴ.

Οἱ μεγάλοι ἔρωτες τοῦ Φρειδ. Σοπέν

Η ΔΥΝΑΜΙΚΗ ΓΕΩΡΓΙΑ ΣΑΝΔΗ
ΚΑΙ Η ΤΡΥΦΕΡΗ ΙΩΑΝΝΑ ΣΤΕΡΛΙΓΚ

Ὁ περίφημος καὶ ποιητικώτατος μουσουργὸς Φρειδερίκος Σοπέν, ἦταν γυιὸς ἐνὸς καθηγητοῦ τῆς γαλλικῆς καὶ εἶχε μητέρα Πολωνίδα. Ὁ πατέρας τοῦ Σοπέν, ἐπειδὴ δὲν ἐπαρκοῦσε στὴ συντήρησί τους ὁ φτωχικὸς μισθὸς του, διατηροῦσε καὶ οἰκοτροφεῖο, ἡ μητέρα του δὲ ὅταν αὐτὸς ἦταν ἀκόμα μικρός, ἐπαίει πιάνο γιὰ νὰ διασκεδάσῃ τοὺς οἰκοτρόφους.

Συχνὰ ὁ μικρὸς καλλιτέχνης, ἀκούοντας τὴν μητέρα του νὰ παίξῃ, καταλαμβάνονταν ἀπὸ συγκίνησι καὶ ξεσποῦσε σὲ λυγμούς. Οἱ γονεῖς του ὅμως παρεξηγοῦσαν τὶς ἐκδηλώσεις του αὐτὲς καὶ νόμιζαν ὅτι τὸ παιδί τοὺς ἀποστρεφόταν τὴ μουσική.

Ἀλλὰ μιὰ νύχτα ὁ Φρειδερίκος κατέβηκε κρυφὰ ἀπ' τὸ κρεβάτι του, μπήκε στὴν αἴθουσα πού ἦταν τὸ πιάνο καὶ ἐπαίει μὲ τὰ μικροσκοπικὰ δάχτυλά του μερικές πρωτότυπες μελωδίες. Ἡ μητέρα του ἐξύπνησε, τὶς ἀκούσε καὶ μόλις τότε ἀντέληφθη τὴν καλλιτεχνικὴν τοῦ ἰδιοφυΐα.

Στὰ 1837 ὁ Σοπέν βρισκόταν στὸ Παρίσι. Μιὰ φθινοπωρινὴ βραδυὰ ἦταν πολὺ μελαγχολικὸς καὶ στενοχωρημένος. Μὴν ἔχοντας τί ἄλλο νὰ κάμῃ, τράβηξε γιὰ τὸ σπῆτι μιὰς ἀριστοκράτισσας γνωρίμου του, τῆς κόμισσας Κρουσδόβσκα.

Ἐκεῖ δρῆκε κι' ἄλλους προσκαλεσμένους, οἱ ὁποῖοι τὸν παρεκάλεσαν νὰ παίξῃ κάτι στὸ πιάνο. Ὁ μουσουργὸς ἐδέχτηκε καὶ μὲ ἀσυνήθιστη δρεξί ἐπαίει ἀρκετὰ κομμάτια, ξένα καὶ δικά του, πού καταμάγευσαν τὸ ἀκροατήριό του.

Ὅταν τελείωσε, ὁ ὀνομαστὸς συνθέτης Λιστ, πού παρευρισκόταν κι' αὐτὸς στὴν ἐσπερίδα, τὸν πλησίασε καὶ τοῦ σύστησε μιὰ κυρία μὲ μεγάλα κατὰμαυρα μάτια πού ἀπέπνεε ἓνα βαρὺ ἄρωμα διόλας, τὸ ἄρωμα πού ἐγοῦττει τὸν Σοπέν. Ἦταν ἡ Γεωργία Σάνδη, κατὰ παραπάνω τότε ἀπὸ τριάντα χρόνων.

Ὁ Σοπέν τὴν ἐβλεπε γιὰ πρώτη φορά. Μὰ καὶ προτοῦ τὴ γνωρίσῃ, δὲν ἔτρεφε καμμιὰ ἐκτίμησι γιὰ τὸ ἔργο της. Συνήθιζε, μάλιστα, νὰ λέῃ, ὅτι δὲν μπορούσε νὰ καταλάβῃ πὼς ἦταν δυνατόν τὰ ἔργα της νὰ γράφονται ἀπὸ μιὰ γυναίκα.

Τὸ δράδυ ὅμως ἐκεῖνο, ἡ γνωριμία του μὲ τὴν ἴδια τὴν συγγραφέα τὸν ἔκαμε νὰ ἀλλάξῃ ἀμέσως γνώμη. Ἡ Σάνδη τὸν κατέκτησε ἀμέσως, τὸν γοητεύσε καὶ τὴν ἄλλη μέρᾱ κίολας δέχτηκε στὸ σπῆτι της τὴν ἐπίσκεψί του.

Οἱ ἐπισκέψεις τοῦ Σοπέν ἐγίναν ἀργότερα πιδ συχνές καὶ κατέληξαν στὴ σύναψι ἐρωτικῶν σχέσεων. Ἀλλὰ οἱ σχέσεις αὐτὲς δὲν ἐδῆξαν σὲ καλὸ τοῦ ἐρωτευμένου καλλιτέχνη.

Ὁ Σοπέν ἦταν πάντα φιλάσθενος καὶ νευρασθενικός. Ἐνα χρόνο ὅμως μετὰ τὴ γνωριμία του μὲ τὴ Σάνδη, ἡ ὑγεία του κλονίστηκε περισσότερο κι' ἀναγκάστηκε νὰ πᾶσιν τὴν ἀγαπημένην του καὶ νὰ πᾶσιν μαζί της γιὰ ἀλλαγὴ κλίματος σὲ μιὰ ἀπὸ τὶς ἡσυχὰς Βαλεαρίδες.

Φαίνεται ὅμως, ὅτι ἡ Σάνδη εἶχε κούραστὴ κίολας ἀπὸ τὸν ἔρωτά του. Ἐνας χρόνος ἀγάπης ἦταν πολὺ μεγάλο διάστημα γιὰ μιὰ γυναίκα πού ντυνόταν ὡς ἄνδρας καὶ ἐπιτηδεύονταν ἀνδρικό ὕφος στὰ ρωμάντζά της.

Δὲν τῆς ἦταν ὅμως καὶ τόσο εὐκόλο νὰ ξεφορτωθῇ τὸν ἄρρωστο φίλο της. Ἐξακολουθοῦσε λοιπὸν νὰ κατοικῇ μαζί του καὶ πάντοτε μάλιστα τοῦ δάνειζε χρήματα, γιὰτὶ κέρδιζε ἀρκετὰ, ἐνῶ ὁ Σοπέν δὲν ἐνδιαφερόταν παρὰ γιὰ τὸ τραγοῦδι του.

Ἡ ἀγάπη ὅμως τῆς Σάνδης ξεθύμανε τελείως μὲ τὸν καιρὸ καὶ μιὰ μέρα ἐγκατέλειπε ἔρημο καὶ ἀπαρηγόρητο τὸν ἐτοιμόθαντο μουσουργόν, χωρίς πόρους καὶ χωρίς ἐλπίδας ζωῆς.

Κατὰ τὴν τραγικὴ καὶ κρίσιμη αὕτη περίοδο, ὁ Σοπέν δρῆκε μιὰν ἄλλη ἀφωσιωμένη φίλη, τὴν Ἰωάννα Στέρλιγκ, πού κατήγετο ἀπὸ τὴ Σκωτία. Ἡ Ἰωάννα ἀγαποῦσε παρὰ τὸν Σοπέν πρὶν ἀπὸ πολλὰ χρόνια, ἀλλ' αὐτὸς δὲν ἠθικά τὸν Σοπέν σημασία, γιὰτὶ ἦταν ἀσχημὴ καὶ δειλὴ.

Ἡ Ἰωάννα, ἔχοντας τὰ ἀνὰ τῆς προτιμήσεώς του ἀρρώστου, τοῦ προμήθευε διαρκῶς ὀλόκληρα μπουκέτα ἀπὸ διόλας, κάποτε μάλιστα τοῦ δάνεισε καὶ 20 χιλ. φράγκα. Μολταῦτα ὁ Σοπέν δὲν αἰσθάνθηκε ποτὲ ἔρωτα γιὰ τὴν γυναίκα αὕτη.

Ἐγὶα νὰ ὑπολογίσω μιὰ γυναίκα στὰ σοβάρᾱ, ἔγραφε στὸ ἡμερολόγιό του, πρέπει νὰ μὲ κάνῃ νὰ τρέμω μὲ ἓνα βλέμμα τῶν βαθεῶν καὶ μεγάλων τῆς ματιῶν...

Παρ' ὅλη ὅμως τὴν ἀδιαφορίαν τοῦ καλλιτέχνη, ἡ Ἰωάννα Στέρλιγκ τοῦ ἔμεινε πιστὴ καὶ ἀφωσιωμένη καὶ μιὰ μελαγχολικὴ βραδυὰ τοῦ φθινοπώρου, ὁ Σοπέν πέθανε στὴν ἀγκαλιά της, ἀκούοντας τὴν κόμισσα Ποτόκκα νὰ τραγοῦδῃ μιὰ παθητικὴ μελωδίᾱ, πού τόσο τὸν μεθοῦσε...

Τὸ γαϊδουράκι

Μιά φορά κι' έναν καιρό ζούσε ένας βασιλιάς και μία βασίλισσα που δεν είχαν παιδιά. Κάθε μέρα παρακαλούσαν τὸ Θεὸ νὰ τὸν στείλῃ ἕνα παιδάκι. Ὁ Θεὸς τοὺς λυπήθηκε καὶ τοὺς ἔστειλε ἕνα παιδάκι. Μὰ τί παράξενο προσώπακι πού εἶχε! Ἐμοιαζε μὲ γαϊδουράκι. Ἡ βασίλισσα δὲν τὸ ἤθελε, ἀλλὰ ὁ βασιλιάς τὸ ἀγκάλιασε καὶ εἶπε:

—Εἶναι ὁ γιός μου καὶ τὸν ἀγαπῶ! Τὸ γαϊδουράκι μεγάλωσε ὁμορφὸ καὶ χαρούμενο πού ὅλοι τὸ ἀγαποῦσαν. Μιά μέρα πῆγε σ' ἕνα μουσικὸ καὶ ζήτησε νὰ τοῦ μάθῃ φλάουτο. Ὁ μουσικὸς παραξευήθηκε, ἀλλὰ τὸ γαϊδουράκι ἐπέμενε. Σὲ λίγες μέρες ὁ μικρὸς μουσικὸς ἔπαιζε πιὸ καλὰ κι' ἀπ' τὸ δάσκαλό του.

Κάποτε δὐήκε στὴν ἐξοχὴ καὶ εἶδε τὸ μουσικὸ τοῦ σ' ἕνα πηγάδι. Τόσο στενοχωρήθηκε πού ἔφυγε μακριὰ γιὰ νὰ ξεχάσῃ. Ἐφάνη σὲ μιά πολιτεία πού ζούσε ἕνας βασιλιάς μετὰ τὴν κόρη του, ἑκατοστὴ γιὰ τὴν ὁμορφιά της. Στάθηκε ἀπ' ἔξω ἀπ' τὸ παλάτι κι' ἔπαιζε μὲ τὸ φλάουτό του. Ὁ βασιλιάς ὅταν ἀκουσε μαγεύτηκε καὶ τὸν κάλεσε ἐπάνω. Τὸν κάθησε ἀνάμεσα σ' αὐτὸν καὶ τὴν κόρη του κι' ἔφαγαν κι' ἔπιναν. Ὁ βασιλιάς τὸν ἀγαπῶσε καὶ τὸν ἐπέτρεπε νὰ πᾶι πάλι φλάουτο, ὅσοι τὸν χαίρεισε καὶ πῆγε νὰ φύγῃ.

Ὁ βασιλιάς ὅμως πού τὸ εἶχε ἀγαπήσει τόσο πολὺ, τὸ παρακάλεσε καὶ τοῦ εἶπε:

—Ἀγαπημένο μου γαϊδουράκι, ἐσύ φαίνεσαι τόσο εὐγενικό καὶ καλὸ. Δὲν μοιάζεις μὲ τὰ κοινὰ γαϊδουράκια. Μείνε μαζί μας καὶ νὰ σοῦ δώσω ὅτι ἐπιθυμεῖς ἡ ψυχὴ σου!

—Δυστυχῶς δὲν μπορῶ. Ἡ μοῖρα μου εἶναι σκληρὴ. Πρέπει νὰ βρεθῇ μιά κοπέλλα νὰ μ' ἀγαπήσῃ γιὰ νὰ ξαναγίνω ἄνθρωπος! Μὰ ποιά κοπέλλα θ' ἀγαπήσῃ ἕνα γαϊδουράκι μὲ μακριὰ αὐτιάκια;

Τότε ὁ βασιλιάς, κοίταξε τὴν κόρη του πού φαίνετο πολὺ συγκινημένη. —Θέλεις νὰ σοῦ δώσω τὴν κόρη μου γιὰ γυναῖκα σου; Σοῦ ἀρέσει;

—Εἶναι ἡ ὁμορφότερη κοπέλλα τοῦ κόσμου. Πόσο εὐτυχισμένο θὰ ἦμουν.

Τὸ γαϊδουράκι ἔμεινε στὸ παλάτι. Ἦταν εὐτυχισμένο καὶ περὶμενε νὰ γίνῃ τὸ θαῦμα. Ἡ ἀγάπη τῆς βασιλοπούλας δὲν ἄργησε νὰ κάνῃ τὸ θαῦμα αὐτό. Κι' ἕνα βράδυ ἐνοῦσε νὰ φύγῃ σιγὰ σιγὰ ἡ προβιά του. Ὁ βασιλιάς μὲν τὸ εἶδε αὐτό, ἔτρεξε καὶ τὴν πῆρε. Ἀναίμα μιά μεγάλη φωτιά καὶ τὴν ἔκαψε.

Τότε τὸ γαϊδουράκι, μεταμορφώθηκε σ' ἕνα πολὺ ὡραῖο νέο. Ἡ βασιλοπούλα τὸν ἀγκάλιασε καὶ τὸν φίλησε μὲ δάκρυα στὰ μάτια.

Παντρεύτηκαν κι' ἔζησαν καλὰ καὶ μετὰ καλύτερα. Τόση μεγάλη εἶναι ἡ δύναμις τῆς ἀγάπης.

★

ΑΠΟΡΙΑ

Μιά μικρὴ πού παρευρισκόταν στὴν ἐκκλησίαν γιὰ πρώτη φορά, ἐξελπίζονταν πού εἶδε τὸν κόσμο γύρω της νὰ γονατίζει ἐξοφικά καὶ ρώτησε τὴ μητέρα της γιὰ τὴν αἰτία.

—Σοῦτ'! ψιθύρισε ἡ μητέρα της. Λένε τὴν προσευχὴ τους.

—Πῶς! ἀνεώθησε τὸ κοριτσάκι. Τὴν προσευχὴ τους; Ἐτοί ντυμένοι;

★

ΤΙ ΤΟΥ ΘΥΜΙΖΕ

Δυὸ ἀδελφία στὴν παραλία: Ὁ μεγαλύτερος, ρωματικός. — Τί σοῦ θυμίζει, Μίμη, τὸ κύμα πού δένει τὴν ἀκτὴ;

—Ὁ μικρότερος. — Χμ! τὸν ταμπά καμμιά φορά!

ΔΥΟ ΩΡΑΙΕΣ ΣΕΛΙΔΕΣ

ΠΩΣ ΝΑ ΦΤΙΑΞΕΤΕ ΠΟΝΤΙΚΑΚΙΑ

Ὅταν τὰ κάστανα καὶ τὰ θαλανίδια εἶναι ὀριμα, τὰ καρύδια πέτουν πάνω στὴ γῆ. Εἰσεὶς ἀσφαλῶς θὰ ἔχετε κιόλας φτιάξει μὲ τὸ κέλυφος τοὺς μικροὺς βαποράκια καὶ κούνιες.

Ἐμεῖς θὰ σὰς δείξουμε σήμερα πῶς μπορεῖτε νὰ φτιάξετε μικρὰ ποντικάκια! Προσέξτε. Θὰ πάρете, τὸ μισὸ κέλυφος, δηλαδὴ τὸ μισὸ τσόφι ἀπὸ τὸ καρύδι καὶ θὰ τὸ βάψετε μὲ γκρί χρῶμα.

Υστερὰ θὰ βάψετε δυὸ μαῦρες κουκίδες μπροστὰ κι' ἔχετε τὰ ματάκια. Τὴν οὐρὰ θὰ τὴν φτιάξετε μὲ λίγο πυκνὸ μαλλάκι. Ὅταν τὰ φτιάξετε αὐτά, θὰ σχεδιάσετε πάνω σὲ μαῦρο χαρτί ὠραία μουστάκια καὶ στρογγυλὰ αὐτιάκια. Καὶ θὰ τὰ κολλήσετε προσεκτικὰ ἀπάνω στὸ κέλυφος. Κοιτάξτε πόσο καμψὸ ποντικάκι εἶναι!

Μοιάζει τόσο πολὺ ἀληθινὸ πού ἂν τοποθετήσουμε ἕνα στὸ τραπέζι μῆς φοβητσιάρικας βεῖας τὴ νύχτα, νὰ τὴν κάνετε τὴν κα-

ΠΩΣ ΝΑ ΦΤΙΑΞΕΤΕ ΔΕΝΤΡΑΚΙΑ

Ὅταν πηγαίνετε περίπατο κάτω ἀπὸ τὰ πεύκα ἢ περιπλανᾶσθε σὲ κάποιο δάσος, θὰ βρῆτε χάμω στὴ γῆ πεσμένα κουκουνάρια καὶ κώνους ἀπὸ πεύκα ἢ ἔλατα πάρα πολλὰ. Μ' αὐτὰ μπορεῖτε νὰ φτιάξετε μικρὰ δέντρα, ἔτσι:

Κάνετε μιά τρύπα στὸ κάτω μέρος τοῦ κώνου καὶ περνάτε ἕνα ξυλάρακι. Μπορεῖ νάβῃ καὶ λεπτὸ κλαδάκι ἀπὸ δέντρο γιὰ νὰ μοιάζῃ μὲ κορμό. Τὰ στερεώνετε καλὰ σὲ μιά βάση πού θὰ κάνετε κόνοντας ἕνα καρούλι ἀδειο στὴ μέση.

Υστερὰ χρωματίζετε αὐτὰ τὰ μικρὰ δέντρα καὶ τὰ γυαλίζετε μ' ἕνα στρώμα ἀπὸ δερνίκι.

Παιδικὸ πνεῦμα

—Μαρίκα μου, ἔλα γρήγορα νὰ σὲ πλύνω!

—Ἡ Μαρίκα ἀπαντᾷ ἀφρημένη:

—Πλύνε με κι' ἔρχομαι, μαμά.

Ἡ ΜΗΤΕΡΑ

ΣΤΟΝ ΥΠΝΑΡΑ ΓΥΙΟ ΤΗΣ

—Ἐ, ἔγνῃ πιά, Κωστάκι! Πλησιάζει ἡ ὥρα ὀκτώ. Νὰ ντραπῇς λίγο, ὑπνάρκα!

Κι' ὁ Κωστάκης μουρμουρίζει:

—Ἀφῆσέ με νὰ κοιμηθῶ λιγάκι ἀκόμα, μαμά, καί... ντρέπομαι καὶ κάτω ἀπὸ τὸ πᾶπλωμα!

ΣΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ

—Τί μέρος τοῦ λόγου εἶναι αὐτὸ τὸ «ἡμετέρας»;

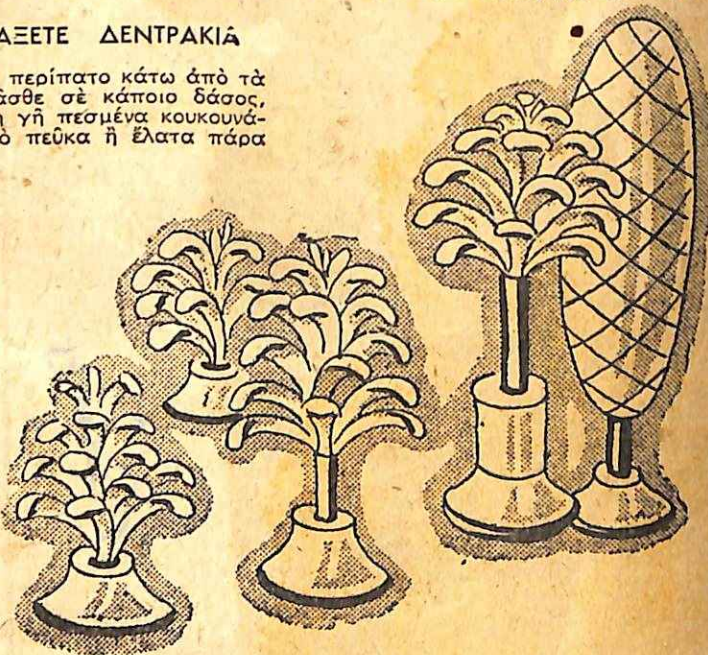
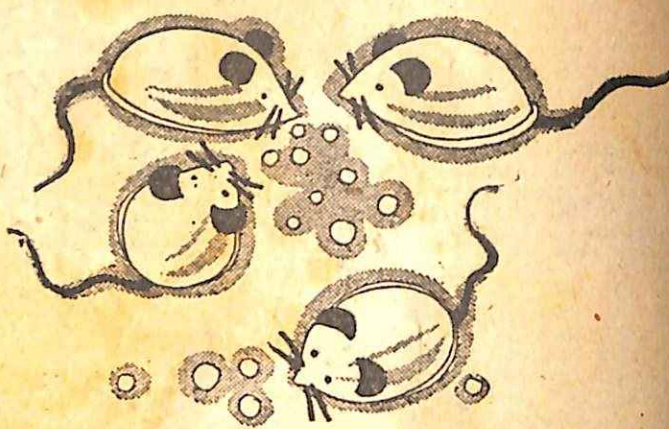
—Ἀντωνίμια κτητικὴ γένους...

—Καλὰ, κλινετο.

—Εἶμαι τέρας, εἶσαι τέρας, εἶναι τέρας. Εἴμεθα τέρατα, εἰσθε τέρατα, εἶναι τέρατα!

★

—Ἡ Κατινούλα πρὸς τὴν Ἐλενίτσα πού

ΤΟ ΠΟΙΗΜΑΤΑΚΙ ΜΑΣ

Λύκος στὸ χωριό

Λύκος κατεργάρης

Πού ἦταν νὰ τὸν γδάρῃ

Μπήκε σὲ χωριό.

Κι' εἶπε: «Ἐγὼ εἶμαι σκύλος,

Τὸν ἀνθρώπων φίλος,

Δὲν εἶμαι θειό...»

Μὰ τὸν ἀκουσε ἕνας γέρος

Καὶ τοῦ λέει: «Ἐγὼ σὲ ξέρω

Λύκο, ἀπὸ τ' αὐτιά.

Φύγε, μὴν τὴν πάθῃς

Κι' εἶσι ἀμέσως μάθῃς

Τί θὰ πῇ... ψευτιά!

Ἄργησε νὰ πᾶι στὸ ραντεβού τους:

—Μπράβο σοῦ, κυρία! Εἰμ' ἐδῶ πρὸ δέκα λεπτά καὶ σὲ περιμένω μισὴ ὥρα!

—Τοτὸ, ἀφοῦ ἔφαγες γλυκὸ χωρὶς νὰ με ρωτήσης, δὲν θὰ φάς ἄλλο μετὰ τὸ γητό.

—Ὅυτε κι' ἐσύ ὅμως μαμά, γιατί τὸ ἔφαγα ὅλο!

ΓΙΑ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΣΑΣ

ΜΕΤΑΞΥ ΜΑΣ

Οἱ ἐξετάσεις

Πόσο εὐτυχισμένο αἰσθάνομαι τὸν ἑαυτό μου, ἀγαπημένα μου παιδάκια. Μόλις ἐκκυλοφόρησε τὸ προηγούμενο τεῦχος τοῦ περιοδικοῦ μας ἀκούσαμε τόσα ὁμορφα λόγια, γιὰ τίς δυὸ παιδικές μας σελίδες! Τὸ περιεχόμενό τους ἄρρεσε σὲ πολλὰ παιδάκια μικρὰ καὶ μεγάλα.

Αὐτὸν τὸν καιρὸ θὰ ἔχετε ἐξετάσεις στὸ σχολεῖο. Σὰς παρακολουθῶ μὲ τὸ νοῦ μου καθισμένα στὸ μικρὸ γραφειάκι σας στὸ σπίτι, νὰ διαβάσετε μὲ προσοχὴ. Ἄν θὰ προβιάσθητε θάνατι μιά μεγάλη εὐτυχία γιὰ σὰς καὶ μιά ἱκανοποίησι γιὰ τοὺς γονεῖς σας. Θὰ εἰσθε ὅλοι υπερήφανοι γιατί δὲν πῆγαν οἱ κόπτοι σας χαμένοι.

Ἐτοῖς θὰ νοιώσετε καὶ μεγαλύτερη τὴν χαρὰ τῆς ἐξοχῆς ὅσα θὰ ἔχετε τὴν τύχη νὰ πᾶτε σὲ λίγο. Πόσα ἀρα γε ἀπὸ σὰς θὰ πάρете ἀριστα τὸ ἐνδεικτικὸ σας; Θὰ τὸ γράψετε στὴ «Θεῖα Σοφία» νὰ εὐχαριστήσῃ.

Μὰ κι' ἂν κανένα ἀπὸ σὰς, ἀγαπημένα μου παιδάκια εἶναι ἀδύνατο σὲ κάποιο μάθημα καὶ μείνῃ μεταξισταστέο, νὰ μὴ λυπηθῇ.

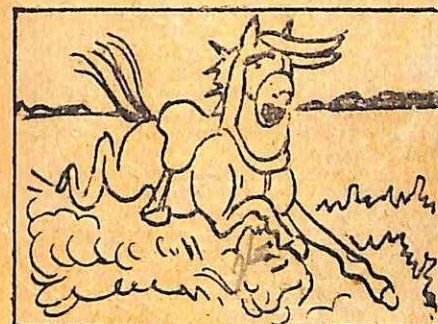
Νὰ κάμῃ μιά πηλὴ μεγάλη προσπάθεια τὸ καλοκαίρι γιὰ νὰ δώσῃ ἐξετάσεις τὸ θνητόπαρο.

Ὅταν ὑπάρχῃ καλὴ θέλησις καὶ ὑπομονή, ὅλα μπορεῖ νὰ τὰ ξεπεράσῃ ἕνα παιδάκι πού θέλῃ νὰ μάθῃ γράμματα.

Μοῦ εἰτοιμάσετε κανένα σκιτσακι; Περιμένω καὶ

Σὰς φιλῶ πολὺ-πολὺ
Ἡ ΘΕΙΑ ΣΟΦΙΑ

Μαγικὴ εἰκὼν

Τὸ ἄλογο αὐτὸ πέταξε τὸν καβαλλάρη του. Τὸν βλέπετε πουθενά;

ΛΥΣΙΣ

ῥοσφρη εν
ῥησ ημ ειναισιν ηρ ειναισιν ηρ
ῥησ ημ ειναισιν ηρ ειναισιν ηρ
ῥησ ημ ειναισιν ηρ ειναισιν ηρ

★

Αἰνίγμα

Νῆσος εἶναι ἑλληνική.

Ἄν τῆς λείψῃ ἡ κεφαλὴ

καὶ ὁ τόνος κατεβῇ

στὴ στιγμὴ θὰ ἐξαφανισθῇ!

ΛΥΣΙΣ

ῥοσφρη — ῥοσφρη

★

Ἄλεπού μάρτυρας

Ὁ λύκος συμφωνητικὸ

Μὲ τὸν τσομπάνη πᾶει νὰ κάνῃ,

Πᾶς δὲν θὰ ξαναμῇ σὲ στάνη.

Παίρνει γιὰ μάρτυρα μίαν ἄλεπού

ἣ εἶσι τῆς εἶπαν: — Ἐξαιρεῖσαι

τὴν λύκου συγγενῆς γιατί εἶσαι...

ΟΙ ΦΩΛΗΕΣ ΤΩΝ ΠΟΥΛΙΩΝ

Πολλὲς φορές ξυπνώντας κάποιο πρωῒ ἀπ' τὸ γλυκύτατο-τραγουδι τῶν πουλιῶν, νοιάζομε ἕνα εὐχάριστο συναίσθημα. Ἡ πρώτη μας σκέψις εἶναι: Τί πουλάκι ἄραγε κελαδεῖ; Καὶ πού νάχῃ τὴ φωνίτσα του; Σηκώνομε τὰ μάτια καὶ τὸ παρακολουθοῦμε νὰ πετάῃ πότε κάτω ἀπὸ μιά στέγη μ' ἕνα σκουληκάκι στὸ στόμα, καὶ πότε σ' ἕνα δέντρο.

Εἶναι μονοῦλα τὸ πουλάκι αὐτὸ καὶ πᾶει νὰ ταῖσῃ τὰ παιδάκια στὴ φωλίτσα τῆς πού τὴν περιμένουν φρόνιμα. Πῶς γίνεται ἄραγε αὐτὴ ἡ φωλίτσα; Νὰ λοιπὸν πῶς γίνεται ἀγαπητοῖ μικροῖ μου φίλοι:

Ὅπως κάθε ἄνθρωπος γιὰ νὰ ζήσῃ καὶ νὰ δημιουργήσῃ τὴν οἰκονομίαν του, ἔχει ἀνάγκη νὰ κατοικήσῃ σὲ σπίτι, τὸ ἴδιο καὶ τὰ πουλάκια. Ὅλα τὰ πουλάκια γτίζον τὴ φωλίτσα τους. Ἀλλὰ ὅπου πάρχουν καὶ μερικὰ τεμπέλικα, ὅπως τὸ κοράκι πού γεννοῦν τὰ αὐγά τους στὶς φωλῆς ἄλλων πιὸ μικρῶν πουλιῶν. Καὶ ὅχι μόνο αὐτό, ἀλλὰ ἀφίνουν τίς ξένες μονοῦλες νὰ δγάλουν τὰ πουλάκια τους ἀπ' τὰ αὐγά καὶ νὰ τὰ ἀναθρέψουν.

Ἀλλὰ πάλι πουλάκια, φτιάχνουν δική τους φωλῆ, ἀλλὰ δὲν πυρώνουν τ' αὐγά τους, διότι τὰ πουλάκια τους θὰ βγούν μόνο τους ἀπὸ τὴν ἐστὴ πού δημιουργεῖται μὲ τὰ σάπια φύλλα πού χρησιμοποίησαν γιὰ νὰ φτιάξουν τὴ φωλῆα τους.

Γιὰ νὰ φτιάξουν τίς φωλῆς τους τὰ πουλάκια χρησιμοποιοῦν: Χορταράκια, μαλλὰ, τρίχες ἀπὸ διάφορα ζῶα κ.ά. Ἀπ' ἔξω καὶ μέσα, οἱ φωλῆς γίνονται ἀνάλογα μὲ τὰ διάφορα εἶδη τῶν πουλιῶν.

Καμμιά φορά οἱ φωλῆς εἶναι φτιαγμένες μὲ πολὺ γούστο. Αὐτὲς τίς κάνουν τὰ μικρὰ πουλάκια συνήθως, αὐτὰ πού κελαδεοῦν.

Ἡ μονοῦλα φτιάχνει τὸ σπιτάκι κι' ὁ μπαμπὰς τὴ βοήθει. Ὅλη ἡ δουλειὰ σχεδὸν γίνεται μὲ τὸ στοματάκι τους.

Οἱ φωλῆς γίνονται καὶ σὲ κορυφὸν μέρους. Ἀλλὰς ὅμως, ἄλλες χαμηλὰ στοὺς θάμνους ἢ σὲ σπιλῆς.

Μερικὰ πουλάκια, χτίζουν τίς φωλῆς τους κοντὰ στὸ νερό, μέσα στὰ καλάμια. Τὰ ῥπαχτικά, ὅπως ὁ ἀετὸς καὶ τὸ γεράκι σὲ ἀπόκομινους βράχους.

Τὰ «νηκτικά», δηλαδὴ αὐτὰ πού κολυμπᾶν στὸ νερό, ὅπως ὁ γλάρος καὶ οἱ ἀγριοπαπῆες, φτιάχνουν τίς φωλῆς τους στὰ ἐρημνῆσα καὶ σὲ ἀπόκομινες ἀκτὲς καὶ ζούν, μὲ τίς φωλῆς τους κοντὰ κοντὰ, σὰν καλὲς γειτονισσες.

Ὅπου κι' ἂν χτίζῃ τὸ πουλάκι τὴν φωλίτσα του ὁ ἄνθρωπος πρέπει νὰ τὴν σεβεται καὶ νὰ μὴ ἐμποδίζῃ τὴν δημιουργία των.

★

ΠΟΝΗΡΙΑ

Ὁ μικρὸς Τοτὸς, ὁρισκόταν σ' ἕνα πάρτυ γενεθλίων καὶ ἡ μητέρα του, ἐπειδὴ γνῶριζε τὴν ἀδυναμία του, τὸν κῆρυξε καταματὰ καὶ τοῦ εἶπε:

—Δὲν πιστεύω νὰ ζήτῃς καὶ δεύτερο γλυκό.

—Ὅχι, ἀπάντησε ὁ Τοτὸς. Ζήτησα μόνον ἀπὸ τὴν κυρία Μαρία τὴ συνταγὴ γιὰ νὰ μπόρεσῃ κι' ἐγὼ νὰ κάνῃ τὸ... ἴδιο σὰν τὸ δικό της καὶ ἐκεῖνη τότε μοῦ ἔδωσε ἄλλα δύο κομμάτια.

★

ΠΟΛΥ ΣΩΣΤΑ

Λένε στὸν Τοτὸ, ὅτι εὐχαριστιέται κανεὶς περισσότερο ὅταν δίδῃ κατὶ παρὰ ὅταν παῖρῃ. Καὶ ὁ Τοτὸς:

—Καὶ βεβαίως, καλύτερὰ νὰ δίνῃς ἔξω παρὰ νὰ πῶς!

ΟΙ ΓΙΑΤΡΟΙ ΣΤΗ ΔΙΑΘΕΣΙ ΣΑΣ

Οι αναγνώστριές μας μπορούν ν' απευδύνωνται στους γιατρούς μας και ν' ζητούν τη γνώμη τους για κάθε περίπτωση

Ο ΠΑΙΔΙΑΤΡΟΣ

ΤΟ ΑΜΥΓΔΑΛΙΚΟΝ ΠΡΟΒΛΗΜΑ

Ἀγαπητές μου αναγνώστριες, ἀπὸ τῆς ἱατρικῆς στήλης τοῦ περιοδικοῦ μας θὰ ἀσχοληθῶ μ' ἓνα πολὺ σοβαρὸ νόσημα ποὺ ἔχει μεγάλην ἱατρικὴν καὶ κοινωνικὴν σπουδαιότητα. Πρόκειται γιὰ τὴν ὀξεία καὶ χρόνια κρυπτικὴ πυώδη ἀμυγδαλίτιδα τῶν παιδίων ποὺ μόλις τὴν διαπιστώσουν οἱ εἰδικοί ἀπορρινωτολόγοι, συνιστοῦν ἀμέσως τὴν ἀφαίρεσιν, διότι διαφορετικὰ θὰ σὰς πρὶν, ὅτι τὸ παιδί σας διατρέχει σοβαρὸ κίνδυνον νὰ πάθῃ μυοκαρδίτιδα, νεφρίτιδα, ρευματισμὸς καὶ ἄλλα πολλά. Ἀκόμα καὶ ὅταν ὁ εἰδικὸς θὰ διαπιστώσῃ ἀνορεξίαν, ἀδυναμίαν τοῦ ὁργανισμοῦ, ἀναιμικὸν ἢ τοξικὸν χρώμα καὶ ποὺ ὅλα αὐτὰ τὰ ἀποδίδει εἰς τὴν ἀπορρόφησιν τοῦ ἀπὸ τῆς ἀμυγδαλῆς. Τίθεται τὼς, ἀγαπητές μου ἀναγνώστριες, τὸ μεγάλο ἐρώτημα ποῦ σὰς θάξει σὲ δίλημμα, ἂν πρέπει τόσο πολὺ εὐκόλῃ νὰ ἀποφασίζετε τὴν ἀφαίρεσιν τῶν ἀμυγδαλῶν, ἢ ὅσον σὰς τὴν συνέστησε ὁ εἰδικὸς ἱατρός. Ἄν ζητήσετε νὰ ἐξακριβώσετε τὴν μεγάλη ἀποστολὴ ποὺ ἔχουν αὐτὰ τὰ ὄργανα εἰς τὸν παιδικὸν ὁργανισμόν, θὰ δῆτε ὅτι παίζουν ρόλον ἀμυντικὸν ἐναντίον κάθε ἐισερχομένου μικροβίου, παράλληλα δὲ χρησιμεύουν καὶ ὡς σπουδαίος παράγων ἰσορροπίας τοῦ ἐνδοκρινικοῦ συστήματος τοῦ ὁργανισμοῦ, ἢ ἀφαίρεσις τῶν ὁπίων δημιουργεῖ σοβαρὰς σωματικὰς καὶ ψυχικὰς διαταραχάς, φθάνοντας πολλὰς φορὲς μέχρι γεννητικῆς ἀνικανότητος σὲ μεγάλο βαθμό. Ἐκείνο τὸ ὁποῖον, ἀγαπητές μου ἀναγνώστριες, μὲ ὑποχρεώνει νὰ σὰς ὁμιλήσω μὲ τὸ πνεῦμα αὐτὸ, εἶναι ἡ ἀγάπη μου πρὸς τοὺς παιδικούς ὁργανισμούς καὶ μ' αὐτὸ τὸ πνεῦμα κρούω τὸν κώδωνα τοῦ κινδύνου, θέλοντας νὰ ἐπισύρῃ τὴν προσοχήν σας στὶς τραγικὰς συνέπειες ποὺ φέρνει αὐτὴ ἡ μανία ποὺ λέγεται ἀμυγδαλοφαγία καὶ ποὺ ὁλοῦν δυστυχῶς αὐξάνεται. Μία ἀκόμα θλαστικὴ ἐπίδρασις ποὺ ἔχει ἡ ἀφαίρεσις τῶν ἀμυγδαλῶν, εἶναι ὅτι ἡ διανοητικὴ ἱκανότης μειώνεται, ἐλαττώνεται ἡ μνήμη, τὸ θάρρος, ἡ θέλησις, ἡ προσοχὴ καὶ γενικότερα ὅλος ὁ χαρακτὴρ ἀσθιναίνει οὐσίῳ μεταβολῇ. Ἐχετε ὑπ' ὄψιν σας, ὅτι ὅλες αὐτὲς τὶς κακὰς ἐπιδράσεις τῆς ἀφαίρεσως, παρὰ ἴσως τὴν φαινομενικὴν προσωρινήν, παρὰ ἴσως τὴν φαινομενικὴν προσωρινήν, ἀλλὰ καὶ ὅλων τῶν ἀδένων ποὺ ὑποχωρεῖ σιγὰ σιγὰ μετὰ ἀπὸ πολλὰ ἔτη, χωρὶς κανὸν τότε ἡ σκέψις σας νὰ πᾶσιν στὴν προηγουμένη ἀφαιρέσιν τῶν ἀμυγδαλῶν. Πολλὰς φορὲς θὰ σὰς πῇ ὁ εἰδικὸς ἱατρός ὅτι οἱ ἀμυγδαλὲς τοῦ παιδιοῦ σας εἶναι διωγκωμένες (ὕπερτροφικὲς) καὶ θὰ σὰς ὑποδείξῃ καὶ σ' αὐτὴν τὴν περίπτωσιν τὴν ἀφαίρεσιν, προσοχὴ ὅμως, διότι εἶνε περίπτωσις ποὺ πρέπει νὰ τὴν ἀποκλείσετε. Ὅλοι οἱ παιδικοὶ ὁργανισμοὶ μέχρι 12 ἐτῶν παρουσιάζουν μὴ ὑπερτροφία δὲ μόνον τῶν ἀμυγδαλῶν, ἀλλὰ καὶ ὅλων τῶν ἀδένων ποὺ ὑποχωρεῖ σιγὰ σιγὰ μετὰ τὸ δωδέκατον ἔτος καὶ ξαναγίνονται φυσιολογικῆς. Νομίζω, ὅτι μὲ ὅλα αὐτὰ ποὺ σὰς ἐξέθεσα, δύναιται σὰς συμπεράσασθαι ὅτι ὁ ρόλος τῶν ἀμυγδαλῶν στὴν ὁρμονικὴ λειτουργία τῶν παιδικῶν ὁργανισμῶν. Ὅταν ἀρρώστουν οἱ ἀμυγδαλὲς πρέπει νὰ δοκιμάζονται καὶ ἄλλες θεραπείες, ἰδιαίτερως βέλαια ἢ κατὰ βάθος ἀκτινοθεραπεία, ἢ ὁποῖα τὶς ἀποστεριώνει ἀπὸ τὸν πυρὸν ἔναρξιν στὸ φυσιολογικὸ μέγεθος ποκαθιστὰ φυσιολογικὴν λειτουργίαν. Τότε καὶ μόνον θὰ πρέπει νὰ ἀφαιροῦνται, ὅταν οἱ ἄλλες θεραπευτικὲς μέθοδοι ἔχουν ὀριστικῶς ἀποτύχει καὶ ὁ ὁργανισμὸς τοῦ παιδιοῦ διατρέχει πλέον βέλαιον κίνδυνον.

Π. ΧΑΤΖΗΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ

Ο ΝΕΥΡΟΛΟΓΟΣ

ΥΣΤΕΡΙΑ

Ἀρρώστεια κατ' ἐξοχὴν γυναικεία. Προσβάλλει καὶ τοὺς ἄνδρες, ἀλλὰ τὸ ποσοστὸν εἶναι τόσο μικρὸ, ποῦ μὰς δίδει τὸ δικαίωμα νὰ τὴν χαρακτηρίσουμε σὰν καθαρά γυναικεία ἀρρώστεια. Ἡ καταπληκτικὴ δὲ αὐξήσις τῶν κρουσμάτων τῆς ὑστερίας στὰ χρόνια μας δίδει πάντοτε ἐπικαιρότητα στὸ θέμα. Ποῦ ὀφείλεται ἡ ὑστερία; Ἀγνωστον. Ἄλλοι παραδέχονται ὅτι εἶναι κληρονομικὴ. Ἡ ἀκριβέστερα ὅτι τὸ ἄτομον κληρονομεῖ ἀπὸ τοὺς γονεῖς του μίαν εἰδικὴν προδιάθεσι. Δηλαδή, ὅτι εἶναι κατάλληλον καὶ ἔτοιμον νὰ προσβληθῇ ἀπὸ τὴν ἀρρώστειαν. Δὲν ὑπολείπεται τίποτε ἄλλο, παρὰ μόνον μίαν ἀφορμὴν, γιὰ ν' ἀρχίσῃ ἐκδηλουμένη ἡ ἀρρώστεια. Ἄλλοι πάλιν παραδέχονται ὅτι εἶναι μίαν κατὰ φύσιν στήν ἀρρώστειαν. Δηλαδή, τὸ ἄτομον ἐπειδὴ δὲν μπορεῖ νὰ πραγματοποιήσῃ ὠρίμαστες ἐπιδιώξεις του καὶ ἐπιθυμίες κυρίως σεξουαλικῆς, ἢ ἀδυνατεῖ νὰ ἀντιδράσῃ στὴν πραγματικότητα κατὰ τρόπον φυσιολογικόν, καταφεύγει σ' ἓνα τέχνασμα. Τοῦτο τὸ κάμνει γιὰ νὰ δικαιολογηθῇ καὶ στὸν ἑαυτόν του καὶ στὸ περιβάλλον του. Βρίσκει ἐπὶ τέλους ἓνα παράθυρον, γιὰ νὰ πεταχθῇ ἐξω ἀπὸ τὸ ἀδιέξοδον τῆς στιγμῆς, ἀφοῦ δὲν ἔχει τὸ θάρρος, τὰ προσόντα, τὴν ἀντοχὴ γιὰ νὰ βγῇ ἀπὸ τὴν πόρτα. Πόσες μητέρες δὲν ξεύρουν ἀπὸ τὰ παιδιὰ τους; Καὶ πόσες πάλιν δὲν θυμούνται ἀπὸ τὸν ἑαυτόν τους, ὅτι ἐπυροποιοῦν τὴν ἀρρώσκειν, γιὰ νὰ βγοῦν ἀπὸ κάποια δύσκολη θέσι; Αὐτὴ τὴν αἰτίαν ἔχουν οἱ λιποθυμίες τῶν Κυριῶν ἐπὶ τὰς καυκαδὰς, μὲ τοὺς συζύγους των. Εἶναι ἡ προχωρότερη, πρὶν εὐκόλῃ καὶ πρὶν ἀποτελεσματικὴ διέξοδος. Γι' αὐτὸ ἡ Κυρία τὴν χρησιμοποιεῖ καὶ ἔτσι βγαίνει ἀπὸ τὴν δύσκολη θέσι. Γίνεται ὅπως λέμε Κατὰ φύσιν στήν ἀρρώσκειν. Ὡς ἐδῶ εἶναι ἓνα ἐξυπνὸν τέχνασμα ποὺ πιάνει. Ὡς ἐδῶ τὰ πράγματα γίνονται συνειδητὰ καὶ μὲ τὴν θέλησιν μας. Τὸν ἴδιον μηχανισμόν ὅμως χρησιμοποιοῖ καὶ τὸ ὑποσυνειδητό. Καὶ ἔτσι κάτι ποὺ γίνετο, μὲ τὴν θέλησιν μας καὶ συνειδητὰ, κατόπιν γίνεταί παρὰ τὴν θέλησιν μας καὶ ὑποσυνειδητὰ. Ἀς γνωρίσουμε τώρα μερικὰ ἀπὸ τὰ ἀπειρα συμπτώματα τῆς ἀρρώσεως: Ἀρχίζει μὲ τὸν περίφημον ὕπνικόν κόμبون. Δηλαδή, αἰσθημα συσφύξεως στὸν θώρακα, ποὺ φθάνει ὡς τὸν λαιμὸν καὶ δίδει τὴν ἐντύπωσιν, ὅτι θὰ πνίξῃ τὴν ἀρρώσκειν. Ἀκολουθοῦν ἀναστεναγμοί, κλαυθμηρισμοὶ ἢ γέλωτες. Ἄλλοτε σταματοῦν ἐδῶ, ἐνῶ ἄλλοτε ἐμφανίζονται σπασμοὶ καὶ ἀπώλεια τῆς συνειδήσεως κλπ. κλπ. Παρουσιάζονται αἰσθητικαὶ διαταραχαὶ (μουδιασμάτα, μυρμηκίσματα, ἀναισθησία, ὑπεραίσθησις, πόνοι κ.λ.π.) κινητικαὶ διαταραχαὶ (ἡμιπληγία, παραλύσεις), τύφλωσις, ἀλαλία... κ.λ.π., κ.λ.π. Γενικά ἡ ὑστερία μπορεῖ νὰ ὑποδυθῇ κάθε συμπτῶμα. Τὴν ὑστερία πρέπει νὰ διακρίνομε ἀπὸ τὴν ἐπιληψίαν (Σελήνιασμα), ποὺ εἶναι ἐντελὴς ἄλλη ἀρρώστεια. Γιὰ τὴν θεραπεία χρησιμοποιοῦνται φάρμακα, ποὺ κατευνάζουν τὸ νευρικὸν σύστημα. Κυρίως ὅμως θεραπεύομε μὲ κάθε τι, ποὺ μπορεῖ νὰ δράσῃ διὰ τὴν ὑποβολῆς. Γι' αὐτὸ ἡ ἐμπιστοσύνη τῆς ἀρρώστου στὸν γιάτρον πρέπει νὰ εἶναι πλήρης.

Ι. ΝΙΚΟΛΕΤΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΣ

ΔΙΑΤΑΡΑΧΕΣ ΣΤΗ ΕΚΦΥΣΙ

Πυρετός.—Ἡ πίστις στὸ λαὸ γιὰ ὀδοντικό πυρετό, δηλ. γιὰ πυρετό ὁ ὁποῖος παρουσιάζεται κατὰ τὴν περίοδο ποὺ φυτρῶνουν τὰ δόντια καὶ ὁ ὁποῖος ἔχει σχέση μὲ τὴν ἐκφύσιν τῶν δοντιῶν εἶναι τόσο ριζωμένη ποὺ πολλὰς ὑπερβάσεις περιγελοῦν τοὺς γιάτροὺς ποὺ τοιοῦτον νὰ φέρουν ἀντιρροπίας. Πέφτουν πραγματικὰ ἐξω οἱ πεπεισμένοι αὐτὲς μητέρες ἢ ἔχουν δικαίον; Ἡ ἀπάντησις δὲν μπορεῖ νὰ εἶναι ἀπολύτως οὔτε καταφατικὴ οὔτε ἀρνητικὴ. Ὁ μπεμπῆς, ὅταν γράζῃ τὰ δόντια του μπορεῖ νὰ παρουσιάσῃ πυρετό ὁ ὁποῖος ἔχει σχέση μὲ τὴν ἐκφύσιν τῶν δοντιῶν του, ἀλλὰ αὐτὸς ὀφείλεται πάντοτε σὲ κάποια ἐπιπλοκή, σὲ κάποια μόλυνσι τῶν ὀστέων τῶν ὁποῖα πᾶσι ν' ἀνοίξῃ τὸ δόντι ποὺ σπαθῶντας νὰ βγῇ. Ὅταν τὸ δόντι προχωρῇ καὶ φυτρώσῃ σκεπάζεται ἀπὸ ἓνα πολὺ λεπτὸ στρώμα ὀστέων. Τὸ λεπτὸ αὐτὸ στρώμα πιεζοῦται ἀπὸ τὸ δόντι παθαίνει μίαν ἀτροφίαν καὶ νερῶσι καὶ δὲν εἶναι ἱκανὸ ν' ἀντισταθῇ καὶ νὰ ἐμποδίσῃ τὰ μικροβία ποὺ βρίσκονται μέσα στὸ στόμα, καὶ μολύνουν τὰ ὀστέα οὕτως ὡς καὶ τὸ ἐσωτερικὸ μέρος ποὺ βρίσκονται τὰ δόντια. Ἐστὶ καὶ ἓνα δόντι ἀκόμη τελείως σκεπασμένο μπορεῖ νὰ παρουσιάσῃ μίαν μόλυνσιν χωρὶς ἀκόμη καὶ νὰ ὑπάρχῃ ἐξωτερικὴ φλεγμονὴ τῶν ὀστέων. Σ' αὐτὲς τὶς μολύνσεις ὁ παιδικὸς ὁργανισμὸς ἀντιδρᾷ μὲ ὑψηλὸ πυρετό, ὁ ὁποῖος κυμαίνεται μετὰ 39 καὶ 40 βαθμῶν, διατηρεῖται δὲ μίαν ἕως δύο μέρες, μπορεῖ ν' ἀφαιρεθῇ μὲ τὴν ἐκφύσιν τῶν δοντιῶν, καὶ διαρκεῖ μὲς, σὲ σπάνιες περιπτώσεις, νὰ διαρκεῖ καὶ μίαν ἐβδομάδα. Ὁ πυρετὸς αὐτὸς δὲν πηρεάζεται μὲ κανένα τρόπο καὶ μὲ κανένα μέσο, ὑποχωρεῖ δὲ αὐτόματα μετὰ τὴν ἐκφύσιν τοῦ δοντιοῦ καὶ ἔσ' ὅσον ὁ ἐρεθισμὸς τῶν ὀστέων ὑποχωρήσῃ. Εἶναι ἐσφαλμένο, κάθε μὴ σαφὴ μὴ πυρετόν κατατάσσει νὰ τὴν ἀποδοῖμε ἀπὸ τὴν ἐκφύσιν τῶν δοντιῶν. Καὶ εὐκόλῃ στὴν ἐκφύσιν τῶν δοντιῶν, πῶς ἐπίσης εἶναι ἐσφαλμένο νὰ ἡ παραδοχὴ ὅτι ὁ πυρετὸς ποὺ νὰ ἔχῃ σχέση μὲ τὴν ἐκφύσιν τῶν δοντιῶν. Γιατί μὲ τὴν ἐκφύσιν τῶν δοντιῶν ποὺ δώσαμε παραπάνω εἶναι δυνατόν νὰ παρῇ «ὀδοντικός πυρετός». Ὁ πυρετὸς ἀπὸ ἐρεθισμὸν ἀπλὸ τοῦ δοντιοῦ καὶ τῆς ἐκφύσεως τῶν δοντιῶν εἶναι ἐξαιρεσι. Ὑπάρχει ἀκόμη καὶ μίαν ἄλλην σχέση μετὰ τῶν δοντιῶν καὶ τῆς ἐκφύσεως τῶν δοντιῶν ἡ ὁποία δικαιολογεῖ τοὺς γονεῖς ὅτι ὑποστρέφουν τὴν ὑπάρξιν «ὀδοντικοῦ πυρετοῦ». Συμβαίνει πολλὰς φορὲς, σ' ἓνα παιδί ποὺ παρουσιάζει πυρετό, σὲ λίγες μέρες νὰ φυτρώσῃ ὠρίμαστα δόντια καὶ μάλιστα δύο τρία μαζί καὶ πρὶν πολλὰ ἀκόμη. Ἡ μητέρα τότε ἀμέσως δύναι τὸν πυρετὸν πῶς τὸ παιδί εἶχε πυρετόν νωτὶ ἐπὶ τὴν ἐκφύσιν τῶν δοντιῶν. Ἐπὶ τὴν ἐκφύσιν τῶν δοντιῶν καὶ τῆς ἐκφύσεως τῶν δοντιῶν εἶναι πολλὸ φυσικὸ νὰ τὸ σκεθῇ καὶ νὰ εἶναι μὴ πρὶν πολλὰ ἀκόμη. Συμβαίνει καὶ τὰ δύο στὸν πυρετό. Συμβαίνει καὶ τὸ ἀντίθετον. Καὶ συνηθίζεται μὲν: ὁ πυρετὸς ὁ ὁποῖος εἶχε κάποιον ἄλλον αἰτίαν ἔκανε τὰ δόντια νὰ φυτρώσῃ πρὶν γρήγορα. Γιατί ὅπως ἐξορῶμε τὴν ἐκφύσιν αὐτοῦ τῆς ἀνταλλαγῆς τῆς ὁπλοῦς καὶ αὐξήσις τῆς ἀνταλλαγῆς τῆς ὁπλοῦς μάλιστα ἐπιτάχυνσι τῆς ἐπεξεργασίας τῆς ἐκφύσεως τῶν δοντιῶν στὴν προκειμένη περίπτωση. Ἡ ἀποκάλυψις τῆς πραγματικῆς αἰτίας τοῦ πυρετοῦ κάθε φορὰ ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν μελέτην.

ΧΑΡΙΤΩΜΕΝΗ ΤΗΝ ΩΡΑ ΤΗΣ ΔΟΥΛΕΙΑΣ

1. Ποδιά-ρόμπα, με δύο κουμπιά ἔμπρὸς στὴ μέση καὶ περαστὴ ζώνη δεμένη πίσω-πλαί. Βολάν στὰ ζαпонέ σχιστὰ μανίκια, στὸ σκόκιν γιᾶκα, ἔμπρὸς στὸ κόψιμο ποὺ σχηματίζει ἀμψισεμάν ἀπὸ τὴ βάση τοῦ στήθους καὶ περιβάλλει τὴν πλάτη καθὼς καὶ τὶς ἐσωτερικὰς τσέπες τῆς φούστας.
2. Ποδιάσα μονόχρωμη με καρὸ βολάν στὶς μπρετέλες καὶ γύρω γύρω στὸ κάτω μέρος. Γαρνίρισμα με σουτὰς καὶ σταυροβελονία στὸ στήθος καὶ στὶς τσέπες.
3. Ὁραῖο μοντέλο ριγῶτο γαρνιρισμένο με ἄσπρο πικὲ στὰ μανίκια, τὸ γιᾶκα καὶ τὶς τσέπες.
4. Χαριτωμένη λευκὴ ποδιά γαρνιρισμένη με βολάν καὶ λασεδάκι.

5. Βουλᾶτη ποδιάσα γαρνιρισμένη με πιετᾶκια καὶ στενὸ βολάν.
6. Ποδιά ἀπὸ ανοικτόχρωμο ἑλατῆς ἢ ἡμίλινο γαρνιρισμένη με τλὲ κέντημα.
7. Ποδιά ἀπὸ ἄσπρο κρετὸν γαρνιρισμένη με ἀγγλικὸ κέντημα.

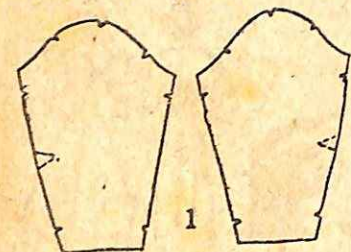
Η «Γυναίκα και τὸ Σπίτι» σὰς προσφέρουν

ΜΙΑ ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΜΕΘΟΔΟ ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΘΕΤΕ

ΚΟΠΤΙΚΗ ΚΑΙ ΡΑΠΤΙΚΗ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ 10η

Τὸ συμπληρωματικὸ μῆκος τοῦ πανηγύκιου εἶναι ἀπαραίτητο γιὰ νὰ κινηθῇ ἀνετα ὁ ἀγκώνας. Τὸ περίσσιον αὐτὸ μᾶκρος μαζεύεται στὸ σημεῖο πού διπλώνει ὁ ἀγκώνας πρὸς τὰ μέσα (Σχ. 4, στὸ προηγούμενο τεύχος), εἴτε μὲ μιὰ διπλὴ σειρὰ ἀπὸ σούρες, εἴτε μὲ μιὰν ἢ περισσότερες πένες.

Οἱ δύο πλευρὲς τοῦ μανικιῦ εἶναι ἀσύμμετρες.

στρωθῇ μὲ προσοχὴ στὸ σιδερώμα, σ' ἓνα πασκάρω.

Η ΔΟΚΙΜΗ

Σιδερώστε τὶς ραφές.

Ἡ ροφή τοῦ κατωμάνικου δὲν ἀντιστοιχεῖ μὲ τὴν πλαινὴ ροφή τοῦ φορέματος, ἀλλὰ ἔρχεται κάπου 2 ἐκατοστὰ ψηλότερα.

Η ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ ΤΟΥ ΜΑΝΙΚΙΟΥ

Προτὺ κολληθοῦν τὰ μανίκια πρὶν νὰ εἶναι τελειωμένα ἐντελῶς. Τρυπώστε τὴ ροφή, δάχτυλα καὶ μανίκι ἴσια ἐπάνω στὸ τραπέζι. Μετὰ τὴ δοκιμὴ καὶ μανίκι ἴσια ἐπάνω στὸ τραπέζι. Μετὰ τὴ δοκιμὴ καὶ μανίκι ἴσια ἐπάνω στὸ τραπέζι. Μετὰ τὴ δοκιμὴ καὶ μανίκι ἴσια ἐπάνω στὸ τραπέζι.

Η ΜΑΙΣΧΑΛΗ

Ἡ μαισχάλη πρέπει νὰ εἶναι δύο γίνεται πῶς μικρὴ, χωρὶς ἐννοεῖται νὰ εἶναι στενὴ καὶ καλὰ στρωγυλεμένη. Ὄταν ἡ μαισχάλη εἶναι πολὺ φαρδεῖα, παίρνει ἀπὸ τὸ ὕψος τοῦ μανικιῦ, ἐνοχλεῖ στὶς κινήσεις καὶ σχηματίζει πολὺ ἀσχημὲς ζαρές κατὰ ἀνῆσει καὶ σχηματίζει πολὺ ἀσχημὲς ζαρές κατὰ ἀνῆσει καὶ σχηματίζει πολὺ ἀσχημὲς ζαρές κατὰ ἀνῆσει.

Η ΣΥΓΚΟΛΛΗΣΙ

Ἀφοῦ κολληθοῦν τὰ μανίκια ἐπάνω στὸ φόρεμα, γυάλιτέ το, περάστε σημάδι στὸ σημεῖο τῆς ραφῆς ἐπάνω στὸ ἐμπρός. Παρόμοιο σημάδι θὰ σημεῖω- νῇ τὸ μέρος τῆς ἰδίας ραφῆς, ἐπάνω στὸ μανίκι. Κά- μετε τὰ σημάδια μὲ διαφορετικὸ σχῆμα: σταυροῦς γιὰ νὰ δείχνουν ἀκριβῶς τὰ σημεῖα πού βρίσκονται ἀντίκρου στὴ ραφή, τρυπώματα πού νὰ δείχνουν τὴν ἀκριβὴ τοποθέτησιν τοῦ «ἐπιστάματος». Τοποθετήστε κατόπιν τὸ ἓνα μανίκι ἐπάνω στὸ ἄλλο, ἀνάποδον μὲ κατόπιν τὸ ἓνα περάστε καὶ στὸ ἄλλο μανίκι, πού δὲν τὸ δοκιμάσατε, τὰ σημάδια.

Κόμειτε τὴν ἰδίαν ἐργασία καὶ στὴ μαισχάλη τοῦ φορέματος. Τρυπώστε τὰ δύο μανίκια στὴ θέσιν τοῦ καὶ κόμειτε ἄλλη μιὰ δοκιμὴ προτὺ γυάλιστε τὰ μανίκια. Φροντίστε νὰ γίνονται τὰ γυάλισμα καὶ σιδερώ- σελος ἀκριβῶς ἐπάνω στὸ τρύπημα καὶ σιδερώστε- τὴν τελειωμένη ροφή πάνω στὸ πα- τε προσεκτικὰ.

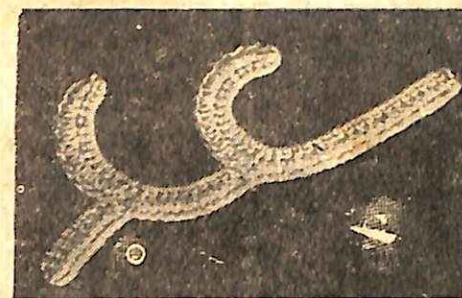
Κολλήσατε ἀκολου- θώντας τὰ σημάδια.

58

ΚΑΙ ΜΙΑ ΑΚΟΜΗ ΕΥΚΟΛΗ ΜΕΘΟΔΟ ΚΕΝΤΗΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΠΛΕΚΤΙΚΗΣ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟ
ΚΛΩΝΟΣ ΜΕ ΚΛΑΔΑΚΙ (Σχ. 16).

Φτιάξτε πάνω ἀπὸ μὲν κορδονέτο 35 γερύσματα, 1 γαϊτανάκι στὸν ἀέρα — γυρίστε τὸ πλεκτό — φτιάξτε πάνω ἀπὸ τὸ κορδονέτο 15 γερύσματα πού μπηγνῶνται στὶς δύο ὀριζόντιες θηλειές τῶν κάτω γερύσματος, 1 γαϊτ. στὴν ἀέρα — γυρίστε τὸ πλεκτό. Φτιάξτε μονάχα ἐπὶ νῶ ἀπὸ τὸ μὲν κορδονέτο 24 γερύσματα, 1 γαϊταν. στὸν ἀέρα — γυρίστε τὸ πλεκτό.

Σχ. 16. Κλῶνος μὲ κλαδάκι.

καὶ 20 γερύσματα μέσα στὰ 20 ἐλεύθερα γερύσματα τοῦ πρώτου κλαδίου. Κόψτε τὶς κλωστές.

ΓΥΡΙΣΤΟ ΚΛΑΔΑΚΙ (Σχ. 17).

Φτιάξτε πάνω ἀπὸ μὲν κορδονέτο 40 γερύσματα, διπλώσατέ τα κυκλι- κά πρὸς τὰ ἔξω καὶ συνενώσατέ τα στὴ θέσιν τοῦ 20οῦ γερύματος, 1 γαϊτ. στὸν ἀέρα — γυρίστε τὸ πλεκτό. Ἐπιστρέφον- τας φτιάξτε πάνω ἀπὸ τὸ κορδονέτο 40 γερύ- σματα, πού μπαίνουν μέσα στὶς δύο ὀριζόντιες θη- λειές τῶν κάτω γερύσματος. Κόψτε τὶς κλωστές.

ΚΛΑΔΑΚΙ ΜΕ ΠΙΚΟ (Σχ. 18)

Φτιάξτε πάνω ἀπὸ μὲν κορδονέτο 24 γερύ- σματα, 1 γαϊτανάκι στὸν ἀέρα — γυρίστε τὸ πλεκτό. Ἐπιστρέφοντας φτιάξτε πάνω ἀπὸ τὸ κορδονέτο καὶ μέσα στὶς δύο ὀριζόντιες θηλειές τῶν κάτω γερύσματος: 3 γερύσματα, 1 πικὸ, 3 γερύσματα, 1 πικὸ, 3 γερύσματα, 1 πικὸ, 3 γερύσματα, 1 πικὸ, 3 γερύσματα, 1 πικὸ, 3 γερύσματα, 1 πικὸ καὶ 6 γερύσματα. Κόψτε τὶς κλωστές.

ΚΡΙΚΟΣ ΜΕ ΜΙΣΧΟ (Σχ. 19)

Φτιάξτε πάνω ἀπὸ τριπλὸ κορδονέτο ἓναν κρίκο μὲ 20 γερύσματα, 1 μικ- ρὸ σφιχτὸ γέμισμα ἀπὸ πρῶτο γέμισμα, 6 γαϊτανάκια στὸν ἀέρα, πη- δῆσατε τὸ πρῶτο γαϊτανάκι στὸν ἀέρα καὶ φτιάξτε πέντε γερύσματα μέσα στὰ 5 ἀκόλουθα γερύσματα στὸν ἀέρα. Τελειώσατε μὲ 1 μικρὸ σφιχτὸ γί- σμα μέσα στὸ 20 γερύσμα τοῦ κρίκου. Κόψ- τε τὶς κλωστές.

Σχ. 18. Κλαδάκι μὲ πικὸ.

ΤΣΑΜΠΑΚΙ (Σχ. 20)

Φτιάξτε πάνω ἀπὸ τριπλὸ κορδονέτο 3 κρί- κους μὲ 16 γερύσματα, πού τελειώνουν μὲ 1 μικ- ρὸ σφιχτὸ γέμισμα. Συνενώσατε τοὺς τρεῖς κρί- κους πιάνοντας τοὺς στὴν ἀνάποδον σὲ 3 γερύ- σματα, σύμφωνα μὲ τὸ σχῆμα 49 καὶ συνεχίσατε τὸ μίσχο πάνω σὲ μὲν κορδονέτο.

ΦΕΣΤΟΝΙΑ ΜΕ ΚΡΙΚΟΥΣ (Σχ. 21)

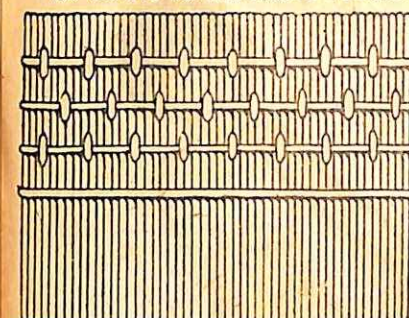
Ἀρχίσατε ἀπὸ τοὺς κρίκους, πού γίνονται μὲ 24 γερύσματα πάνω ἀπὸ τὸ τριπλὸ κορδονέτο ὁ- καθένας. Συνενώσατε στὸν ἀέρα τὸν ἓνα κρίκο, καθεῖνας. Συνενώσατε τὸν ἓνα κρίκο τὸν ἑξῆς: Ἐκινήσατε ἀπὸ τὸ τελευταῖον ἔνσωμα στὴν ἀρι- στερὰ πλευρὰ καὶ φτιάξτε πρὸς τὰ δεξιά, πάνω ἀπὸ μὲν κορδονέτο, 1 γέμισμα μέσα στὸ 7ο, 6ο καὶ 5ο γέ- ρισμα τοῦ πρώτου ἀπλοῦ κρίκου στὴν ἔξω πλευρὰ. Φτιά- ξτε πάνω ἀπὸ μὲν κορδονέτο 3 γερύσματα, 1 πικὸ, 3 γερύσματα, 1 πικὸ, 3 γερύσματα, 1 πικὸ καὶ 2 γερύ- σματα. Φτιάξτε κατόπιν πάνω ἀπὸ τὸ κορδονέτο 1 γέ- ρισμα μέσα στὸ 5ο, 6ο καὶ 7ο γέμισμα τοῦ ἐπομένου κρίκου. Ἐπαναλάβετε τρεῖς φορές τὰ ἴδια ἀπὸ τὸ ση- μεῖο * ἐπὶ τὸ σημεῖο *.

(Ἡ συνέχεια στὸ ἐπόμενο)

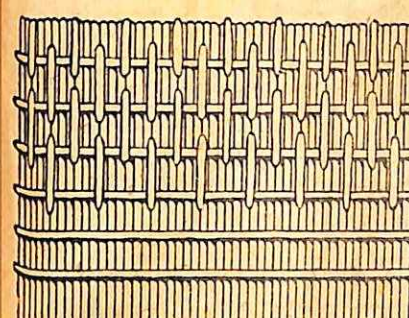
ΤΟ ΚΕΝΤΗΜΑ

Ἀνατολίτικες βελονιές

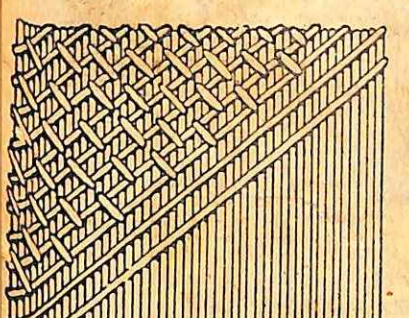
Οἱ βελονιές πού σὰς δίνουμε σήμερα μποροῦν νὰ σὰς ἐξυ- πηρετήσουν πολὺ. Εἶναι πολὺ διακοσμητικὲς καὶ μποροῦν νὰ μίσουν ἢ κάθε μιὰ στὸ εἶδος τῆς μεγάλης ἐπιφάνειας. Ἰδι- αίτερα χρήσιμες μποροῦν νὰ σὰς φανοῦν οἱ βελονιές αὐτές ἀν θέλετε νὰ κεντήσετε τσάντα ἢ μαξιλάρι. Μποροῦν ἀκόμη νὰ κεντηθοῦν σὲ μπροστινὲς ἐπὶ πλάτος σὲ κουρτίνες, σὲ μπάντες, σὲ ντιβανόσκε- πάσματα κλπ.

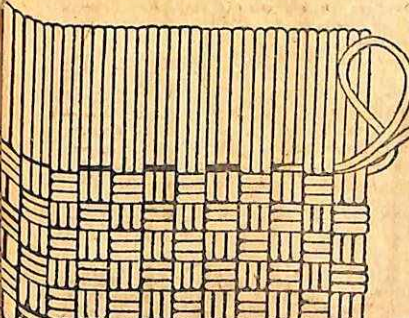
44

44α

44β

45

Ἄν μελετήσατε καλὰ τὰ πέντε σχέδια πού σὰς προσφέρουμε στὴ σελίδα μας, μπορεῖτε νὰ κάμει- τέ μὴν σὰς καὶ ἄλλους συν- δυασμοὺς ἢ νὰ χρησιμ- ποιήσατε περισσότερα χρώ- ματα στὶς διαφόρες βελο- νιές.

Κά κε λ α.— Κεντά- τε πρῶτα στὴν ἐπιφάνεια πού πρόκειται νὰ κεντή- σετε κάθετες, παρακάτω βελονιές, ὅλες μὲ τὸ ἴδιο μῆκος, πολὺ κοντὰ τὴ μιὰν ἐπάνω στὴν ἄλλη, τόσο κανονικὲς πού νὰ εἶ- ναι ἡ κεντημένη ἐπιφάνεια συνεχῆς. Τέτοιες βελονιές γίνονται εὐκολώτερα πᾶ- νω σὲ λεπτὸ ἔταμιν, πού οἱ κλωστὲς ξεχωρίζουν καὶ δὲν μπορεῖ νὰ γίνῃ λάθος ὅταν δοθῇ ἡ κατάλληλη προσοχή. Ἀφοῦ γεμίσατε τὴν ἐπιφάνεια μὲ κάθετες βελονιές, περνάτε πάνω τους, σὲ ὀριζόντια κλίσιν, αὐτὴ τὴ φορά καὶ μὲ κλω- στὲς διαφορετικοῦ χρώ- ματος, βελονιές κανονικῆς, σὲ ἴσες ἐντελῶς ἀποστά- σεις, σ' ὅλη τὴν ἐκτασί πού παίρνουν οἱ κάθετες βελονιές. Τὶς ὀριζόντιες αὐτὲς βελονιές τὶς στερε- ώνετε μὲ τριπλὲς, πάλι κά- θετες βελονιές καὶ μὲ κλωστή σὲ ἄλλο, τρίτο χρώμα. Οἱ τελευταῖες αὐτὲς βελονιές εἶναι μικρὲς καὶ γίνονται σὲ κανονικὲς ἀποστάσεις, κάθε 5 μεγάλες βελονιές, ἀφαιρῶντας τὸ ἐνδιάμεσο 4 μακρὺν βελονιῶν ἀπα- στῆς. Οἱ ὀριζόντιες βελο- νιές μποροῦν νὰ γίνουν καὶ κατὰ διαστήματα.

Διπλὰ κά κε λ α.— Γίνονται ὅπως καὶ ἡ προηγούμενη βελονία μὲ τὴ διαφορά ὅτι αὐτὴ νὰ στερεωθοῦν τὴν τρίτη φο- ρά, μιὰ - μιὰ οἱ ὀριζόντιες βελονιές, στερεώνονται δύο - δύο καὶ ἐναλλάξ, (8- πὼς δείχνει τὸ σχ. 44α).

Λο ξ α κά κε λ α.— Στὴν περίπτωσιν αὐτὴ οἱ ὀριζόντιες βελονιές πού πέφτουν ἐπάνω στὶς κάθε- τες γίνονται λοξὰ καὶ πῶς κοντὰ. (Σχ. 44β).

Πλεκτὴ βελονία.— Ἡ βελονία αὐτὴ ἀνή- κει στὴν ἴδια κατηγορίαν. Ἀφοῦ κεντηθοῦν οἱ κάθε- τες βελονιές, περνῶν κα- τόπιν ἀνάμεσα τοὺς οἱ ὀ- ριζόντιες, ὅχι ὅμως ἀραιά, ἀλλὰ πολὺ κοντὰ, ὅπως τὸ καρίκωμα, τρεῖς κεντη- μένες κάθετες κλωστὲς νὰ φαίνονται καὶ ἄλλες τρεῖς νὰ σκεπάζονται. Φυσικὰ, ἡ δεύτερη βελονία γίνεται μὲ διαφορετικὸ χρώμα. (Σχ. 45).

(Ἀκολουθεῖ)

ΜΙΛΟΥΝ ΤΑ ΑΣΤΡΑ

καὶ προλέγουν τὸ μέλλον γιὰ τὸ διάστη- μα ἀπὸ 16—30 Ἰουνίου γι' αὐτὲς πού γεν- νήθηκαν στοὺς παρακάτω ἀστερισμοὺς

ΚΡΙΟΣ

1ο ΔΕΚΑΜΕΡΟ (21—30 Μαρ- τίου). Πρέπει ν' ἀποκτήσετε σταθε- ρὸ χαρακτήρα. Ἀλλάξτε πολὺ εὐ- κόλα ἰδέες.

2ο ΔΕΚΑΜΕΡΟ. (31 Μαρτίου—9 Ἀπριλίου). Θὰ ἔχετε ἓναν καυγὰ μὲ τὸν ἄνδρα σας, ἀν εἰσθε παντρε- μένη, ἢ μὲ τοὺς δικούς σας ἀν εἰσθε ἀνύπαντρη, καὶ ἓνα εὐχάριστο νῆ- ος θὰ διασκεδάσῃ τὴ στενοχώρια σας.

3ο ΔΕΚΑΜΕΡΟ. (10—19 Ἀπριλί- ου). Ἡ εὐαισθησία σας δὲν σὰς ἀ- ρεῖ νὰ σκεφθῇτε λογικὰ. Κι' ὅμως ἡ λογικὴ εἶναι ἀπαραίτητη γιὰ τίς μεγάλες ἀποφάσεις.

ΤΑΥΡΟΣ

1ο ΔΕΚΑΜΕΡΟ. (20—30 Ἀπρι- λίου). Στὶς 20 Ἰουνίου θὰ δεχθῇτε μιὰ πολὺ σημαντικὴ ἐπίσκεψιν.

2ο ΔΕΚΑΜΕΡΟ. (1—10 Μαΐου). Μπορεῖτε νὰ εἰσθε εὐτυχισμένη. Ἡ μπόρα πέρασε. Χαμογελάστε.

3ο ΔΕΚΑΜΕΡΟ. (11—20 Μαΐου). Κάτι τὸ ἀσυνήθιστο θὰ σὰς συμβῇ, πού γιὰ μερικὲς μέρες θὰ σὰς τα- ράξῃ.

ΔΙΔΥΜΟΙ

1ο ΔΕΚΑΜΕΡΟ. (21—31 Μαΐου). Ζυγίστε καλὰ τὰ ὑπὲρ καὶ τὰ κατὰ, πρὶν πάρετε καμμιά ἀπόφασι.

2ο ΔΕΚΑΜΕΡΟ. (1—10 Ἰουνίου). Τὸ γούρι σας ἐξακολουθεῖ. Μπορεῖτε νὰ πραγματοποιήσατε ὅλα σας τὰ σχέδια.

3ο ΔΕΚΑΜΕΡΟ. (11—22 Ἰουνίου). Προσέξτε τὴν πρώτη Κυριακὴ αὐτοῦ τοῦ δεκαπενθήμερου. Μπορεῖ νὰ πε- ράσῃ δίπλα σας ἡ εὐτυχία.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ

1ο ΔΕΚΑΜΕΡΟ. (23 Ἰουνίου ἕως 1 Ἰουλίου). Διατηρήσατε ἀπόλυτὴν ἐμπιστοσύνη στὶς ἱκανότητές σας.

2ο ΔΕΚΑΜΕΡΟ. (2—11 Ἰουλίου). Θὰ σὰς προσφερθῇ δόξια ἀπὸ πολ- λὲς μεριές. Μὴν ἀφήσετε τὴν εὐκαι- ρία νὰ σὰς διαφύγῃ.

3ο ΔΕΚΑΜΕΡΟ. (12—22 Ἰουλίου). Ἐξακολουθεῖτε στὸν ἴδιον ρυθμὸ, μὴν ἀναλάβετε ὑποχρεώσεις γιὰ τὸ ἄμεσο μέλλον.

ΛΕΩΝ

1ο ΔΕΚΑΜΕΡΟ. (23 Ἰουλίου ἕως 1 Αὐγούστου). Ἐπηρεάσατε πολὺ ἀ- πὸ τὸ περιβάλλον. Πρέπει νὰ καλ- λιεργήσατε τὴν προσωπικότητά σας.

2ο ΔΕΚΑΜΕΡΟ. (2—12 Αὐγούστου). Ἀποφύγετε κάθε ὑπερβολή. Ἡ κα- λύτερη μέρα σας θὰ εἶναι ἡ 20 Ἰ- ουνίου.

3ο ΔΕΚΑΜΕΡΟ. (13—22 Αὐγού- στου). Θὰ συναντήσατε μερικὲς δυ- σκολίες αὐτὸ τὸ δεκαπενθήμερο.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ

1ο ΔΕΚΑΜΕΡΟ. (23 Αὐγούστου ἕως 2 Σεπτεμβρίου). Δὲν ἔχετε προσ- νατολισθῇ καλὰ. Ἀλλάξτε κακὸ ὄρμη.

2ο ΔΕΚΑΜΕΡΟ. (3—12 Σεπτεμβρί- ου). Ἄν πῆρατε τὴν καλὴ ἐκδοχὴ πού σὰς εἶχα ἀναγγελεῖ, μὴν παραλείψετε νὰ κάνατε αὐτὸ πού πρέπει.

3ο ΔΕΚΑΜΕΡΟ. (13—22 Σεπτεμ- βρίου). Προβλέπω τὰς ἐπὶ τῶν πρᾶγμα- τὰ θὰ διορθωθοῦν μόνον τοὺς.

ΖΥΓΟΣ

1ο ΔΕΚΑΜΕΡΟ. (23 Σεπτεμβρίου ἕ- ως 2 Ὀκτωβρίου). Μερικὲς δυσκολί- ες οικονομικῆς φύσεως, καθὼς καὶ μιὰ ἀρρώστια.

2ο ΔΕΚΑΜΕΡΟ. (3—12 Ὀκτωβρί- ου). Μὴν ἔχετε ἀπόλυτὴ ἐμπιστοσύ- νη στὶς φίλες σας. Ὁ ἄνδρας πρὶν νὰ εἶναι κάτω ἀπὸ ἐπιφυλακτι- κὸς στὶς σχέσεις του μὲ τοὺς ὁμοί- ους του.

3ο ΔΕΚΑΜΕΡΟ. (13 — 23 Ὀκτα- βρίου). Προχωρήσατε ἀποφασιστικὰ στὴν ἐκτέλεσιν τῶν σχεδίων σας.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ

1ο ΔΕΚΑΜΕΡΟ. (24 Ὀκτωβρίου ἕ- ως 2 Νοεμβρίου). Ἡ εὐτυχία κατοί- νει κάτω ἀπ' τὴ στέγη σας. Δὲν τὸ ἀντιληφθήκατε ἀκόμα;

2ο ΔΕΚΑΜΕΡΟ. (3—11 Νοεμβρί- ου). Ὁ ἐγωισμὸς σας δὲν πρέπει νὰ ὑπερισχύῃ. Ἡ γυνίκα πρέπει νὰ ξερῇ νὰ ὑποχωρῇ.

3ο ΔΕΚΑΜΕΡΟ. (12—21 Νοεμβρί- ου). Μὴν ἀφήσετε τὸν ἑαυτὸ κίνδυνο, νὰ παρασυρθῇ ἀπὸ καινούργιες περιπέτει- ες. Θὰ κλάψετε πολὺ.

ΤΟΞΟΤΗΣ

1ο ΔΕΚΑΜΕΡΟ. (22 Νοεμβρίου ἕ- ως 1 Δεκεμβρίου). Θὰ κουρασθῇτε λι- γάκι ὅς πού νὰ φθάσατε στὸ σκο- πὸ σας.

2ο ΔΕΚΑΜΕΡΟ. (2—11 Δεκεμβρί- ου). Ἐνα γράμμα πού θὰ ἔρθῃ ἀπὸ μακριὰ θὰ σὰς προσεγγίσῃ μιὰν εὐ- χάριστη ἐκπληξιν.

3ο ΔΕΚΑΜΕΡΟ. (12—21 Δεκεμβρί- ου). Θὰ διατρέξετε ἓνα μικρὸ κίνδυνο. Ἀποφύγετε τὸ κίτρινο χρώμα.

ΑἴΓΟΚΕΡΩΣ

1ο ΔΕΚΑΜΕΡΟ. (22 Δεκεμβρίου ἕ- ως 1 Ἰανουαρίου). Πρέπει νὰ χειρι- σθῇτε τὸ ζήτημά σας μὲ διπλωματι- κότητα.

2ο ΔΕΚΑΜΕΡΟ. (2—11 Ἰανουαρί- ου). Ὀυδέτερο δεκαπενθήμερο. Μιὰ ἀ- νάπαυλα στὴν λίγο ταραγμένη σας ζωὴ.

3ο ΔΕΚΑΜΕΡΟ. (12—21 Ἰανουα- ρίου). Μὴν ριχθῇτε ἐπὶ ἄγνωστο μὲ κλειστὰ μάτια. Ἡ καλύτερη μέρα σας ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν ἀλλάξτε τὴν κατὰ.

ΥΔΡΟΧΟΟΣ

1ο ΔΕΚΑΜΕΡΟ. (22—30 Ἰανουα- ρίου). Θὰ ὑποφέρετε ἀπὸ τὴν ἐχθρό- τητά πού σὰς περιβάλλει, μὰ ἀπὸ σὰς ἐξαρτᾶται ν' ἀλλάξετε τὴν κατὰ- στασι. Μὴν ζητᾶτε πολλὰ.

2ο ΔΕΚΑΜΕΡΟ. (31 Ἰανουαρίου ἕως 9 Φεβρουαρίου). Τίποτα τὸ σο- βαρὸν. Λίγα δακρυά. Μὰ κατόπιν ὅα ἀντιληφθῇτε ὅτι καλύτερα ἦσαν ἔτσι.

3ο ΔΕΚΑΜΕΡΟ. (10—19 Φεβρουα- ρίου). Οἱ εὐτυχισμένοι λαοὶ δὲν ἔ- χουν ἱστορίαν. Καὶ σὲς τὸ ἴδιο. Οἱ μέρες σας κυλοῦν ἡσυχᾶ.

ΙΧΘΕΙΣ

1ο ΔΕΚΑΜΕΡΟ. (20—29 Φεβρουαρί- ου). Μὴν υπερβάλλετε τὶς ἱκανότη- τές σας. Μπορεῖτε ν' ἀπογοητευθῇτε.

2ο ΔΕΚΑΜΕΡΟ. (1—10 Μαρτίου). Θὰ περάσατε μιὰ μικρὴ αἰσθηματι- κὴ κρίσιν, πού θὰ τὴν ξεπεράσατε ἀν δεί- ξετε καταπόνησιν.

3ο ΔΕΚΑΜΕΡΟ. (11—20 Μαρτίου). Προσπαθήσατε νὰ κερδίσατε χρόνο. Τὰ πρᾶγμα- τὰ θὰ διορθωθοῦν μόνον τοὺς.

57

Τα παιδιά γδύθηκαν να κολυμπήσουν. Στη δεξιά σελίδα βλέπετε το ντύσιμο που αντιστοιχεί σε κάθε ομάδα παιδιών της σελίδος αυτής.

- Α. Σουρωτή κυλοτίτσα κάτω από μυτερό άμπρεσεμάν και ζωνούλα.
- Α'. Κοστούμι μπάνιου από τουάλ με κοντή φουστίτσα αν φόρμ.
- Α''. Φορμίτσα κουμπωτή εμπρός με τσέπες και μύτες επάνω δεμένες πίσω στο λαιμό.
- Β'. Σλιπ από ζερσέυ, καμωμένο με δυο λουρίδες που δένουν στα ισχία.
- Β''. Φορμίτσα με κυλότα καμωμένα από 4 φύλλα, κορσάζ ανοικτό στην πλάτη.
- Γ'. Άριστερά: Δυο σταυρωτές λουρίδες σχηματίζουν το επάνω. Ή κυλότα είνε πολύ σουρωτή όπισω.

Δεξιά: Σλιπ από ανοιχτόχρωμο τουάλ σκαμμένο πολύ όπισω.
Άριστερά: Σουτιέν σταυρωτό από τουάλ, δεμένο πίσω στο

λαιμό. Κυλότα κουμπωτή στα δύο πλάγια.
Δεξιά: Σλιπ από εμπριμέ περκάλ με ζωρά χρώματα πολύ σκαμμένο όπισω. Λεπτές, δετές μπρετέλες.

- Α. — Μπλερό χωρίς μανίκια, που φοριέται με φούστα σουρωτή στη μέση.
- Α'. — Ο μεγάλος γυριστός γιακάς και η σουρωτή φούστα γαννίζονται με άσπρο γαλόνι.
- Α''. — Πλεκτή ριγώτη μπλούζα με άσπρο άμπρεσεμάν. Κοντό σόρτ μπλέ με τσεπάκια και γυριστά ρεβέρ.
- Β. — Φουφούλα σουρωτή με κουμπωτό λαιμάκι.

- Β'' — Φούστα από τουάλ, κεντημένη στη μέση με τρεις σειρές λασεδάκι.
- Γ. — Άριστερά: Μπλερό με λευκή φάσα, που επαναλαμβάνεται στη φουστίτσα του φορέματος, που είναι πλισέ. Κορσάζ κουμπωτό.
- Δεξιά: Κορσάζ κουμπωτό με μεγάλο τετράγωνο ντεκολτέ. Φουφούλα με σούρες. Φούστα κουμπωτή εμπρός, με μεγάλες προσθετές τσέπες, που αρχίζουν από τη μέση.
- Δ. — Άριστερά: Κορσάζ σουρωτό, που σταματά στη μέση, από νταματό ύφασμα. Φούστα σουρωτή, ανοικτή εμπρός.
- Δεξιά: Φούστα το βουλάτο περκάλι, όμοιο με το κατελλάκι. Ή φούστα έχει κάτω ένα σουρωτό βολάν, που λιογραμμίζεται με λασεδάκι και επάνω συγκρατείται με μπρετέλες.

Η ΔΙΣΘΗΜΑΤΙΚΗ ΣΑΣ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ

Σας άπαντά

ΑΝΑΠΟΦΑΣΙΣΤΗ Μ. Α. :
Τό όπύ είναι μικρότερός σου, δέν έχει σημασία. Είπαμε, πώς δέν πρέπει να μετράμε τά χρόνια με τό σταγονόμετρο, όταν υπάρχει αγάπη. Κι' ό νέος αυτός σ' αγαπά! Δέν πιστεύω να είναι κατώτερός σου. 'Η άφοσίωσή του σέ σένα, τόν ξεψώννει. Δείχνει πώς ή ψυχή του είναι άνώτερη. Τί σημασία έχει άν έβγαλε τό γυμνάσιο ή όχι; Σέ συμδουλεύω άνεπιφύλακτα να προτιμήσης τόν νέον αυτόν, παρά τόν άλλον με την κάπως καλύτερη κοινωνική θέση. Εύχομαι ή συμβουλή μου να βγί σε καλό και να εύτυχής.

ΚΡΗΤΙΚΟΠΟΥΛΑ: Είνε τόσο όμορφο αυτό πού σκέφτεσαι να κάνης. Γιατί διατάξεις; Τόλμησε λοιπόν, τόλμησε. Γράψε του, δέν είναι τόσο φοβερό τό δίλημά σου.

ΚΑΙΤΗ ΜΑΥΡΟΥ (Θεσσαλονίκη): Σ' εύχαριστώ για τά καλά σου λόγια. Τά δημοσιεύω, όπως τά γράφεις, για να καυχήθώ και γώ σαν γυναίκα. Να πώ, στις άλλες: «κοιτάχτε, κοιτάχτε πόσες φίλες έχω». Μου γράφετε: «'Αν ξέρατε με τί θαυμασμό διαβάζουμε τό υπέροχο αυτό περιοδικό, την «Γυναίκα και τό σπίτι» και με τί άνυπομονησία περιμένουμε να περάσουν οι 15

μέρες, για να πάρουμε τό καινούργιο τεύχος! Μέχρι πριν έκδοση της «Γυναίκας» άτην έκδοσης, για να παίρνω ξένα ναυκαζόμενα, για να δώ τις κατευθυνσεις της μόδας, κανένα περιοδικό δέν υπήρχε κανένα Έλληνικό περιοδικό με παρόμοια ύλη. Στό Πανεπιστήμιο, όταν ήμουν ή μέρα πού βγαίνει ή «Γυναίκα», τη βλέπετε στά χέρια όλων των φοιτητριών, πού με ικανοποίηση διαβάζουν τις σελίδες της, πού είναι τόσο πολύτιμες σε κάθε γυναίκα».

Και πάλι σ' εύχαριστώ για τά καλά σου λόγια και σε πληροφορώ (άν και δέν είναι της δικαιοδοσίας μου, γιατί εγώ τάχτηκα στό περιοδικό μας μόνο για συμβουλές σε ζητήματα της καρδιάς και του νου), σε πληροφορώ λοιπόν, ότι υπάρχουν τά είδη πού ζητάς, στα καλά μαγαζιά της Αθήνας και στοιχίζουν 60 με 70 χιλ. δραχμές τό καθένα. Τό πατρών της τσάντας σου άπεστάλη ταχυδρομικώς.

Α. Γ. : Δυστυχώς, εγώ ή ίδια δέν μπορώ να σε εύσημετήσω σ' αυτό πού μου ζητάς. Μπορώ όμως να σε παραπέμψω, στό γραφείο ό «'Αργος του Τύπου της Ανατολής», Σοφοκλέους 9 (Στοά Παππου), Αθήνας. Γράψε σ' αυτή τη διεύθυνση και ζήτησε τά αποκόμματα των εφημερίδων πού ζητάς και ρώτησε τους και τί θα στοιχίσουν ή υπόθεσις, για να τούς εμβάσπης τά χρήματα. Όπως βλέπεις, για μένα είναι πολύ δύσκολο να κάνω αυτή τη δουλειά, γιατί θα χάσω πολλές ώρες, κι' όλες οι άλλες φίλες μου, θα γκρινιάζουν πού τις έγκαταλείπω. Ένώ τό γραφείο «Ο 'Αργος του Τύπου της Ανατολής» έχει ειδικότητα πάνω σ' αυτές τις δουλειές. Καλή μου φίλη, σου εύχομαι να επιτύχης αυτό πού ποθείς.

Ζαδόλαυοις ΥΠΟ ΤΗΝ ΣΚΙΑΝ ΤΟΥ ΓΑΛΑΚΤΩΜΑΤΟΣ LANOLINE COIAX

Τό περίφημον αυτό είδικόν ΜΑΛΑΚΤΙΚΟΝ και ΚΑΘΑΡΙΣΤΙΚΟΝ καλλυντικόν του δερματος λόγω της ειδικής ελαιώδους τονοδρεπτικής και δροσιατικής συνθέσεώς του σάς επιτρέπει με μίαν μόνον επάλειψιν ΝΑ ΧΑΙΡΕΘΕ ΑΚΙΝΔΥΝΩΣ ΤΟΝ ΗΛΙΟ ΚΑΙ ΤΗ ΘΑΛΑΣΣΑ ενώ συγχρόνως σας προφυλάσσει και σάς θεραπεύει με άπολύτως θετικά αποτελέσματα από ΗΛΙΑΚΑ ΕΓΚΑΥΜΑΤΑ, ΠΑΝΔΕΣ, ΜΥΙΜΠΙΚΙΑ και ΕΞΑΝΘΗΜΑΤΑ του ΔΕΡΜΑΤΟΣ.

Τό ΓΑΛΑΚΤΩΜΑ ΛΑΝΟΛΙΝ ΚΟΛΑΞ κατέχει τό άναμφισβήτητον προσόν εις τό να σας δίδει τό υψαιότερον και πλέον φυσικό ΜΠΡΟΥΤΖΙΝΟ ΔΕΡΜΑ.

60

ΥΠΑΡΕΝ Χ. : Μην άφίνεις τό μυαλό σου να κάνει τέτοιες σκέψεις. Αφίσε τό λεύτερο, να σκέφτεται την όμορφιά της ζωής. Πρόσεξε μην άφήσης τό τιμόνι απ' τά χέρια σου.

Μικρή Σουζάνα, Πειραιά: Τό γράμμα σου, καλή μου φίλη, με γέμισε χαρά κι' ένθουσιασμό. Είναι τόσο πηγάια τά λόγια σου, τόσο άδολα... Όχι... δέν τά παίρνω για κολακείες. Θα γράψω μάλιστα μερικά απ' αυτά τά λόγια σου πιο κάτω, για να κρίνουν οι αγαπητές μου άναγνώστριες άν είναι κολακείες. Μου γράφεις, άνάμεσα από άλλα, και τά έξης:

«...Κάθε λέξη μου πηγάζει από τη ψυχή μου κι' από τόν ένθουσιασμό και την εύγνωμοσύνη πού έχω για τό περιοδικό σας. Αισθάνομαι την ανάγκη να πώ δυό λόγια για την αγαπημένη μου σύντροφο «Γυναίκα και τό Σπίτι» πού είναι αυτό πού έλειπε από κάθε άστική οικογένεια. Μέσα στις μέλιδες του κανείς, δέν βλέπει μόνο μυθιστορήματα πού εγγείρουν τί φαντασία των κοριτσιών, διαβάσει πράγματα πού μορφώνουν τη ψυχή και τό πνεύμα και γράψιμες συμβουλές και οδηγίες. Π. χ. τά μαθήματα Κοπτικής — Ραπτικής και Κεντημάτων, όπως κι' άλλες χρήσιμες συμβουλές, άξίζουν πραγματικά, κι' έτσι ένα τέτοιο περιοδικό ποτέ δέν μπορούσε να περάσει άπαρατήρητο και να μη άποχτήσει την αγάπη του άναγνωστικού κοινού. Αισθάνομαι την ύποχρέωση να έξυμνώ παντού όπου βρίσκομαι τό μορφωτικό περιεχόμενό του, και ή μεγαλύτερα μου επιθυμία είναι να έξαπλωθ ή φήμη του παντού και να μη μείνι σπίτι Έλληνικό, πού να μην τό διαβάζω».

Τά λόγια σου αυτά μ' ένθουσίασαν. Και σου επαναλαμβάνω πώς δέν τά παίρνω για κολακείες. Ας σκύψουν κι' οι άλλες άναγνώστριές μας, ας ρωτήσουν κρυφά την ψυχή τους, κι' ας βρουν άν είναι κολακείες, ή ή αλήθεια ή πηγάια και άσθόρμητη, πού ξεπετάγεται από την όμορφη δεκαοχτάχρονη ψυχή σου.

Η ζωή σου με συγκίνησε βαθειά. Και τό όνειρο πού τρέφεις από παιδί, εύχομαι να πραγματοποιηθ. Αν πραγματικά έχεις ταλέντο, θ' αναδειχθής. Δέν θέλω να σου γράψω παραπάνω απ' αυτή τη στήλη. Μόνο σου λέω πώς είσαι πολύ τυχερή. Είμαι φίλη με την Έλληνίδα παραγωγό κινημάτων Μαρία Χατζηνάκου, και μπορέι άνεπιφύλακτα να πιάς και να παρουσιάσθής εκεί. Τά γραφεία της είναι Ακαδημίας 45. Πές της πώς πιάς έκ μέρους μου. Θα σε δη κι' εκείνη θα κρίνει για τό ταλέντο σου. Ό,τι σου πη να τό πιστέψης. Δέν έφρει να κολακεύη.

Σου εύχομαι, μικρή μου φίλη, τό όνειρό σου να πραγματοποιηθ και γρήγορα να σε χειροκροτήσω στην όθον. ΜΥΡΤΩ

Άλληλογραφία

ΣΤΑΣΙΑΝ ΚΙΜΠΑΡΗ, Κομοτινή: Τό γράμμα σας είναι πραγματικά συγκινητικό. Πρό πάντων ή προσφώνησή σας «Πρωτοπορευτικό περιοδικό μου», μάς έδειξε πόσο αξιόλογος μπορεί να είναι ό προσρισμός μας. Αν, έννοείται, σταθούμε στο ύψος σας, άν κάθε τεύχος της «Γυναίκας», όπως προσπαθούμε με όλες μας τις δυνάμεις, είναι καλύ-

τερο από τό προηγούμενο. Η έλ- λωψη» προσφορά σας να μάς έν- σχυσετε άποτελεί για μάς την καλύτερη ανταμοιβή των κόπων μας. Νά έσθε δεσάια γι' αυτό.

ΘΑΛΕΙΑΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΙΝΗ, Αλεξανδρεία: Αλήθεια είσαι σαν κάποιον πού φάνηκε έτοιμ ό άν έλ- υπερβολικό. Μη σας κακοφανεί ή έλ- λικρίνεϊά μας. Νά τό πιστέψω όμως ότι χάρις στο περιοδικό μας αλλάξατε τόσο πολύ τη ζωή σας! Ό,τι πάμε να παίξετε απ' τό πού ής τό δράδυ εγκόλφο, ότι έκούλι- τήν παντοία και ζήτε στο έκούλι- στικό σπιτάκι σας, με τη συνταγή που μόνη σας, με τη συνταγή που σας δίνει ή «Γυναίκα»; Αν έλα- σάς είναι αλήθεια, τότε πραγματικά προσφέρουμε κάποια άνοη- μαντική — ύπνρεσία στις άνοη- στρίες μας. Ακόμη έχετε καρμ- πούμε τούτο: Μην άφίνετε ήν άμφοδολία. Ό,τι έγινε είναι ή- τό καλύτερο, είναι για την προ- γή σας εύτυχία. Ρωτήστε τό συ- ζυγό σας και θα σας πη πώς εί- σύμφωνος μαζί μας.

Έφημερίδα «ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΘΡΑΚΗ», Αλεξανδρούπολις: Έλάτε τό γράμμα σας και σας άπαντή- τό ιδιαίτερος. Τό 2ο τεύχος σας ή έταχυδρομήσαμε ήδη. Για τό έλα- φέρον σας εύχαριστούμε θερμότα- φέρον σας εύχαριστούμε θερμότα-

ΑΛΚΙΝΟΗ Μ. : Για τά καλά σου λόγια σας εύχαριστούμε. Η έλ- λωψη του Δεκαπενθήμερου θα περι- ληφθί όλους τους τομείς της πνευμα- τικής και καλλιτεχνικής μεγαλύ- τικώς με τις εφημερίδες, άρχισ- καλλιτεχνών, όπως βλέπετε, άρχισ- με να δημοσιεύουμε. Γιατί δέν είναι ένα φόρεμα λευκό; Τα άσπρα είναι ελαφρύτερα στη μόδα και μπορούν να φορεθούν σε επίσημες ώρες καθώς και τα δράδια. Δημοσιεύουμε στο σημε- ρινό μας τεύχος ώραιότατα λευκά εν- ρέματα. Νομίζω ότι κάποιο θα σε- έλ- ύπηρετηση. Όσο για τόν τάρ- άν φτιάξετε τό φόρεμά σας σε κα- ποιότητα, προτιμήστε ένα μονό- μο μπλέ σανζάν. Φυσικά, τό φόρε- αυτό δέν θα μωρήτε να τό φορή- στον περίπατο τ' άπογεύματα δέν θα τό χαρήτε όσο ένα λευ- σαντούγκ, μίαν όργκαντά ή μιά- σελίνα.

Η ΣΥΝΤΑΞΙΣ

ΚΥΡΙΕΣ ΚΑΙ ΔΕΣΠΟΙΝΙΔΕΣ ΜΟΥ

ΚΟΣΜΗΜΑΤΑ, ΩΡΟΛΟΓΙΑ

ώς και ήγγυημένες έπισκευές ωρολογίων δια των καλλιτε- έλβετικών ανταλλακτικών εύρετε μόνον στο

BLEU-BLANC

Στοά Νικολούδη 25,

τηλ. 31-294. (Είσοδοι Στ. από Έλευθ. Βενιζέλου 41 Τσώρτσιλ 38).

Τό περιοδικόν πού έλειπε στον τόπο μας έδωκε. Έτσι και ή **ARIZONA** δέν πρέπει να λείπη από κάθε σπίτι. Για να έχετε καλογυαλισμένα παπού- τσια μόνον με

ARIZONA

τρόπο την πετσέτα στο ζεματιστό νερό και την τυλίγετε γύρω από τους καρπούς των χεριών σας. Και να τά κάνετε αυτά κυρίως όταν πρόκειται να βγίτε έξω τό βράδυ. Αλλά οι ίδιες καυτές κομπρέσες ώφελούν πολύ και στην περίπτωση της άπνινας.

Επίσης ξεκουράζον οι έντριβες με άλατισμένο νερό. Πάρτε μία φουχτα αλάτι και τό λιώνετε μέσα σε μία λίτρα νερό. Μ' αυτό τό νερό τρίβετε όλο σας τό σώμα με την παλάμη όσο να εξαμισθί μόνο του τό νερό. Για να σας ξεκουράσει τό λουτρό, δέν πρέπει να μείνετε μέσα στο νερό περισσότερο από δέκα λεπτά. Κ' ύστερα να ξεπλύνετε επί ένα τέταρτο της ώρας. Επίσης ξεκου- ράει ένα ζεστό ποτήρι νερό ζαχαρωμένο ή τό μασαούμα ενός κομματιού ζάχαρης. Η ζάχαρη δίνει άμέσως θερμύ- δες στον οργανισμό και τόν τώνανει και φέρνει αίδημα- αίσιοδοξιάς.

Όταν δουλεύετε νευρικά κ' είσατε πιασμένη από την κόπωση, μπορείτε να συνέλθετε άμέσως. Να καθίσετε έν- τελώς ίσια, στην καρέκλα, κι' αφήστε να γύρη μπροστά τό κεφάλι σας χαλαρά. Όστερα στρίψτε το πρσ τόν άρι- στορό ώμο πίσω και κατά πρός τόν δεξί. Και πάλι θα αφήσετε τό κεφάλι να γύρη μπροστά. Κι' δ' αυτά χωρίς προσπάθεια. Θα γυρίζετε τό κεφάλι με τό δικό του βάρος. Αφού κάνετε αυτό του είδους τη γυμναστική κάμψατες φορές, ύστερα να τριψετε ζωρά τόν «τραπέζιον» μόν, πρώτα τόν άριστερόν κι' αφού αισθανθήτε, πώς ή σύστα- σίς του χαλαρώθηκε, τότε θα τριψετε τόν άριστερό «τρα- πέζιον» μόν.

Αλλά περισσότερο απ' όλα, για να μην κουράζεστε εύκολα ν' ακολουθήτε τις οδηγίες της υγιεινής (δλ. ΔΙ- ΑΙΤΕΣ, ΑΠΟΤΕΙΝΩΣΙ, ΥΓΙΝΟΣ ΔΙΑΚΟΠΗΣ, ΟΥ- ΔΕΙΝΟΝ, ΑΝΑΠΝΟΗ, ΝΕΥΡΙΚΟΤΗΤΑ κτλ.). Πρέπει να είσατε ήρεμη, να μη φθείρετε τά νευρά σας, να μη δημιουργήτε τούτες στον οργανισμό σας. Και να φρον- τίσετε για την καλή λειτουργία των άδένων σας. Περπάτημα μέσά στο νερό. — Ο παλιός άδός Κινάιπ συμβούλευε, πώς για να μην κουράζατε ποτές, να περπατάτε μέσα στο νερό. Ρίχνετε μέσα στο μπάνιο νερό κρύο ως τό μισό ύψος της κνήμης και περ- πατάτε μέσα, στην άρχή ένα λεπτό κι' αργότερα, όταν συνήθιστε, ως τέσσερα λεπτά. Μετά τό μπάνιο αυτό τυ- λίζετε τά πόδια σας χωρίς να τα σφουγγίζετε, μέσα σε μία κουβέρτα μάλλινη και να πλανάσσετε άμέσως. Σε λί- γο θα νιώσετε τά πόδια σας πολύ ζεστά και θα σας πάρη ό ύπνος. Και θα ξεκουρασθήτε. (Βλ. ΕΣΠΕΡΙΔΕΣ, ΜΑ- ΚΙΤΤΑΖ, κτλ.).

Τό περπάτημα μέσα στο νερό είναι εξαιρετικό μέσο για να ξεπανάμε τά κρύα πόδια μας και να δελτιώσουμε

να βλέπετε συγχρόνως άν τά μαλλιά σας στέκονται καλά στο στέρκο και στο μέτωπο και δίπλα. Αν μάλιστα ό κα- θρέφτης είναι μεγάλος, ένα μπιό, και μπορήτε να κυττά- ζετε μέσα από τό κεφάλι ως τά πόδια, τότε είσατε πε- ρίωμα. Αλλ' αυτοί οι καθρέφτες είναι πολύ άκριβοί, ό- ρως είναι χρησιμώτατοι. Μπορείτε μπροστά σ' αυτούς τους καθρέφτες να κανετε τη γυμνασική σας κάθε πρωί. Μ' αυ- τόν τόν τρόπο βρίσκετε τά σωματικά σας ελαττώματα, άν έχετε, και δάξετε όλα σας τά δυνατά και στο πείσμα να τό διορθώσετε.

Τούναντιον, άν δέν βλέπετε από τη ράχη και από τό πρό- φίλ παρ' όνός από τό φάτος και μάλιστα άργά και πού, μπορέι να πάθετε από σύμπλεγμα κατωτέρητας, πού βαστά καμιά φορά πολλές έβδομάδες.

Οι κοκέτες γυναίκες πρέπει να ακολουθούν τό φιλοσοφι- κό δόγμα: «Γνώθι σ' αυτόν».

Πρέπει επίσης να έχετε έναν καθρέφτη του χεριού με δυό φάτσες: ή μία κανονική και ή άλλη μεγεθυντική. Μ' αυτή τη δεύτερη φάτσα θα διακρίνετε τά ελαττώματα του προ- σαιπικού δέρματος: μαύρα στιγίματα, υπερβολικό χνούδι κλπ. και θα μπορήτε να άποτρίχωνέτε τά φρυδιά σας κα- λύτερα.

Επίσης ό φατισμός του καθρέφτη παίζει σπουδαίο ρό- λο. Για να διαφύγει πρέπει να στέκεστε στο παράθυρο και να δάξετε τόν καθρέφτη μπροστά σας, ώστε να φωτίζεται τό πρόσωπό σας και να μη σας θαμπάνη ή άκτινοβολία του καθρέφτη.

Όστερα θα γυρίσετε τό άριστερό σας πλευρό στο πα- ράθυρο (πάντα με τόν καθρέφτη μπροστά σας) και με τό πλάγιο αυτό κύτταγμα με φώς ολιγώτερο σκληρό, θα δώ- σετε την τελευταία ματιά στην τουαλέτα σας, θα ταχτοποι- ήσετε τελειωτικά τά μαλλιά σας και θα φορέσετε τό κα- πέλλο σας. Αυτός ό λοξός φωτισμός κολακεύει και άνεδά- ζει τό ήθικό.

Και ναχετε πάντα υπ' όψη σας τόν άκόλουθο κανόνα: Όταν πρόκειται να βγίτε έξω την ήμερα, θα μακιγιαρσρε με τό φυσικό φώς της ήμέρας: κι' όταν πρόκειται να βγίτε έξω τη νύχτα με τό τεχνητό φώς, θα μακιγιαρσρε με φώς τεχνητό.

Τό ήλεκτρικό φώς του δωματίου της τουαλέτας σας πρέ- πει να μην είναι άδύνατο: γιατί τότε θα μακιγιαρσρε περισσότερο απ' όσο πρέπει. Φυλαχθήτε επίσης και από τόν έξής κίνδυνο: να μη μακιγιαρσρε τό πρσ με ήλεκτρι- κό φώς. Αναγκαστικά θα φορτώσετε τό πρόσωπό σας με πολύ χρώμα κι' αυτό είναι άσχημο. Αυτό τό μακιγιαρίσμα κάνει για τη νύχτα κι' όχι για την ήμερα στους δρόμους. Άλλο, τό ξαναλέω, είναι τό μακιγιαρίσμα για θέατρο. Ε- σπερίδα κλπ. κι' άλλο τό μακιγιαρίσμα της πόλης.

Μάθετε λοιπόν να κυττάξετε καλά και πολύ στον καθρέ-

Ραντεβού στο τραίνο

νο : 4.15' Καί είναι ήδη τρεις και μισή. Τότε διαστικά ή Χριστίνα χάνει μηχανικά σε μια βαλίτσα, ό,τι βρίσκει μπροστά της. Κι' αν βάζει ανάμεσα στο ντεζαμπιγιέ της και το μπλέ της φόρεμα, μία φωτογραφία του Ζωρζ, αυτό το κάνει έντελως μηχανικά.

— Φεύγετε για την εξοχή, κυρία Λεμπρέν ;

Αυτή ή θυρωρός, που δεν την είχε προβλέψει! Χαμογελάει στενοχωρημένα.

— Για την εξοχή ; Όχι! Πηγαίνω τ' ανοιξιάτικα φορέματά μου στο καθαριστήριο. Ξέρετε, ή "Ανοίγει πλησιάζει. Κι' επειδή αργότερα θα πέση πολύ δουλειά, τα πηγαίνω από τώρα.

— Καλά κάνετε, κυρία Λεμπρέν.

— Η Χριστίνα μετράει, τα βήματά της... Ένα... δύο... τρία... για να μην τρέξει.

Μα στη γωνία του δρόμου ή ανυπομονησία της νικάει την αριθμητική. Φωνάζει ένα ταξί :

— Στο σταθμό του Σαιν Λαζάρ.

— Στις άφεις ή στις αναχωρήσεις ;

— Στις αναχωρήσεις.

Τι κουτός που είναι αυτός* ο σωφέρ. Δεν βλέπει τη βαλίτσα της ;

Στις αναχωρήσεις. Η Χριστίνα φεύγει με τον Ζάν. Φεύγει προς την ετυχία.

— Άρκει να φτάση πριν απ' αυτόν : δεν του άρσεις του Ζάν να περιμένη.

Και συλλογίζεται τον αγαπημένο της, ως τη στιγμή που διακόπτει τους λογισμούς της ο σωφέρ :

— Φτάσαμε. Είκοσι φράγκα!

Κι' ή Χριστίνα πληρώνει και κατεβαίνει από το ταξί.

— Τέσσαρες και τέταρτο, λέει το μεγάλο ρολόι.

— Η Χριστίνα τρέχει κι' εξαφανίζεται μέσα στο σταθμό.

Βαγόνι 17... Έδω είναι το 14... Άρα το 17 είναι πιο κάτω... Η ετυχία βρίσκεται στη θέσι 32.

Στη θέσι 32 δεν βρίσκεται ή ετυχία. Υπάρχει ένα μικρό μπουκέτο τριαντάφυλλα κι' ένα γράμμα. Η Χριστίνα το παίρνει και το διαβάει γιατί απευθύνεται σ' αυτήν.

Τα χέρια της και τα χείλη της τρέμουν. Εαφικά ένας λυγμός την πνίγει. Μουρμουρίζει : «Δεν είναι αλήθεια», σ'α για να βεβαιωθεί, ή ξαναδιαβάει το γράμμα :

«Χριστίνα — ούτε πολυαγαπημένη μου Χριστίνα, όπως συνήθως, ούτε μικρή μου Κρί — Κρί, όπως τη φώναζε χαϊδευτικά, αλλά απλώς Χριστίνα για να καταλάβη άμέσως — Χριστίνα αυτό που θέλουμε να κάνουμε είναι μία τρέλλα. Δεν αγαπιόμαστε τόσο ώστε να μην το μετανοιώσουμε ποτέ. Λοιπόν, ας τα ξεχάσουμε όλα κι' ας μείνουμε φίλοι, Ζάν».

Έξετάζει καλά το γράμμα, μα δεν παρατηρεί τίποτα. Το χέρι του Ζάν δεν έτρεμε γράφοντας την τελευταία φράση.

— Οί ταξιδιώτες να περάσουν στις θέσεις τους! Το τραίνο φεύγει!

Η Χριστίνα μόλις προφταίνει να πηδήσει στην αποβάθρα.

— Δεν θα φύγετε ; τη ρωτάει ένας υπάλληλος του σταθμού.

— Όχι... όχι, απλώς συνώδεψα ένα συγγενή μου.

Το τραίνο ξεκινάει. Άρκει τώρα να ξανακαρδίση τη χαμένη ετυχία της, να γυρίση πριν από τον Ζωρζ, να καταστρέψη το γράμμα πριν το διαβάση ο άντρας της.

— Ένα άλλο ταξί... Ένας άλλος σωφέρ, που δεν είναι βιαστικός. Κι' ή Χριστίνα δαγκώνει τα χείλη της. Τό μετωπό της είναι ιδρωμένο, μα τα χέρια της είναι παγωμένα.

Μονολογεί : «Ήμην τρελή... Πώς μπόρεσα;... Δεν

— Όλοι οι σύζυγοι μοιάζουν: Δέκα δάκτυλα, στα πόδια και στα χέρια, ένα στόμα, μία μύτη... και δύο μάτια με το ίδιο βλέμμα όταν περνά μία ωραία κοπέλλα από μπρός τους.

«Μέσα σε όλο το δειγματολόγιο των τόπων της φαντασίας, ο Διαδόχος δεν μπόρεσε να βρή το κατάλληλο για την καρδιά τόδε, όπως είναι μία γλυκειά φωνή...» Τα παραπάνω λόγια τα έγραψε ο Λόρδος Βύρων.

μ' αγαπούσε... Κι' εγώ πώς νόμισα πώς τον αγαπούσα ;...»

— Φτάσαμε... Το ταξίμετρο γράφει... — Ορίστε πάρτε τα χρήματά σας!... Νά πάρη το ασανσέρ ; Όχι, πιο γρήγορα θ' ανέβη με τα πόδια. Δεν την πνίγουν πιά τα δάκρυα, μα ή καρδιά της.

— Επ'ί τέλους, νά ή πόρτα της. Ποτέ τα κλειδιά δεν ήταν τόσο βαρεία.

— Άνοίγει...

Τό διαμέρισμα είναι σιωπηλό. Η Χριστίνα κρύβει τη βαλίτσα της μέσα στη ντουλάπα του χώλλ.

— Άραγε γύρισε ο Ζωρζ ; Άκούει τη φωνή του :

— Όχι! αγάπη μου! Άναρωτιόμουν που ήσουν...

Η Χριστίνα διστάζει ένα λεπτό. Τα γάντια που είναι πάνω στο τραπέζι, δίπλα στην έφημερίδα του. Άρα μόλις έφτασε πριν απ' αυτήν, άρα δεν πήγε στο άλλο δωμάτιο, δεν είδε το γράμμα. Μά σαν να χαμογελά περιεργα... Όχι... Την πλησιάζει, την αγκαλιάζει, όπως συνήθως, α-κουμπάει το μάγουλο του στο δικό της και της λέει :

— Μολονότι έχουμε πέντε χρόνια παντρεμένοι, με την ίδια πάντα χαρά σε ξαναβλέπω το βράδυ.

— Ζωρζ, Ζωρζ...

Σφίγγεται πάνω του. Είναι ευτυχισμένη, μα φοβάται φοβάται πολύ μήπως πάει στο διπλανό δωμάτιο.

— Εκείνος της λέει :

— Διψάω πολύ, πάω να φέρω κάτι να πιούμε...

Βγαίνει από το σαλόνι, διασχίζει το χώλλ. Η Χριστίνα όρμαίει στο διπλανό δωμάτιο, παίρνει το γράμμα και το πετάει στο τζάκι.

Κι' ο Ζωρζ επιστρέφει μ' ένα μπουκαλί κρασί Μαδέρας.

— Στην αγάπη μας, μουρμουρίζει σπκωνοντας το ποτήρι του.

— Στην αγάπη μας, επαναλαμβάνει ή Χριστίνα σαν ήχώ.

— Όλα είναι ήσυχα, όλα είναι γαλήνια. Οί κουρτίνες, τα τριαντάφυλλα στο μεγάλο κρυστάλλινο βάζο, τα κούτσουρα στο τζάκι, όλα.

Ναί, ακόμα κι' ο Ζωρζ που κυττάζει το παιχνιδισμα της φωτιάς στα μάτια της Χριστίνας.

— Όλα είνε ήσυχα.

— Άκόμα και ή Χριστίνα που δεν άντελή-φθηκε ότι το γράμμα της ήταν ανοιγμένο.

ZAN NTONIO

★

ΣΟΦΑ ΛΟΓΙΑ

★

★

★

★

★

★

★

★

★

★

★

★

★

★

★

★

★

★

★

Κ

Κ

Κ

Κ

Ιδού τὸ φημισμένο ἐκχύλισμα τὴν ἡμέρα : Βάζετε μέσα σὲ 10 λίτρος νερό ἕνα κιλό ἀνθὸ τοῦ τριλίου καὶ τ' ἀφήνετε ἐπὶ δεκαπέντε ἡμέρες σ' ἕνα μέρος πού ἡ θερμοκρασία τοῦ κυμαίνεται γύρω στυς 15 βαθμοῦς. Κάθε ἡμέρα θ' ἀνακατεύετε τὸ περιεχόμενο. Ἀφοῦ περάσουν οἱ δεκαπέντε ἡμέρες, σουρώνετε τὸ νερό καὶ τὸ βράζετε ἀρκε-τά, ὥστε νὰ πάρη τὴν πυκνότητα σιροπιού. Ἄρα κρούετε, προσθέτετε λίγο καθαρὸ οἰνόπνευμα γιὰ νὰ προάδετε τὴν ἀλκοόλ τοῦ Μ' αὐτὸ θὰ πλύνετε τὸ πρόσωπό σας πρῶτὶ βράδυ.

Καμιά φορά στὸ πρόσωπο καὶ κυρίως κοντὰ στὰ μά-τια καὶ στυς κροτάφους, παρουσιάζονται σκοροὶ λεκέ-δες. Προέρχονται ἀπὸ τὴν κακὴ λειτουργία τοῦ ἥπατος. Ἄν θέλετε λοιπὸν νὰ τοὺς εξαφανίσετε, πρέπει νὰ ἐξαφα-νίσετε τὰ αἷτιά τους. Ἡ γυνίκα πού προσεχει τὸ πρό-σωπό της, πρέπει πρῶτ' ἀπ' ὅλα νὰ προσεχει τὴν υγεία της. Ὅ,τι γίνεται μέσα στὸν ὀργανισμό μας, γράφεται στὸ πρόσωπό μας. Κι' ἂν ἀκόμα οἱ σκοροὶ λεκέδες δὲν φέρονται στὸ σπκοτὶ σας, πῶλὶ θὰ συμβουλευθῆτε τὸ γιαντὸ σας. Τὸ κακὸ πρέπει νὰ προάδίνεται πρὶν καὶ ἀνταποδῶτες ζημίες.

γ) Κ ἡ λ ἱ δ ε ς κ ἱ τ ρ ἱ ν ε ς. — Τοποθετεῖτε στὴν κίτρι-νὴ κηλὶς λίγο μπαμπάκι βρεμένο μὲ ὀξυγέ. Κι' ὕστερα τὴν ἀλείφετε μὲ λίγο ἐλαιόλαδο.

δ) Κ ἡ λ ἱ δ ε ς ἀπὸ γυννησιμίου. — Πολὺ δύ-σκολὸ νὰ ἐξαλειφθῶν. Προσπαθεῖτε ὅμως ὅ,τι εἶναι δυνα-τὸν πλύνοντας τὴς κηλίδες μὲ ἐκχύλισμα ρίζας, βουγλώ-σου (ἐλίου τοῦ φαρμακευτικοῦ) ἀφοῦ τὴς ξεφλουδίσετε πρῶτα καὶ τὴς ἀφήνετε μέσα σὲ ροδόξυδο ἐπὶ δώδεκα ὥρες.

ΚΙΡΙΣΟΙ

Δὲν ὑπάρχει ἀσχημότερο πράμα γιὰ μιὰ γάμπα καὶ πρὸ πάντων γυνή, ὅταν ἔχει κίρρους. Κι' ὅμως εἶναι εὐ-κλὸν νὰ τοὺς εξαφανίσετε. Μερικὰ νυγμὰτα στυς φουοκα-μένες φλές καὶ τὸ κακὸ τελειώνει.

Τὸ ἴδιο ἀπαιτεῖται καὶ γιὰ τὴς πολὺ ἐκδηλές γαλῆδες φλές πού κάνουν τόσο κακὴν ἐντύπωσι. Ἀλλ' ὅταν θὰ πᾶτε στὸ γιαντὸ σας καὶ σὰς κάμη καλά, δὲν πρέπει νὰ ξεχνάτε τούτο: νὰ ξανταπηνεῖτε κάθε φορά πού σὰς πα-ρουσιάζονται κίρροι. Νὰ τοὺς προάδωνετε στὴν ἀρχὴ τοὺς κι' ὅχι νὰ τοὺς ἀφήνετε νὰ προχωροῦν.

Επίσης θὰ συμβουλευθῆτε τὸ γιαντὸ σας σχετικὰ μὲ τὴν καλύτερη κυκλοφορία τοῦ αἵματος σας. Καὶ κάθε βρά-δυ καὶ κάθε πρῶ νὰ κάνετε μόνι σας μασάζ. Ὅχι ὅποτε σὰς καπνίσει, ἀλλὰ ταχτικὰ πρῶτὶ καὶ βράδυ. Καὶ ποτὲς ἡλιόλουρα. Ἀπογορευοῦνται αὐστηριὰς.

Ὅταν οἱ κίρροι στὴν ἀρχὴ τοὺς σὰς προκαλοῦν βάρος στυς γάμπες καὶ φουούρα, νὰ χρησιμοποῖτε κρύες κοι-μῆσες κ' ὅ,θ' ἔ μ ἔ ρ α μὲ ζουμι βρασμένης φτέρης. Καὶ

ΕΝΑ ΤΡΥΦΕΡΟ ΓΑΛ-ΛΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑΚΙ

Ο ΛΑ εἶναι ἡσυχά, ὅλα εἶναι γαλήνια. Οἱ κλεισμένες κουρτίνες, τὰ τριαντά-φυλλα μέσα στὸ μεγάλο κρυστάλλινο βάζο.

— Όλα ; Όχι. Ὁ καθρέφτης πάνω ἀπ' τὸ τζάκι της δείχνει τὸ πρόσωπό της. Κι' αὐτὸ τὸ πρόσωπο, πού συνήθως εἶναι πολὺ ὁμορφο καὶ ἥρεμο. Τούτη τὴ στιγμή ἔ-χει μιὰ δραματικὴ ἔκφρασι.

Κάθετα στὴν ἄκρη τῆς πολυθρόνας καὶ παίρνει τὸ μπλόκ τῆς ἀλληλογραφίας. Ἀρ-χίζει νὰ γράφει. Γράφει πολὺ γρήγορα :

«Ζωρζ — οὔτε ἀγαπημένη μου Ζωρζ, οὔτε χρυσὲ μου Ζωρζ, ὅπως πάντα, ἀπλῶς Ζωρζ γιὰ νὰ καταλάβη ἀμέσως — Ζωρζ, φεύγω μὲ τὸν Ζάν. Τὸν Ζάν Ρικκώ. Ἀπὸ τὸ βράδυ πού μοῦ τὸν σύστησες στὸ θέα-τρο, ξαναϊδωθήκαμε, στὴν ἀρχὴ τυχαία, κατόπι δυὸ φορές τὴν ἐβδομάδα, ὕστερα κάθε μέρα. Τίποτα πιά δὲν μπορεῖ νὰ μὰς χωρίση...».

Διστάζει, σδῆνει τὴν ὑπογραφή της, προσθέτει : «Συγχώρεσέ με» καὶ ὑπογρά-φει.

Τὸ χέρι τῆς Χριστίνας, γράφοντας τὴν τελευταία φράση, τρέμει λίγο. Κλείνει τὸ φάκελλο. Ἐπειτ' ἀπὸ λίγη ὥρα ὁ Ζωρζ διαβάσοντας τὸ γράμμα θὰ σουφρώ-η τὰ φρυδιά του καὶ τὸ πρόσωπό του θὰ πά-ρη τὴν ἔκφρασι ἐνὸς τιμωρημένου μαθη-τοῦ. Ἡ Χριστίνα χτυπάει λίγο νευριασμέ-νη τὰ δάχτυλά της στὰ πλαγία τῆς πο-λυθρόνας. Εἶναι γελοίο νὰ σκέπτεται τόσο πολὺ τὸν Ζωρζ. Ἐξ ἄλλου θὰ τὴ συγχω-ρέσει. Ὅ,θ' σκεφθῇ : «Ἀφοῦ εἶναι εὐτυχι-σμένη, δὲν μνησικακῶ ἐναντίον της». Νά, λοιπόν, πού οἱ τύψεις περάσαν. Μὰ περά-σε κι' ἡ ὥρα.

— Ὁ' ἀνταμώσουμε, ἀγάπη μου, στὸ Βαγόνι 17, διαμέρισμα 32. Θὰ τὸ θυμη-θῆς ; της εἶχε πῇ ὁ Ζάν.

Καί, βέβαια, τὸ θυμάται. Ὅπως θυ-μάται καὶ τὴν ὥρα πού φεύγει τὸ τραί-

ΚΟΚΚΙΝΑΔΕΣ

Οἱ κοκκινάδες τοῦ προσώπου δέονται σχεδὸν πάντο-τε στὴν κακὴ λειτουργία τῆς κυκλοφορίας ἢ στὴν κακὴ πέμν. Καὶ στυς δυὸ αὐτὲς περιπτώσεις ἐνδείκνυται ἡ ἀπο-φυγὴ τοῦ ἀκόλ, τὸν πολὺ πιπερωμένον φαγητῶν ἢ τὸν τυριῶν πού προκαλοῦν ζυμώσεις, καθὼς καὶ τὸν πολὺ σι-τεμένον κρέττων. Καὶ νὰ πλύνετε φάρμακα πού ζωρεῖ-ουν τὴν κυκλοφορί, ὅπως εἶναι τὸ ἀφέημα ἀπὸ φύλλα μούρου ἀμπειλίου.

Επίσης μπορεῖτε νὰ κάνετε πλύσεις μὲ τὴ λεγόμε-νὴ λουσιὸν τῆς βερδένος. Βράζετε 100 γραμμ. βερδένος μέσα σὲ ροδόξυδο προσθέτετε ἀπεσταγμένο ζουμι ἀμω-λίδος σὲ ἀναλογία 25 γραμμ. Μ' αὐτὸ τὸ μὲγμαλὶ μπορεῖ-τε νὰ κάνετε καὶ κομπρέσες, πού νὰ τὴς ἀφήνετε ἐπὶ πᾶν-στὸ πρόσωπό σας ἕως εἰκοσι λεπτὰ τῆς ὥρας.

Επίσης ἀφελεί καὶ ἡ λουσιὸν ἀπὸ δολδύς κρῖνου. Βρά-ζετε 125 γραμμ. δολδύς κρῖνου μέσα σὲ μισὴ λίτρο νε-ρό, ὅσο νὰ μείνῃ ἕνα ποτήρι ζουμι. Νὰ πλύνετε μ' αὐτὸ καὶ νὰ τὸ ἀφήνετε νὰ στεγνώνῃ μόνο του.

ΚΟΛΥΜΠΗΜΑ

Τὸ κολύμπημα εἶναι θαυματουργὸ καὶ γιὰ τὴν υγεία καὶ γιὰ τὴν ὁμορφία τοῦ σώματος. Ἐπιτηκνύει τὴ γραμμὴ τοῦ σώματος, κάνει ἐλαστικὴ τὴν καμπύλν της γάμπας, τὸ κορμὶ λυγρὸ, τὴ ράχη ἴσια καὶ τοὺς ὅμους ὠραίους.

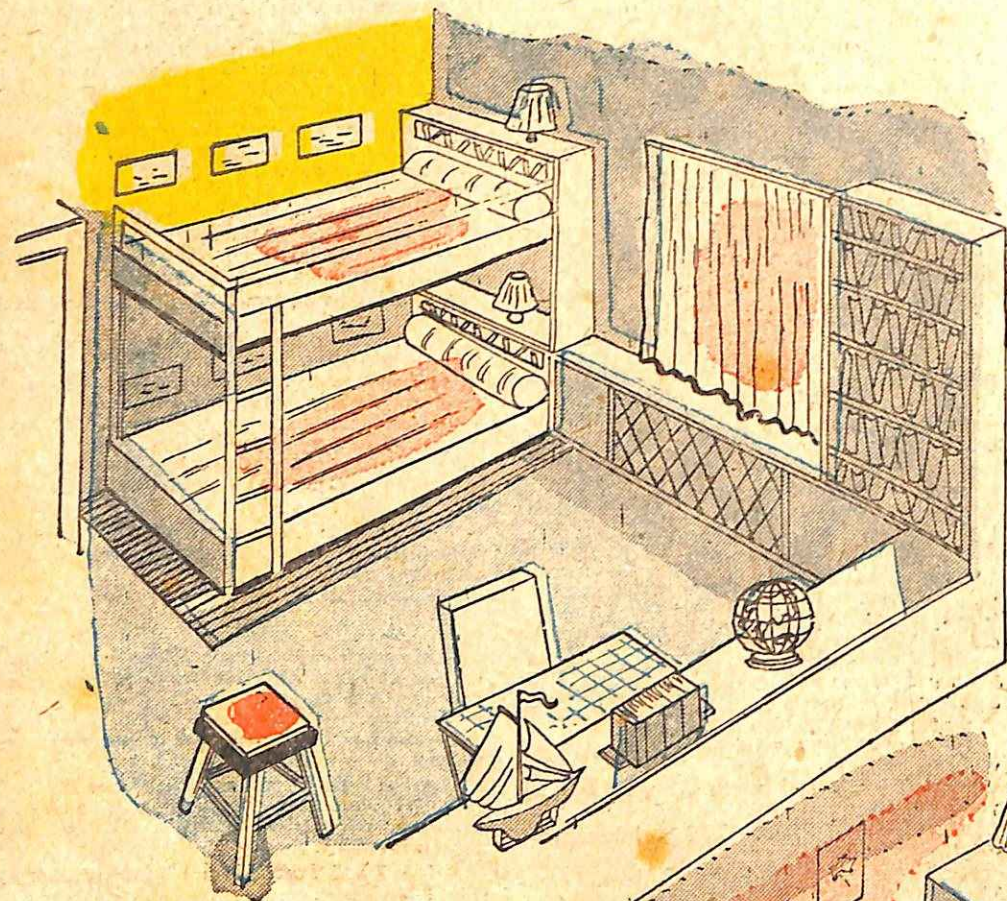
ΚΟΜΠΡΕΣΣΕΣ

Οἱ κομπρέσες εἶναι τῆς αὐτῆς οἰκονομίας μὲ τὴς μ-α-σ-α-ζ-ες. Τὴς ἐπιθέτουμε στὸ πρόσωπο γιὰ νὰ τὸ τονώσου-με, νὰ τὸ ξεκουράσουμε ἢ γιὰ νὰ καταπραυνήσουμε τὸ ἐρε-θισμένο δέρμα.

Καὶ ἰδού ὁ τρόπος πού γίνονται αὐτὲς οἱ κομπρέσες : Πλύνετε γάλα τοῦ φαρμακείου, τὴ διπλῶνεται τρεῖς ἢ τέσ-σερις φορές σὲ τέτοιο μέγεθος, πού νὰ σκεπάζῃ τὸ πρό-σωπο ὅς τ' αὐτὰ κι' ὡς κάτου ἀπὸ τὸ πηγλύν. Ἀνοίγε-τε στὴ μέση καὶ κατὰ μήκος αὐτῆς τῆς γάλας δυὸ σκιονε-τιὰς ὥστε νὰ μποροῦνε τὰ μάτια νὰ δῶνται καὶ ἀνοίγεται ἀναμετᾶς τους μιὰ τριγωνικὴ τρύπα γιὰ νὰ περνῇ ἡ μύ-τη κι' ἀπὸ κάτου ἄλλη σκιονετιὰ γιὰ νὰ ἀναπνῇ τὸ στο-μά. Κάνετε δηλ. ἕνα εἶδος πρωτογονιῆς μωρουλάς. Καὶ γύρω-γύρω ράβετε ἕνα σερῖτι γιὰ νὰ μὴν ξεφύγῃ ἡ γάλα.

α) Κομπρέσες στυς τονωτικὴ καὶ στυς τικτὴ. Ἡ αὐτὴ ἡ κομπρέσσα χρησιμοποιεῖται ὕστερ' ἀπὸ μιὰ

ΚΡΕΒΑΤΟΚΑΜΑΡΕΣ ΓΙΑ ΦΡΟΝΙΜΑ ΠΑΙΔΙΑ

Οι δυο κρεβατοκάμαρες που δείχνουν το σχέδιό μας προορίζονται για παιδιά από έως δεκάεξη ετών. 'Αν έχετε την τύχη να μπορείτε να διαθέσετε γι' αυτά ένα δωμάτιο, οι δυο αυτές ιδέες θα σας βοηθήσουν να επιπλώσετε το δωμάτιό τους με τον καλύτερο τρόπο. Προορίζονται για δυο αγόρια και για δυο κορίτσια. 'Αλλά σε περίπτωση που θέλετε δωμάτιο για ένα παιδί, δεν έχετε παρά να βάλετε μονάχα ένα κρεβάτι.

‘Η κρεβατοκάμαρα ΤΩΝ ΑΓΟΡΙΩΝ

Το δωμάτιο αυτό πρέπει να είναι διαρρυθμισμένο, που ν' αφήνει στα παιδιά όσο περισσότερο χώρο είναι δυνατό. Τα δυο κρεβάτια είναι άπανωτά. Το δωμάτιο περιβάλλεται με ντουλάπα, έφωδισμα με πόρτες, για να βάζει μέσα το κάθε παιδί τα πράγματά του. Πλάι στο παράθυρο, ψηλή έταξέρα σχηματίζει βιβλιοθήκη. Στην απέναντι πλευρά μπαίνει μία ντουλάπα για τα ρούχα.

Μην ξεχάσετε το τραπέζι-γραφείο που είναι απαραίτητο για να μελετούν και γράφουν.

‘Η κρεβατοκάμαρα ΤΩΝ ΚΟΡΙΤΣΙΩΝ

Τα δυο κρεβάτια τοποθετούνται στη γωνιά του δωματίου, κεφάλι με κεφάλι. 'Ανάμεσά τους μπαίνει ένα χαμηλό έπιπλο με τη λάμπα. Μέσα σ' αυτό το έπιπλο μπορείτε να βάσετε ρουχισμό που δεν έχετε σε καθημερινή χρήση, για να μην είστε υποχρεωμένη να τραβάτε κάθε τόσο τα κρεβάτια. Σε μία γωνιά, μία έταξέρα, γαρνιρισμένη μ' ένα βολάν, σχηματίζει μία μικρή τουαλέτα. Στην άλλη άκρη ένα τραπέζι καθώς και ντουλάπα με ράφια για τα βιβλία δείχνουν τη γωνιά της μελέτης. Τέλος τα καθίσματα και τα σκαμνάκια έχουν γύρω γύρω ένα βολάν όμοιο με το βολάν των ντιβανιών και της τουαλέτας.

ΓΚΡΕΚΑ

Για να έχετε
εύχριστο ξύ-
σμα ζητήσατε
την έξαιρετική
κρέμα ξυρίσματος
ΚΟΛΥΝΟΣ

ΚΡΕΜΑ ΞΥΡΙΣΜΑΤΟΣ

ΓΕΝ. ΑΝΤ. ΑΦΟΙ ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΙ

Η ΓΥΝΑΙΚΑ

ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤ

